

## VLAAMS PARLEMENT



Zitting 2001-2002

14 juni 2002

## BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

## INHOUDSOPGAVE

## I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering .....	1363
Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie .....	1364
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen .....	1404
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelings-samenwerking .....	1418
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming .....	1426
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme .....	1429
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw .....	1430
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening .....	1473
Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid .....	1491
Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting .....	1504
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen .....	1523
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelings-samenwerking .....	1530
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming .....	1530
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme .....	1536

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering .....	1538
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw .....	1539

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER .....	1540
----------------	------

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE  
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN  
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS  
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de  
reglementaire termijn**

**PATRICK DEWAELE**

MINISTER-PRESIDENT  
VAN DE VLAAMSE REGERING

**Vraag nr. 18  
van 8 februari 2002  
van de heer FILIP DEWINTER**

*Deontologische code – Stand van zaken*

Naar aanleiding van het zogenaamde "Volvo-incident" waarbij minister Mieke Vogels betrokken was, liet de minister-president weten dat hij overwoog om een deontologische code voor ministers van de Vlaamse regering in te voeren.

Is deze code ondertussen van kracht ?

Zo ja, kan de minister-president de inhoud van deze code meedelen ?

Zo neen, waarom niet ?

**Antwoord**

In onze rechtsorde bestaan heel wat juridische instrumenten die deontologische regels voor ministers bevatten of die het Vlaams Parlement en de Vlaamse volksvertegenwoordigers moeten toelaten om een minister die een zware deontologische fout gemaakt heeft, hiervoor politiek verantwoordelijk te stellen.

Ik wil expliciet verwijzen naar de omzendbrief van 24 november 1998 betreffende de ministeriële deontologie. Deze omzendbrief bevat belangrijke principes en deontologische voorschriften waaraan ministers die lid zijn van de Vlaamse regering zich dienen te houden. De leden van de Vlaamse regering hebben zich er onder meer toe verbonden de deontologische code na te leven die geldt voor de leden van het Vlaams Parlement.

Daarnaast heeft de Vlaamse regering op 7 december 2001 een Code van Goede Praktijk voor de Communicatiecampagnes van de Vlaamse over-

heid goedgekeurd. Deze Code is ondertussen meegedeeld aan het Vlaams Parlement en kan in extenso geraadpleegd worden op [www.vlaanderen.be](http://www.vlaanderen.be).

Met deze Code engageert de Vlaamse regering zich om de communicatie van de hele Vlaamse overheid te laten beantwoorden aan een set kwaliteitsnormen. Ze geeft daarmee uitvoering aan de bepaling in het Vlaams regeerakkoord dat een deontologische code voor de Vlaamse overheidscommunicatie uitgewerkt zal worden.

De Code is van toepassing op alle betaalde communicatie van de hele Vlaamse overheid. Hij geldt dus zowel voor de eigen initiatieven van de ministers en hun diensten, als voor die van de Vlaamse openbare instellingen. Hij is van toepassing op alle mediacampagnes, waarbij het begrip "campagnes" in de ruimste zin geïnterpreteerd moet worden.

De goedgekeurde Code bouwt voort op de goede praktijk die de voorbije jaren ontwikkeld werd en toegepast wordt bij de Vlaamse overheidscommunicatie. Het is evenwel voor het eerst dat thans deze regels geëxpliciteerd en op een rijtje gezet worden. Het meest opvallende onderdeel heeft betrekking op de deontologische regels waaraan de Vlaamse overheidscommunicatie moet beantwoorden. Deze hebben onder meer betrekking op de verplichting tot correctheid, evenwichtigheid, volledigheid, tijdigheid en toegankelijkheid van de informatie. De overige hoofdstukken van de Code sturen de communicatie van de Vlaamse overheid kwalitatief in de richting van een meer professionele aanpak, om zo te komen tot de voor bestuur en burger beste besteding van de ingezette middelen.

De Code van Goede Praktijk bestaat uit een aantal dwingende bepalingen, maar bevat daarnaast ook aanbevelingen en reikt hulpmiddelen aan om tot een correcte interpretatie, toepassing of uitvoering van de dwingende bepalingen te komen.

Gelet op het reeds bestaande instrumentarium van deontologische voorschriften en regels – dat nu nog werd uitgebreid met een Code van Goede Praktijk – is het niet nodig een afzonderlijke deontologische code voor ministers op te stellen.

**Vraag nr. 19  
van 8 februari 2002  
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

*Samenwerkingsakkoord Duitstalige Gemeenschap  
– Jaarverslag*

Het decreet betreffende de goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse en Duitstalige Gemeenschap daterend van 28 juni 1985 bepaalt in artikel 24 dat er jaarlijks door de Vlaamse regering een verslag wordt uitgebracht.

Voorzover mij bekend, dateert het laatste verslag, dat betrekking heeft op 1999, van 14 juli 2000.

Werd er sedertdien nog een jaarverslag opgesteld en uitgebracht ?

### Antwoord

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat de Vlaamse regering op 15 juni 2001 het verslag van het jaar 2000 heeft goedgekeurd.

Het jaarverslag verschaft een overzicht van de uitvoering van het werkprogramma voor het jaar 2000, dat werd opgesteld en gerealiseerd ter uitvoering van het samenwerkingsakkoord tussen Vlaanderen en de Duitstalige Gemeenschap van 28 juni 1985, en is momenteel het meest recente. Het werd onlangs aan het secretariaat-generaal van het Vlaams Parlement bezorgd.

Een nieuw verslag zal worden opgesteld door de gemengde commissie, nadat het nieuwe samenwerkingsakkoord met de Duitstalige Gemeenschap is geratificeerd en de onderhandelingen over een nieuw werkprogramma hebben plaatsgevonden.

### STEVE STEVAERT

MINISTER VICE-PRESIDENT  
VAN DE VLAAMSE REGERING,  
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,  
OPENBARE WERKEN EN ENERGIE

**Vraag nr. 132**  
**van 17 januari 2002**  
**van de heer DIDIER RAMOUDT**

*Gemeentebelastingen – Taks op ontbreken van garages*

In antwoord op een gelijkaardige vraag (nr. 20 van 12 november 2001) verwees de minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid naar de minister bevoegd voor Mobiliteit voor eventuele nieuwe onderrichtingen voor het bijsturen of afschaffen van de taks

op het ontbreken van garages of parkeerplaatsen (Bulletin nr. 10 van 29 maart 2002, blz. 1012).

Mijn oorspronkelijke vraag kwam er vanuit de optiek dat heel wat gemeenten nog altijd de voornoemde taksen heffen op nieuwbouwprojecten waarbij garages ontbreken, en dit ondanks het feit dat de richtlijn van 20 oktober 1982 met een omzendbrief van 3 juni 1997 door de minister van Ruimtelijke Ordening werd ingetrokken. Daardoor was de aanbeveling voor het heffen van zulk een belasting verdwenen, maar er werd geen verbod aan gekoppeld.

Sommige gemeenten heffen dus vandaag nog altijd deze belasting, soms tot een bedrag van euro 3.718,40 (150.000 fr.) per ontbrekende parkeerplaats of garage. Enige perverse trekjes zijn aan deze heffing zeker niet vreemd. Zo zijn er bijvoorbeeld kustgemeenten die op de zeedijk of in winkelstraten parkeerplaatsen of garages verbieden, maar terzelfder tijd toch de voornoemde taks blijven heffen. Bovendien zijn er nu de stedelijke structuurplannen die de mogelijkheid bieden om in voldoende parkeerplaatsen en dergelijke te voorzien bij de renovatie van gedeelten van de stad.

Het kan toch niet de bedoeling zijn dat de burgers door het indienen van een bezwaarschrift en een eventueel daaruit voortvloeiende rechtszaak telkens zelf moeten ageren om dergelijke bijwijlen onbillijke taksen aan te vechten.

1. Welke beleidsvisie wordt terzake gehanteerd ?
2. Heeft de minister zicht op de verschillen die er bestaan in de verschillende gemeenten aangaande het al dan niet innen van een dergelijke taks ?
3. Op welke manier worden deze uitwassen van een niet meer gehandhaafde richtlijn verholpen ?
4. Welke oplossing stelt de minister voor, eventueel in samenspraak met zijn collega bevoegd voor Ruimtelijke Ordening, en binnen welke termijn, voor deze voor de burgers soms ongelijke en rechtsonzekere situatie ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening.

### Antwoord

1. Binnen het mobiliteitsbeleid wordt het parkeerbeleid als een instrument beschouwd dat plaats- en functiespecifiek moet worden ingezet.

Afhankelijk van de kwaliteit van de wegontsluiting en van het openbaar vervoer, van de mobiliteitskenmerken van de activiteiten in een gebied, van de ruimtelijke dichtheid en van het gewenste woon- en leefklimaat, moeten de mogelijkheden en beperkingen inzake het parkeren en stallen worden omschreven. In die gebieden waar de druk van het gemotoriseerde verkeer op het gebied zelf en op het omliggende wegennet moet worden teruggedrongen, dienen er restricties aan parkeren te worden opgelegd. Binnen de grenzen die aan de parkeermogelijkheden worden gesteld, kunnen prioriteiten worden gelegd. Voorkeur dient dan te worden gegeven aan parkeren dat ondersteunend is aan de essentiële functies van het gebied. Het beperken van het aanbod moet in nauwe samenhang met leefbaarheid worden bekeken. Er is een minimumaanbod (ten minste voor stationeren) nodig om de leefbaarheid van gebieden te verzekeren.

Het uitstippelen van een dergelijk beleid is maatwerk, dat in overleg met de provincies en met de gemeenten moet worden uitgewerkt.

Volgens het ontwerp-Mobiliteitsplan Vlaanderen dient in algemene zin te worden gestreefd naar een verdubbeling van de parkeerkosten en een halvering van de parkeercapaciteit voor bezoekend verkeer in de centrale delen van de stedelijke gebieden en in kwetsbare woongebieden. Binnen deze visie moet niet zozeer het parkeeraanbod ten behoeve van de woonfunctie worden belast, maar dienen in sommige gebieden taksen te worden geheven op parkeerplaatsen ten behoeve van het bezoekend verkeer. Het heffen van taksen op parkeerplaatsen is bijgevolg niet altijd onbillijk.

2. Het is op dit ogenblik vanuit het mobiliteitsbeleid moeilijk om zicht te krijgen op de verschillen die er bestaan aangaande het al dan niet innen van een dergelijke taks in al de Vlaamse gemeenten.

Hiervoor zijn er meerdere redenen.

- Ongeveer twee derde van de gemeenten beschikt op dit ogenblik over een beleidsplan binnen het kader van het mobiliteitsconvenant.

Binnen het op te maken gemeentelijk mobiliteitsplan heeft de gemeente ook als taak om een parkeerbeleidsplan op te maken.

Parkeernormen en andere parkeermaatregelen kunnen hiervan mogelijk deel uitmaken.

- De omzendbrief van 20 oktober 1982 in verband met de richtlijnen betreffende de eis om bij bouwwerken parkeerruimte te scheppen, die voor sommige gemeenten aanleiding is geweest tot het heffen van taksen op het niet aanleggen van parkeervoorzieningen, werd bij omzendbrief RO 97/4 afgeschaft door de toen bevoegde minister van Ruimtelijke Ordening.

Deze omzendbrief kan op verschillende manieren in het gemeentelijk ruimtelijke-ordnungsbeleid vertaald worden, namelijk :

de bepalingen ervan werden soms (letterlijk) overgenomen in verordenende stedenbouwkundige voorschriften van bijzondere plannen van aanleg, die vandaag nog geldig zijn ;

de bepalingen ervan werden soms vertaald in een gemeentelijke parkeerverordening, die vandaag nog geldig is.

Vandaag is niet duidelijk hoeveel gemeenten een gemeentelijke parkeerverordening hebben die gebaseerd is op deze afgeschafte omzendbrief, en die bepalingen bevat over taksen op het niet voorzien in parkeergelegenheid. Daarenboven is het niet evident in te schatten hoeveel geldige bijzondere plannen van aanleg stedenbouwkundige voorschriften bevatten die gebaseerd zijn op deze afgeschafte omzendbrief.

3. Zolang de vigerende gemeentelijke parkeerverordeningen niet worden aangepast of afgeschaft, en zolang de bijzondere plannen van aanleg die stedenbouwkundige voorschriften bevatten met betrekking tot het heffen van taksen op het niet voorzien in parkeergelegenheid van toepassing blijven, blijven ze geldig en zijn ze juridisch gezien van toepassing.

Op die wijze wordt de inning van taksen in stand gehouden.

4. Wat de parkeerproblematiek betreft, is het de taak van het gemeentelijk niveau om hiervoor richtlijnen uit te werken. Gelet op het subsidiariteitsprincipe en gelet op het feit dat de instrumenten voor een parkeerbeleid voornamelijk instrumenten zijn op gemeentelijk niveau, is het aan de gemeente om zich hiervoor in te zetten.

Binnen het gemeentelijk mobiliteitsbeleid, dat gestalte krijgt binnen het mobiliteitsplan en het parkeerbeleidsplan, kan het gebruik van het beschikbare instrumentarium worden bepaald.

Binnen het ruimtelijke-orderingsbeleid kunnen onderdelen van het parkeerbeleid verordenend worden geregeld in de ruimtelijke uitvoeringsplannen, zoals bijvoorbeeld die inzake de afbakening van de stedelijke gebieden en woonkernen.

Hier ligt met andere woorden zowel een mogelijkheid voor het gewest, de provincie als de gemeenten.

(Antwoord Dirk Van Mechelen : Bulletin nr. 11-12-13 van april/mei 2002, blz. 1303 – red.)

**Vraag nr. 144**  
**van 22 januari 2002**  
**van de heer JOS DE MEYER**

*N41 Hamme – Heraanleg kruispunten*

De N41 in Hamme heeft de spijtige reputatie een echte dodenweg te zijn. De weg scheidt verschillende leefgemeenschappen door druk en gevaarlijk verkeer.

In juni vorig jaar heb ik de minister vice-president reeds een vraag gesteld over de heraanleg van de kruispunten van de N41 in Hamme (vraag nr. 246 van 5 oktober 2001; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1, blz. 23).

De minister antwoordde dat de totale heraanleg van de gewestweg N41 op het grondgebied van Hamme het voorwerp uitmaakt van een studie voor het opmaken van een totaalstreefbeeld. Deze studie is gebaseerd op de basisgegevens van het mobiliteitsplan dat in opmaak is, en op de scenario's voor duurzame mobiliteit die daarin zullen worden uitgewerkt.

In principe blijven de kruispunten Biezestraat, Veldstraat, Neerstraat en N470b (t.h.v. Zwaarveld) open. De andere kruispunten worden afgesloten. In de mate dat het afsluiten van kruispunten de scheiding van de leefgemeenschappen zou doen toenemen, kunnen er bijkomende ongelijkgrondse doorgangen worden aangelegd om dat te verhelpen.

Er blijft nog heel wat studiewerk te verrichten vooraleer een definitief streefbeeld is opgesteld : onder andere vorm van de kruispunten (rotonde of verkeerslichten), fietsbrug of tunnel, plaats van ventwegen, ruimtelijke inpassing.

1. Kan de minister vice-president een overzicht geven van en een toelichting bij de beslissingen die intussen zijn genomen betreffende de heraanleg van de kruispunten van de N41 in Hamme?
2. Wat is de huidige stand van zaken in dit dossier ? Wanneer en op welke wijze (gefaseerd of in globo) worden de uit te voeren werken aanbesteed ?
3. Wat is de geraamde kostprijs van de geplande werken per kruispunt en in zijn globaliteit ?
4. Wat is de timing voor de realisatie ?

**Antwoord**

Door de gemeente Hamme werd een studieopdracht uitgeschreven om de problematiek van de gewestweg N41 nader te bestuderen in de marge van de opmaak van het gemeentelijk mobiliteitsplan.

De studie had onder meer tot doel te onderzoeken welke kruispunten behouden konden blijven bij de ombouw van de N41 tot primaire weg II. Zoals door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermeld wordt, werd er na een eerste studiefase aan gedacht om de Biezestraat, Veldstraat, Neerstraat en N470b open te houden. Daarenboven zouden er begeleidende maatregelen worden voorgesteld om de barrièrewerking voor de zachte weggebruiker te verminderen.

Hoewel toen bleek dat een algemene consensus dichtbij was, blijkt nu dat binnen de gemeente het probleem van het al dan niet openhouden nog steeds niet uitgeklaard is. Zolang hierover geen consensus bereikt is, kan de verdere studie over de vorm van de te behouden kruispunten en over de maatregelen om de barrièrevorming te verkleinen, niet worden voltooid.

Met de huidige stand van zaken is het daarom dus ook niet mogelijk een fasering naar uitvoering op te stellen.

**Vraag nr. 145**  
**van 22 januari 2002**  
**van de heer MARINO KEULEN**

*Verkeersveiligheid – Onteigeningsinstrument – N730 Opglabbeek*



In de loop van 1998 lanceerde de minister vice-president een voorstel met betrekking tot het inzetten van het onteigeningsinstrument bij het bestrijden van de verkeersonveiligheid. Het ging daarbij om het aanpassen van het bestaande instrumentarium ("sneller onteigenen voor meer verkeersveiligheid"), maar ook om de creatie van een specifiek onteigeningsinstrument om de tijdrovende gewone procedures drastisch in te korten.

Het voorbeeld van de onteigeningsprocedure in Zutendaal en Opglabbeek voor de aanleg van fietspaden langs de N730 leert dat de procedures trager verlopen dan ooit, omdat de onteigeningscommissie aldaar overstelpt wordt met dossiers.

1. Wat is de stand van zaken m.b.t. de concrete voorstellen van de minister vice-president uit 1998 ?
2. Wat is de stand van zaken in het dossier van de fietspaden langs de N730 ?
3. Wat is de stand van zaken inzonderheid van de onteigeningen in Zutendaal en Opglabbeek om de aanleg van fietspaden mogelijk te maken ?

### Antwoord

In antwoord op de vraag naar de stand van zaken met betrekking tot de concrete voorstellen van mijn kant om de procedure ingesteld bij KB van 26 juli 1962 betreffende de rechtspleging bij zeer dringende omstandigheden inzake onteigeningen ten algemene nutte voor de bouw van autosnelwegen ook uitvoerbaar te maken voor de aanleg van fietspaden, meld ik dat deze procedure de facto bij iedere onteigening reeds toegepast wordt door de administratie Wegen en Verkeer (*KB : koninklijk besluit – red.*). Deze toepassing heeft tot doel sneller te kunnen beschikken over de noodzakelijke gronden om veiligheidsverhogende infrastructuurwerken in het algemeen, en dus ook werken m.b.t. fietspaden in het bijzonder te kunnen uitvoeren.

Verder dient rekening te worden gehouden met het feit dat de administratie slechts in het bezit van het onteigende goed wordt gesteld, als voldaan is aan de regel van de voorafgaande schadeloosstelling. Dit kan slechts gebeuren nadat een door de rechter vastgestelde billijke vergoeding aan de onteigende werd uitbetaald.

Zolang de bevoegdheidsmaterie (onderhandelen met eigenaars en kostenramingen van eigendommen opmaken) bij de federale overheid berust, is

deze stap in het versneld onteigenen een stap waarvoor ik geen resultaatsverbintenis kan aangaan. De creatie van een specifiek onteigeningsinstrument was wegens dit bevoegdheidsprobleem niet uitvoerbaar.

Sedert 1998 werd een gefaseerde programmatie opgesteld voor de aanleg van fietspaden langs het volledige traject van de N730 tussen Bilzen en Bree. In totaal werden acht nieuwe fietspadenprojecten opgenomen in het driejarenprogramma, waarvan drie op het grondgebied van de gemeente Opglabbeek. Alle betrokken gemeenten ondersteunen de aanleg van fietspaden via de modules van het mobiliteitsconvenant. Om een inhaalbeweging te realiseren op het vlak van fietspaden, werd een instrument gecreëerd voor de subsidiëring van nieuwe verbindende fietspaden langs gewestwegen. De module 13 bij het mobiliteitsconvenant heeft tot doel bij te dragen tot een versnelde uitbouw van het fietspadennetwerk.

Deze module biedt aan de geïnteresseerde gemeenten de mogelijkheid om zelf fietspaden aan te leggen langs gewestwegen op hun grondgebied met investeringssubsidies uit het Vlaams Infrastructuurfonds. In het dossier van de fietspaden langs de gewestweg N730 heb ik eind 2000 een convenant-module 13 afgesloten met de gemeente Zutendaal voor de subsidiëring van fietspaden op het vak Bilzerweg-Molenblookstraat. Ook de gemeente Meeuwen-Gruitrode is geïnteresseerd in deze module voor de fietspaden op het vak Breekiezel.

Inmiddels zijn twee projecten volledig uitgevoerd :

- in Opglabbeek het vak : Weg naar As tussen Dorpsplein en Lietenstraat ;
- in Gruitrode het vak : Weg naar As – Breekiezel tussen Groenstraat en Neerhoven.

Samen met dit tweede project werden ook de leefbaarheid en de veiligheid in het centrum en de schoolomgevingen van Gruitrode verbeterd. Beide projecten konden worden gerealiseerd met een beperkt aantal onteigeningen.

Van twee projecten werd een eerste aanzet gerealiseerd :

- op het vak tussen Opglabbeek en Gruitrode : de verbinding tussen het toeristisch fietspad aan de Campstraat in Gruitrode en de Leemkuilstraat (recreatiecentrum Jeugdparadijs) in Opglabbeek ;

- op het vak tussen As en Opglabbeek : de bochtverbetering met fietspaden in As van Sint-Aldegondisstraat tot Vlasroot.

Het Aankoopcomité is momenteel bezig met de uitvoering van drie onteigeningsdossiers voor de aanleg van vrijliggende fietspaden op de volgende wegvakken :

- vak tussen As (Sint-Aldegondisstraat) en Opglabbeek (Lietenstraat) : 150 innemingen, die grotendeels aangekocht zijn ;
- Weg naar Bree in Opglabbeek (vak Oude Kerkstraat-Leemkuilstraat) ; 40 innemingen ;
- Gruitroderkiezel in Bree (vak Muizendijkstraat-Kipdorpstraat) : 30 innemingen.

De onteigeningen in Opglabbeek (Weg naar As) zijn volledig gerealiseerd en het Aankoopcomité gaat de onderhandelingen spoedig aanvatten voor de Weg naar Bree. In Zutendaal heeft de gemeente de onteigeningsplannen laten opstellen (toepassing van de convenantmodule 13) en is de procedure voor het onteigeningsbesluit gestart.

De onteigeningen die nodig zijn voor de verschillende fietspadenprojecten langs de N730 zijn zeer omvangrijk en nemen dan ook tijd in beslag.

**Vraag nr. 146  
van 22 januari 2002  
van mevrouw VEERLE DECLERCQ**

*N368 doortocht Aartrijke – Verkeersveiligheid*

Eind november 2001 werd door een aantal organisaties de onveilige verkeerssituatie langs de N368 in de dorpskern van Aartrijke in het algemeen, maar ook en vooral voor de zwakke weggebruiker in het bijzonder, via een actie in de aandacht gebracht.

In 1994-1995 werd de N368, dorpskom Aartrijke, heringericht. Daarbij ging men uit van het principe dat de fietser een verkeersremmer in het verkeer moet zijn. De fietser moet er dus voor zorgen dat het auto- en vrachtwagenverkeer geremd wordt en niet sneller rijdt dan het tempo van de fietser. Dit principe, op die plaats en op de huidige manier, werkt niet.

Fietsers, vooral kinderen en ouderen, zijn te kwetsbaar om hun plaats in het verkeer op te eisen. Ouders kiezen ervoor om hun kinderen met de wagen

naar school te brengen. Ouderen stappen liever naast de fiets op het voetpad.

Een zone 30 en infrastructurele maatregelen zijn noodzakelijk. Aangezien er binnenkort werken gepland zijn aan de N368, Eernegemsestraat, is het noodzakelijk om meteen correcties aan te brengen aan de N368, dorpskern Aartrijke, zodat het auto- en vrachtwagenverkeer zijn snelheid moet beperken tot stapvoets rijden. Daarom is het ook aangegeven dat op de invalsweg N368 naar Aartrijke een uniforme snelheid van maximaal 70 km/u geldt.

1. Gaat men er inderdaad vanuit dat bijkomende maatregelen nodig zijn om de N368, dorpskom Aartrijke, verkeersveiliger te maken, vooral voor de zwakke weggebruiker ?

Zo ja, welke maatregelen worden in het vooruitzicht gesteld ?

Wordt het vrachtwagenverkeer maximaal geveerd ?

Komt er, in overleg met de gemeente, een snelheidsbeperking op de N368, dorpskom Aartrijke, van 30 km/u ?

Komt er een snelheidsbeperking tot 70 km/u op de N368, invalsweg naar de dorpskom ?

Kan er al een timing worden gegeven voor deze maatregelen ?

2. Worden er, gezien de onveilige situatie voor de zwakke weggebruikers, in aansluiting met de geplande werken langs de Eernegemsestraat ook bijkomende infrastructuurwerken langs de N368, dorpskom Aartrijke, uitgevoerd ?

**Antwoord**

Het Mobiliteitsplan van Zedelgem is momenteel nog in opmaak. Naar verwachting zal het eind dit jaar af zijn.

Uit het beleidsplan zal blijken welke acties noodzakelijk zijn om een duurzaam mobiliteitsbeleid in de gemeente te realiseren. Hierin zal ook een uitspraak gedaan moeten worden over het al dan niet invoeren van een zone 30 in de dorpskom.

Het is dan ook voorbarig nu reeds uitspraken te doen. Het mag evenwel duidelijk zijn dat mijn administratie de vermelde problemen voor de deelge-



meente Aartrijke zal evalueren in het kader van de opmaak van het mobiliteitsplan voor Zedelgem.

**Vraag nr. 147**  
**van 22 januari 2002**  
**van de heer PIETER HUYBRECHTS**

*Wegdek – Herstellungsproducten*

Voor kleine herstellingen aan het wegdek wordt vaak gebruikgemaakt van bitumen. Bij regenweer is het oppervlak van bitumen zeer glad, wat voor tweewielers, onder meer voor motorrijders, ernstige gevolgen kan hebben. Men kan er gemakkelijk op uitschuiven en de remafstand wordt flink langer.

Een Oostenrijkse firma heeft een product (Sto Flex bitumen) ontwikkeld dat duurzaam is en waarvan de stroefheid van de oppervlakte even groot is als van de rest van het wegdek. Dit product is uiteraard veel veiliger voor motorrijders.

Werd reeds overwogen om dit product of een gelijkwaardig alternatief te gebruiken in plaats van bitumen ?

**Antwoord**

Kleine herstellingen aan het wegdek worden op onze gewestwegen met asfalt uitgevoerd dat slechts 5 à 8 % massaprocent bitumen bevat, als bindmiddel voor het steenslag, het zand en de vulstof;

Bitumen als herstellungsproduct wordt enkel gebruikt om kleine scheuren te dichten, waarbij ervoor gezorgd wordt dat aan het oppervlak zandkorrels worden ingewerkt.

Het product Sto Flex APS, waarnaar verwezen wordt in de vraag, wordt aangewend om brede scheuren of voegen te dichten. Hieruit blijkt dat het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermelde producttype wel degelijk toegepast wordt op de gewestwegen.

**Vraag nr. 148**  
**van 22 januari 2002**  
**van de heer CARL DECALUWE**

*De Lijn – Sociaal tarief*

In 1997 voerde De Lijn het kansarmentarief in, met als doel de mobiliteit van mensen met een be-

staansminimum te verzekeren en hun isolement te doorbreken.

Dit tarief bedraagt 20 frank per rit ongeacht de afstand en is van toepassing op iedere reiziger die een verminderingskaart kan voorleggen. De verminderingskaart wordt afgeleverd door het OCMW aan iedereen die recht heeft op een bestaansminimum.

Alle OCMW's in het Vlaamse gewest sloten daartoe een overeenkomst af met het Vlaams Gewest.

1. Hoeveel biljetten verkocht De Lijn (opgesplitst per provincie) tegen het sociaal tarief in de periode 1999-2000 ?
2. Is er een evolutie merkbaar in vergelijking met de periode 1997-1998 ?

Hoe wordt deze evolutie verklaard ?

**Antwoord**

In oktober 1997 sloot de Vlaamse Vervoermaatschappij met de OCMW's een overeenkomst voor het verlenen van vervoersvoordelen aan bestaansminimumgerechtigden. In oktober 1998 werd de groep gerechtigden uitgebreid met de politieke vluchtelingen en ook met de rechthebbenden op een gewaarborgd inkomen voor bejaarden.

De rechthebbenden ontvangen een verminderingskaart VG (Vervoersgarantie), waarmee zij tegen een voordelig tarief kunnen reizen met De Lijn. Het thans gebruikte vervoersbewijs is de VG 2-rittenkaart (VG-kaart) tegen 1,00 euro (0,50 euro per rit).

In samenwerking met de VVSG wordt er gewerkt aan een hervorming van het systeem (*VVSG : Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten – red.*). De VG 2-rittenkaarten kunnen op dit ogenblik enkel op het rijtuig aangekocht worden, wat een extra belasting voor de chauffeur betekent. Daarom zullen vanaf april 2002 abonnementen ingevoerd worden geldig op het gehele net van De Lijn.

Het aantal reizigers met een VG-kaart (vastgesteld aan de hand van de ontwaardingen) stijgt jaar na jaar, zoals uit de navolgende cijfers per entiteit en per jaar blijkt. De toename is in grote mate veroorzaakt door de uitbreiding van de gerechtigden in oktober 1998.

	Vlaams- Brabant	West- Vlaanderen	Oost- Vlaanderen	Antwerpen	Limburg	Totaal
1997 (*)	16.631	46.332	43.683	122.978	16.748	246.372
1998	196.582	294.555	431.519	832.060	112.836	1.867.552
1999	455.120	433.430	911.821	1.502.846	204.162	3.507.379
2000	682.696	556.678	1.195.359	2.049.719	325.903	4.810.355
2001	833.498	688.772	1.381.061	2.344.397	419.435	5.667.163

(\*) oktober tot en met december 1997

**Vraag nr. 149**  
**van 22 januari 2002**  
**van de heer PIETER HUYBRECHTS**

*Motorrijders – Riooldeksels*

Voor motorrijders is het vaak grote niveauverschil tussen deksels van rioolputten en andere roosters en het wegdek een gevaarlijk obstakel. Bijkomend probleem is het feit dat het oppervlak van riooldeksels zeer glad is, waardoor de kans op een slippartij aanzienlijk wordt vergroot.

Werden er reeds maatregelen genomen om het oppervlak van riooldeksels en andere roosters "stroef" te maken ?

**Antwoord**

Rioleringen, ondergrondse afwateringen en hun onderzoeksschouwen en -deksels worden om diverse redenen op gewestwegen maximaal geweerd uit de rijwegen, onder andere omdat onvoldoende verdichte sleuven verzakkingen kunnen veroorzaken, omdat deksels en roosters kunnen klapperen en voor geluidsoverlast zorgen, en omdat het verkeer moet worden afgesloten om erin te kunnen.

Aan de deksels of roosters en hun kaders wordt bijzondere aandacht besteed. De riooldeksels die gebruikt worden, moeten voldoen aan de norm NBN-EN 124. Deze Belgische norm is een vertaling van de Europese norm. Het oppervlak van deze deksels is speciaal gewafeld om een betere stroefheid te verkrijgen. Vroeger was dit niet altijd zo.

Deksels die niet meer in goede staat zijn, worden op gewestwegen vervangen. Veelal moet dit gedaan worden door gemeenten, omdat de riolering onder hun beheer valt. Wanneer zij in gebreke blijven, wordt door de beherende provinciale afdelingen ingegrepen.

**Vraag nr. 150**  
**van 22 januari 2002**  
**van de heer PIETER HUYBRECHTS**

*N13 Herentals-Nijlen – Fietspad*

Op 9 oktober 1998 stelde ik reeds een schriftelijke vraag (nr. 23) over de aanleg van afgescheiden fietspaden langs de zeer drukke en voor fietsers levensgevaarlijke gewestweg N13 tussen Lier en Herentals.

De minister vice-president antwoordde toen dat volgens de behoefteanalyse de drie trajecten, namelijk Lier-Kessel (score 88.57), Grobbendonk-Herentals (score 84.19) en Nijlen-Grobbendonk (score 82.99), elk een vrij hoge score haalden, waaruit het dringende karakter van de realisatie bleek. Op grondgebied van de gemeenten Herentals en Grobbendonk dienden de werken gecombineerd te worden met rioleringswerken, echter zonder prioritair karakter. De onderhandelingen hieromtrent werden stilgelegd (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 4 december 1998, blz. 617).

Eind 1997 verklaarde toenmalig minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening Eddy Baldewijns terzake dat de aanleg van een veilig fietspad tussen Nijlen en Herentals een prioriteit was. Meer dan vier jaar later is er nog altijd geen afgescheiden fietspad aangelegd.

Kan de minister vice-president medelen wanneer nu eindelijk – na al de beloften – werk wordt gemaakt van de aanleg van een vrijliggend en veilig fietspad langs de N13 ?

**Antwoord**

De aanleg van vrijliggende fietspaden tussen Lier en Herentals is voor mij een prioriteit.

Teneinde de aanleg van deze fietspaden te kunnen versnellen, heb ik met de gemeenten Lier, Grobbendonk en Herentals, in het kader van de mobiliteitsconvenant, een module 13 afgesloten, waardoor zij zelf kunnen instaan voor de aanleg van het fietspad, op kosten van het Vlaams Gewest.

Voor de uitvoering van deze overeenkomst werd 9 miljoen euro of 360 miljoen frank op de begroting 2001 vastgelegd (Herentals 1,40 mln. euro, Grobbendonk : 6,8 mln. euro en Lier : 0,6 mln. euro), zodat de lokale overheden werk kunnen maken van de concrete uitvoering.

Met de gemeente Nijlen zal ook een dergelijke overeenkomst afgesloten worden zodra het mobiliteitsplan voltooid is.

**Vraag nr. 151**  
**van 22 januari 2002**  
**van de heer PIETER HUYBRECHTS**

*Fietspad Netedijk Herselt – Herstelling*

Zoals gepland worden tussen Berlaar en Geel aan de Netedijken "dijkfatsoeneringswerken" uitgevoerd.

In dit kader kreeg de gemeente Westerlo van de Vlaamse overheid de opdracht om een openbaar onderzoek uit te voeren voor een vergunning voor herstellingen aan het fietspad langs de Nete, vanaf de Marlybrug richting Westerlo, achter het kasteel de Merode. Dit fietspad ligt echter op het grondgebied van de gemeente Herselt !

Werden reeds de nodige maatregelen genomen om deze vergissing recht te zetten en werd aan de gemeente Herselt de opdracht gegeven om een openbaar onderzoek uit te voeren ?

Zullen de "dijkfatsoeneringswerken" hierdoor vertraging oplopen en in welke mate ?

**Antwoord**

Het betreft hier de herstelling van een fietspad op de linkeroeverstrook van de Grote Nete, waarvoor de administratie Waterwegen en Zeewezen, in casu de afdeling Zeeschelde, een bouwaanvraag heeft ingediend bij de diensten van Stedenbouw bevoegd voor de provincie Antwerpen.

Op de bijbehorende documenten werd verkeerdelijk de benaming Westerlo vermeld. Dit vloeit wel-

licht voort uit het feit dat het gemeentebestuur van Westerlo erg begaan is met dit project, omdat het fietspad intensief gebruikt wordt door schoolkinderen van Westerlo. De gemeente Westerlo beschouwt het dan ook als haar taak om toezicht te houden op de veiligheid.

Stedenbouw Antwerpen heeft in het kader van het openbaar onderzoek het dossier dan ook overgezonden aan Westerlo. Ondertussen werd de vergissing al opgemerkt : over de betrokken rivierlengte loopt de gemeentegrens in de rivier en ligt de linkeroeverstrook dus op grondgebied Herselt. Het dossier werd inmiddels overgezonden aan de gemeente Herselt.

De dijkfatsoeneringswerken in hun totaliteit lopen door deze vergissing geen vertraging op, aangezien de meeste dossiers als zelfstandige projecten worden beschouwd. Ook de herstelling van het fietspad zal geen vertraging oplopen, omdat de werken wegens de drassigheid van de bodem pas in de zomer kunnen worden uitgevoerd.

**Vraag nr. 152**  
**van 22 januari 2002**  
**van de heer JAN PENRIS**

*Ecobermbeheer – Stand van zaken*

Her en der langs de Vlaamse autosnelwegen ziet men aankondigingspanelen (voorzien van twee "doorkijkaten") met de mededeling : "Hier werkt het Vlaams Gewest aan een ecologische berm".

1. Wat houdt "werken aan een ecologische berm" juist in ?
2. Op hoeveel plaatsen (en over welke oppervlakten) wordt aan zulke ecologische bermen "gewerkt" ?
3. Wat is de totale kostprijs voor deze "ecologische werken" ?
4. Wat is de totale kostprijs voor de platen die deze "werken" aankondigen ?

**Antwoord**

1. "Werken aan een ecologische berm" houdt in dat er heel bewust wordt ingegrepen in de berm, zodat een ecologisch interessante berm ontstaat.

Om dit te bereiken, wordt er gemaaid op bewust gekozen tijdstippen en plaatsen. Plaatsen waar niet wordt gemaaid, zijn dus ook bewust gekozen. "Niet maaien" draagt in sommige gevallen immers bij tot het creëren van een ecologisch interessante berm. De bordencampagne gaat samen met een informatiebrochure, die ook op het internet staat : wegen .vlaanderen.be.

2. Er wordt gemaaid volgens een ecologisch bermbeheerplan over de volledige lengte van de snelwegen :

- R0 : Grote Ring om Brussel
- R1 : Kleine Ring om Antwerpen
- E314 : Leuven – Maasmechelen
- E40-A18 : Jabbeke – Veurne.

Alle andere snelwegen en gewestwegen worden gemaaid volgens het bermbesluit van 1984. Dit legt op dat er maximum tweemaal per jaar mag worden gemaaid en bepaalt op welke data het maaisel moet worden verwijderd. Hierdoor wordt een minimum aan natuurwaarde gegarandeerd.

3. De extra kosten voor de ecologische maaiwerken zijn op dit ogenblik nog niet bekend. Een eerste indicatieve berekening is gemaakt op basis van het onderhoudsbudget voor het groen langs de snelwegen die samen met de Ring om Brussel op het grondgebied van Vlaams-Brabant in één aanneming zitten : de R0, A201, E411, A10 (E40), A1 (E19). Het volledige onderhoudsbudget bedraagt hier 1.185.899 euro. Dit is 10 % meer dan de vorige aanneming. De stijging is slechts beperkt toe te schrijven aan het nieuwe ecologische bermbeheer.

Prijsstijgingen kunnen te wijten zijn aan volgende factoren.

- Een ecologisch bermbeheer vraagt een betere organisatie van de aannemer.
- Bermen die maar één keer om de drie jaar worden gemaaid, zijn moeilijker te maaien door de hogere en ruigere vegetatie.
- Grote oppervlaktes worden gemaaid met een ander type maaimachine.
- Een verbetering van de ecologische waarde vraagt een betere afvoer van het maaisel dan de huidige praktijk.

4. De eerste twintig borden hebben 988,85 euro (39.890 Belgische frank) per stuk gekost.

Dit is de kostprijs voor het bedenken van de slogan, het grafisch ontwerp en de aanmaak van de borden.

**Vraag nr. 153  
van 22 januari 2002  
van de heer JOHAN MALCORPS**

*Dodehoekspiegel – Stand van zaken*

1. In uitvoering van artikel 25, 4° van het koninklijk besluit (KB) van 25 januari 2001 betreffende de tijdelijke of mobiele bouwplaatsen, nader toegelicht in de omzendbrief van 10 april 2001, voerde de minister vice-president de verplichting in van het gebruik van zichtveldverbeterende systemen voor vrachtwagens die werken uitvoeren voor de diensten die onder de bevoegdheid vallen van het departement Openbare Werken van het Vlaams Gewest. Het KB trad in werking op 1 mei 2002.

Voldoen sindsdien alle vrachtwagens van de bedoelde aannemers aan de gestelde voorwaarden ?

Hoeveel overtredingen werden eventueel nog vastgesteld en welke sancties werden daartegen ondernomen ? Werden bijvoorbeeld betalingen ingehouden of werkzaamheden stilgelegd tot de aannemer aan de voorschriften voldeed ?

2. De minister vice-president heeft tevens opdracht gegeven om de voertuigen van De Lijn uit te rusten met dobli-systemen.

Welke systemen worden daarbij uitgekozen (spiegels of camera's) ?

Gaat het om een verplichting voor alle bussen en trams, zowel voor nieuwe als voor bestaande voertuigen ?

Zijn alle voertuigen inmiddels uitgerust ?

Geldt deze verplichting ook voor bussen ingezet via pachtovereenkomsten ?

Heeft de minister zicht op het aantal ongevallen met bussen of trams van De Lijn in de voorbije jaren waarbij het probleem van de "dode en blinde hoek" aan de orde was ?

Worden eventueel extra middelen (bv. in het kader van de nieuwe beheersovereenkomsten) in het vooruitzicht gesteld voor De Lijn om deze verplichting in te vullen ?

### Antwoord

1. Sinds de door mij opgelegde verplichting inzake het gebruik van zichtveldverbeterende systemen voor vrachtwagens die openbare werken uitvoeren voor de diensten onder mijn bevoegdheid, werden in de bijzondere bestekken de nodige clausules opgenomen om deze maatregel op het terrein toe te passen.

Aanvullend werd het gebruik van zichtveldverbeterende systemen door de leidend ambtenaar sterk aanbevolen bij de aannemers voor de nog in uitvoering zijnde opdrachten die vóór 1 mei 2001 werden gegund.

In het algemeen kan worden gesteld dat de aannemers positief reageren. Tijdens de maand januari 2002 werd minder dan 1 % van de vrachtwagens op de werven aangetroffen zonder zichtveldverbeterend systeem. Voor de vastgestelde overtredingen werd een PV opgemaakt. De aannemers werd erop gewezen dat deze vrachtwagens niet meer op de werven mogen komen. Er werden geen werken stilgelegd, doch wel boetes opgelegd.

2. Voor de voertuigen van De Lijn werd gekozen voor de plaatsing van dodehoekspiegels. De verplichting geldt voor alle autobussen, zowel bestaande als nieuwe, maar geldt op dit ogenblik niet voor de autobussen die ingezet worden door verhuurders. Dit werd voor de toekomst als verplichting opgenomen in het lastenboek.

Reeds meer dan 600 autobussen zijn intussen uitgerust met een dodehoekspiegel.

Bij de Vlaamse Vervoermaatschappij hebben zich nog geen ongevallen voorgedaan die onomstotelijk te wijten zijn aan de "dode of blinde hoek".

Alle bestellingen werden reeds geplaatst om de autobussen van De Lijn met dodehoekspiegels uit te rusten.

### Vraag nr. 154 van 22 januari 2002 van mevrouw TREES MERCKX-VAN GOEY

#### *Verkeersslachtoffers – Gedenkstenen*

Personen die een familielid, vriend of kennis verliezen door een verkeersongeval willen vaak een gedenksteen oprichten langs de kant van de weg, op de plaats van het ongeval. Uit het verleden blijkt dat een aantal gemeenten daarvoor geen toelating geven, terwijl andere lokale overheden het wel toelaten.

1. Welke beleidsvisie wordt gehanteerd m.b.t. de oprichting van gedenkstenen/monumenten langs gewestwegen ter nagedachtenis van verkeersslachtoffers ?
2. Is er een regelgeving terzake ? Zo ja, welke en waar is die vastgelegd ? Zo neen, wordt er terzake een regelgeving uitgewerkt ?

### Antwoord

Teneinde tegemoet te komen aan het verzoek van de VZW Ouders van Verongelukte Kinderen werd door de administratie Wegen en Verkeer het dienstorder LIN/AWV 2001/3 opgesteld. Dit dienstorder regelt de plaatsing van herdenkingsborden langs de gewestwegen op basis van een aantal afspraken.

- De VZW Ouders van Verongelukte Kinderen vraagt per opstelling een vergunning aan.

Deze vergunning wordt verleend voor een periode van vijf jaar. De aanvraag tot het verkrijgen van de vergunning wordt door de VZW gedaan bij de afdeling Wegen en Verkeer van de betrokken provincie.

- De VZW levert het teken (bord + steun die door haar ontworpen werd), de beherende afdeling Wegen en Verkeer staat in voor de plaatsing. Bij eventuele beschadiging van het bord staat de vergunninghouder in voor de eventuele vervanging van het bord en de vergunningverlener voor de herplaatsing.

Om verwarring met verkeerstekens en in het bijzonder met het teken B17 (voorrang van rechts) te vermijden, wordt de opstelling oordeelkundig gekozen in overleg met de aanvra-



ger. Er dient verder ook rekening gehouden te worden met het respecteren van een vrije breedte van minstens 1,5 meter in de bebouwde kom, om de voetgangers niet te hinderen.

- Er worden geen jaarlijkse herdenkingsplechtigheden of andere manifestaties aan de betrokken SAVE-borden georganiseerd (*SAVE : Samen voor Veilig Verkeer – red.*).

Indien deze bepaling niet gerespecteerd wordt, wordt de verleende vergunning ingetrokken en wordt het bord verwijderd.

**Vraag nr. 155**  
**van 22 januari 2002**  
**van de heer JOHAN MALCORPS**

*Fietssuggestiestroken – Veiligheid*

Een fietser die werd aangereden op een fietsoversteekplaats in Wilrijk werd in het ongelijk gesteld door de politierechter, omdat het niet om een officieel fietspad ging, maar om een zogenaamde "fietssuggestiestrook". De betrokken fietser moest dan ook voor de schade aan de auto en voor de rechtskosten opdraaien.

Naar aanleiding van dit ongeval en deze gerechtelijke uitspraak worden nu terecht de nodige vragen gesteld bij de veiligheid van dit soort van fietssuggestiestroken. Deze stroken (vroeger meestal enkel aangegeven met stippellijnen, maar de laatste tijd meer en meer ostentatief in het rood gemarkeerd) creëren in de feiten dus een vals gevoel van veiligheid. Dit is bijzonder erg als het gaat om oversteekplaatsen voor fietsers.

Minister Durant antwoordde op mijn vraag om uitleg terzake op 17 januari 2002 in de Senaat dat een betere reglementering van fietsstroken niet wenselijk is. De enige goede oplossing is dat de wegbeheerder zoveel mogelijk kiest voor volwaardige fietspaden en enkel als het echt niet anders kan suggestiestroken gebruikt, als een soort van waarschuwing voor de automobilist dat op deze weg fietsers kunnen rijden (want meer is het dan niet).

1. Heeft de minister vice-president zicht op het aantal gewestwegen waarop nog fietssuggestiestroken en suggestiefietsoversteekplaatsen voorkomen? Zo mogelijk ontving ik hiervan graag een lijst (per provincie en per gewestweg).

2. In hoeveel van deze gevallen is de suggestiestrook (door plaatsgebrek) de enige oplossing?

Worden in deze gevallen de stroken toch gehandhaafd, of vreest de minister dat er een vals gevoel van veiligheid gecreëerd wordt en zoekt hij daarom naar andere oplossingen (bv. een alternatieve fietsroute die fietsers in staat stelt zonder grote omwegen deze gewestwegen te mijden)?

3. Op hoeveel plaatsen is de omzetting van een fietsstrook in een volwaardig fietspad gepland?

Welke projecten komen eerst aan de beurt?

Hoeveel tijd is er nodig om alle stroken om te zetten in volwaardige fietspaden?

Wordt hierbij voorrang gegeven aan suggestiestroken met belangrijke suggestieoversteekplaatsen voor fietsers?

**Antwoord**

De administratie Wegen en Verkeer heeft overzichtlijsten van de fietssuggestiestroken. Deze lijsten kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger rechtstreeks opvragen bij de administratie Wegen en Verkeer. Ik wens mijn antwoord te beperken tot de inhoudelijke aspecten van de vraag.

Mijn administratie deelt mij mee dat de fietssuggestiestroken steeds aangelegd worden in overleg met de lokale overheid. De voor- en nadelen van de fietssuggestiestroken werden afgewogen met inbegrip van de juridische context. Voordelen zijn een visuele versmalling van de rijbaan en het aangeven van de te volgen weg van de fietsers aan de automobilisten. Sommige automobilisten matigen hierdoor onbewust hun snelheid en schenken ook meer aandacht aan de fietsers op de fietssuggestiestrook. Nadeel is het gebrek aan reglementaire betekenis. De automobilisten mogen immers ook op de fietssuggestiestrook rijden.

Er worden geen "suggestiefietsoversteekplaatsen" aangelegd, omdat de fietsers hier wettelijk gezien geen voorrang hebben en dus levensgevaarlijke misverstanden in de hand gewerkt zouden worden.

Vermits de aanleg van fietssuggestiestroken bijna steeds tot gevolg is van plaatsgebrek in doortochten, kunnen de bestaande fietssuggestiestroken niet omgebouwd worden tot volwaardige fietspaden. Ze kunnen hoogstens afgeschaft worden wan-

neer de lokale overheid ze niet langer wenst te behouden.

De aanleg van fietssuggestiestroken wordt in elk geval zoveel mogelijk vermeden.

**Vraag nr. 156  
van 23 januari 2002  
van de heer CARL DECALUWE**

*Offshore windmolenparken – Betrokkenheid – Toerisme*

Bij de Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas (CREG) werden in het voorjaar 2001 twee aanvragen ingediend voor de vestiging van een windmolenpark voor de kust van Knokke, Wenduine en De Haan. De aanvragen werden bestudeerd door de CREG. Na haar verslag moet staatssecretaris Olivier Deleuze een voorstel tot beslissing voorleggen aan de federale regering.

Vanuit diverse hoeken worden deze windmolenprojecten met argusogen bekeken. Enerzijds zou de visuele aantasting van de "open zeeruimte" niet opwegen tegen de marginale bijdrage aan elektriciteit die deze molens zouden genereren (0,06 % van de totale Belgische elektriciteitsbehoefte). Anderzijds zou de visuele aantasting van de open zeeruimte negatieve gevolgen kunnen hebben voor het kusttoerisme. Het kusttoerisme kampt reeds enkele jaren met een structureel probleem. Door middel van een strategisch marketingplan en mobilisering van bijkomende middelen door de Vlaamse overheid en Europese fondsen, wordt dit probleem aangepakt.

Eén van de hoekstenen van de kuststrategie is de vrijwaring van de natuurlijke rijkdommen van de kust, waaronder de open zeeruimte en de beleevingswaarde van de horizon. De oprichting van een dergelijk windmolenpark zou de aantrekkelijkheid van de kust niet ten goede komen en zou haaks staan op de visie inzake kusttoerisme.

1. In welke mate is de Vlaamse regering betrokken bij de behandeling van de aanvraagdossiers? Is er reeds overleg geweest met de federale regering?
2. Welk standpunt heeft de Vlaamse regering ingenomen m.b.t. de wenselijkheid van dergelijk windmolenpark voor de kust?

3. Stroken zulke installaties volgens de Vlaamse regering met het strategisch plan om het kusttoerisme nieuw leven in te blazen?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme.

**Antwoord**

1. Artikel 6 van de federale elektriciteitswet van 29 april 1999 bepaalt dat de federale minister bevoegd voor Energie, op voorstel van de CREG, domeinconcessies kan verlenen voor de bouw en de exploitatie van offshore windparken op het Continentaal Plat en/of in de territoriale wateren. Het koninklijk besluit van 20 december 2000 betreffende de voorwaarden en de procedure voor de toekenning van domeinconcessies voor de bouw en de exploitatie van installaties voor de productie van elektriciteit uit water, stromen of wind, in de zeegebieden waarin België rechtsmacht kan uitoefenen overeenkomstig het internationaal zeerecht, geeft hieraan uitvoering.

Het is de federale CREG die de concessieaanvragen ontvangt, behandelt en een voorstel formuleert aan de federale minister bevoegd voor Energie. De artikelen 8 en 9 van dit koninklijk besluit bepalen dat de betrokken administraties een advies moeten uitbrengen op basis van een evaluatie van de aanvraagdossiers. Zoals bepaald in artikel 1 van ditzelfde besluit, worden de "betrokken administraties" gedefinieerd als die administraties welke vertegenwoordigd zijn in de raadgevende commissie opgericht bij koninklijk besluit van 12 augustus 2000 in uitvoering van artikel 3, §2 van de wet van 13 juni 1969 inzake de exploratie en de exploitatie van niet-levende rijkdommen van de territoriale zee en het Continentaal Plat.

Hoewel de bevoegde gewestelijke Energieadministratie niet vertegenwoordigd is in de bovengenoemde raadgevende commissie, vraagt de CREG toch, op basis van het reeds eerder vermelde artikel 8, telkenmale een advies aan de Vlaamse minister bevoegd voor Energie.

De adviezen die ik intussen aan de CREG bezorgd heb, beperken zich tot de selectiecriteria en de noodzakelijke voorwaarden tot concessietoekenning zoals die in het koninklijk besluit van 20 december 2000 omschreven staan. Vanuit mijn bevoegdheid hebben deze adviezen dan

ook betrekking op de technisch-economische en de technisch-energetische aspecten van de aanvragen.

2. Behoudens het feit dat concessies kunnen worden verleend voor de bouw van windparken op zee, wordt de bouw ervan eveneens gestimuleerd door een systeem van groenestroomcertificaten.

Overeenkomstig het besluit van de Vlaamse regering van 28 september 2001, aanvaardt de Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG) een groenestroomcertificaat toegekend voor groene stroom geproduceerd in offshore windparken. De uitvoering hiervan wordt geregeld via het besluit van de Vlaamse regering van 28 september 2001 inzake de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen.

Daardoor heeft de Vlaamse regering expliciet te kennen gegeven dat zij in principe dergelijke projecten voor de kust genegen is.

De Vlaamse regering wenst met de federale regering constructief mee te werken om offshore windparken in België een kans te geven. We moeten met een open geest de voorliggende projecten evalueren. Aangezien de offshore windparken, net zoals de windenergieprojecten op land, raakvlakken hebben met verschillende maatschappelijke aandachtspunten, zal het onderzoek van de aanvragen via een breed debat zeer grondig moeten gebeuren, om het maatschappelijk draagvlak te vrijwaren.

3. Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme.

(Antwoord Renaat Landuyt : blz. 1537 – red.)

**Vraag nr. 157**  
**van 29 januari 2002**  
**van de heer CHRIS VANDENBROEKE**

*Wortegemseweg Waregem – Brugleuning*

In een schriftelijke vraag daterend van 18 oktober 2001 deed ik navraag naar het onderhoud van brugleuning over gewest- en snelwegen. Uit het antwoord onthoud ik dat daartoe tot driejaarlijkse inspecties wordt overgegaan, uitgaande van de Commissie voor het Beheer van Kunstwerken. Met name zou bovendien in de loop van september

2001 besloten zijn tot het aanmaken van zo'n prioritaire lijst van onderhoudswerken. (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7-8-9 van februari/maart 2002, blz. 750).

Concreet zou ik dienaangaande willen vernemen of de brug over de E17 langs de Wortegemseweg in Waregem in deze lijst van prioriteiten voorkomt en zo ja, wanneer voor een aangewezen renovatiebeurt zal worden gezorgd.

Bedoelde brugleuning staat er immers totaal verkommerd bij, dermate dat een opfrisbeurt meer dan nodig lijkt.

**Antwoord**

Uit het laatste inspectieverslag van 20 oktober 1999 blijkt dat deze leuning inderdaad aan een opknapbeurt toe is. Uit het onderzoek blijkt dat de stabiliteit van de brugleuning nog steeds in orde is.

Een opknapbeurt van de brugleuning kan gebeuren in het kader van het onderhoudsbestek voor de kunstwerken. Zodra de weersomstandigheden beter worden, zal hiervan werk worden gemaakt.

**Vraag nr. 158**  
**van 29 januari 2002**  
**van de heer CHRIS VANDENBROEKE**

*N382 Waregem – Kruispunt Waterhoek-Eikenlaan*

Ongeveer een jaar geleden deed zich een dodelijk verkeersongeval voor op de N382 in Waregem ter hoogte van de kruising met de Waterhoek en de Eikenlaan. Unaniem werd toen, vanuit de gemeenteraad, een motie ingediend met de bedoeling om dit "black point" te verhelpen en verdere ongevallen te vermijden.

Voor de aangewezen aanpassingswerken werd overigens in 2001 een budget van 18 miljoen frank uitgetrokken. Meteen werd bovendien, als tijdelijke oplossing, het kruisen van de N382 voor alle verkeer onmogelijk gemaakt.

Intussen blijft het evenwel een open vraag welke aanpassingswerken voor bedoelde oversteekplaats in overweging (zullen) worden genomen en wanneer hiervan werk zal worden gemaakt.

Is het daartoe ingeschreven budget nog steeds bedoeld voor aanpassingswerken aan de kruising van de N382 met de Waterhoek en de Eikenlaan in de

vorm van een rotonde, dan wel voor het aanbrengen op die plaats van lichten, of werd er intussen een andere bestemming aan gegeven ?

### Antwoord

Ik verwijs naar mijn antwoord op de vraag om uitleg van de Vlaamse volksvertegenwoordiger die behandeld werd in de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie van 26 april 2001. Dit antwoord is nog steeds actueel. Ik verwijs in eerste instantie dan ook naar het antwoord dat ik toen verstrekt heb (*Handelingen C159 van 26 april 2001, blz. 1-3 – red.*).

Omwille van de verkeersveiligheid werd de middenberm ter hoogte van het kruispunt van de N382 met de Eikenlaan bij wijze van voorlopige maatregel afgesloten. Hierdoor kunnen geen linksafslaan- en linksopdraaiende bewegingen, oorzaak van de ongevallen met de grootste gevolgen, meer uitgevoerd worden. De definitieve herinrichting of het behoud van het kruispunt Eikenlaan is afhankelijk van het al dan niet verwezenlijken van een geplande nieuwe ambachtelijke zone. Het gemeentelijk structuurplan, in opmaak, zal uitsluitel moeten geven over het al dan niet ontwikkelen van deze ambachtelijke zone.

Aangezien de verkeersveiligheid een prioriteit is in mijn beleid, werd aanvullend ook een project uitgewerkt om de veiligheid en verkeersafwikkeling in de zone gewestweg N382 met het complex E17, de Flanders Fieldweg en de President Rooseveltlaan te verbeteren.

Het project zal in de eerstkomende maanden aanbesteed worden.

**Vraag nr. 159**  
**van 29 januari 2002**  
**van mevrouw HILDE DE LOBEL**

*Turnhoutsebaan Deurne – Heraanleg*

De Turnhoutsebaan is een van de belangrijkste in- en uitvalswegen van Antwerpen. In de deelgemeente Deurne doorsnijdt deze gewestweg het woon- en winkelcentrum. In dit centrum, meer bepaald tussen het Cogelsplein en de Leeuwlantstraat, is deze weg in de huidige toestand vrij smal en is er geen fietspad. Fietsers moeten er de rijweg op, waar ze ook nog te maken krijgen met tramsporen, met geregeld valpartijen tot gevolg.

Naar verluidt, liggen er nu nieuwe plannen tot heraanleg op tafel. Voor een wezenlijke verbreding van de weg en de aanleg van een veilig fietspad zou men evenwel moeten overgaan tot onteigening en afbraak van twee oude panden op de hoek van de Lundenstraat. De andere (nieuwere) gebouwen op deze plaats staan reeds op een verder naar achter gelegen rooilijn.

Bestaan er plannen voor een heraanleg in de nabije toekomst van de Turnhoutsebaan in Deurne tussen het Cogelsplein en de Leeuwlantstraat ?

Zo ja, in welke richting gaan deze plannen, komt er een fietspad en moeten er daarvoor onteigeningen gebeuren ?

### Antwoord

In het Masterplan Antwerpen zijn een aantal radiale wegen geselecteerd als belangrijke dragers van openbaar vervoer en verbindingssassen met de eerste gordel van randgemeenten. Een daarvan is de gewestweg N12 Antwerpen-Wijnegem, die de deelgemeente Deurne doorsnijdt.

De plannen voor de heraanleg zijn echter nog niet opgemaakt. Binnen het kader van de studieopdracht voor de projecten van het Masterplan en afhankelijk van de daarbij gehanteerde prioriteit, zal de herinrichting worden aangepakt volgens nog nader te bepalen principes. In de huidige stand van zaken kan dus nog geen uitsluitel worden gegeven omtrent de aanleg van fietspaden.

Onlangs werd in overleg met het stadsbestuur beslist om de oude rooilijn, die nog uit 1909 dateerde, te vervangen door een nieuwe rooilijn, die groten-deels de huidige gevellijn respecteert. Ten westen van het kruispunt met de Lundenstraat is de rooilijnbreedte nu vastgesteld op 25 meter, wat tot gevolg heeft dat voor de heraanleg van de Turnhoutsebaan de woningen met huisnummers 177 en 179 zullen moeten worden onteigend en afgebroken. Ten oosten van hetzelfde kruispunt valt de rooilijn weer samen met de gevellijn.

**Vraag nr. 160**  
**van 29 januari 2002**  
**van de heer BOUDEWIJN LALOO**

*Haven Zeebrugge – LNG-tank – Geluidshinder*

Toen beslist werd de Zeebrugse voorhaven uit te bouwen, zou er, ter compensatie voor het verlies



aan toeristische aantrekkelijkheid van de badplaats Knokke-Heist, een jachthaven aangelegd worden en een kunstduin. Dit enerzijds om de industriële installaties van de haven en Distrigas aan het oog te onttrekken van op de zeedijk wandelende toeristen en van de inwoners, en anderzijds als geluidsscherm.

De jachthaven werd vervangen door een natuurgebied, de "Baai van Heist", dat natuurlijk niet zorgt voor de geplande werkgelegenheid. Van het kunstduin is nog geen werk gemaakt.

Distrigas heeft volgens de pers een studie aangevat voor de bouw van een vierde LNG-tank (LNG : liquid natural gas).

1. Wordt deze vierde tank eveneens half ondergronds gebouwd zoals de drie vorige ?
2. Wordt reeds onderzocht of de grond die dan gerecupereerd wordt, niet gebruikt kan worden om de kunstduin aan te leggen, teneinde elders de installatie aan het oog van de toerist te onttrekken ?
3. Worden er andere maatregelen in het vooruitzicht gesteld om ook de geluidslast van het havenverkeer te verminderen ?

#### Antwoord

1. De eventuele bouw van een vierde LNG-reservoir werd onlangs door de CREG naar voren geschoven in haar voorgestelde investeringsplan m.b.t. de gasbevoorrading van België in de komende tien jaar (*CREG : Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas – red.*).

Fluxys, de operator van de installaties (voorheen Distrigas), onderzoekt momenteel samen met de CREG of een dergelijke investering voor een half ingegraven tank, geschat op 99.157.409,91 euro of 4 miljard frank, wel nodig en economisch verantwoord is en zo ja, binnen welke termijn ze zou moeten worden uitgevoerd. Bedoeling is immers de gasbevoorrading zo efficiënt mogelijk en tegen een globaal zo laag mogelijke kostprijs te laten verlopen.

Pas later kan de technische studie m.b.t. de concrete bouw van deze installatie en de configuratie ervan worden aangevat.

2. Zie punt 1.

3. De maatregelen die door de Maatschappij der Brugse Zeevaartinrichtingen (MBZ) reeds zijn genomen om de geluidslast van het havenverkeer te verminderen, zijn aanpassingen aan het rollend materieel, aanpassingen aan de ro-ro-platforms en aanpassingen aan de verhardingen (*ro-ro : roll-on-roll-off – red.*).

Binnen het havenbestuur MBZ wordt in samenwerking met andere administraties de aanleg van bijkomende geluidsschermen en geluidsbermen onderzocht, zonder dat tot op heden al concrete projecten zijn vooropgesteld.

#### Vraag nr. 161 van 29 januari 2002 van de heer BOUDEWIJN LALOO

##### *Offshore windmolenparken – Zandverschuiving*

De kust is voortdurend in beweging, deels als gevolg van natuurlijke krachten, deels als gevolg van menselijke ingrepen. De kuststrook vormt een dynamisch geheel. Zo verplaatsen bepaalde zandplaten voor de Nederlandse kust zich bijvoorbeeld met een snelheid van 100 meter per jaar. Miljoenen kubieke meters zand bewegen jaarlijks onder invloed van getij, golven en wind.

Onze Vlaamse kust heeft te kampen met erosie, waardoor de overheid geregeld via kunstmatige zandsuppletie onze badplaatsen moet beschermen.

De federale overheid plant de bouw van één of meer windmolenparken voor onze kust. Eén park zou bestaan uit 50 betonnen funderingen van 4 meter diameter, op een afstand van 500 meter van elkaar. Volgens C-Power kan de turbulente stroming in het zog van elke paal zich over grote afstanden laten voelen.

1. Werden de gevolgen van deze constructies verder bestudeerd in het laboratorium van Borgerhout ? Zo neen, wanneer gebeurt dit ?
2. Wie draagt de gevolgen van een eventuele verplaatsing of opschuiving van de Wenduine Bank naar de voorgeulen van de havens van Antwerpen en Zeebrugge ?
3. Worden de nodige middelen vrijgemaakt om verdere erosie van de kust ten gevolge van deze constructies te compenseren ?



**Antwoord**

1. Tot op heden is aan de afdeling Waterbouwkundig Laboratorium en Hydrologisch Onderzoek van de administratie Waterwegen en Zeewezen geen studieopdracht of adviesvraag toevertrouwd om de gevolgen van offshore windmolenparken op erosievorming ter hoogte van de kust en de zandbanken te onderzoeken.

De faciliteiten van het Waterbouwkundig Laboratorium in Borgerhout en de knowhow van zijn personeel kunnen evenwel een bijdrage leveren tot het oplossen van belangrijke onderzoeksvragen met betrekking tot een dergelijk kustwaterbouwkundig project.

Zo zouden proeven op een schaalmodel kunnen bijdragen tot het begroten van het risico op gedeeltelijke aantasting van de Wenduine Bank ten gevolge van erosie in het zog van de palen. Ook het inzetten van de beschikbare mathematische modellen voor stroming en golfvoortplanting voor de Vlaamse kust zou kunnen bijdragen tot het beter bepalen van de heersende hydrodynamische condities ter hoogte van de Wenduine Bank. Anderzijds kan met de mathematische golfvoortplantingsmodellen de invloed van een aangetaste Wenduine Bank op het golfklimaat voor de Vlaamse kust worden bestudeerd.

Ik zal nagaan hoe de financiering van een dergelijke omvangrijke studie kan worden uitgewerkt.

Wat het dossier van de NV C-Power betreft, wordt voor het aspect erosiebescherming in haar concessieaanvraag aangegeven dat bij de aanleg van de funderingen gerekend kan worden op de expertise van een aantal zusterbedrijven van Dredging (zijnde NV en Tideway), in het bijzonder op het vlak van beschermingswerken en onderwaterstructuren. Daarbij kan gebruikgemaakt worden van eenvoudige splijtbakken tot geavanceerde steenstortsystemen, om het risico op erosie te vermijden.

2. De Vlaamse overheid (afdeling Maritieme Toegang) staat in voor de (financiële) gevolgen van eventuele extra onderhoudsbaggerwerken in de vaargeulen.
3. Wat de aantasting van de Vlaamse kust ten gevolge van het windpark betreft, is een directe erosieve invloed weinig waarschijnlijk, gelet op het feit dat de palen zich minstens vijf kilometer buiten de kust zullen bevinden. Een indirecte

invloed is mogelijk, wat een gedeeltelijke aantasting van de Wenduine Bank en het golfklimaat voor de kust van Bredene zou betekenen.

Een dergelijke indirecte invloed zal zich evenwel slechts na relatief lange tijd laten gevoelen. Men mag bovendien aannemen dat die indirecte invloed slechts een marginale impact zal hebben op het programma van de zandsuppleties en extra onderhoudsbaggerwerken in de vaargeulen.

Eventuele bijstellingen van dit programma zullen in de toekomstige begrotingsjaren dan ook gemakkelijk kunnen worden doorgevoerd.

**Vraag nr. 162**  
**van 29 januari 2002**  
**van de heer BOUDEWIJN LALOO**

*Offshore windmolenparken – Denemarken*

In antwoord op een interpellatie van 14 juni 2001 inzake het plaatsen van windmolens voor de Vlaamse kust, deelde de minister vice-president mee dat hij een offshore windmolenpark heeft bezocht in Denemarken. Uit Deense studies zou blijken dat de offshore windparken een toename van het visbestand teweegbrengen. Dit zou te danken zijn aan de funderingen van de turbines, die dienst doen als artificieel steenrif, waarop mosselen groeien (Handelingen Commissievergadering nr. 211 van 14 juni 2001, blz. 1 e.v.).

Volgens mijn gegevens bestaan er slechts drie offshore windmolenparken in Denemarken, namelijk elf molens bij Vindeby, gebouwd in 1991 op 1,5 kilometer van de kust en op 2,5 kilometer waterdiepte, tien molens in Tuno Knob, gebouwd in 1995 eveneens in ondiep water, en ten slotte twintig molens gebouwd in Middelgrunden op 3 meter diepte en 1,7 kilometer van de kust, werken beëindigd in mei 2001.

De ligging van deze parken is zeker niet te vergelijken met de geplande sites voor onze kust. Conclusies over het visbestand kunnen uiteraard niet getrokken worden voor een windmolenpark dat slechts enkele maanden actief is, zoals dit van Middelgrunden. Mij is een studie bekend over de site Tuno Knob, waaruit blijkt dat alle mosselen de site verlaten hebben.

1. Kan de minister vice-president mededelen welk offshore windmolenpark in Denemarken hij be-

zoekt heeft en welke Deense studies over het visbestand hij geraadpleegd heeft ?

2. Kan een exemplaar van deze studies worden bezorgd ?

### Antwoord

1. Tijdens mijn bezoek aan Denemarken in juni 2000 heb ik het offshore windmolenpark van Tuno Knob bezocht, waar tien turbines van elk 500 kW op een ondiepe locatie, tussen 3 en 5 meter, zijn gebouwd (*kW : kilowatt – red.*). Het windpark van Tuno Knob staat er sinds 1994 en was daarmee na Vindeby het tweede offshore windpark in Denemarken.

Tijdens mijn bezoek werd ruim aandacht besteed aan de impact van het windturbinepark op vogels. De betrokken locatie is immers dichtbevolkt met watervogels, voornamelijk de eider-eend. Gedurende drie jaar werd het gedrag van de vogels in de buurt van het park grondig onderzocht, met als conclusie dat voedselbeschikbaarheid veeleer dan de aanwezigheid van het windmolenpark bepalend is voor het gedrag van de vogelpopulatie. Bijgevolg werd geen negatieve invloed op de vogelpopulaties vastgesteld.

Een studie naar het visbestand of de mosselpopulatie ter plaatse is mij niet bekend.

In december 2001 werd het eindrapport afgerond van de studie "Concerted Action of Offshore Wind Energy (CA-OWEE)", uitgevoerd door zeventien partners in dertien verschillende landen. In dit rapport wordt verwezen naar slechts één studie, die is uitgevoerd op het eerste offshore windproject in Nogersund, Blekinge, Zweden, bestaande uit één turbine van 220 kW. Deze studie gaf een toename van de vispopulatie aan in een omtrek van 400 meter rond de windturbine.

Daarnaast wordt in een Deense handleiding voor offshore windparken daterend van juni 1997 gerefereerd aan een rapport van 1993, waarin het Deense Instituut voor Visserij- en Havenonderzoek meldt aan Elkraft, de initiatiefnemer van het windmolenpark in Vindeby, dat het visbestand ter plaatse is toegenomen na de bouw van het windmolenpark.

Over het algemeen mag inderdaad verwacht worden dat de visfauna veeleer positief zal worden beïnvloed door de aanwezigheid van een windmolenpark. Een verbod op visactiviteiten

met sleepnetten in en rond het windmolenpark zal een positief effect hebben op de kweek- en groeiconditie van de habitat. Daarnaast simuleren de funderingen, bestaande uit een kunstmatig hard substraat, een natuurlijk rif, dat de leefomstandigheden voor vis, fauna en bodemorganismen bevordert.

Wanneer de zeebodem zacht is, kan ten gevolge van de aanwezigheid van het harde substraat van de fundering een verandering in de lokale biodiversiteit optreden, omdat dit een nieuw element betekent in de habitat. Voor het project in Zweden was een dergelijk effect verwaarloosbaar, omdat de zeebodem daar reeds van nature rotsig is. De Belgische zeebodem bestaat echter uit losse sedimenten zoals zand en klei, waardoor een aantal organismen die een hard substraat behoeven, waaronder de mossel, mogelijk juist een nieuwe habitat zullen vinden ter hoogte van de funderingen.

Het dient te worden benadrukt dat er nog heel wat onduidelijkheid bestaat over de daadwerkelijke impact van de opgesomde mogelijke effecten. Het CA-OWEE-rapport raadt daarom aan deze aspecten voor, tijdens en na constructie van een windmolenpark nauwkeurig te volgen.

2. De vermelde CA-OWEE-studie is terug te vinden op <http://www.offshorewindenergy.org>.

Een kopie van de vermelde Deense handleiding (in het Duits) is op eenvoudig verzoek bij mijn administratie te verkrijgen.

In verband met de aantrekkingskracht van kunstmatige harde substraten op fauna en flora bestaan een aantal studies betreffende onderzoek dat is uitgevoerd voor boorplatforms, wrakken en andere artificiële riffen. Enkele voorbeelden zijn :

- Artificial reef evaluation : with application to natural marine habitats (ed. William Seaman jr.) – ISBN 0-8493-9061-3 ;
- Artificial habitats for marine en freshwater fisheries (ed. William Seaman jr. & Lucian M. Sprague) – ISBN 0-12-634345-4.

**Vraag nr. 163**  
**van 29 januari 2002**  
**van de heer JAN VERFAILLIE**

*N35 Kortemark – Veiligheid kruispunten*

Het drukke kruispunt Lichterveldestraat-N35 in Kortemark bevindt zich in de nabijheid van een lagere school. Dit gevaarlijke kruispunt kan wellicht aangepakt worden door de aanleg van een rotonde, teneinde een veilige verkeerssituatie te creëren voor elke weggebruiker. Ook voor het kruispunt in het centrum van de deelgemeente Zarren (kruispunt N35 met N36) is het wenselijk een verkeersveilige oplossing te zoeken, teneinde ook daar de onveilige verkeerssituatie te verhelpen.

De herinrichting van deze kruispunten is vooralsnog niet opgenomen in het indicatief drijarenprogramma 2002-2004.

Wordt de heraanleg van deze kruispunten alsnog opgenomen in het indicatief drijarenprogramma 2002-2004 ?

Zo neen, welke maatregelen worden dan genomen om de bovenvermelde verkeersonveilige situatie te verhelpen ?

#### **Antwoord**

Uit een studie van de verkeersongevallen op de gewestwegen, uitgevoerd door de provincie West-Vlaanderen blijkt dat een prioritaire aanleg van rotondes op deze kruispunten niet verantwoord kan worden. De aanleg van rotondes moet goed overwogen worden, vermits de verkeersveiligheid vaak ook op andere manieren verbeterd kan worden. Zo werd in het kader van het gemeentelijk mobiliteitsplan door de gemeente Kortemark bijvoorbeeld het engagement aangegaan om het gevaarlijk kruispunt van de Aarsdamstraat met de N35 af te schaffen.

Wat het kruispunt van de Lichterveldestraat met de N35 betreft, blijken de omwonenden vooral te klagen over een moeilijke oversteekbaarheid van de N35 op dit kruispunt. De oversteekbaarheid van het kruispunt N35 -Lichterveldestraat kan mogelijk verbeterd worden door de aanleg van een middengeleider, waardoor fietsers en voetgangers de N35 in twee aparte bewegingen kunnen dwarsen. Een andere mogelijkheid is de plaatsing van verkeerslichten op dit kruispunt. Er dient evenwel rekening mee gehouden te worden dat de plaatsing van verkeerslichten tot gevolg kan hebben dat het verkeer in de Lichterveldestraat toeneemt.

Dergelijke kruispuntaanpassingen worden besproken binnen de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid. Ik zal mijn administratie daarom opdracht geven om de aanpassing van dit kruispunt

daar voor bespreking te agenderen. Op basis van het resultaat van deze bespreking zal er later beslist worden welke ingrepen uitgevoerd zullen worden.

#### **Vraag nr. 164 van 29 januari 2002 van de heer JOHAN MALCORPS**

*NV Pako Rumst – Mobiliteitseffecten*

De Rupelstreek heeft reeds zwaar te lijden van een overmaat aan verkeer en in het bijzonder zwaar vrachtverkeer. Op het industrieterrein Catenberg in Rumst wordt een nieuw distributiebedrijf gepland. Een mobiliteitseffectrapport (Mober) opge maakt door het studie bureau Technum schat dat de oprichting ervan tot een toename van het verkeer zal leiden met zo'n 10 % personenwagens en 19 % vrachtwagens, bovenop de bestaande stroom van zo'n 6.800 voertuigen per dag tussen de E19-autosnelweg en het centrum van Rumst (cf. de verkeerstelling van Igean in de Steenberghoekstraat op 18/10/2000).

Om de bijkomende verkeersoverlast uit de dorpskernen van Rumst en Terhagen te weren, wil men een ontsluitingsweg aanleggen tussen de Steenberghoekstraat en de Hollebeekstraat en het verkeer verder afleiden via de Hollebeekstraat, de Hoge Meentochtstraat, de Slijkenhoefstraat en zo via de N1 naar de E19. Dit is ook de aanbeveling van Technum. Meer zelfs, zonder deze omleidingsweg naar de E19 acht men de oprichting van het distributiebedrijf niet verantwoord.

Op termijn wordt door sommigen ook gedacht aan een ontsluitingsweg achter het industriegebied en een omleidingsweg rond Terhagen tot aan de Hoogstraat en vervolgens de Bosstraat. Deze weg zou een negatieve natuurimpact hebben. Of men suggereert zelfs een extra op- en afrit ter hoogte van het servicestation Fina op de autosnelweg. Deze oplossingen worden door Technum niet verdedigd. Maar door de keuze voor deze vestiging zullen ze in de toekomst allicht opnieuw met meer kracht op de agenda worden geplaatst.

Het is alleszins moeilijk te begrijpen hoe men bij de vestiging van een distributiebedrijf dat een 320 vrachtwagenritten en 540 autoritten per dag extra zal genereren, een toenemende druk op de beide dorpskernen zal kunnen tegenhouden. Het is bijna niet te vermijden dat verkeer bestemd voor het bedrijf via de Tiburstraat en Tuinwijk zou komen en toch het centrum van Rumst zou aandoen. Omge-

keerd is het moeilijk te vermijden dat verkeer komende van het bedrijf en rijdende richting Antwerpen vanaf de kruising tussen de Hoge Meentochtstraat en de Hollebeekstraat verder via de kern van Reet en de expresweg N171 naar de E19 zou rijden.

Eén en ander kan maar worden opgelost via een strikte vrachtwagenrouteplanning, die dan ook nog eens stelselmatig moet worden bewaakt, met strenge boetes in geval van overtredingen. Dit zou overigens moeten worden opgezet voor de hele Rupelstreek, zoals ook vermeld in het mobiliteitsplan voor de Rupelstreek. De bestaande verbodsborden voor vrachtwagens boven de 3,5 ton worden echter nauwelijks nageleefd. Controles gebeuren zelden en de boete is verwaarloosbaar (1.000 fr.).

De vraag is in een dergelijk geval wat de waarde is van een Mober.

Het rapport vermeldt duidelijk dat er een sterke bijkomende verkeerslast gegenereerd wordt, in een situatie die al sterk verzaagd is. De efficiëntie van de oplossing die men voorstelt (de omleidingsweg), is niet verzekerd als men geen vrachtwagenrouteplanning 100 % zeker kan afdwingen, zodat vrachtwagens effectief via de omleidingsweg aan- en afrijden, en niet via andere wegen toch door de diverse kernen rijden.

1. Gaat de minister vice-president er in dergelijk geval van uit dat de bedoelde vestiging uit mobiliteitsoogpunt wenselijk is ?
2. Zo ja, welke oplossing wordt dan in het vooruitzicht gesteld inzake de te volgen (om)wegen enerzijds en inzake de handhaving van het verbod op de toegang van vrachtwagens in de kern anderzijds ?

### **Antwoord**

Ik ben niet bevoegd om uitspraken te doen over de wenselijkheid van de vestiging van een bedrijf. Deze aangelegenheid wordt bepaald door de bevoegde ministers via de aflevering van een bouw- en milieuvergunning.

Om rekening te houden met de mobiliteitseffecten van dergelijke dossiers dient er in het kader van de bouw- en milieuvergunningsprocedure een mobiliteitseffectrapport opgemaakt te worden. Het komt dan ook aan minister Dirk Van Mechelen en aan minister Vera Dua toe om de vergunning al dan

niet te verlenen rekening houdende met de uitkomst van de Mober-studie.

In elk geval is het zo dat het Vlaams Gewest naar aanleiding van de opmaak van het mobiliteitsplan voor de Rupelstreek gesteld heeft dat het geen omleidingswegen zal aanleggen rond de dorpskernen van Terhagen en Rumst. Het is immers niet de bedoeling om hier bijkomend doorgaand verkeer aan te trekken door de aanleg van omleidingswegen op gewestelijk niveau. Het goedgekeurde mobiliteitsplan beoogt het doorgaand verkeer te beperken door het voorzien in een filter ter hoogte van de dorpskern van Terhagen. Verder kunnen er tonnagebeperkingen worden ingevoerd in de woonkernen.

De gemeente zelf dient hiervoor de nodige initiatieven te nemen. Ook dienen de politiediensten de naleving van een dergelijk verbod te controleren. Het Vlaams Gewest kan hiervoor wettelijk gezien niet instaan.

### **Vraag nr. 165 van 29 januari 2002 van de heer JOS STASSEN**

#### *De Lijn – Positieve-actieplan migranten*

Om de ambitie van het regeerakkoord uit te voeren – het optrekken van de werkzaamheidsgraad in Vlaanderen tot 65 % – moet zeker de werkloosheid bij migranten aangepakt worden.

Binnen de ambities van het regeerakkoord, het Vesoc-akkoord van 1998, het gelijkemansbeleid, de Europese richtsnoeren voor werkgelegenheid (Lissabon) past ook een positieve-actieplan bij de Vlaamse Vervoermaatschappij (Vesoc : Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité).

Als ik goed ben ingelicht – een bericht van januari 2000 van de administratie Werkgelegenheid van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – werd in januari 2000 binnen De Lijn een actieplan voorbereid. Toch schrijft de minister vice-president in een brief van 25 juni 2001 (B2/B5/536/23131) aan de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) : "Zeer recent nam De Lijn in het licht van de beslissing van de Vlaamse regering bovendien contact op met mevrouw Marion Vrijens van het STC-coördinatieteam van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, om na te gaan welke initiatieven bijkomend kunnen genomen worden om te onderzoeken of desgevallend een positieve-ac-



tieplan zou worden opgemaakt" (STC : subregionaal tewerkstellingscomité).

Aangezien het niet duidelijk is wat de stand van zaken is van het positieve-actieplan van De Lijn, zou ik de minister vice-president graag volgende vragen stellen.

1. Wat is er geworden van de afspraken/voornemens om in 2000 naar analogie van andere Vlaamse openbare instellingen (VOI) een positieve-actieplan op te stellen bij De Lijn ?

Welke diensten werden erbij betrokken ?

Welke afspraken werden gemaakt ?

Om welke reden is dit proces stilgevallen (getuige de voornoemde brief van de minister vice-president) ?

2. Over welke initiatieven heeft de minister vice-president het, verwijzend naar het recente contact met het STC-coördinatieteam (brief van 25.06.01) ?

3. Heeft De Lijn beslist om een positieve-actieplan op te stellen ?

Zo neen, wat is hiervoor de argumentatie ?

Zo ja, wie werd bij de voorbereidingen betrokken ?

Wat is de inhoud ervan ?

Opteert dit plan voor concrete doelstellingen ?

Werkt De Lijn samen met andere (overheids)diensten – onder andere de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) – om het plan te realiseren ?

Wanneer volgt volgens De Lijn de implementatie ervan ?

4. Beschikt De Lijn over werkgelegenheidscijfers voor niet-Belgen en allochtonen (gedefinieerd volgens de dienst Emancipatiezaken als "iedereen die een vreemde nationaliteit heeft en iedereen met een Belgische nationaliteit die ofwel zelf in het buitenland geboren werd, ofwel minstens één ouder of grootouder heeft die in het buitenland geboren werd, en die zichzelf als allochtoon opgeeft") ?

Kunnen ze worden meegedeeld ?

Is er een evolutie in de werkgelegenheidscijfers voor migranten ?

5. Binnen De Lijn bestaat het comité "Lijnrecht tegen racisme".

Wordt dit comité betrokken bij het positieve-actieplan ?

Zo neen, gebeurt dit in de toekomst alsnog ?

### Antwoord

Bij het openstellen van kandidaturen bij De Lijn en aanwervingen door De Lijn, worden geen nationaliteitsvereisten gesteld door de Vlaamse Vervoermaatschappij (VVM). Dit is het resultaat van onderhandelingen in het paritair subcomité 328.01 van 4 december 1997. Hieraan heeft de raad van bestuur van de VVM zijn goedkeuring gehecht in de vergadering van 17 december 1997. De Lijn richt zich naar de globale arbeidsmarkt, waarop alle kandidaat-geïnteresseerden zich bevinden. De VVM is daarenboven steeds bereid om eventuele initiatieven ten aanzien van specifieke groepen te onderzoeken.

Aldus is De Lijn inzake deze problematiek juridisch in orde : het stellen van een onterechte nationaliteitsvereiste bij de rekrutering van personeel houdt immers een institutionele discriminatie in stand, die in strijd kan zijn met artikel 2bis van de wet tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden. Ook de CAO nr. 38 betreffende de werving en selectie van werknemers verwoordt duidelijk de principes van gelijke behandeling (*CAO : collectieve arbeidsovereenkomst – red.*).

De heer Johan Leman, directeur van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding, werd van het beleid van De Lijn ten aanzien van allochtonen schriftelijk op de hoogte gebracht op 22 december 1997.

Terzake kan ook worden verwezen naar het verslag van het overleg betreffende het kort daarna gegroeide engagement van de Vlaamse overheid in het Vesoc-akkoord "Tewerkstelling van migranten" van 31 maart 1999 om een positieve-actieplan op te starten inzake de tewerkstelling van migranten. Een uitgangspunt daarbij is dat de overheid en de VOI's een voorbeeldfunctie zouden moeten vervullen. Het spreekt voor zich dat de kansen op succes van een dergelijke tewerkstellingspolitiek zul-



len toenemen naarmate het draagvlak binnen de onderneming groter is.

Het overleg betreffende het engagement van de Vlaamse overheid in het Vesoc-akkoord "Tewerkstelling van migranten" werd voorbereid met vertegenwoordigers van onder meer De Lijn, Kind en Gezin en de VDAB.

Voor de verdere werking zou de administratie Werkgelegenheid, Begeleidingscel Werkgelegenheid Migranten (BWM), contact opnemen met de verantwoordelijken van de drie voornoemde VOI's.

Binnenkort zal De Lijn zelf een initiatief nemen om de partijen bij elkaar te brengen, met de bechtchting de inzichten in de materie dermate te verruimen dat gepaste beslissingen kunnen worden genomen.

Ook in de praktijk nam en neemt De Lijn allochtone kandidaten in overweging. Een kandidaat zal evenwel pas aangeworven worden wanneer hij aan de functievereisten voldoet (o.a. rijbewijs B bezitten, talenkennis, ...).

Op basis van de namen opgenomen in het personeelsregister, blijkt dat een deel van de chauffeurs allochtoon is. Aangezien voornamelijk jongeren worden aangeworven, zijn deze personeelsleden van de tweede of zelfs al van de derde generatie Belg. Ze worden bijgevolg in de personeelsgegevens niet afzonderlijk beschouwd. Ook dergelijke personen worden door het Centrum-Leman als allochtoon beschouwd.

Er is evenwel geen registratie van allochtonen met de Belgische nationaliteit, gelet op de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer en het uitvoerings-KB nr. 14 van 26 mei 1996 (*KB : koninklijk besluit – red.*). Dergelijke behandeling, met name het verzamelen en onthullen van gegevens betreffende de "raciale en etnische herkomst", is in principe niet toegestaan in het raam van aanwervingen. Hun vrijheid van toestemming is niet gewaarborgd en een dergelijke behandeling vloeit niet voort uit de verplichtingen van een werkgever zoals ze geformuleerd staan in het arbeidsrecht.

"Lijnrecht tegen racisme" is een antiracistische personeelsvereniging, die in 1994 gegroeid is uit de campagne "Bedrijf zonder racisme" van Objectief 479.917.

Bij het uitwerken van een positieve-actieplan zullen ook de werknemersorganisaties worden betrokken.

**Vraag nr. 166  
van 29 januari 2002  
van de heer JAN LOONES**

*700ste verjaardag Guldensporenslag – Initiatieven*

Het jaar 2002 is gestart in grote euro-forie : iedereen wijst op de inderdaad indrukwekkende effecten rond de invoering van de Europese eenheidsmunt.

Voor Vlaanderen heeft het jaar 2002 nog een andere betekenis : zevenhonderd jaar na de Guldensporenslag moet 2002 een feestjaar worden, met een nieuwe, frisse en toekomstgerichte uitstraling van het Vlaanderen dat wij willen.

Uiteraard hebben de hoogste beleidsvoerders van Vlaanderen, de leden van de Vlaamse regering, in dit opzicht een zeer belangrijke taak. Iedere minister heeft ongetwijfeld, wat zijn/haar beleidsniveau betreft, eigen inzichten over hoe het feestjaar 2002 voor Vlaanderen luister kan worden bijgebracht.

Wat de bevoegdheid Mobiliteit betreft, kan de minister vice-president, in samenspraak met De Lijn, misschien een speciale actie voeren in de periode rond 11 juli.

Ook wat de andere bevoegdheden van de minister vice-president betreft, kan met creatieve invulling iets bijzonders worden gemaakt van het jaar 2002.

1. Op welke manier wordt er, voor de bevoegdheden Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, met bijzondere initiatieven bijgedragen tot de uitstraling van het feestjaar Vlaanderen 2002 ?
2. Worden er bijzondere initiatieven ontwikkeld ter gelegenheid van het feestjaar 2002 ?
3. Wordt er gebruikgemaakt van de bijzondere aandacht die Vlaanderen internationaal zal genieten om, wat de eigen bevoegdheden van de minister vice-president betreft, acties te ondernemen ?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan de ministers Vogels (nr. 72), Anciaux (nr. 38), Vanderpoorten (nr. 55), Landuyt (nr. 38), Dua (nr. 109), Van Grembergen (nr. 50), Van Mechelen (nr. 68) en Gabriels (nr. 44).

**Antwoord**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

*(Gecoördineerd antwoord : blz. 1419 – red.)*

**Vraag nr. 167  
van 29 januari 2002  
van de heer LUDWIG CALUWE**

*Juul Moretuslei Antwerpen – Bodemsanering*

De werken voor de heraanleg van de Juul Moretuslei in Antwerpen zijn uitgesteld, omdat uit het bodemonderzoek blijkt dat de grond zeer sterk verontreinigd is.

1. Op welke wijze wordt de sanering uitgevoerd ?
2. Welke maatregelen worden genomen ter bescherming van de omwonenden en het milieu tijdens en na de werkzaamheden ?
3. Wanneer vindt deze sanering plaats ?
4. Welke behandelingsmethode wordt er toegepast ?
5. Welk centrum wordt hiermee belast ?
6. Heeft men nagegaan waar de oorzaak van de vervuiling ligt ?
7. Kan een derde aansprakelijk worden gesteld voor de kosten van de sanering ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan minister Dua (nr. 110).

**Gecoördineerd antwoord**

Op twee locaties moet worden overgegaan tot bodemsanering, namelijk ter hoogte van een voormalige garage en ter hoogte van een voormalig tankstation van Totalfina.

Voor de locatie ter hoogte van het tankstation is er reeds een conform verklaard beschrijvend bodemonderzoek beschikbaar. Uit dit beschrijvend bodemonderzoek blijkt dat er op de grond een gemengde verontreiniging met benzine in bodem en grondwater voorkomt waarvoor overgegaan moet

worden tot het opstellen van een bodemsaneringsproject. Dit bodemsaneringsproject is momenteel nog in opmaak. Het bodemsaneringsproject dient in het bezit te zijn van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) tegen uiterlijk 28 mei 2002.

Aangezien de verschillende relevante technische mogelijkheden waarmee de bodemverontreiniging kan worden behandeld een onderdeel van het bodemsaneringsproject vormen, kan tot op heden nog niet worden meegedeeld op welke wijze de sanering van de betrokken verontreiniging zal worden uitgevoerd. Het bestek voor de wegenwerken voorziet alvast in de mogelijkheid om de vervuilde bodem af te voeren naar een stort klasse 2.

Zoals de wetgeving bepaalt, is er een veiligheidscoördinator-uitvoering aangesteld die, eens de opdracht gegund, in overleg met de bouwheer de nodige acties zal bepalen teneinde de omwonenden en het milieu minimaal te belasten met deze sanering. Aangezien de maatregelen die dienen te worden genomen ter bescherming van de omwonenden en het milieu tijdens en na de werkzaamheden een onderdeel van het bodemsaneringsproject vormen, kan nog niet worden meegedeeld op welke wijze dit zal gebeuren.

De juiste startdatum van de bodemsaneringswerken is nog niet bekend vermits deze een onderdeel is van het bodemsaneringsproject, maar de aanvang van de wegenwerken is gepland voor april 2002.

De oorzaak van de vastgestelde verontreiniging zijn de ondergrondse tanks.

Aangaande de aansprakelijkheid voor de kosten van de bodemsanering is artikel 25 van het bodemsaneringsdecreet van toepassing. Artikel 25, § 1 vermeldt : "Wie door een emissie bodemverontreiniging heeft veroorzaakt, is aansprakelijk voor de kosten die overeenkomstig dit decreet gemaakt worden voor het oriënterend bodemonderzoek, het beschrijvend bodemonderzoek, de bodemsanering of de andere maatregelen, evenals voor de schade die door deze activiteiten of maatregelen veroorzaakt wordt". Indien evenwel de emissie waardoor de bodemverontreiniging werd veroorzaakt, afkomstig is van een inrichting of het gevolg is van een activiteit die vergunning- of meldingsplichtig is krachtens het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, is de exploitant zoals bedoeld in dat decreet aansprakelijk. Wanneer meerdere personen op grond van de bepalingen van het bodemsaneringsdecreet aansprakelijk zijn voor een-

zelfde bodemverontreiniging, zijn zij hoofdelijk aansprakelijk.

**Vraag nr. 168**  
**van 29 januari 2002**  
**van de heer LUDWIG CALUWE**

*Scheldedijk Antwerpen-Linkeroever – Onderhoud*

Het stadsbestuur van Antwerpen ontvangt geregeld klachten over de wildgroei van onkruid naast het wandelpad aan de Schelde, op Linkeroever (LO). Herhaalde vragen door de stad aan de bevoegde diensten (administratie Waterwegen en Zeewegen, afdeling Zeeschelde) bleven echter tot op heden zonder gevolg. Vandaar deze schriftelijke vraag aan de minister vice-president.

De problemen met het onkruid, een polygonumsoort die tot twee meter hoog wordt, zijn vooral gesitueerd benedendijks naast de Schelde. Het stadsbestuur plaatste vele jaren geleden zitbanken om wandelaars en toeristen de gelegenheid te geven vanop Linkeroever de rede van Antwerpen en de oude stad te bewonderen. Thans belemmert de hoge onkruidgroei het uitzicht, vandaar de talrijke klachten.

Het stadsbestuur is ten aanzien van de bevoegde administratie vragende partij om de onderhoudsvisie aan te passen voor dit probleem. Er moet toch rekening worden gehouden met de toeristische waarde van dit uitzicht op de stad vanaf de andere zijde van de stroom.

1. Welke beleidsvisie wordt gehanteerd m.b.t. het onderhoud van de dijk ter hoogte van Antwerpen-Linkeroever, waar twee meter hoge wildgroei het uitzicht op de Schelde en de oude stad belemmert ?

Gaat de minister vice-president ervan uit dat het uitzicht ter plaatse altijd moet kunnen worden gegarandeerd ?

2. Op welke termijn kan hier tot actie worden overgegaan ?

**Antwoord**

1. De gehanteerde beleidsvisie betreffende het groenonderhoud van onder andere de dijk ter hoogte van Antwerpen LO is deze zoals overeengekomen met de administratie Milieu-, Na-

tuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) en het Instituut voor Natuurbehoud.

Deze visie staat beschreven in de bestektekst van het huidige maaicontract. De gehanteerde maaiperiodes zijn deze zoals opgelegd door het bermbesluit. Evenwel is overeengekomen de dijkbegroeiing aan rivierzijde volgens een driejaarlijkse cyclus te maaien.

Er wordt van uitgegaan dat het uitzicht ter plaatse niet altijd gegarandeerd moet kunnen worden. Toeristische belangen worden hier afgewogen tegenover natuurbelangen.

2. Indien uit onderzoek van de afdeling Natuur van Aminal blijkt dat het hier inderdaad gaat om een polygonumsoort, zal in het kader van het natuurbehoud een aangepast maaischema worden opgesteld.

Er zal echter rekening gehouden moeten worden met het bermbesluit, dat bepaalt dat er niet gemaaid mag worden vóór 15 juni.

**Vraag nr. 169**  
**van 29 januari 2002**  
**van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

*Gewestelijk Expresnet – Overlegforum*

Uit persberichten blijkt dat de Vlaamse en Brusselse regering een stap dichterbij de realisatie van het Gewestelijk Expresnet (GEN) zijn gekomen. Terzake wordt een overlegforum opgericht, onder het voorzitterschap van de provinciegouverneur van Vlaams-Brabant.

1. In hoeverre is het de bedoeling dat rekening wordt gehouden met het nog uit te werken Brussel-Brabantnet (BB-net) en met het uitgangspunt in het nieuwe actieplan voor de Vlaamse Rand van de regering, dat de uitbouw van het openbaarvervoersnet niet enkel op Brussel gericht mag zijn, maar ook aandacht moet schenken aan de tangentiële verbindingen tussen de verschillende ontwikkelingspolen in het Vlaamse stedelijke gebied rond Brussel ?

Dienen voor de minister vice-president beide gelijktijdig te worden behandeld ?

2. Aangezien het overlegforum het ook zal hebben over de parkeerterreinen waar treinreizigers hun auto kunnen achterlaten (de zgn. transferia), had ik tevens graag vernomen of de

Vlaams-Brabantse gemeentebesturen bij het overleg zullen worden betrokken.

### Antwoord

De Vlaamse en Brusselse regering hebben op 15 januari 2002 beslist een overlegforum op te richten dat de gemeenschappelijke vervoersprojecten voor het voorstadsnet GEN aanpakt. Het is de bedoeling het lopende overleg over mobiliteitsdossiers met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest te dynamiseren en binnen het institutionele kader van de bijzondere wetten op de staatsvorming te komen tot concrete afspraken rond een voorstedelijk vervoersnet.

De Vlaamse regering heeft in haar beslissing van 25 juli 2000 reeds gesteld dat een voorstedelijk vervoersnet meer omvat dan enkel radiale verbindingen naar Brussel, en dat derhalve ook de tangentiële lijnen mee in aanmerking moeten worden genomen. Tevens werd toen reeds beslist de resultaten van lopende onderzoeken, en bijgevolg ook het lopende onderzoek dat de provincie Vlaams-Brabant uitvoerde, mee in de discussie op te nemen.

Het is dan ook correct dat gelijktijdig moet worden gezorgd voor een betere openbaarvervoersontsluiting van het hele gebied, en niet enkel van het Brusselse Hoofdstedelijke gewest, door middel van radiale openbaarvervoerbindingen. De Lijn werkt haar vervoersplanning voor het voorstedelijk busnet in die zin uit en heeft reeds bepaalde onderdelen ervan geïmplementeerd, met name op de as Ninove-Brussel en op de as Aalst-Asse-Brussel. Verschillende haalbaarheidsstudies lopen (Leuven-Tervuren-Overijse en Leuven-Kortenberg-Brussel), of zijn afgerond (Keerbergen-Haacht-Brussel).

Door middel van de invoering van basismobiliteit en via het convenantenbeleid wordt de bediening van de gehele zone gradueel verbeterd en ontstaat een voorstedelijk vervoersnet. De studie BB-net zal dus ook verder worden geïntegreerd in het overleg met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, het Waals Gewest en nadien met de federale overheid.

De gemeenten kunnen op diverse wijzen betrokken worden in het proces van planning van vervoersprojecten en openbare werken. In het kader van het convenantenbeleid en de infrastructuurwerken zijn er reeds auditcommissies actief, waar de betrokken projecten geëvalueerd worden. De

gemeenten zijn daarbij betrokken en kunnen daar hun stem laten horen.

Anderzijds is het correct dat de NMBS op de terreinen die ze in eigendom heeft, bepaalde werken kan plannen die niet via deze auditcommissies worden beoordeeld. Deze materie is reeds ter sprake gekomen op het overleg met de NMBS, met de concrete vraag de projecten die de spoorwegen plannen, ook voor te leggen in de auditcommissies. Het ligt in de lijn der verwachtingen dat binnen het overlegforum ook hierover wordt gesproken, zodat er op zijn minst een betere opvolging vanuit het gewest van de NMBS-projecten kan gebeuren.

### Vraag nr. 170 van 29 januari 2002 van de heer BOUDEWIJN LALOO

#### *Offshore windmolenparken – Overheidssteun*

Volgens C-Power, dat voor de kust van Wenduine-Blankenberge een windmolenpark wil bouwen, en de Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas (CREG) staat of valt de financiële haalbaarheid van het project met de verdere concretisering door de gewestelijke en federale overheden van ondersteuningssystemen voor duurzame elektriciteitsproductie.

1. Welke financiële of andere steun stelt de Vlaamse overheid in het vooruitzicht ?
2. Hoeveel bedraagt deze per kilowatt/uur (kW/h) ?
3. Draagt ook Europa bij in het financiële kostenplaatje ?

### Antwoord

1. Hernieuwbare-energieprojecten, waaronder offshore windenergieprojecten, kunnen rekenen op operationele steun vanwege de Vlaamse overheid, namelijk via het groenestroomcertificatensysteem. De Vlaamse regering legt met het elektriciteitsdecreet van 17 juli 2000 aan de elektriciteitsleveranciers de verplichting op om een bepaald percentage van hun elektriciteitsleveringen uit hernieuwbare-energiebronnen te betrekken.

De elektriciteitsleveranciers kunnen deze groenestroomcertificaten verkrijgen, hetzij door te investeren in productie-installaties die gebruik-



maken van hernieuwbare bronnen, hetzij door de certificaten aan te kopen bij andere groenestroomproducenten.

De valorisatie van deze certificaten vormt de essentiële financiële injectie voor dergelijke projecten en dient te worden beschouwd als een compensatie van de externe kosten, die bij klassieke elektriciteitsopwekking niet in rekening worden gebracht.

2. Het systeem van groenestroomcertificaten is een marktconform systeem dat moet toelaten dat netbeheerder en leveranciers groene stroom produceren tegen de laagst mogelijke kostprijs voor de gemeenschap. Indien de elektriciteitsleveranciers niet voldoende certificaten kunnen voorleggen, wordt per groene kWh die ze te weinig leveren een boete aangerekend.

Dit systeem garandeert evenmin een vast steunbedrag per kWh. De waarde van het certificaat is onderhevig aan de wetten van vraag en aanbod en krijgt dus een waarde in het markt evenwicht. Als maximumwaarde van het certificaat kan in principe de hoogte van de boete in dat jaar worden beschouwd. Deze boete loopt op van 7,5 ceuro per kWh in 2003 tot 12,5 ceuro per kWh in 2004. Een minimumprijs wordt op Vlaams niveau evenmin kwantitatief vastgelegd. Wel is rekening gehouden met het theoretisch scenario waarbinnen meer groene stroom zou worden geproduceerd, en dus meer certificaten zouden worden uitgegeven dan volgens de doelstelling vereist is.

Om te vermijden dat de certificatenprijs in dat geval zou ineenstorten, is in artikel 23, § 3 van het elektriciteitsdecreet bepaald dat het aantal voor te leggen certificaten steeds minstens gelijk is aan het aantal uitgereikte certificaten van het voorgaande jaar. Anderzijds bereidt de federale overheid wel een koninklijk besluit voor dat een minimale waarde garandeert van 9 ceuro per kWh voor certificaten uit offshore windenergie.

3. Europese steun is eventueel mogelijk in het kader van het Vijfde Kaderprogramma (binnenkort het Zesde Kaderprogramma). Daarbij kan steun worden aangevraagd voor innovatieve projecten inzake milieuvriendelijke energieproductie. De Europese steun kan worden toegekend voor onderzoeks- en demonstratieprojecten.

De aanvraag voor steun gebeurt niet op voordracht van een overheid, maar dient door de

projectpromotoren rechtstreeks ingediend te worden bij de Europese Commissie. Het energiegedeelte van het Kaderprogramma wordt in Vlaanderen wel begeleid door de diensten van het Vlaams Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk Technologisch Onderzoek in de Industrie (IWT).

**Vraag nr. 171  
van 29 januari 2002  
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

*Basismobiliteit – Zuid-Limburg*

Na verschillende acties "bovengrondse metro in Zuid-Limburg" maakte De Lijn in 2000 een vierjarig plan voor de invoering van de basismobiliteit in Vlaanderen. Een prioriteitenlijst van gemeenten waar de uitbouw van het openbaar vervoer prioritair was, werd opgesteld.

Voor Zuid-Limburg – een gebied dat slecht scoort op het vlak van basismobiliteit – werd in 2001 een aangroei van het aanbod gepland in Voeren, Hoeselt, Nieuwerkerken, Wellen en Tongeren. Voor 2002 stonden Heers, Gingelom en Alken geagendeerd en voor 2003 Kortesseem, Herstappen, Bilzen en Tongeren.

1. Welke concrete maatregelen werden in 2001 genomen voor Voeren, Hoeselt, Nieuwerkerken, Wellen en Tongeren? Welk investeringsbedrag was bij elk dossier nodig?
2. Zijn er nog verdere concrete maatregelen gepland voor de periode 2001-2004? Welke?
3. Waarvoor werden er eventueel nog geen of onvolledige maatregelen genomen in (één van) deze gemeenten?
4. Blijft de planning voor 2002 en 2003 ongewijzigd?

**Antwoord**

1. In 2001 werd een opwaardering doorgevoerd van het stadsnet Sint-Truiden en een nieuwe verbinding Tongeren – Voeren ingevoerd.

Bedragen zijn niet volledig toewijsbaar aan gemeenten, daar de meeste lijnen streeklijnen zijn, die meerdere gemeenten bedienen. Enkel in het geval van een stadsnet of een belbus kunnen projectkosten aan een gemeente verbonden worden.



2. In 2002 komt er een dossier-basismobiliteit voor Nieuwkerken, Wellen en Tongeren.
- 3 en 4. Over de planning voor 2003 en volgende jaren kan er heden nog niets worden meege-deeld, aangezien de ranglijst van de gemeenten, vanaf nu, in het begin van elk jaar opnieuw zal worden berekend, rekening houdende met onder andere de recente aanpassingen in de dienstverlening, met gedeeltelijk ingevoerde basismobiliteit of de effecten van opgewaardeerde streeklijnen op andere gemeenten.

Deze nieuwe rangorde zal De Lijn dan dienen te volgen voor de invoering van basismobiliteit het daaropvolgende jaar.

**Vraag nr. 172**  
**van 29 januari 2002**  
**van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

*Fluisterasfalt – Veiligheid*

Zondagnamiddag 6 januari 2002 gebeurden in Limburg drie ongevallen met een opvallende gelijk-nis : het wegdek bestond uit fluisterasfalt.

Als verklaring werd gegeven dat bij temperaturen onder het vriespunt deze stroken spekglad kunnen worden, omdat ongeveer 20 % van de verharding van dit asfalt een holle ruimte is. Dit type asfalt is wel minder onderhevig aan spoorvorming, maar in combinatie met vorst is de toestand van het weg-dek uiterst gevaarlijk, aangezien het ijs in het weg-dek zit : er moet zeker drie tot vier keer gestrooid worden vooraleer effectief te zijn.

Dat ongevallen door dit type wegdek veroorzaakt zijn, bewijzen de cijfers en het feit dat men dit type wegbedekking nu niet meer gebruikt.

1. Klopt het dat het aantal ongevallen bij ijzel sneller stijgt op de stroken fluisterasfalt aange-legd beginjaren '90 ?
2. Waar ligt er fluisterasfalt op de Vlaamse gewest-wegen ? Om hoeveel kilometer gaat het tel-kens ?
3. Bestaat er een planning om deze stroken te ver-vangen ? Zo ja, tegen wanneer is de vervanging gepland ?
4. Wordt op al deze gevaarlijke plaatsen duidelijk gesignaleerd dat bij vrieskou ijzelsvorming mo-gelijk is ?

**Antwoord**

Het aantal kilometer fluisterasfalt in Vlaanderen bedraagt iets meer dan 300 kilometer. Wegvakken met fluisterasfalt worden behandeld met bijkomen-de strooibeurten. Ze worden voor bestrooiing ge-lijkgesteld met kunstwerken, waar eveneens een verhoogd risico op ijzelsvorming bestaat.

Blijkbaar is deze werkwijze effectief, vermits de ad-ministratie Wegen en Verkeer niet beschikt over gegevens die erop zouden wijzen dat er meer onge-vallen bij ijzel gebeuren op wegvakken met fluis-terasfalt.

Er moet verder ook rekening gehouden worden met de voordelen van deze wegvakken, onder meer op het vlak van aquaplaning en verminderde zichtbaarheid veroorzaakt door opspattend water. Daarbij is het nuttig om op te merken dat het in België nog altijd veel meer regent dan ijzelt.

Er bestaan dan ook geen plannen om deze weg-vakken te vervangen wegens hun wintergedrag.

Of deze vakken extra moeten worden gesigna-leerd, laat ik onderzoeken door mijn administratie.

**Vraag nr. 173**  
**van 29 januari 2002**  
**van mevrouw ANN DE MARTELAER**

*N2 Leuven-Diest – Proefopstelling St.-Joris-Winge*

Op voorstel van het Vlaams Gewest en in samen-spraak met rijkswacht en politie, werd afgelopen zomer een proefopstelling opgezet op de gewest-weg N2 Leuven-Diest ter hoogte van het kruispunt Meensel-Kiezegem en Rillaar. Uit statistische ge-gevens was immers gebleken dat daar de voorbije jaren veel dodelijke ongevallen waren gebeurd.

De ongevallen werden meestal veroorzaakt door inhalende wagens op het middelste rijvak. Om te voorkomen dat inhalende wagens nog inrijden op wagens die wachten om af te slaan, werd het mid-denvak afgebakend met wit-rode blokken. Dankzij deze maatregel daalde het aantal ongevallen sterk.

In de omgeving van dit kruispunt bevindt zich te-vens een wijkschooltje. Ook fietsende scholieren dienen het kruispunt over te steken en op 200 meter van dit kruispunt bevindt zich een stelplaats van De Lijn, waar veel scholieren en andere busge-bruikers opstappen.

Voor de proefopstelling werd enkel rekening gehouden met het autoverkeer, en niet met de zwakke weggebruiker.

1. Waarom werd bij deze proefopstelling op dit gevaarlijke kruispunt geen rekening gehouden met fietsers en voetgangers ?
2. Wordt er alsnog een proefopstelling uitgewerkt die ook rekening houdt met deze zwakke weggebruikers ?

### Antwoord

De proefopstelling op het kruispunt N2 Leuvensesteenweg – Blerebergstraat in Sint-Joris-Winge werd uitgevoerd in overleg tussen politie, rijkswacht en het Vlaams Gewest.

Bij deze tijdelijke maatregelen werd getracht om de snelheid te doen dalen, om gevaarlijke inhaalbewegingen te voorkomen en om veilig oversteken in twee bewegingen te verwezenlijken.

Deze maatregelen komen ook de zwakke weggebruikers ten goede. Immers de daling van de snelheid van de voertuigen en het veilig oversteken in twee bewegingen zijn specifieke facetten bedoeld voor zwakke weggebruikers.

Op dit ogenblik wordt een evaluatieverslag opgesteld waarin de besluiten van de resultaten van de proefopstelling zullen worden opgenomen. Aan de hand van dit verslag zal in de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid de herinrichting van het kruispunt worden besproken.

Bij de definitieve herinrichting van het kruispunt zal uiteraard rekening worden gehouden met fietsers en voetgangers.

### Vraag nr. 174 van 29 januari 2002 van de heer JOHAN MALCORPS

#### *E313 Ranst – Sluipverkeer*

De op- en afritten van het benzinstation Q8 aan de E313 in Ranst worden permanent misbruikt als sluipwegen. Daarbij worden de borden "verboden toegang – uitgezonderd dienstverkeer" door veel automobilisten genegeerd.

Meer dan 10 % van het verkeer op de Keerbaan gaat naar de autosnelweg via Q8. Tijdens de spits

werden er tot 620 auto's geteld op anderhalf uur tijd. Bij file op de E34 verlaat men de autosnelweg in Oelegem om, via Oelegem-dorp, de Jozef Simonslaan en de Keerbaan, Q8 te bereiken. Ook vanuit Wommelgem, is er heel wat sluipverkeer van en naar deze illegale op- en afrit.

Veel straten worden onleefbaar door het sluipverkeer (Schawijk, Wijnegembaan, Cruyenveldenlaan, Keerbaan, Zandhovensesteenweg, dorpskern van Oelegem, Boerenkrijglaan). Er rijzen met name problemen voor vele zwakke weggebruikers (kinderen).

Uiteraard zijn meer politiecontroles gewenst. Maar ook het gewest draagt hier verantwoordelijkheid. Er bestaat immers een simpele oplossing voor het probleem. Het gemeentebestuur van Ranst vraagt dat er slagbomen worden geplaatst aan de dienstwegen met bediening via chipkaart en geluidsverbinding met het benzinstation (dat 24 u. op 24 be- mand is). De kosten zouden ongeveer 3.500 euro bedragen. De directeur van het benzinstation stemt in met een dergelijk systeem. Maar de gemeente vindt blijkbaar geen gehoor bij de afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen.

Allicht zijn er ook andere benzinstations langs autosnelwegen die kampen met soortgelijke problemen.

Deze situatie laten aanslepen, leidt er overigens toe dat men dergelijke "illegale" op- en afritten als een verworven recht gaat beschouwen en op de duur wil omzetten in geregelde op- en afritten, ook als dat ingaat tegen de filosofie van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (dat in een beperkt aantal op- en afritten voorziet).

1. Waarom wordt er niet ingegaan op het verzoek van het gemeentebestuur van Ranst ?

Hoe wil de bevoegde dienst het probleem dan wel aanpakken ? Of acht men zich terzake niet bevoegd ? Ook als daardoor de veiligheid van zwakke weggebruikers door toenemend sluipverkeer in gevaar wordt gebracht ?

2. Is er geen algemene aanpak nodig om het misbruik van dienstwegen als sluipwegen aan benzinstations langs autostrades te voorkomen ?

Is dit probleem ooit bestudeerd ?

Kan men geen voorrang geven aan het voorkomen van die sluiproutes waarbij zwakke weggebruikers in gevaar gebracht worden ?

3. Zijn er afspraken met de federale politie om toe te zien op het misbruik van dergelijke dienstwegen ?

Zo neen, is het niet aangewezen om daar werk van te maken ?

#### Antwoord

De problematiek van het sluipverkeer via de diensttoegangen van het nevenbedrijf aan de A13 in Ranst is bekend bij mijn administratie. Er zijn hierover reeds gesprekken gevoerd met het gemeentebestuur van Ranst, zoals vermeld in de vraag.

Hetzelfde probleem doet zich echter ook voor op andere nevenbedrijven langs de autosnelwegen in Vlaanderen. Ik meen dan ook dat, vooraleer er in dit specifieke geval concrete maatregelen worden genomen, eerst een algemene aanpak moet worden onderzocht. Dit zal zo snel mogelijk worden behandeld in de Commissie der Nevenbedrijven.

Vanaf mei 2002 zal de afrit van de A13 – richting Hasselt, aan het complex in Wommelgem gedurende enkele maanden worden gesloten voor de bouw van een fietserstunnel onder de rotonde. Tijdens die periode zal de diensttoegang van de Q8-parking (richting Hasselt) eveneens volledig worden gesloten, zodat geen alternatieve sluiproute zal ontstaan voor het verkeer dat normaal van voorafmelde afrit in Wommelgem gebruikmaakt.

Deze maatregel werd genomen in overleg met de lokale en federale politie en zal na verloop van tijd worden geëvalueerd.

#### Vraag nr. 175 van 5 februari 2002 van de heer JAN VERFAILLIE

##### *De Lijn West-Vlaanderen – Evolutie*

De Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn heeft in de afgelopen vijf jaar een recordaantal reizigers vervoerd. Meer en meer mensen maken gebruik van het openbaarvervoeraanbod op onze Vlaamse wegen.

Zet deze evolutie zich ook door in West-Vlaanderen ?

1. Wat is de evolutie per lijn in de voorbije vijf jaar in West-Vlaanderen ?

2. Hoeveel passagiers, op basis van de meest recente reizigerscijfers, heeft De Lijn vervoerd in West-Vlaanderen in de laatste vijf jaar ?

#### Antwoord

1. De gemiddelde evolutie over de laatste vijf jaar is positief voor alle lijnen in West-Vlaanderen, zoals de tabel hieronder aantoont.
2. De tabel hieronder geeft een overzicht van de evolutie van het totaalaantal reizigers in West-Vlaanderen (voor alle lijnen samen) in de laatste vijf jaar, waaruit blijkt dat het aantal reizigers op alle lijnen van West-Vlaanderen sinds 1997 sterk gestegen is.

Voor 2001 worden slechts cijfergegevens tot en met november 2001 weergegeven. De cijfers voor geheel 2001 zijn nog niet bekend.

Jaar	Totaal aantal reizigers (prodata + abonnementen) alle lijnen
1997	24.725.283
1998	26.232.576
1999	27.736.553
2000	31.575.398
januari - november 2001	32.920.094

#### Vraag nr. 176 van 5 februari 2002 van de heer DIRK HOLEMANS

##### *De Lijn – Werknemersabonnement*

Naar aanleiding van de Week van de Vervoering eind september van vorig jaar, maakte de minister vice-president bekend dat hij voor werkende 25-plussers een speciaal abonnement wil uitwerken. Bedrijven zouden de kans krijgen om voordelig een abonnement voor ten minste vijftig werknemers te nemen. Dit abonnement zou ook bruikbaar zijn voor de partners van de werknemers.

1. Heeft De Lijn zicht op het aantal werknemers in Vlaanderen dat nu reeds pendelt tussen hun woonst en hun werk met (een abonnement van) De Lijn ?

Wat betekent dit aantal in verhouding tot de totale Vlaamse beroepsbevolking en het percentage dat pendelt (wat is met andere woorden de

modal split in het Vlaamse pendelverkeer en het aandeel van De Lijn hierin) ?

2. Is reeds bekend wat het voordeel zal zijn dat aan de bedrijven wordt toegekend in vergelijking met de huidige kostprijs van abonnementen ?
3. Welke initiatieven worden voorgesteld, opdat ook werknemers van bedrijven kleiner dan vijftig werknemers in aanmerking kunnen komen ?
4. Op welke wijze zal dit abonnement bruikbaar zijn voor de partners van de werknemers ?

Gaat het bijvoorbeeld om een overdraagbaar abonnement, of wordt er een andere formule toe gepast ?

### Antwoord

1. Volgens "Vlaanderen 2002 in cijfers", uitgegeven door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, telt de beroepsbevolking in Vlaanderen 1.938.824 werknemers. Het aantal zelfstandigen bedraagt 399.036.

Uit de "Enquête nationale sur la mobilité des ménages" van april 2001 (een ondervraging van de Belgische bevolking) blijkt dat het woonwerkverkeer goed is voor ongeveer een kwart van het totaal aantal gereden kilometers en voor een vijfde van alle verplaatsingen. Hieruit blijkt ook dat 6,7 % van alle buitenshuis werkenden zich met het openbaar vervoer (bus/tram/metro) als hoofdvervoermiddel naar het werk verplaatst. Bij de 19- tot en met 24-jarigen verplaatst 7,5 % zich met het openbaar vervoer (bus/tram/metro) als hoofdvervoermiddel naar het werk.

De abonnementen van De Lijn worden volgens leeftijdscategorie ingedeeld in vier groepen : minder dan 25 jaar (Buzzy Pazz), 25-59 jaar, 60-64 jaar en 65+ jaar (gratis 65+-kaart).

Voor de leeftijdscategorie van 25 tot 64 jaar waren 28.309 abonnementen van De Lijn in omloop in december 2001. Uit de tevredenheidsmeting 2000 blijkt dat ongeveer 80 % van de ondervraagde abonnees uit deze leeftijdscategorie het abonnement meestal gebruikt voor woon-werkverkeer.

Jongeren onder 25 jaar kunnen hun Buzzy Pazz ook gebruiken voor woon-werkverkeer. In ok-

tober 2001 waren 32.875 jongeren tussen 18 en 25 jaar in het bezit van een Buzzy Pazz. De tevredenheidsmeting 2000 leert dat in deze leeftijdscategorie ongeveer 37 % het abonnement meestal gebruikt voor woon-werkverkeer en ongeveer 57 % voor woon-schoolverkeer.

2. Het abonnement zal een netabonnement zijn, waarmee kan worden gereisd op alle autobussen en trams van De Lijn, tegen een forfaitaire prijs van 190,30 euro. Van de huidige abonnementen voor de leeftijdscategorie van 25 tot 64 jaar zijn 61 % stadsabonnementen.

De huidige prijs van een stadsabonnement grote stad is 245,70 euro. Het nieuwe abonnement zal dus aanzienlijk minder kosten.

3. Hierover wordt verder overleg gepleegd met diverse instanties.

Bedrijven met minder dan 50 werknemers zullen uiteraard niet van dit systeem uitgesloten worden.

4. De partners van de werknemers zullen gratis een netabonnement krijgen.

### Vraag nr. 177

van 5 februari 2002

van mevrouw **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

#### *Minimum-energielevering – Beleid en toezicht*

Geregeld komt het voor dat elektriciteits- en gasvoorzieningen van gezinnen worden afgesloten.

In sommige gevallen zijn er protestacties, die dan de pers halen. Na die persbelangstelling blijkt de energievoorziening dan te worden hersteld.

De vraag rijst of er met die volledige afsluitingen voldoende zorgvuldig wordt omgesprongen, zo ze al niet verboden zijn.

1. Moet er in alle gevallen een minimumlevering van 6 ampère worden gegarandeerd, of zijn er uitzonderingen?
2. Is dat een tijdelijke regeling, waarna gas en elektriciteit dus volledig kunnen worden afgesloten, of is de minimumlevering permanent gegarandeerd?
3. Is het volledig afsluiten van alle energievoorziening hoe dan ook toelaatbaar ?

Welk beleid van toezicht en aangepaste regelgeving wordt terzake gevoerd ?

### Antwoord

Iedere Vlaming heeft recht op een minimumlevering van 6 ampère. Deze minimale levering wordt ononderbroken geleverd. De mogelijkheden om de elektriciteitstoevoer alsnog af te sluiten, worden beperkt tot de volgende gevallen :

- bij een onmiddellijke bedreiging voor de veiligheid en zolang deze toestand duurt ;
- bij klaarblijkelijke onwil of fraude van de abonnee, na een gemotiveerd advies van de lokale adviescommissie.

Het volledig afsluiten van alle energievoorzieningen is menonwaardig. Omdat de huidige regeling nog een aantal onvolkomenheden vertoont, wordt momenteel in het kader van de sociale openbaardienstverplichtingen die kunnen worden opgelegd aan de leveranciers en netbeheerders van elektriciteit, een nieuwe regeling uitgewerkt voor de minimale levering van elektriciteit. Het ontwerp van uitvoeringsbesluit werd reeds principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 19 december 2001.

De netbeheerders zullen worden verplicht om bij huishoudelijke klanten met betalingsmoeilijkheden gratis een budgetmeter inclusief vermogenbegrenzer te installeren. Een budgetmeter biedt het voordeel dat de klant bij voldoende krediet over zijn volledig vermogen kan beschikken. Bovendien blijft de continuïteit van de levering gewaarborgd, aangezien de verbruiker terugvalt op de minimumlevering van elektriciteit zodra zijn krediet uitgeput is.

Indien er sprake is van klaarblijkelijke onwil, wordt enkel de stroombegrenzer van 6 ampère verwijderd. De klant kan dan nog steeds elektriciteit verbruiken als hij zijn budgetmeter oplaadt. Een volledige afsluiting van de elektriciteitsvoorziening is dan alleen maar mogelijk als er sprake is van onwil én als de netbeheerder geen toegang krijgt tot de woning om de stroombegrenzer te verwijderen. De lokale adviescommissie moet in beide gevallen nagaan of er daadwerkelijk sprake is van onwil. Het begrip "klaarblijkelijke onwil" wordt duidelijk omschrijven als "kunnen, maar niet willen betalen", zodat de interpretatiemogelijkheden worden beperkt en het aantal effectieve afsluitingen zal verminderen.

In het uitvoeringsbesluit wordt eveneens de procedure bij wanbetaling vastgelegd. Aan de klant met betalingsmoeilijkheden wordt in eerste instantie nog steeds de mogelijkheid geboden om een afbetalingsplan op te stellen via het OCMW, een erkende instelling voor schuldbemiddeling of zijn leverancier. Als de verbruiker echter binnen een vooropgestelde termijn geen actie onderneemt om zijn schulden af te lossen, zal de netbeheerder op vraag van de leverancier overgaan tot het plaatsen van een budgetmeter met vermogensbegrenzer.

Voor de controle en de evaluatie van het systeem dienen de netbeheerders en de leveranciers jaarlijks per gemeente een aantal gegevens met betrekking tot de plaatsing van budgetmeters en de procedure bij wanbetaling over te zenden aan de VREG (Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt).

### Vraag nr. 179 van 5 februari 2002 van de heer JOHAN MALCORPS

*Brug Hoogstraatseweg Loenhout – Fietsoversteekplaats*

In Loenhout (Wuustwezel) maken heel wat mensen zich ongerust over het feit dat er geen veilige fietsoversteekplaats gepland is op de brug van de Hoogstraatseweg (over de autosnelweg E19 en over de nieuwe HSL). Gezien de aanpassingswerken die nu toch aan de brug moeten gebeuren in het kader van de HSL-werken, zou de aanleg van een veilig fietspad over deze brug tegelijk moeten kunnen worden gerealiseerd. Sommigen beweren dat er hiervoor geen geld is, terwijl er wel werk gemaakt wordt van de aanleg van een eoduct ter hoogte van de Vlamingweg, ook in Loenhout.

Bij de NMBS zit het probleem blijkbaar niet : zij zien een aanpassing van de brug best zitten. Maar uiteraard heeft dit maar zin als dit past in een overeenstemming tussen het gewest en de gemeente in verband met de aanleg van het hele fietspad waar het traject over de brug een onderdeel van vormt.

1. Wordt de gevraagde veilige fietsoversteekplaats (op de brug van de Hoogstraatseweg) aangelegd naar aanleiding van de werken aan de HSL ? En zo ja, in welke vorm ?
2. Welke afspraken zijn hieromtrent gemaakt met de gemeente Wuustwezel ? Welke inspanningen doet de gemeente terzake ?



3. Wordt erop toegezien dat deze investering in verkeersveiligheid voor de fietsers niet achterblijft op andere ook nuttige investeringen ten voordele van het natuurbehoud ?

### Antwoord

De aanleg van de HSL is een project van de NMBS en is dus een federale materie.

De aanleg van die HSL vergroot op een zeer relevante wijze de versnippering van de natuurlijke leefgebieden van de diverse diersoorten. De barrièrewerking van de HSL is immers aanzienlijk groter dan die van de E19. Dit leidt op termijn tot een volledige bedreiging van het dierenbestand. De ontsnipperingsmaatregelen waarvoor de NMBS ten gevolge van het MER moet instaan, zijn dan ook absoluut noodzakelijk (*MER : milieueffectrapport – red.*). Een ecoduct is daar een onderdeel van .

Het Vlaams Gewest betaalt een gedeelte van de ontsnipperingsmaatregelen die de NMBS moet uitvoeren, omdat deze maatregelen ook een oplossing zijn voor de barrièrewerking van de E19.

Voor de fietsers verandert er door de aanleg van de HSL in wezen niets. De NMBS is hier dus geen betrokken partij en kan dus niet gevraagd worden om in te staan voor bijkomende fietsbruggen over de E19.

Wel is het zo dat naar aanleiding van de aanpassingen van de brug over de E19 in Loenhout, maatregelen worden voorgesteld om de kruispunten voor de fietsers veiliger te maken.

Verder blijft het mogelijk, zoals voor alle Vlaamse gemeentes, om subsidies aan te vragen voor de aanleg van fietsinfrastructuur langs gewestwegen. In de provincie Antwerpen is daarvoor in 2001 meer dan 25 miljoen euro vastgelegd. De subsidies geven de gemeentes dus de mogelijkheid om snel goede fietsvoorzieningen te realiseren. Indien de gemeente van oordeel is dat de bestaande fietsvoorzieningen ontoereikend zijn, kan zij een aanvraag indienen voor de subsidiëringen van bijkomende fietsinfrastructuur.

Vermits er nog voldoende middelen beschikbaar zijn, kan er positief worden geantwoord op een dergelijke subsidieaanvraag vanwege de gemeente.

### Vraag nr. 180 van 5 februari 2002 van de heer JOS GEYSELS

#### *Fietspaden – Module 13-projecten*

Via module 13 van het mobiliteitsconvenant wordt getracht de aanleg van fietspaden langs de gemeentewegen te versnellen.

1. Is er al een vergelijking gemaakt tussen onteigeningsprocedures die door de gemeenten en onteigeningsprocedures die door het Vlaams Gewest werden gehanteerd ? Zo ja, bleken de gemeenten daadwerkelijk sneller en efficiënter te kunnen werken ?
2. Hoeveel kilometer fietspad werd er vorig jaar aangelegd in het kader van module 13 ?
3. Hoeveel kredieten werden er reeds vastgelegd als gevolg van module 13 ? Hoeveel procent van dit bedrag wordt in 2002 werkelijk aangewend ?

### Antwoord

De onteigeningswetgeving is een federale bevoegdheid, zodat de lagere overheden zoals het Vlaams Gewest en de lokale overheden onderworpen zijn aan dezelfde onteigeningswetgeving.

De beoogde inhaalbeweging inzake de aanleg van fietspaden wordt bereikt door zoveel mogelijk fietspadendossiers parallel op te starten. Dit kan enkel door de lokale overheden te betrekken bij de aanleg van fietspaden en ze hiervoor te subsidiëren. De lokale overheid staat ook dichterbij de burger, zodat onderhandelingen met het oog op een minnelijke aankoop beter en vlotter gevoerd kunnen worden door de lokale overheid. Pas in laatste instantie, wanneer een aankoop in der minne niet mogelijk is, wordt er gerechtelijk onteigend.

De tijd die nodig is om alle nodige percelen te verwerven, verschilt sterk per dossier. Vooral de omvang van de dossiers en de moeilijkheidsgraad van de aankopen zijn determinerend. Deze factoren en niet de onteigende overheid bepalen in eerste instantie de duur van de onteigeningen.

De uitvoering van de meeste subsidiebijakten op het terrein moet nog starten. Na het afsluiten van en bijakte wordt de uitvoeringstiming evenwel volledig door de lokale overheid bepaald.

Vooraf in 2003 zullen de eerste resultaten van module 13 op het terrein zichtbaar worden. Op het budget van het jaar 2000 werden zestien dossiers module 13 ingeschreven, voor een bedrag van 9.907.805,57 euro (399.679.886 fr.). Het beschikbare subsidiebudget werd in 2001 volledig aangewend. In 2001 werden 37 dossiers module 13 vastgelegd, voor een totaalbedrag van 54.524.983,42 euro (2.199.532.379 fr.).

De lijst van de gesubsidieerde projecten werd reeds eerder aan het Vlaams Parlement meegedeeld. Het gebruik van het subsidiebedrag voor 2002 kan niet worden voorspeld, omdat de gemeentelijke interesse hiervoor bepalend is.

**Vraag nr. 181  
van 5 februari 2002  
van de heer CARL DECALUWE**

*Expresweg Ieper-Poperinge – Verkeersveiligheid*

De expresweg Ieper-Poperinge doorkruist ook Vlamertinge. Ter hoogte van de woonwijk van Brandhoek gebeurden reeds verscheidene ongevallen.

De verkeerssituatie is er gevaarlijk, omdat de woonkern (kerk, school, ... ) gelegen is aan beide zijden van de expresweg.

Volgens de omwonenden laat ook de verkeersveiligheid ter hoogte van de Bellestraat en de Rodenbachstraat te wensen over.

1. Is de administratie Wegen en Verkeer op de hoogte van de verkeersonveilige situatie op de expresweg ter hoogte van de Brandhoek, Bellestraat en Rodenbachstraat in Vlamertinge ?
2. Hoeveel verkeersongevallen gebeurden er en hoeveel slachtoffers vielen op deze plaatsen in de laatste jaren ?

Is deze buurt opgenomen in de lijst van zwarte punten ?

3. Welke maatregelen worden voorgesteld om de verkeerssituatie ter hoogte van de Brandhoek, Bellestraat en Rodenbachstraat te verbeteren ?

Binnen welke termijn zullen de werken gerealiseerd zijn ?

Wat is de geraamde kostprijs ?

**Antwoord**

1. De administratie Wegen en Verkeer is op de hoogte van de verkeersonveiligheid ter hoogte van deze locaties.

Op het prioritair driejarenprogramma 2002-2004 is daarom reeds 900.000 euro ingeschreven voor de aanpassing van de kruispunten Bellestraat en Rodenbachstraat. Het betreft een zeer voorlopige kostenraming, die aangepast zal worden naargelang de vordering van het ontwerp.

2. In de periode 1995-2000 gebeurden op het kruispunt met en in de zone 200 meter vóór en 200 meter na de Bellestraat in totaal zeventien ongevallen, met 35 slachtoffers tot gevolg (waarvan 2 doden, 10 zwaargewonden en 23 lichtgewonden). Op het kruispunt met de Rodenbachstraat gebeurden negen ongevallen, met in totaal 20 slachtoffers (allen lichtgewond).

Op het kruispunt met de Grote Branderstraat gebeurden zes ongevallen, met acht slachtoffers (1 dode, 2 zwaargewonden, 5 lichtgewonden). Een groot aantal ongevallen gebeurde hierbij door het dwarsen van de N38 vanuit één van vermelde zijstraten. De aanpassing van deze kruispunten is dan ook een beleidsprioriteit.

3. De studie voor de herinrichting van de kruispunten Bellestraat en Rodenbachstraat werd opgestart.

Er werd reeds een startnota opgemaakt, waarin het probleem is geschetst en waarin mogelijke oplossingen naar voren zijn gebracht. Deze startnota is reeds voorgelegd aan de Provinciale Auditcommissie van West-Vlaanderen.

Wellicht zal het kruispunt Bellestraat als rotonde worden heringericht. Bedoeling is de werken nog in 2002 aan te besteden met het oog op uitvoering in 2003. Het kruispunt Rodenbachstraat zal wellicht met lichten geregeld worden als tijdelijke maatregel. Het is de bedoeling om dit kruispunt af te schaffen, vermits we hier te doen hebben met een primaire weg II, waarop het aantal kruispunten dient te worden beperkt omwille van de verkeersveiligheid en de doorstroming. Vooraleer het kruispunt Rodenbachstraat afgeschaft kan worden, dienen er laterale wegen aangelegd te worden naar het kruispunt met de Bellestraat. Na de aanleg van de laterale wegen, waarvoor onteigeningen noodzakelijk zijn, kan het verkeer dan van het ene naar het andere

kruispunt worden geleid en kan het kruispunt Rodenbachstraat worden afgeschaft.

**Vraag nr. 182**  
**van 5 februari 2002**  
**van de heer CARL DECALUWE**

*Wegenwerken – Politiecontroles*

Wanneer er wegenwerken worden uitgevoerd op gewestwegen of autosnelwegen, gebeurt het dat er tijdelijke maatregelen worden genomen om de doorstroming van het verkeer te begeleiden (wegversmalling of snelheidsbeperkingen). Deze maatregelen worden meestal via aangepaste signalisatie aangeduid.

Indien blijkt dat de signalisatie gedurende de werken niet wordt gerespecteerd en de veiligheid van weggebruiker of het werfpersonnel in het gedrang komt, dan kan de administratie Wegen en Verkeer (AWV) vragen om politiecontroles uit te voeren. De beslissing om controles uit te voeren, kan ook autonoom door de politie worden genomen. Het is meestal een wisselwerking.

1. Bestaat er een intern reglement dat voorschrijft wanneer AWV politiecontroles moet aanvragen ?
2. Welke criteria worden gehanteerd om al dan niet een politiecontrole te laten uitvoeren ?
3. Hoeveel politiecontroles werden in de periode 1995-2000 uitgevoerd naar aanleiding van wegenwerken in opdracht van het Vlaams Gewest ?

Welke evolutie wordt vastgesteld en wat zijn de oorzaken hiervan ?

4. Wat is de geraamde kostprijs (manuren) van deze politiecontroles in de periode 1995-2000 ?

Wordt dit verhaald op AWV wanneer het initiatief voor controles uitgaat van AWV ?

**Antwoord**

1. Er bestaat geen intern reglement omtrent het aanvragen van politiecontroles.
2. Alvorens wegenwerken aan te vatten, wordt steeds contact opgenomen met de politiediensten (federale politie, verkeerspolitie voor autosnelwegen en lokale politie voor gewone ge-

westwegen). De verkeerssituatie tijdens de werken wordt dus op voorhand besproken. Bij moeilijke werfomstandigheden bieden de politiediensten meestal spontaan hun medewerking aan.

Indien de administratie Wegen en Verkeer vaststelt dat de snelheidsbeperkingen ostentatief met voeten worden getreden, wordt de politiediensten gevraagd controles uit te voeren. De politiediensten beslissen autonoom of er effectief controles volgen.

3. Het Vlaams Gewest verzamelt hierover geen statistische informatie.

Gelet op de federale bevoegdheid, dienen de gegevens bovendien opgevraagd te worden bij de federale politie.

4. Het Vlaams Gewest verzamelt hierover geen statistische informatie.

Aangezien de administratie Wegen en Verkeer geen controles kan eisen, worden er ook geen kosten doorgerekend.

**Vraag nr. 183**  
**van 5 februari 2002**  
**van de heer CARL DECALUWE**

*Westlaan Roeselare – Wegdek*

Het wegdek van de Westlaan in Roeselare is in slechte staat. De weggebruikers klagen over putten in de weg.

1. Is de administratie Wegen en Verkeer op de hoogte van de slechte staat van het wegdek ?
2. Zijn er plannen om de putten in het wegdek te herstellen ?
3. Zo ja, wat is de kostprijs van deze herstellingswerken en binnen welke termijn worden de werken uitgevoerd ?
4. Zo neen, wordt de noodzaak van herstellingswerken onderzocht ?

**Antwoord**

De Westlaan zal door de stad Roeselare van het Vlaams Gewest overgenomen worden in het kader

van de aanleg van het sluitstuk van de R32 ring rond Roeselare.

De Westlaan zal door de stad Roeselare worden heraangelegd met nadruk op het openbaar vervoer en met meer aandacht voor de voetgangers en de fietsers.

In afwachting van deze overname en heraanleg worden geen werken gepland.

**Vraag nr. 184**  
**van 5 februari 2002**  
**van de heer CARL DECALUWE**

*Onbemande camera's – Wegdekaanpassing*

De Vlaamse overheid plaatst in de nabije toekomst talrijke onbemande camera's. Dat zal effect hebben op het wegdek, omdat de daarin verwerkte metaalnetten dienen te worden verwijderd voor een optimale werking van de camera's.

1. Welke concrete relatie is er tussen de plaatsing van onbemande camera's en de aanwezigheid van metalen netten in het wegdek ?
2. Op welke punten moeten de metaalnetten uitgebroken worden alvorens onbemande camera's kunnen worden geplaatst ?
3. Wat is de geraamde kostprijs hiervoor ?
4. Onder welke budgetten (structureel onderhoud ?) worden deze werkzaamheden geboekt ?

**Antwoord**

De relatie tussen de onbemande roodlichtcamera's met lussen en de aanwezigheid van metalen netten wordt gevormd door de invloed van het magnetisch veld dat wordt gecreëerd door de inductiedetectielussen.

Het onderzoek naar plaatsen met aanwezigheid van metalen netten is aan de gang. Het aantal locaties met metalen netten zal waarschijnlijk beperkt zijn. Het verwijderen van het wegdek is een laatste mogelijkheid om tot een oplossing te komen. De voorkeur gaat naar andere technische oplossingen, zoals het laten variëren van de hoogte van de lussen en/of het aantal wikkelingen van de inductielussen. Indien het wegdek toch vervangen moet worden, betreft het een beperkte oppervlakte.

Gelet op de beperkte budgettaire omvang van de aanpassingswerken, worden de werken niet nominatief opgenomen op het programma.

**Vraag nr. 188**  
**van 13 februari 2002**  
**van de heer DIRK HOLEMANS**

*De Lijn – Tarieven, reizigers en ontvangsten*

Naar aanleiding van de Week van de Vervoering eind september van vorig jaar, maakte de minister vice-president cijfers bekend van de reizigerstoename bij De Lijn voor de eerste zeven maanden van 2001. Het aantal reizigers voor bepaalde categorieën bleek fel gestegen.

De vraag is of deze tendens zich ook doorzette voor de rest van 2001, hoe deze zich verhoudt tot de evolutie in vorige jaren en wat de financiële gevolgen zijn van de verschillende tariefmaatregelen voor de inkomsten van De Lijn.

1. Wat is het aantal verplaatsingen door reizigers van De Lijn in het totaal en opgesplitst per type van vervoersbewijs (biljetten, Lijnkaart, stadskaart, 65+-kaart, gewoon /stads-/voorstadsabonnement, schoolabonnement opgevolgd door Buzzy-abonnement, NMBS-De Lijn-abonnement, bijzondere diensten, evenementen of andere tariefsoorten) voor de jaren 1999, 2000 en 2001 ? Graag cijfers voor geheel Vlaanderen, per provincie en voor de steden Antwerpen en Gent.
2. Wat zijn de belangrijkste verschuivingen tijdens deze periode ?  
  
Is er een verklaring voor deze verschuivingen ?
3. Welke hypothesen worden gehanteerd om het aantal verplaatsingen van mensen met een abonnement te bepalen ?
4. Hoeveel bedroegen de vervoersontvangsten van De Lijn voor de jaren 1999, 2000 en 2001, in het totaal en opgesplitst over de verschillende types van vervoersbewijs, de inkomsten van bijzondere diensten en de tegemoetkomingen van derden ? Graag cijfers voor geheel Vlaanderen, per provincie en voor de steden Antwerpen en Gent.

**Antwoord**

1. Het aantal reizigers opgesplitst per vervoersbevijs wordt hieronder per jaar weergegeven. Voor 2001 worden slechts cijfergegevens tot en met november 2001 weergegeven. De cijfers voor geheel 2001 zijn nog niet bekend.

Voor de steden Antwerpen en Gent is het aantal reizigers niet eenduidig te bepalen, gelet op het feit dat er een verregaande integratie is van de stads-, voorstads- en streeklijnen.

Tabel 1 : Aantal reizigers 1999-2000-2001 – De Lijn Vlaanderen

	1999	2000	2001 tot en met november
Biljetten	27.930.138	29.501.285	27.985.644
Kaarten	57.280.091	48.339.133	39.256.818
Abonnementen			
Gewoon, stad en voorstad	41.516.594	40.732.460	38.827.008
-25/Buzzy Pazz <sup>1</sup>	68.312.168	70.846.336	77.200.592
NMBS/De Lijn	11.708.760	13.602.024	13.843.428
Bijzondere diensten	9.051.648	9.345.000	7.720.005
Tegemoetkoming derden	6.228.787	26.074.164	33.427.148
Andere	1.204.138	1.969.484	3.495.853
Totaal	223.232.324	240.409.886	241.756.496

<sup>1</sup> Vanaf 1 juli 2001 werd het nieuw jongerenabonnement Buzzy Pazz ingevoerd.

Tabel 2 : Aantal reizigers per entiteit 1999

	Antwerpen	Oost- Vlaanderen	Vlaams- Brabant	Limburg	West- Vlaanderen
Biljetten	12.255.811	7.105.777	3.431.813	895.780	4.240.957
Kaarten	26.000.477	13.051.278	8.776.667	2.509.248	6.942.421
Abonnementen					
Gewoon, stad en voorstad	17.293.948	7.426.037	13.222.504	1.539.647	2.034.458
-25/Buzzy Pazz	26.256.608	16.357.464	8.684.428	9.116.740	7.896.928
NMBS/De Lijn	1.748.512	3.693.618	3.375.245	761.847	2.129.538
Bijzondere diensten	2.878.497	1.896.373	950.162	701.235	2.625.381
Evenementen	101.851	294.629	768.122	3.396.067	1.668.118
Andere	484.616	198.977	235.315	86.478	198.752
Totaal	87.020.320	50.024.153	39.444.256	19.007.042	27.736.553



Tabel 3 : Aantal reizigers per entiteit 2000

	Antwerpen	Oost-Vlaanderen	Vlaams-Brabant	Limburg	West-Vlaanderen
Biljetten	13.324.882	7.225.047	3.642.871	843.365	4.465.120
Kaarten	21.028.250	11.286.150	8.071.381	2.206.606	5.746.746
Abonnementen					
Gewoon, stad en voorstad	15.733.940	6.973.156	14.630.561	1.489.411	1.905.395
-25/Buzzy Pazz	28.075.222	16.541.332	8.912.642	9.061.586	8.255.554
NMBS/De Lijn	2.217.664	4.670.748	3.583.616	724.392	2.405.604
Bijzondere diensten	2.985.666	2.132.881	787.931	696.333	2.742.189
Tegemoetkoming derden	8.510.630	4.788.189	2.610.929	4.437.156	5.727.260
Andere	360.224	142.988	610.724	528.015	327.533
Totaal	92.236.478	53.760.491	42.850.655	19.986.864	31.575.398

Tabel 4 : Aantal reizigers per entiteit januari 2001 tot en met november 2001

	Antwerpen	Oost-Vlaanderen	Vlaams-Brabant	Limburg	West-Vlaanderen
Biljetten	12.705.482	6.775.095	3.392.382	738.816	4.373.869
Kaarten	17.014.515	8764.817	6.851.373	1.758.560	4.867.553
Abonnementen					
Gewoon, stad en voorstad	16.101.976	6.122.434	13.274.764	1.389.568	1.938.266
-25/Buzzy Pazz	30.834.483	17.236.810	9.804.975	10.098.830	9.225.494
NMBS/De Lijn	2.812.832	4.807.164	3.395.844	671.896	2.155.692
Bijzondere diensten	2.181.798	1.830.928	590.513	548.594	2.568.172
Tegemoetkoming derden	10.688.216	6.419.461	4.009.771	4.992.510	7.317.190
Andere	420.570	158.371	1.373.846	1.069.208	473.858
Totaal	92.759.872	52.115.080	42.693.468	21.267.982	32.920.094

2. Zowel de nettovervoersontvangsten van de categorie kaarten, als het aantal reizigers van de categorie kaarten kent een gestage daling. De biljetten daarentegen zitten in de lift (zowel de nettovervoersontvangsten als het aantal reizigers).

De categorie "tegemoetkoming derden" (waarin onder meer het gratis vervoer vervat zit) vertoont een zeer sterke stijging.

De invoering van de Buzzy Pazz op 1 juli 2001 is heel duidelijk merkbaar aan de sterke stijging van het aantal reizigers. De Buzzy Pazz is het

nieuwe jongerenabonnement van De Lijn, een netabonnement tegen een zeer gunstige prijs van 149,90 euro per jaar.

3. Voor elk abonnement wordt een forfaitair aantal reizigers gerekend.

Voor een stadsabonnement, voorstadsabonnement en netabonnement is dit 90 reizigers per maand, voor een twinabonnement 104 reizigers en voor een streekabonnement 52 reizigers.

Hoewel de Buzzy Pazz een netabonnement is, worden niet voor elke Buzzy Pazz 90 reizigers

geteld. Afhankelijk van de woonplaats van de houder van de Buzzy Pazz, worden 90 of 52 reizigers geteld (90 als de woonplaats in een stedelijk gebied ligt, 52 als de abonnee in de streek woont).

4. De nettovervoersontvangsten opgeplitst per vervoerbewijs worden hieronder per jaar weer-

gegeven. Voor 2001 worden slechts cijfers tot en met november 2001 weergegeven. De cijfers voor geheel 2001 zijn nog niet bekend.

Voor de steden Antwerpen en Gent zijn de vervoersontvangsten niet eenduidig te bepalen, gelet op het feit dat er een verregaande integratie is van de stads-, voorstads- en streeklijnen.

Tabel 5 : Nettovervoersontvangsten (in fr.) 1999-2000-2001 De Lijn Vlaanderen

	1999	2000	2001 tot en met november
Biljetten	1.050.781.530	1.109.905.696	1.066.707.930
Kaarten	1.729.430.063	1.455.324.397	1.189.645.233
<b>Abonnementen</b>			
Gewoon, stad en voorstad	569.052.336	546.474.617	511.166.592
-25/Buzzy Pazz	836.073.670	813.736.996	698.739.394
NMBS/De Lijn	167.529.298	182.805.324	174.929.936
Bijzondere diensten	225.371.310	232.418.637	197.794.206
Tegemoetkoming derden	91.584.573	136.946.964	142.743.810
Andere	59.029.194	86.582.242	102.210.914
<b>Totaal</b>	<b>4.728.851.974</b>	<b>4.564.194.873</b>	<b>4.083.938.015</b>

Tabel 6 : Nettovervoersontvangsten per entiteit 1999 (in fr.)

	Antwerpen	Oost- Vlaanderen	Vlaams- Brabant	Limburg	West- Vlaanderen
Biljetten	409.643.906	238.659.683	159.875.596	53.820.424	188.781.921
Kaarten	707.880.894	351.744.307	300.046.103	123.953.628	245.805.131
<b>Abonnementen</b>					
Gewoon, stad en voorstad	209.941.989	98.235.544	172.896.353	47.266.797	40.711.653
-25/Buzzy Pazz	265.639.555	183.161.987	117.232.956	157.095.630	112.943.542
NMBS/De Lijn	25.816.713	53.854.789	47.858.433	10.781.416	29.217.947
Bijzondere diensten	65.685.765	46.576.744	25.965.791	23.007.385	64.135.625
Evenementen	2.797.671	5.267.109	24.108.609	39.186.030	20.225.154
Andere	18.503.675	10.400.803	8.575.790	5.282.187	16.266.739
<b>Totaal</b>	<b>1.705.910.168</b>	<b>987.900.966</b>	<b>856.559.631</b>	<b>460.393.497</b>	<b>718.087.712</b>

Tabel 7 : Nettovervoersontvangsten per entiteit 2000 (in fr.)

	Antwerpen	Oost-Vlaanderen	Vlaams-Brabant	Limburg	West-Vlaanderen
Biljetten	444.237.551	245.601.996	169.689.929	52.213.995	198.162.225
Kaarten	566.283.126	300.592.249	274.271.471	108.023.872	206.153.679
Abonnementen					
Gewoon, stad en voorstad	191.197.163	89.834.621	184.328.688	42.587.465	38.526.680
-25/Buzzy Pazz	263.277.708	176.390.522	114.313.949	149.951.554	109.803.263
NMBS/De Lijn	30.441.643	63.729.507	49.536.151	9.691.523	29.406.500
Bijzondere diensten	69.633.722	49.309.566	19.372.213	23.960.744	70.142.392
Tegemoetkoming derden	7.206.378	27.263.485	30.886.140	45.538.576	26.052.385
Andere	28.726.140	11.350.387	13.487.760	13.499.870	19.519.085
Totaal	1.601.003.431	964.072.333	855.886.301	445.467.599	697.765.209

Tabel 8 : Nettovervoersontvangsten per entiteit 2001 (tot en met november) (in fr.)

	Antwerpen	Oost-Vlaanderen	Vlaams-Brabant	Limburg	West-Vlaanderen
Biljetten	424.939.021	231.089.281	164.762.148	48.294.807	197.622.673
Kaarten	460.934.366	237.542.694	232.443.547	84.720.364	174.004.262
Abonnementen					
Gewoon, stad en voorstad	188.347.338	80.822.258	167.732.474	36.223.255	38.041.267
-25/Buzzy Pazz	231.674.757	148.189.822	98.808.823	122.680.054	97.385.938
NMBS/De Lijn	32.234.413	63.003.185	45.570.756	8.838.765	25.282.817
Bijzondere diensten	51.474.612	42.602.476	15.648.787	22.701.816	65.366.515
Tegemoetkoming derden	7.566.627	20.525.699	32.345.516	56.241.387	26.064.581
Andere	26.147.365	9.038.014	25.173.655	22.251.942	19.599.938
Totaal	1.423.318.499	832.813.429	782.485.7060	401.952.390	643.367.991

**Vraag nr. 189**  
**van 13 februari 2002**  
**van de heer PIETER HUYBRECHTS**

*Motorrijders – Vangrails*

De huidige vangrails langs onze wegen zijn voor motorrijders veeleer een gevaar dan een bescherming. Door de constructie van de vangrails – uitstekende, scherpe metalen steunpunten, de hoogte en het profiel van de vangrail zelf – resulteert voor motorrijders een ongeval waarbij een vangrail

wordt geraakt gewoonlijk in ergere letsels en in een verhoogde kans op een dodelijke afloop.

Begin 2001 stelde MAG (Motorcycle Action Group) een dossier samen waarin een overzicht wordt gegeven van bestaande alternatieve vangrails die veel minder risico inhouden voor motorrijders. Onder meer in Frankrijk en Duitsland werden de vangrails vervangen of aangepast op risicovolle plaatsen.

Werd de mogelijkheid reeds bestudeerd om ook bij ons motorvriendelijke vangrails te plaatsen ?

**Antwoord**

Metalen vangrails hebben verticale steunpalen en in sommige omstandigheden kunnen deze palen een gevaar inhouden voor motorrijders. Vooral steunpalen zonder afgeronde hoeken zijn, in de buitenkant van scherpe bochten, mogelijk gevaarlijker.

Sedert een aantal jaren plaatst het Vlaams Gewest (via het standaardbestek nr. 250) enkel nog steunpalen met afgeronde hoeken. Een aantal oudere vangrails hebben echter nog steunpalen met een I-profiel.

Er is, in overleg met de vereniging van motorrijders, onderzocht hoe deze palen in scherpe bochten kunnen worden beschermd met een hoes uit gerecycleerde kunststof. Enkele prototypes werden, in overleg met verwerkers van dergelijke recyclingematerialen, uitgewerkt en een eerste proeflevering en -plaatsing van dergelijke bescherming is gepland voor halverwege 2002.

Ondanks deze bedenkingen, wil ik tot slot benadrukken dat vangrails in het algemeen de verkeersveiligheid verhogen.

**Vraag nr. 190**  
**van 13 februari 2002**  
**van de heer PIETER HUYBRECHTS**

*E313 Geel – Geluidsscherm*

De straat Kraaisteerten kampt al jaren met geluidsoverlast veroorzaakt door de E313 en industriële activiteit in de omgeving.

De betrokken gemeenten Geel en Laakdal namen onlangs de beslissing om een geluidsmuur te bouwen. Zowel de stad Geel, de gemeente Laakdal, het bedrijf BP als de Vlaamse overheid, zouden willen participeren in de kosten.

De bouw van de geluidsmuur is een taak voor de administratie Wegen en Verkeer.

Wanneer gaat de Vlaamse overheid van start met de bouw van deze geluidsmuur ?

**Antwoord**

De geluidwerende maatregelen ter hoogte van BP-Amoco in Laakdal-Geel zijn opgenomen in het huidige investeringsprogramma.

De studie hiervoor wordt door de administratie Wegen en Verkeer (afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen) opgemaakt en is nagenoeg voltooid. Er blijft nog het verkrijgen van een bouwvergunning en de ondertekening van de betrokken module 5 in het kader van de convenantenprocedure.

Normaal mag de uitvoering van de schermen verwacht worden in de loop van 2003.

**Vraag nr. 192**  
**van 13 februari 2002**  
**van de heer ANDRE MOREAU**

*Tervuursesteenweg Bertem – Oversteekplaatsen*

Graag antwoord op volgende vragen m.b.t. de zebrapaden in Bertem, meer specifiek op de Tervuursesteenweg (= gewestweg).

1. Welke van de bestaande oversteekplaatsen waren niet oordeelkundig aangebracht of met andere woorden, beantwoordden niet aan de veiligheidscriteria ?
2. Welke voetgangersoversteekplaatsen werden om de bovenvermelde reden ofwel geschrapt, ofwel aangepast om het oversteken veiliger te maken ?
3. Hoe vaak en op welke data vond er overleg plaats tussen de bevoegde diensten van het Vlaams Gewest, de gemeente Bertem en de provincie Vlaams-Brabant ?

Wat was de significante inbreng van elk van de drie partners ?

**Antwoord**

De oversteekplaatsen voor voetgangers langs de gewestweg N3 Brussel – Leuven – Luik (Tervuursesteenweg) op het grondgebied van de gemeente Bertem werden op 4 december 2000 besproken door de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid in aanwezigheid van de afgevaardigden van de gemeente Bertem.

Volgende oversteekplaatsen werden besproken :

1. kruispunt met Mezenstraat – kmpunt 17.980 – oversteekplaats blijft behouden ;

2. kruispunt met Boskee – kmpunt 18.610 – een driekleurige lichtsignalisatie met dwarsingen voor voetgangers is gepland ;
3. kmpunt 21.900 – ter hoogte van gemeentehuis – er werd een hertelling van de voetgangers voorgesteld ;
4. kruispunt met Weygemstraat – kmpunt 22.020 – deze dwarsing diende te worden onderzocht tijdens de bespreking van het mobiliteitsplan ;
5. kruispunt van Gerzenstraat – kmpunt 22.225 – deze dwarsing diende te worden onderzocht tijdens de bespreking van het mobiliteitsplan ;
6. kruispunt met Ginnisstraat – kmpunt 22.670 – deze dwarsing diende te worden onderzocht tijdens de bespreking van het mobiliteitsplan ;
7. langs de N253 Leuven – Waterloo (Nijvelsebaan) werd het kruispunt met de Koorbeekse Kerkstraat – kmpunt 4.430 – eveneens besproken. Een verwijdering werd voorgesteld.

(kmpunt : kilometerpunt – red.)

Ik heb evenwel eind vorig jaar aan mijn administratie gevraagd om de problematiek van de voetgangersoversteekplaatsen te evalueren. Het is immers mijn bedoeling om analoog aan het decreet basismobiliteit in minimale basisoversteekvoorzieningen voor voetgangers te voorzien. Er dienen hier dus zowel richtlijnen te komen over de meest geschikte locatie van de voetgangersoversteekplaatsen, als over de optimale uitrusting ervan.

In het licht van de ontwikkeling van bovenvermelde normen zullen dan ook geen nieuwe besluiten tot afschaffing meer worden opgemaakt. Concreet betekent dit voor de Tervuursesteenweg in Bertem dat voormelde dwarsingen voor voetgangers dus voorlopig behouden blijven.

**Vraag nr. 193**  
**van 13 februari 2002**  
**van de heer CARL DECALUWE**

*N50 Doornikserijksweg Kooigem – Wegdek*

Ter hoogte van Kooigem is het wegdek van de Doornikserijksweg (N50) in slechte staat. Dit leidt tot grote geluids- en trillingshinder door de voorbijrazende vrachtwagens.

1. Op welke manier wordt de hinder voor de omwonenden weggewerkt ?

Welke maatregelen werden reeds genomen in het verleden ?

2. Wat is de geraamde kostprijs voor de herstellingswerken ?
3. Wanneer worden de herstellingswerken uitgevoerd ?

**Antwoord**

Ik verwijs naar het meerjarenprogramma dat eerder aan het Vlaams Parlement werd meegedeeld.

Teneinde de onderhoudstoestand van het wegvak structureel te verbeteren, werd op het meerjarenprogramma 2002-2004 een bedrag van 1,25 miljoen euro ingeschreven voor het jaar 2004 voor structureel onderhoud.

De verharding bestaat uit beton zonder fundering. Om de hinder voor de omwonenden zoveel mogelijk te beperken, werd in het verleden een overlaging in KWS op de betonverharding aangelegd (KWS : koolwaterstof – red.).

Wanneer onderliggende betonplaten verzakken of de voegen sterk uitbrokkelen, wordt de oneffenheid of de uitbrokking weggewerkt met gietasfalt. Dergelijke herstellingen zijn uiteraard maar tijdelijke oplossingen in afwachting van de geplande structurele onderhoudswerken.

**Vraag nr. 194**  
**van 13 februari 2002**  
**van de heer CARL DECALUWE**

*E304 Torhout – Afrit*

Reeds geruime tijd is de afrit Torhout van de E304 zo goed als volledig afgewerkt, maar nog steeds niet in gebruik.

1. Waarom is de afrit Torhout nog niet geopend ?
2. Wat is de kostprijs tot op vandaag voor de werkzaamheden aan deze afrit ?
3. Welke timing wordt gehanteerd voor de oplevering en gebruikname van deze afrit ?



Welke noodzakelijke werken moeten nog worden uitgevoerd ?

### Antwoord

1. De afrit Torhout op de autosnelweg A17 (E403) is nog niet geopend, omdat het sluitstuk tussen de Keibergstraat en het reeds aangelegde complex op de A17 nog niet is aangelegd.

De aanleg van dit sluitstuk is ondertussen aanbesteed en vastgelegd op de begroting. De ont-eigeningen zijn praktisch allemaal verwezenlijkt.

2. Tot op vandaag bedraagt de totale kostprijs voor alle reeds uitgevoerde werken in verband met de oprit ongeveer 197 miljoen frank of 4,88 miljoen euro.
3. Indien alles normaal verloopt, starten de werken van de eindfase in mei 2002, zodat de afrit in gebruik genomen kan worden tegen de zomervakantie van 2003.

### Vraag nr. 196 van 13 februari 2002 van de heer CARL DECALUWE

#### *Regionale luchthavens – Sluitingsuren*

De luchthaven van Oostende is 24 uur op 24 open en telt minder personeel dan de luchthaven van Deurne met sluitingsuren.

1. Wat is de relatie tussen het aantal personeelsleden en de openingsuren van de beide luchthavens ?
2. Hoe wordt dit verklaard ?

### Antwoord

Op 1 februari 2002 telde de luchthaven Oostende 117 personeelsleden, de luchthaven Antwerpen 71. Een aantal personeelsleden werkt deeltijds.

Het aantal personeelsleden is slechts gedeeltelijk gerelateerd aan de openingsuren van de beide luchthavens.

De luchthaven Oostende is 24 uur op 24 operationeel. Sommige diensten worden dan ook continu verzekerd. Dit is het geval voor de luchthavenin-

spectie, de seingever, de luchthavenbeveiliging en de brandweer. Andere diensten werken in dagdienst of semi-continu (vroeg en late shift).

Op de luchthaven Antwerpen, die open is van 6.30 uur tot 23 uur, werkt de dienst luchthavenbeveiliging wel 's nachts (bewaking terreinen en gebouwen en algemeen toezicht). De andere diensten werken in ploegen tijdens de openingsuren of in dagdienst.

De ploegen zijn samengesteld op basis van de eigenheden van elke luchthaven (categorie, oppervlakte, gebouwenconfiguratie).

### MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER  
VAN WELZIJN, GEZONDHEID  
EN GELIJKE KANSEN

### Vraag nr. 63 van 22 januari 2002 van de heer FILIP DEWINTER

#### *Inburgering – Imams*

Imams die op basis van een tijdelijke vergunning in Nederland verblijven, moeten een verplichte inburgeringscursus volgen.

De verplichte inburgeringscursus voor deze groep zal anders zijn dan het standaardpakket voor nieuwkomers die een (tijdelijke) verblijfsvergunning aanvragen. Bovenop een cursus Taal- en Maatschappijoriëntatie moeten de imams kennismaken van andere in Nederland gangbare godsdienstige en levensbeschouwelijke stromingen. Daarenboven moeten de geestelijke leiders de Nederlandse taal perfect beheersen en ook gebruiken.

1. Wordt eraan gedacht om, naar Nederlands voorbeeld, imams die hier verblijven een soortgelijke verplichte cursus te laten volgen ?
2. Bestaan er nu reeds, niet verplichte, inburgeringscursussen voor imams die uit niet-EU-landen komen en hier in Vlaanderen verblijven en zo ja, in welke mate worden deze cursussen door de betrokkenen gevolgd ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

## Antwoord

Het inburgeringsbeleid – een jong beleidsdomein – is een beleidsprioriteit van deze regering. Dit bleek reeds uit het regeerakkoord van juli 1999. Dit werd opnieuw bevestigd in de Septemberverklaring 2001 van de Vlaamse regering.

Het inburgeringsbeleid van de Vlaamse regering is gericht op het stimuleren van de inburgering van nieuwkomers in de samenleving, op het versterken van hun zelfredzaamheid vertrekkende vanuit hun mogelijkheden en aspiraties, en op het bevorderen van een harmonieus samenleven. Het inburgeringsbeleid dient te worden beschouwd als de eerste – begeleide – opstap naar volwaardige participatie.

Binnen de interkabinettenwerkgroep-inburgering wordt de concrete invulling van het Vlaamse inburgeringsbeleid besproken, hetgeen resulteert in een ontwerp van inburgeringsdecreet, dat zich momenteel voor advies bij de Raad van State bevindt.

Gevraagd wordt :

- of er naar Nederlands voorbeeld aan wordt gedacht om imams verplicht het inburgeringsprogramma te laten volgen ;
- of er nu reeds deelname is van de imams aan de inburgeringsprogramma's.

### *Situering Vlaams inburgeringsbeleid*

Het inburgeringsbeleid van de Vlaamse regering richt zich bij prioriteit naar die *meerderjarige nieuwkomers* die een perspectief hebben op langdurig verblijf in ons land en die er zonder die begeleide opstap moeizaam of niet in zullen slagen vlug hun weg te vinden in onze samenleving. Bijgevolg worden volgende groepen nieuwkomers afgelijnd : volgmigranten (nieuwkomers die als gezinsvormer of via gezinshereniging naar België komen) en asielzoekers wier aanvraag ontvankelijk werd verklaard.

Naast deze nieuwkomers zijn er nog twee andere prioritaire groepen waarvoor een aangepast ontvangstaanbod aangewezen kan zijn, met name asielzoekers die het statuut van erkend vluchteling verwerven en personen die door regularisatie recht op verblijf verwerven, voorzover deze personen nog behoefte hebben aan een aangepast aanbod.

Het inburgeringsproces voor meerderjarige nieuwkomers krijgt vorm via *inburgeringstrajecten* op maat. Hierbij wordt onderscheid gemaakt tussen het primaire en het secundaire inburgeringstraject.

Primaire inburgeringstrajecten worden georganiseerd vanuit ontvangsbureaus die door de Vlaamse overheid erkend en gefinancierd worden. Het primaire inburgeringstraject behelst enerzijds een educatieve component en anderzijds een aspect trajectbegeleiding, waarbij maatwerk centraal staat. Het educatieve programma is een driesporenprogramma: het omvat een basiscursus NT2 (Nederlands als Tweede Taal) en een aanbod Maatschappelijke Oriëntatie en Loopbaanoriëntatie.

Het secundaire inburgeringstraject sluit naadloos aan op het primaire en wordt uitgevoerd door de reguliere actoren in overleg met het ontvangsbureau.

Het inburgeringsbeleid voor *minderjarige nieuwkomers* is aanvullend bij het ontvangstonderwijs en beperkt zich tot het primair inburgeringstraject. Toeleiding naar het ontvangstonderwijs en naar andere voor de minderjarige relevante socio-culturele en welzijns- en gezondheidsvoorzieningen staat hierbij centraal.

### *Verplichte deelname van imams aan het inburgeringsprogramma*

In Nederland voorziet de WIN (Wet Inburgering Nieuwkomers van 1998) een algemene verplichting tot het volgen van een inburgeringsprogramma voor de meerderjarige nieuwkomers met een vast verblijfsstatuut. Deze verplichting is sinds kort in Nederland ook van toepassing voor een aantal categorieën van vreemdelingen met een tijdelijke verblijfsstatus.

Nieuwkomers die in Nederland tijdelijk een functie of beroepen gaan uitoefenen met een groot maatschappelijk belang en met een voorbeeldfunctie, worden verplicht om een inburgeringstraject te doorlopen. Het gaat onder meer om nieuwkomers die de in hoedanigheid van imam of andere "geestelijk bedienaar" naar Nederland komen. Deze specifieke categorie van vreemdelingen kan een aangepast traject volgen binnen het inburgeringsprogramma. Er werd onder meer een aangepaste cursus Maatschappijoriëntatie speciaal voor deze groep van nieuwkomers ontworpen.

In tegenstelling tot Nederland heeft het inburgeringsbeleid ten aanzien van nieuwkomers in Vlaan-

deren geen verplichtend karakter. De vraag dus of het inburgeringsprogramma eveneens verplicht wordt voor imams, is niet van toepassing.

#### *Huidige situatie*

Precieze cijfers verkrijgen over de huidige deelname van imams aan het inburgeringsprogramma is niet eenvoudig.

Eerst en vooral zijn niet alle imams nieuwkomers en behoren zij dus niet allemaal tot de doelgroep van het inburgeringsbeleid. De imams hebben geen eenduidige verblijfsstatus; sommigen komen bijvoorbeeld in het kader van gezinshereniging, anderen in het kader van tewerkstelling. Bovendien nemen sommige personen de functie van imam in op vrijwillige basis, terwijl anderen vergoed worden door het land van herkomst of de geloofsgemeenschap zelf.

Uit de praktijk blijkt dat op sommige plaatsen imams op vrijwillige basis reeds hebben deelgenomen aan het inburgeringsprogramma. Enkele ontvangsbureaus signaleren dat er interesse bestaat bij enkele "oudkomer-imams" in een deelname aan het inburgeringsprogramma. Tot slot is er vaak een goede samenwerking tussen de moskee(ën) en het ontvangsbureau en zijn er concrete afspraken gemaakt rond doorverwijzing naar het ontvangsbureau.

(Antwoord Marleen Vanderpoorten : blz. 1534 – red.)

**Vraag nr. 64  
van 22 januari 2002  
van mevrouw ANN DE MARTELAER**

*Loonkostensubsidies gehandicapten – Vlaamse Inschakelingspremie (1)*

De Vlaamse Inschakelingspremie (VIP) is een premie die uitgekeerd wordt aan werkgevers die personen met een handicap die zijn ingeschreven bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap en wier integratieprotocol een vorm van tewerkstelling inhoudt, in dienst nemen met een gewone arbeidsovereenkomst.

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal lopende VIP's en het budget dat gespendeerd werd aan deze VIP's voor de periode 2000-2001 ?
2. In welke sectoren werden deze VIP's toegekend ?

#### **Antwoord**

(Zie vraag nr. 67 – red.)

**Vraag nr. 65  
van 22 januari 2002  
van mevrouw ANN DE MARTELAER**

*Loonkostensubsidies gehandicapten – Vlaamse Inschakelingspremie (2)*

Bij besluit van de Vlaamse regering van 18 december 1998 wordt via het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap een inschakelingspremie (VIP) toegekend aan werkgevers die personen met een handicap tewerkstellen onder gewone arbeidsvoorwaarden. Het bedrag van de Inschakelingspremie bedraagt 30 % van het referteloon en wordt aan de werkgever uitbetaald op basis van de bij wet bepaalde bewijsstukken. Deze VIP is niet beperkt in tijd en blijft in principe lopen tot het einde van de tewerkstelling.

Bestaat er evaluatie en controle van de toegekende VIP's m.b.t. rendementsverlies voor de werkgever, doelmatigheid van aanwending en grootte van de premie ?

#### **Antwoord**

(Zie vraag nr. 67 – red.)

**Vraag nr. 66  
van 22 januari 2002  
van mevrouw ANN DE MARTELAER**

*Loonkostensubsidies gehandicapten – CAO 26 (1)*

Via CAO 26 kunnen personen met een handicap tewerkgesteld worden onder gewone arbeidsvoorwaarden en voorziet een integratieprotocol afgeleverd door het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap in een loonsubsidie aan de werkgever (CAO : collectieve arbeidsovereenkomst).

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal lopende CAO's 26 en het budget dat gespendeerd werd aan deze CAO's 26 voor de periode 2000-2001 ?
2. In welke sectoren vindt deze tewerkstelling via CAO 26 plaats ?

**Antwoord**

(Zie vraag nr. 67 – red.)

**Vraag nr. 67  
van 22 januari 2002  
van mevrouw ANN DE MARTELAER**

*Loonkostensubsidies gehandicapten – CAO 26 (2)*

Bij besluit van de Vlaamse regering van 5 april 1995 wordt aan werkgevers via een CAO 26 een tegemoetkoming verleend wanneer zij werknemers ingeschreven bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap op de open arbeidsmarkt tewerkstellen (CAO : collectieve arbeidsovereenkomst). Via de Sociale Inspectie wordt het rendementsverlies tussen minimum 5 % en maximum 50 % bepaald en de werkgever ontvangt op basis van deze vaststelling een financiële tegemoetkoming van het Vlaams Fonds.

Deze machtiging wordt verleend voor een periode van maximum één jaar en kan jaarlijks verlengd worden.

1. Kan de minister voor de periode van 1995 tot 2001 een overzicht geven van het aantal CAO 26-machtigingen die verlengd werden en de tijdsduur van verlenging ?
2. In welke mate evolueert het rendementsverlies in verhouding tot de tijdsduur van de machtiging CAO 26 ?
3. Heeft de minister zicht op de continuïteit van de tewerkstelling na het beëindigen van de CAO 26-tegemoetkoming ?

1. Overzicht van de toepassing van CAO 26 en VIP

Tabel 1 : Aantal personen voor wie aan de werkgever een CAO 26 of VIP wordt verleend

	Jan 2000		Jan 2001		Jan 2002	
	CAO 26	VIP	CAO 26	VIP	CAO 26	VIP
Antwerpen	702	84	710	172	711	279
VI-Brabant	472	28	522	84	551	113
Limburg	571	4	656	15	729	59
OVL	594	63	553	185	522	266
WVL	656	100	613	210	602	315
<b>Totaal</b>	<b>2.995</b>	<b>279</b>	<b>3.054</b>	<b>666</b>	<b>3.115</b>	<b>1.032</b>

**Antwoord op vragen nrs. 64, 65, 66 en 67**

*Loonkostensubsidies voor personen met een handicap*

In Vlaanderen zijn er twee types van loonkostensubsidies voor werkgevers die personen met een handicap in dienst nemen. Enerzijds is er de tegemoetkoming aan werkgevers in het kader van de CAO 26, die al sinds het eind van de jaren zeventig wordt toegekend, anderzijds is er de recente Vlaamse Inschakelingspremie.

Beide zijn tegemoetkomingen in het loon en de sociale lasten, maar bij de CAO 26 is er een variabele tegemoetkoming (5 tot 50 %), terwijl de VIP een vast percentage is (30 %) en ook het in aanmerking genomen loon verschilt. Beide zijn enkel van toepassing op ondernemingen in de private sector.

Alle tegemoetkomingen moeten worden aangevraagd bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap. Voor de CAO 26 is een machtiging van de Inspectie van de Sociale Wetten vereist, bij de VIP is dit niet het geval. De CAO 26-tegemoetkoming wordt toegekend voor de duur van één jaar maar kan worden verlengd, de VIP is van onbepaalde duur. De CAO 26-tegemoetkoming is bedoeld ter compensatie van de kosten die voortvloeien uit rendementsverlies, de VIP heeft tot doel de kosten te dekken die voortvloeien uit de aanpassing aan tewerkstelling op de gewone arbeidsmarkt en de integratie in die arbeidsmarkt, uit de nood aan bijkomende professionele begeleiding en uit eventueel rendementsverlies.

In de loop van de jaren negentig nam het aantal CAO's 26 toe met gemiddeld ongeveer 100 per jaar. Sinds 2000 is er nog steeds een toename, maar op een trager ritme. Dit wordt echter meer dan gecompenseerd door de Vlaamse Inschakelingspremie, die in 1999 werd ingevoerd als een Vlaams alternatief voor de federale loonkostensubsidie CAO 26.

## 2. Uitgaven

Niet enkel het aantal gevallen, maar ook de uitgaven stijgen.

Tabel 2 : Uitgaven van het Vlaams Fonds voor CAO 26 en VIP (in fr.)

Jaar	CAO 26	VIP	Totaal
2000	950.822.966	93.865.052	1.044.688.018
2001	933.381.115	184.929.580	1.118.310.695

## 3. Duur van de loonkostensubsidie en continuïteit van de tewerkstelling

In uitvoering van de CAO 26 compenseert het Vlaams Fonds het verminderde rendement als gevolg van de handicap. De werkgever dient hiervoor een aanvraag in bij de Inspectie van de Sociale Wetten. De Inspectie stelt het rendementsverlies vast en machtigt de werkgever tot het dragen van een beperkt gedeelte van de loonlast. De machtiging is voor één jaar geldig, maar kan worden verlengd.

Het initiatief tot beëindiging van de CAO 26 gaat uit van de Inspectie van de Sociale Wetten ; indien het rendementsverlies kleiner is dan 5 % kent de Inspectie geen verlenging toe. Uit de praktijk blijkt evenwel dat het oorspronkelijk vastgestelde rendementsverlies meestal behouden blijft, zodat de meeste machtigingen worden verlengd. De toepassing van de CAO 26 en de hieraan verbonden tegemoetkoming eindigt dus meestal pas bij de beëindiging van de tewerkstelling. De volgende tabel geeft een overzicht van de machtigingen die werden afgeleverd in 2001. We leren daaruit bijvoorbeeld dat er 434 tegemoetkomingen zijn in 2001, maar ook dat er zes personen zijn voor wie deze subsidie reeds een kwart eeuw wordt verleend.

Tabel 3 : Machtiging van de Sociale Inspectie voor de CAO 26 in 2001

Machtiging	Aantal	Machtiging	Aantal
1 <sup>e</sup>	434	15 <sup>e</sup>	56
2 <sup>e</sup>	391	16 <sup>e</sup>	41
3 <sup>e</sup>	306	17 <sup>e</sup>	28
4 <sup>e</sup>	329	18 <sup>e</sup>	30
5 <sup>e</sup>	263	19 <sup>e</sup>	26
6 <sup>e</sup>	208	20 <sup>e</sup>	26
7 <sup>e</sup>	149	21 <sup>e</sup>	19
8 <sup>e</sup>	120	22 <sup>e</sup>	19
9 <sup>e</sup>	121	23 <sup>e</sup>	17
10 <sup>e</sup>	110	24 <sup>e</sup>	13
11 <sup>e</sup>	115	25 <sup>e</sup>	6
12 <sup>e</sup>	120	26 <sup>e</sup>	0
13 <sup>e</sup>	97	-	-
14 <sup>e</sup>	87		

Er is veel in- en uitstroom in de populatie waarvoor een CAO 26 wordt verleend. Ter illustratie : eind 1999 waren er 2.995 lopende CAO's 26, maar in de loop van het jaar 2000 waren er 449 nieuwe gevallen (eerste machtiging) en 398 gevallen waarin de tewerkstelling werd beëindigd (door ontslag, pensionering, ziekte, enz.). De instroom van nieuwe gevallen in de VIP is nog groter dan in de CAO 26, maar er is nog geen zicht op de uitstroom.

## 4. Kenmerken van de personen voor wie een loonkostensubsidie werd verleend

De hiernavolgende gegevens zijn afkomstig uit een bestand, aangemaakt in januari 2002, met 3.998 records (personen) waarvoor bekend is dat er voor hen een loonsubsidie wordt uitbetaald (3.098 CAO en 900 VIP). Veel tabellen gaan echter vaak niet over in totaal 3.998 personen, omdat sommige velden in de database niet waren ingevuld, maar over het algemeen zijn er toch wel voldoende gegevens om betrouwbare conclusies te kunnen trekken.

Zoals blijkt uit de volgende tabel, zijn de meeste werknemers mannen, maar bij de VIP zijn er iets meer vrouwen.



Tabel 4 : Werknemers met een CAO 26 of VIP naar geslacht (jan. 2002)

	CAO 26	%	VIP	%	Totaal	%
Man	2.025	74,8	597	66,8	2.622	72,8
Vrouw	683	25,2	297	33,2	980	27,2
Totaal	2.708	100	894	100	3.602	100

De volgende tabel geeft de leeftijdsverdeling.

Tabel 5 : Werknemers met een CAO 26 of VIP naar leeftijd (jan. 2002)

Leeftijd	CAO 26	%	VIP	%	Totaal	%
19-24	189	7,0	257	28,7	446	12,4
25-29	474	17,5	166	18,6	640	17,8
30-34	521	19,2	128	14,3	649	18,0
35-39	488	18,0	112	12,5	600	16,7
40-44	396	14,6	103	11,5	499	13,9
45-49	299	11,0	71	7,9	370	10,3
50-54	193	7,1	36	4,0	229	6,4
55-59	111	4,1	19	2,1	130	3,6
60+	36	1,3	2	0,2	38	1,1
Totaal	2.707	100	894	100	3.601	100

Het valt onmiddellijk op dat de groep met een VIP veel jonger is dan die met een CAO. Bij de VIP is bijna de helft jonger dan 30 jaar, bij de CAO is dit slechts voor één vierde het geval. Bij de minder dan 25-jarigen zijn in absolute aantallen zelfs meer VIP's dan CAO's. Ook opvallend is het geringe aantal personen van meer dan 50 jaar die met een loonkostensubsidie werken.

In de volgende tabel geven we het beroep dat de personen met een handicap uitoefenen. Enkel die beroepen of beroepsgroepen welke minstens tien personen tellen (in beide subsidiestelsels samen), zijn in de tabel opgenomen.

Tabel 6 : Werknemers met een CAO 26 of VIP naar beroepsgroep (jan. 2002)

Beroepsgroep (VDAB-beroepencodes 1990 – tweedigsniveau)	CAO	VIP	Totaal
Medici en paramedici	45	10	55
Tekenaars en technici	16	5	21
Boekhouders – informatici – maatschappelijk werkers – opvoeders	28	7	35
Kaderpersoneel privé-bedrijven	9	3	12
Bedienden boekhouding	21	8	29
Secretariaatsbedienden	13	2	15
Operateurs van bureaumachines	10	-	10
Bureelbedienden	529	136	665
Verkopers	38	14	52
Land- en tuinbouwarbeiders	150	39	189

Beroepsgroep (VDAB-beroepencodes 1990 – tweedigsniveau)	CAO	VIP	Totaal
Bestuurders van voertuigen	37	17	54
Textielarbeiders	19	3	22
Confectiearbeiders	32	1	33
Lederverwerkers	17	2	19
Metaalproductiearbeiders	60	6	66
Metaalbewerkers	183	36	219
Elektriciens en elektromecaniciens	30	6	36
Houtbewerkers	140	25	165
Schilders en behangers	40	4	44
Metsers, vloerders, plafonneerders	104	38	142
Drukkerijarbeiders	53	9	62
Glas-, ceramiek- en cementarbeiders	19	1	20
Arbeiders in de voedingssector	222	40	262
Arbeiders in de scheikundige nijverheid	32	4	36
Ambachtlieden en vakarbeiders	29	3	32
Inpakkers	27	2	29
Havenarbeiders en magazijniers	67	5	72
Niet elders vermelde handlangers	160	21	181
Hotel- en keukenpersoneel	143	41	184
Huisbewaarders en schoonmakers	124	35	159
Wasserijarbeiders	28	3	31
Niet elders vermelde werknemers in de dienstensector	58	24	82
<b>Subtotaal</b>	<b>2.483</b>	<b>539</b>	<b>3.022</b>
Andere (met minder dan 10 eenheden)	50	28	78
Onbekend	565	333	898
<b>Totaal</b>	<b>3.098</b>	<b>900</b>	<b>3.998</b>

Voor 3.530 personen is bekend welk soort arbeidscontract ze hebben : 70 % als arbeider en 30 % als bediende. Bij de VIP zijn er iets meer bedienden (34 %) dan bij de CAO (29 %).

Voor de CAO 26 is de hoogte van de loonkosten-subsidie afhankelijk van het percentage rendementsverlies, dat door de inspecteurs van de Sociale Wetten wordt bepaald (vaak op basis van een advies van arbeidsgeneesheren en trajectbeambten van het Vlaams Fonds).

Tabel 7 : Percentage redementsverlies (CAO 26) toegekend door de Sociale Inspectie (jan. 2002)

% rend.	Antwerpen	Brabant	WVL	OVL	Limburg	Totaal
<10	2	-	2	6	-	10
10	8	2	27	34	1	72
13	-	-	-	1	-	1
15	16	3	27	53	4	103
18	-	-	-	1	-	1
20	43	18	72	94	24	251
22	-	-	-	3	-	3
23	-	-	-	2	-	2
24	-	-	-	1	-	1
25	74	22	80	69	62	307
27	-	-	-	1	-	1
28	-	-	-	6	-	6
30	129	67	87	68	144	495
32	-	-	-	6	-	6
33	-	-	4	2	-	6
35	83	67	103	47	124	424
37	-	-	-	2	-	2
38	-	1	-	6	-	7
40	166	187	89	53	187	682
42	-	1	-	5	-	6
43	-	-	-	1	-	1
44	-	-	-	1	-	1
45	36	74	25	13	106	254
47	-	-	-	1	-	1
50	144	72	69	28	97	410
Totaal	701	514	585	504	749	3.053

Aangezien slechts in een beperkt aantal gevallen percentages worden toegekend die geen veelvoud van vijf zijn (en dan nog vooral in één provincie), behouden we in de volgende tabel enkel de percentages die wel een veelvoud van vijf zijn.

Tabel 7bis : Percentage redementsverlies (CAO 26) toegekend door de Sociale Inspectie (jan. 2002)

% rend.	Ant.	%	Brab.	%	WVL	%	OVL	%	Limb.	%	Totaal	%
10	8	1	2	<1	27	5	34	7	1	<1	72	2
15	16	2	3	<1	27	5	53	12	4	<1	103	3
20	43	6	18	4	72	12	94	20	24	3	251	8
25	74	11	22	4	80	14	69	15	62	8	307	10
30	129	18	67	13	87	15	68	15	144	19	495	17
35	83	12	67	13	103	18	47	10	124	17	424	14
40	166	24	187	37	89	15	53	12	187	25	682	23
45	36	5	74	14	25	4	13	3	106	14	254	8
50	144	21	72	14	69	12	28	6	97	13	410	14
Totaal	699	100	512	100	579	100	459	100	749	100	2.988	100

We stellen vast dat in bijna de helft van de gevallen (45 %) het rendementsverlies 40 % of meer bedraagt, maar naar provincies varieert dit tussen 21 % (OVL) en 65 % (Brabant). Dergelijke grote verschillen wijzen erop dat de standaarden die in de provincies gehanteerd worden niet dezelfde zijn.

Voor slechts iets meer dan 10 % van de personen kunnen we een band leggen tussen de gegevens over de CAO 26 en de Vlaams-Fondsdatabase met gegevens over de aard van de handicap. De belangrijkste reden is dat veel van de personen met een

CAO werden ingeschreven vooraleer de automatisering van de gegevens klaar was. Ook voor de VIP hebben we lang niet alle gegevens, maar daar is de reden net omgekeerd. De databank waarover we nu beschikken, bevat de handicapkenmerken van de recentste VIP's nog niet. We geven hier toch al wat er wel beschikbaar is, namelijk over ongeveer de helft van alle VIP's.

Van 430 personen met een VIP zijn er 342 met een enkelvoudige handicap en 88 met een meervoudige. De mentale handicaps zijn vrijwel allemaal lichte mentale handicaps.

Tabel 8 : Aard van de handicap van personen met een VIP (jan. 2002)

Enkelvoudig	N	Meervoudig	N	Totaal	N	%
Fysiek of chronisch ziek	184	fysiek of chronisch ziek + andere	63	fysiek of chronisch ziek	247	57
Mentaal	68	mentaal + andere	50	mentaal	118	27
Psychisch	44	psychisch + andere	46	psychisch	90	21
Gehoorgestoord	31	gehoorgestoord + andere	18	gehoorgestoord	49	11
Gezichtsgestoord	15	gezichtsgestoord + andere	16	gezichtsgestoord	31	7
Totaal enkelvoudig	342	Totaal meervoudig	88	Waarvan handicap bekend	430	123 %

#### 5. Kenmerken van de werkgevers aan wie een loonsubsidie wordt verleend

De volgende gegevens hebben betrekking op de werkgever aan wie de subsidie wordt toegekend. Eén werkgever kan voor meerdere personen met een handicap een subsidie ontvangen, eventueel zelfs van een verschillende soort (CAO 26/VIP), maar voor één persoon kan enkel een CAO 26 of een VIP worden toegekend. Voor 321 personen bevat de databank geen gegevens over de werkgever waarbij ze in dienst zijn (voor het overgrote deel zijn dit VIP's in West-Vlaanderen), zodat we ook niet weten hoeveel van die werkgevers meerdere personen in dienst hebben. Daarnaast zijn er 2.860 werkgevers waarvan het aantal werknemers met een loonkostensubsidie wel bekend is.

Tabel 9 : Aantal werkgevers naargelang het aantal personen met een CAO 26 of VIP (jan. 2002)

Aantal personen per werkgever	Aantal werkgevers
1	2.449
2	276
3	61
4	28
5	19
6	6
7	4
8	2
9	3
10	4
meer dan 10 (max =30)	9

Hoewel de meeste werkgevers slechts één persoon met een handicap in dienst hebben waarvoor ze een loonkostensubsidie ontvangen, zijn er toch een aantal die er meerderen in dienst hebben (dit kan ook in verschillende vestigingen van eenzelfde bedrijf zijn).  
Tot slot geven we nog het paritair comité (PC) waaronder de ondernemingen ressorteren.

Tabel 10 : Aantal personen met een loonsubsidie naar het paritair comité van de onderneming waarin ze tewerkgesteld zijn (jan. 2002)

Paritair comité	CAO	VIP	Totaal
Aanvullend Nationaal PC voor de arbeiders	40	-	40
Aanvullend Nationaal PC voor de bedienden	250	48	298
Aanvullend PC voor de bedienden	118	37	155
Aanvullend PC voor de werklieden	83	23	106
PC apotheken en tarificatiediensten	6	1	7
PC bedienden inrichtingen voor gesubsidieerd onderwijs	4	-	4
PC bedienden textielnijverheid en breiwerk	5	-	5
PC bedienden petroleumnijverheid en -handel	1	-	1
PC bedienden metaalfabrikatennijverheid	47	5	52
PC bedienden kleding- en confectiebedrijf	4	-	4
PC bedienden internationale handel, vervoer	17	6	23
PC bedienden scheikundige nijverheid	20	5	25
PC diamantnijverheid en -handel	2	-	2
PC diensten voor gezins- en bejaardenhulp	4	-	4
PC drukkerij, grafische kunst en dagbladbedrijf	57	8	65
PC gesubsidieerde inrichtingen vrij onderwijs	34	3	37
PC groothandelaars-verdelers geneesmiddelen	2	1	3
PC huiden- en lederbedrijf en vervangingsproducten	22	2	24
PC import, export, doorvoer en buitenlandse handel	3	-	3
PC kappersbedrijf en schoonheidszorgen	5	3	8
PC levensmiddelenbedrijven met talrijke bijhuizen	26	-	26
PC maatschappijen voor hypothecaire leningen, sparen en kapitaal	1	-	1
PC makelarij en verzekeringsmaatschappijen	7	2	9
PC metaal-, machine- en elektronische bouw	247	24	271
PC ondernemingen waar teruggewonnen grondstoffen opnieuw ter waarde worden gebracht	34	-	34
PC ondernemingen van technische land- en tuinbouwwerken	2	-	2
PC opvoedings- en huisvestingsinrichtingen	74	18	92
PC schoonmaak- en ontsmettingsondernemingen	26	8	34
PC sectoren aan metaal-, machine- en elektrische bouw verwant	84	19	103
PC bedienden papiernijverheid	1	-	1
PC bedienden voedingsnijverheid	15	2	17
PC bedienden non-ferrometalen	2	-	2
PC voor de banken	20	1	21
PC beschutte werkplaatsen	2	1	3
PC bewakingsdiensten	2	-	2
PC voor dienstboden	1	-	1
PC voor gezondheidsdiensten	278	66	344
PC voor de grote kleinhandelszaken	6	-	6
PC voor de handel in voedingswaren	102	14	116
PC voor de handelsluchtvaart	8	-	8
PC voor de houtnijverheid	17	8	25
PC voor de ijzernijverheid	1	1	2
PC voor de landbouw	19	2	21
PC voor de non-ferrometalen	8	-	8



Paritair comité	CAO	VIP	Totaal
PC voor de notarisbedienden	4	-	4
PC voor de openbare kredietinstellingen	2	1	3
PC voor de papier- en kartonverwerking	11	1	12
PC voor de scheikundige nijverheid	34	6	40
PC voor de socio-culturele sector	49	19	68
PC voor de steenbakkerij	5	1	6
PC voor de textielnijverheid en breiwerk	26	4	30
PC voor de uitzendarbeid	2	2	4
PC voor de vlasbereiding	1	-	1
PC voor de voedingsnijverheid	168	27	195
PC voor de warenhuizen	3	1	4
PC voor de wisselagenten	1	-	1
PC voor de zeevisserij	2	-	2
PC voor de zelfstandige kleinhandel	58	18	76
PC voor het bouwbedrijf	275	51	326
PC voor het cementbedrijf	13	1	14
PC voor het filmbedrijf	-	1	1
PC voor het garagebedrijf	56	7	63
PC voor het gas- en elektriciteitsbedrijf	4	-	4
PC voor het glasbedrijf	14	-	14
PC voor het havenbedrijf	3	-	3
PC voor het hotelbedrijf	89	36	125
PC voor het stads- en streekvervoer	3	-	3
PC voor het tabaksbedrijf	1	-	1
PC voor het tuinbouwbedrijf	155	35	190
PC voor het vervoer	56	19	75
PC voor het verzekeringswezen	7	2	9
PC voor het kleding- en confectiebedrijf	38	1	39
PC voor stoffering en houtbewerking	134	10	144
PC wasserij, ververij en ontsmettingsbedrijf	38	2	40
Volgens ondernemingsakkoord	50	10	60
<b>Totaal</b>	<b>3.009</b>	<b>563</b>	<b>3.572</b>
Onbekend	89	337	426
<b>Algemeen totaal</b>	<b>3.089</b>	<b>900</b>	<b>3.998</b>

### Aanvullend antwoord op vraag nr. 65

#### *Doelmatigheid van de VIP*

De VIP blijkt een succesverhaal te zijn. Van nul naar 1.000 gevallen op drie jaar tijd is niet weinig. En zij is maar in beperkte mate een substitutie voor de CAO 26, want waar die tevoren met een 100-tal per jaar toenam, is dit nu wel minder, maar er is toch nog een toename met een 50-tal.

Er is met de VIP dus een nieuwe doelgroep aangesproken, in belangrijke mate van jongeren (ongeveer de helft is beneden de 30 jaar) die zich wellicht veelal voor het eerst op de arbeidsmarkt begeben. Een van de doelstellingen, namelijk de in-

schakeling bevorderen, is hiermee zeker bereikt. Dit is heel belangrijk, want zelfs als de tewerkstelling in de eerste functie niet blijvend is, biedt er toch wel werkervaring die ook in de toekomst nuttig kan zijn.

Toch kan men zich afvragen of de VIP wel altijd even doelmatig wordt ingezet. Als er daaromtrent vragen rijzen, dan heeft dit vooral te maken met het feit dat een VIP voor onbepaalde duur wordt toegekend. Overeenkomstig de huidige regeling is de VIP voor het leven. Dit is zeker het geval wanneer de persoon bij eenzelfde werkgever in dienst blijft, maar zelfs als de persoon van werkgever verandert, zal aan die nieuwe werkgever op aanvraag automatisch een nieuwe VIP worden toegekend.

Het was de bedoeling om een soepele formule te creëren en dat is ze ook. Aan iedereen die in het Vlaams Fonds wordt ingeschreven met een positieve beslissing van de Provinciale Evaluatiecommissie (PEC) inzake arbeid, wordt de boodschap meegegeven dat als hij/zij in een gewoon werkmilieu aan de slag geraakt, de werkgever een VIP kan krijgen. Wat de PEC beoordeelt, is of de persoon moeilijkheden kan ondervinden om zich op de arbeidsmarkt te integreren als gevolg van een handicap, er wordt niet specifiek beoordeeld of er al dan niet een VIP nodig is (bij de CAO 26 is dit ook zo, maar daar neemt de Sociale Inspectie de uiteindelijke beslissing).

Wat er dan verder gebeurt, wordt grotendeels aan de ATB-diensten overgelaten, maar een persoon kan ook zelf de werkgever op de hoogte brengen van de VIP (*ATB : arbeidstrajectbegeleiding – red.*). De ATB-diensten hebben belang bij de VIP, aangezien die diensten hun plaatsingsratio's moeten halen. Als de werkgever ze aanvraagt en de persoon is in het Vlaams Fonds ingeschreven, dan zal ze automatisch door de administratie worden toegekend.

Dit kan allemaal verantwoord zijn wanneer het gaat om inschakeling (een eerste job, een tweede poging, enz.), maar het wordt moeilijker te verantwoorden wanneer een persoon vijf à tien jaar bij eenzelfde werkgever aan de slag is, want dan is de inschakeling al wel voorbij. Natuurlijk kan er nog rendementsverlies zijn of nood aan extra begeleiding (eigenlijk is dit ook begrepen onder rendementsverlies) – en ook dit zijn verantwoordingsgronden voor de VIP – maar dit werd vaak al bij de aanvang niet beoordeeld door de PEC (want de persoon had geen job) en in ieder geval wordt dit niet meer herzien.

In het licht van het feit dat er een maatregel bestaat (de CAO 26) die dit juist wel nagaat, kan men zich afvragen of het wel verantwoord is om de VIP – zonder enige controle – voor een langere duur dan bijvoorbeeld vijf jaar toe te kennen. In een aantal gevallen zal de werknemer immers perfect geïntegreerd zijn en zal er van rendementsverlies in het geheel geen sprake meer zijn. Toch moet men niet verwachten dat de werkgever op eigen initiatief de premie zal opzeggen. Als er toch nog problemen zijn, dan blijft na bijvoorbeeld vijf jaar de mogelijkheid open om een CAO 26 aan te vragen.

Bij wijze van overgangsmaatregel zou men bij diegenen die nu al een VIP hebben de teller terug op nul kunnen zetten. Laat men de huidige regeling

zoals ze is, dan riskeert men een aangroei van honderden per jaar gedurende vele tientallen jaren, waarbij in veel gevallen de subsidies niet doelmatig worden ingezet.

**Vraag nr. 71**  
**van 29 januari 2002**  
**van de heer JACQUES LAVERGE**

*Ex-gedetineerden – Reïntegratie*

Minister Landuyt heeft in zijn beleidsbrief een specifiek actieplan ontwikkeld voor de begeleiding van gedetineerden in samenwerking met de strafinstellingen, teneinde de gevangenen bij hun vrijlating maximale kansen te bieden bij het uitbouwen van een beroepsactiviteit. Het gaat hier uiteraard om de "trajectbegeleiding" door de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB). (*Beleidsbrief Werkgelegenheid, Beleidsprioriteiten 2001-2002 ; Stuk 904 (2001-2002) – Nr. 1 – red.*)

Toch blijft de opvang en reïntegratie van ex-gedetineerden een acuut probleem. In de politiek van Justitie om onder bepaalde omstandigheden gedetineerden vroeger vrij te laten, groeit het probleem van de reïntegratie. In de meeste gevallen worden deze mensen sociaal uitgestoten. Het is dus een lang en moeilijk proces om deze mensen te kunnen opvangen en herintegreren. Daarbij is het vinden van werk zeker een belangrijk punt.

Een aantal privé-instellingen houdt zich hier intensief mee bezig (bijvoorbeeld de VZW Mensen Onderweg in de regio Kortrijk). Alhoewel er in het welzijnsbeleid middelen zijn voor de maatschappelijke opvangproblemen, wil ik toch de aandacht van de minister vestigen op de specifieke situatie van ex-gedetineerden. Zij kunnen moeilijk vermengd worden met andere hulpbehoevende groepen wegens de bijzondere, specifieke begeleiding die ze vergen.

1. Welke coördinatie bestaat er tussen de projecten van de minister van Werkgelegenheid, de Dienst Justitiehuisen en Alternatieve Maatregelen van het Ministerie van Justitie en het welzijnsbeleid van de minister ?
2. Is het niet wenselijk om deze specifieke doelgroep afzonderlijk te begeleiden en de initiatieven daarrond te ondersteunen en zelfs uit te breiden ?

**Antwoord**

Een geslaagde maatschappelijke integratie van ex-gedetineerden begint inderdaad bij een goede voorbereiding.

Precies m.b.t. de degelijke voorbereiding van de sociale reïntegratie van gedetineerden werden de afgelopen periode heel wat beleidsinitiatieven genomen. Aan federale kant kan onder andere gewezen worden op de nieuwe wetgeving betreffende de voorwaardelijke invrijheidstelling, op de uitbouw van de psychosociale diensten van de gevangenis en van de justitiehuisen, op de parlementaire behandeling van het voorstel van basiswet inzake het gevangeniswezen en de rechtspositie van gedetineerden.

Op het raakvlak van federale en gemeenschapsbevoegdheden kan worden gewezen op de samenwerkingsakkoorden van 28 februari 1994 betreffende de sociale hulpverlening aan gedetineerden met het oog op hun sociale reïntegratie, en van 8 oktober 1998 inzake de begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik. De krachtlijnen van de verdere samenwerking tussen de Vlaamse Gemeenschap en Justitie worden geschetst in het protocolakkoord van 26 maart 2001 (al deze documenten zijn te raadplegen op <http://www.wvc.vlaanderen.be/welzijnjustitie>).

Het specifieke initiatief van de Vlaamse Gemeenschap voor de problematiek van (ex-)gedetineerden is zeer goed af te lezen uit het "Vlaams strategisch plan hulp- en dienstverlening aan gedetineerden", goedgekeurd door de Vlaamse regering op 8 december 2000. Dit plan wordt thans volop geïmplementeerd in een proefregio met vijf gevangenis (Antwerpen, Hoogstraten, Wortel, Merksplas, Turnhout). Vanuit de verschillende Vlaamse bevoegdheidsdomeinen en voorzieningen (welzijn, gezondheid, onderwijs, cultuur, werkgelegenheid) worden thans zeer concrete bijdragen geleverd tot het realiseren van een kwaliteitsvol hulp- en dienstverleningsaanbod aan de gedetineerden.

De samenwerking tussen de Vlaamse voorzieningen en tussen deze laatste en de gevangenis werd geregeld in een "samenwerkingsconcept", goedgekeurd door de Vlaamse regering op 13 juli 2001. Centraal staat daarin de vorming en werking van "planningsteams maatschappelijke dienstverlening" onder leiding van een beleidsmedewerker van de Vlaamse Gemeenschap. Met andere woorden, de coördinatie en afstemming tussen de diverse Vlaamse en federale initiatieven wordt geregeld volgens gemeenschappelijk afgesproken principes.

In de komende maanden zal een operationeel model van het strategisch plan opgesteld worden om te verduidelijken welke inhoudelijke en budgettaire inspanningen nodig zijn om een verdere geleidelijke implementatie van het strategisch plan mogelijk te maken.

Veel van de in het kader van het strategisch plan geprogrammeerde activiteiten houden voortzetting in na de detentie. Zo voorziet het VDAB-project "Aan de bak" in acties tijdens de detentie (assessment, vorming, beroepsopleiding, sollicitatietraining) én acties na de detentie (tewerkstellingsbemiddeling, nazorgbegeleiding). Ook in onderwijs-, hulpverlenings- en culturele programma's wordt voortdurend de link gelegd naar de postpenitentiaire situatie.

De bedoeling is dat de ex-gedetineerde over een rugzak beschikt met informatie, houdingen en vaardigheden waarmee hij aan de slag kan om zijn situatie te verbeteren.

**Vraag nr. 73  
van 29 januari 2002  
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

*Thuiszorg – Actieplan*

Een studie van VZW Ons Zorgnetwerk in Leuven toonde aan dat vooral jonge gezinnen geen beroep kunnen doen op het thuiszorgaanbod, wegens te duur.

De minister gaf opdracht een grootscheepse evaluatie van het thuiszorgdecreet in al zijn geledingen te maken. Uit de eerste reacties van het middenveld blijkt dat actieve gezinnen, en zeker tweeverdieners, nogal eens afhaken wegens de te hoge kostprijs van de dienstverlening.

De minister antwoordde op mijn schriftelijke vraag terzake dat, eens de evaluatie in september afgerond zou zijn, ze zou overgaan tot het opmaken van een actieplan. Het wegwerken van de tekortkomingen van het huidige bijdragesysteem zou hierin ook opgenomen worden (*vraag nr. 167 van 24 april 2001 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14-15 -16 van juni/juli 2001, blz. 1918 – red.*).

1. Is het aangekondigde actieplan opgemaakt ?  
Wat zijn de krachtlijnen ?
2. Wie werd betrokken bij het totstandkomen van dit actieplan ?

3. Wordt het actieplan in het Vlaams Parlement besproken ?
4. Welke timing wordt vooropgesteld om alles operationeel te maken ?

### Antwoord

In de zitting van de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen van 1 februari laatstleden (namiddag) heb ik de evaluatie van het thuiszorgdecreet toegelicht.

Ik heb toen vermeld dat de representatieve vertegenwoordigers van de erkende thuiszorgvoorzieningen niet alleen bij de evaluatie van het thuiszorgdecreet, maar ook in de werkgroepen ter voorbereiding van het nieuw ouderenbeleid zijn betrokken. Ik heb de beleidsopties geschetst die de basis zullen uitmaken van het nieuwe zorgdecreet.

Een aantal thema's zullen prioritair via uitvoeringsbesluiten tegen 1 maart 2003 geregeld worden. Eén ervan is de gebruikersbijdrage in de gezinszorg.

Met het oog echter op de verdere uitbouw van een geïntegreerd zorgdecreet in het algemeen en de integratie van de diensten voor logistieke hulp en aanvullende thuiszorg in het bijzonder, waren een evaluatie en het wegwerken van de tekortkomingen van het huidige bijdragesysteem immers noodzakelijk. Er werd gekozen voor een wetenschappelijk onderzoek met als doel te komen tot een voorstel van een gezinsvriendelijk en een eenvoudig bijdragesysteem in de gezinszorg en in de sector van de logistieke hulp en aanvullende thuiszorg. Het bijdragesysteem dient tevens rekening te houden met de financieringsstructuur in deze diensten, met de betaalbaarheid voor de gebruikers en met de evoluties in de zorgverzekering.

Concreet betekent dit dat de knelpunten van het huidige systeem van de gebruikersbijdrage in de gezinszorg, waaronder de hoge kostprijs van de dienstverlening voor tweeverdienegezinnen, in kaart zullen worden gebracht. Uit de analyse van deze knelpunten zal een voorstel voor de gebruikersbijdrage in de gezinszorg en in de sector van de logistieke hulp en de aanvullende thuiszorg geformuleerd worden. Ook de mogelijke neveneffecten van het voorstel zullen worden beschreven.

Het Hoger Instituut voor de Arbeid (HIVA), onder leiding van professor Georges Hedebouw, werd belast met dit onderzoek.

In het kader van dit onderzoek werd een stuurgroep opgericht. Deze stuurgroep begeleidt de voortgang van de onderzoekswerkzaamheden en staat in voor de bewaking van het onderzoeksproces. De leden van deze stuurgroep zijn zo gekozen dat alle mogelijke actoren uit de betrokken sectoren vertegenwoordigd zijn. In de stuurgroep zeten ambtenaren van de afdeling Welzijnzorg en vertegenwoordigers van de openbare en private diensten voor gezinszorg, van de diensten voor logistieke hulp en aanvullende thuiszorg en van de vereniging van gebruikers en mantelzorgers. Deze stuurgroep komt tijdens het onderzoek driemaal bijeen.

Het onderzoek loopt van 15 december 2001 tot 31 juli 2002. Tegen 31 augustus 2002 wordt een eindrapport verwacht.

Na afronding van het onderzoek zal een eenvoudig bijdragesysteem in de diensten voor gezinszorg en de diensten voor logistieke hulp en aanvullende thuiszorg naar een regelgeving worden vertaald.

### Vraag nr. 74 van 8 februari 2002 van de heer FILIP DEWINTER

#### *VRT-programma's – Politici*

In het jaar 2001 traden verscheidene ministers op in diverse "ludieke" tv-programma's die uitgezonden werden via de nationale zender VRT.

Nochtans verklaarde de afgevaardigd bestuurder van de VRT een tijd geleden dat de aanwezigheid van ministers en politici in dergelijke programma's zou worden afgebouwd. De neutraliteit van de VRT komt hiermee in het gedrang.

De programma's waarvan sprake zijn de volgende : "Aan tafel", "Alles komt terug", "Man bijt hond", "De laatste show", "De nationale test", "De leukste eeuw", "Sleutelgat", "De mannen van de macht", "Dames dubbel" en "1000 seconden".

1. Hoeveel keer nam de minister deel aan één van deze programma's ?
2. Is het relevant om als minister in dergelijke programma's op te treden ?

Kan het optreden in zulke programma's niet beschouwd worden als het ridiculiseren van het ambt van minister ?

N. B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

### Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening.

### BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER  
VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT,  
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN  
EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

**Vraag nr. 35**  
**van 29 januari 2002**  
**van de heer KARIM VAN OVERMEIRE**

*Euro 2000 – Vlaamse aanwezigheid*

1. Hoeveel kostte de bijdrage van de Vlaamse Gemeenschap aan het Europees Kampioenschap (EK) Voetbal ?

Op welke uitgavenposten slaan deze bedragen ?

2. In welke mate was Vlaanderen herkenbaar aanwezig op dit EK Voetbal ?

Waren de vlaggen van de gemeenschappen aanwezig op alle officiële plechtigheden, zoals dit in Barcelona voor de Catalanen het geval was tijdens de Olympische Spelen ?

### Antwoord

1. De initiële bijdrage van Vlaanderen tot het Europees Kampioenschap Voetbal – Euro 2000 – is beperkt gebleven tot de cofinanciering van de verbouwing van het stadion van Brugge ten belope van 250 miljoen frank op de begroting 1997 van de administratie Buitenlands Beleid.

Daarnaast werd ook een deel van de opleiding betaald van de stewards die instonden voor de veiligheid in het Brugse Jan Breydelstadion. Het betreft hier een bedrag van 4 miljoen frank, aangerekend op de begroting 1999 van de administratie Buitenlands Beleid.

2. In ruil hiervoor werden afspraken gemaakt inzake zichtbaarheid van Vlaanderen, namelijk :

- Vlaamse vlaggen bij alle officiële plechtigheden ;
- borden met de tekst "Vlaanderen" op belangrijke plaatsen in Brugge ;
- logo "Vlaanderen" op alle plaatsen in Brugge waar accreditaties plaatshadden ;
- alle stewards droegen op hun vest – duidelijk leesbaar – de tekst "Vlaanderen".

**Vraag nr. 36**  
**van 29 januari 2002**  
**van de heer KARIM VAN OVERMEIRE**

*Olympische Spelen – Vlaamse aanwezigheid*

Wie was namens de Vlaamse Gemeenschap (minister, kabinet, Bloso) aanwezig op de Olympische Spelen in Sydney ?

Hoeveel kostte dit en wie betaalde dit ?

### Antwoord

Vanuit de Vlaamse regering is er niemand naar de Olympische Spelen in Sydney gegaan in officiële opdracht.

Het Bloso was op de uitnodiging van het BOIC aanwezig op de Olympische Spelen 2000 in Sydney. De kosten voor deze aanwezigheid werden geprefinancierd door het BOIC binnen de totale factuur voor zijn deelname aan de Olympische Spelen (*Bloso : Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openluchtrecreatie ; BOIC : Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité – red.*).

Voor het Bloso waren aanwezig :

- de heer J. Van Geet, toenmalig voorzitter van de raad van bestuur van het Bloso (van 11.09 tot 27.09.2000),
- mevrouw C. Galle, leidend ambtenaar Bloso (van 19.09 tot 29.09.2000),



- de heer A. Gryseels, adjunct leidend ambtenaar Bloso (van 11.09 tot 27.09.2000),
- de heer P. De Knop, voorzitter raad van bestuur van het Bloso (van 24.09 tot 03.10.2000).

De afrekening van het BOIC voor het Bloso bedroeg :

- voor vliegtuigtickets, luchthavenbijdragen, diverse taksen en verplaatsingskosten van Terrigal naar Sydney : 11.408 euro,
- voor hotelverblijf, ontbijt en maaltijden : 14.253 euro,
- voor tickets voor competities en ceremonies : 8.541 euro.

Totaal : 34.202 euro.

**Vraag nr. 37**  
**van 29 januari 2002**  
**van de heer KARIM VAN OVERMEIRE**

*Vlaamse Trainersschool – Sportfederaties*

1. Hoeveel geld besteedde het Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openluchtcreatie (Bloso) via de Vlaamse Trainersschool (VTS) de jongste vijf jaar aan de kaderopleiding in samenwerking met federaties die niet erkend zijn of waren ?
2. Hoeveel trainers werden opgeleid door de Vlaamse Trainersschool die actief zijn in sportfederaties die nog niet gesplitst zijn (of op het ogenblik van de opleiding nog niet gesplitst waren) ?

**Antwoord**

1. De Vlaamse Trainersschool organiseert sinds haar oprichting in 1994 opleidingen in een 50-tal sporttakken, ook in die sporttakken welke door de grote unitaire sportbonden worden aangeboden. Sporttakken zijn niet het alleenrecht van één (competitieve) sportfederatie, maar worden ook beoefend in, bijvoorbeeld, verschillende recreatieve sportfederaties. Ook worden deze sporttakken beoefend in door het Bloso georganiseerde sportkampen, wat de nood aan goed opgeleide sportbegeleiders in alle sporttakken wettigt.

De opleidingen van de Vlaamse Trainersschool worden geconcipeerd vanuit sportspecifieke werkgroepen (VTS-denkcellen), waarvan de volgende instanties deel uitmaken : het Bloso, de universiteiten en hogescholen-LO en de Vlaamse sportfederaties (*LO : Lichamelijke Opvoeding – red.*). Op geen enkel ogenblik is er in deze denkcellen dus een samenwerking met niet-erkende sportfederaties. De knowhow wordt gerekruteerd uit de verschillende opleidingsinstituten-LO en uit de Vlaamse sportfederaties, inbegrepen de geïnteresseerde minder competitief of recreatief geïntendeerde sportfederaties.

De Vlaamse Trainersschool besteedt haar kredieten niet rechtstreeks aan sportfederaties (erkend of niet-erkend) om cursussen te organiseren. De VTS-docenten van de verschillende opleidingscursussen, van welke federatie dan ook, worden rechtstreeks vergoed door de VTS.

2. Wat het aantal VTS-gediplomeerden betreft, beperken wij ons in dit antwoord tot de drie meest relevante sporttakken, dit wil zeggen basketbal, voetbal en wielrennen. In de andere sporttakken, die (hoofdzakelijk) door unitaire sportbonden worden aangeboden (boksen, hockey, ijshockey, kaatsen, ...), werden door de VTS geen tot nagenoeg geen personen opgeleid.

Tot op heden werd volgend aantal gediplomeerden opgeleid (inbegrepen de door de universiteiten- en hogescholen-LO opgeleiden, die door de VTS worden geassimileerd) :

Opleidingsniveau	Basketbal	Voetbal	Wielrennen
1. Initiator	1.856	1.075	136
2. Trainer B	825	709	324
3. Trainer A	328	272	134
Totaal	3.009	2.056	594

**Vraag nr. 38**  
**van 29 januari 2002**  
**van de heer JAN LOONES**

*700ste verjaardag Guldensporenslag – Initiatieven*

Het jaar 2002 is gestart in grote euro-forie : iedereen wijst op de inderdaad indrukwekkende effecten rond de invoering van de Europese eenheidsmunt.

Voor Vlaanderen heeft het jaar 2002 nog een andere betekenis : zeventien jaar na de Guldensporenslag moet 2002 een feestjaar worden, met een nieuwe, frisse en toekomstgerichte uitstraling van het Vlaanderen dat wij willen.

Uiteraard hebben de hoogste beleidsvoerders van Vlaanderen, de leden van de Vlaamse regering, in dit opzicht een zeer belangrijke taak. Iedere minister heeft ongetwijfeld, wat zijn/haar beleidsniveau betreft, eigen inzichten over hoe het feestjaar 2002 voor Vlaanderen luister kan worden bijgebracht. In alle beleidsbevoegdheden van de minister is een taak weggelegd voor het feestjaar Vlaanderen 2002.

Het rijke culturele verleden van Vlaanderen, gekoppeld aan de culturele troeven van vandaag, is slechts één facet dat bij uitstek aan bod kan komen. En dat de jeugd daarin betrokken wordt, is vanzelfsprekend. De jeugd heeft het recht om fier te zijn op haar verleden, om vandaag te vieren en om volop te feesten in de toekomst.

Ook wat de andere bevoegdheden van de minister betreft, kan met creatieve invulling, iets bijzonders worden gemaakt van het jaar 2002.

1. Op welke manier wordt er, voor de bevoegdheden Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, met bijzondere initiatieven bijgedragen tot de uitstraling van het feestjaar Vlaanderen 2002 ?
2. Worden er bijzondere initiatieven ontwikkeld ter gelegenheid van het feestjaar 2002 ?
3. Wordt er gebruikgemaakt van de bijzondere aandacht die Vlaanderen internationaal zal genieten om, wat de eigen bevoegdheden van de minister betreft, acties te ondernemen ?

N. B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan minister vice-president Stevaert (vraag nr. 166) en aan de ministers Vogels (nr. 72), Vanderpoorten (nr. 55), Landuyt (nr. 38), Dua (nr. 109), Van Grembergen (nr. 50), Van Mechelen (nr. 68) en Gabriëls (nr. 44).

### **Gecoördineerd antwoord**

*De Vlaamse regering kiest onder impuls van de minister-president en van de minister van Cultuur voor een globale benadering.*

De Vlaamse regering heeft er duidelijk voor gekozen om met een globaal programma de bijzondere

verjaardag van de Guldensporenslag op een gepaste manier te vieren. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, keurde de Vlaamse regering op 8 februari de principiële nota goed waarin het algemeen kader voor de 11-julivieringen in 2002 wordt uiteengezet.

Naar aanleiding van de 700ste verjaardag van de Guldensporenslag wil de Vlaamse regering van 28 juni tot en met 11 juli op een bijzondere manier het feest van de Vlaamse gemeenschap vieren in het symbolische jaar 2002. Bedoeling is om een levend en eigentijds feest te realiseren en zoveel mogelijk aan zetten om mee te doen.

De Vlaamse regering gaat hierbij uit van de fundamentele overweging dat de herinnering aan het Vlaamse verleden belangrijk is, maar niet de voorname of enige aanleiding voor een evenement mag zijn. Het is evenzeer van belang te kijken naar de toekomst van Vlaanderen. Daarom wordt de viering van de 700ste verjaardag van de Guldensporenslag ondergebracht onder de koepel van het project Kleurrijk Vlaanderen, dat het toekomstdenken in Vlaanderen stimuleert.

Het overkoepelende en officiële motto waaronder dit jaar de 11-julifeesten worden georganiseerd en gecoördineerd, is "Vlaanderen feest". Net zoals met het project Kleurrijk Vlaanderen wil de Vlaamse regering ook met "Vlaanderen feest" de betrokkenheid en participatie van de inwoners van Vlaanderen bij de gemeenschap en bij de samenleving bevorderen. Daarom moet "Vlaanderen feest" volop gelegenheid bieden tot interactiviteit en deelname aan de evenementen, zowel voor individuele burgers als voor overheden en een zo breed mogelijk middenveld.

"Vlaanderen feest" ziet eruit als een piramide. De top, een spraakmakend evenement op de Brusselse Grote Markt, wordt geschraagd door speciale acties in de vijf provinciehoofdsteden. In een aantal grensgemeenten – met name in Hoegaarden, Voeren, Menen en Essen – zullen ook een aantal initiatieven worden georganiseerd in het teken van de verbondenheid. Een veelheid aan lokale initiatieven in steden en gemeenten vormt de basis.

De rode draad die in 2002 door al deze lokale initiatieven heen loopt, is het nieuwe project "Buren feesten", dat in de vieringen dit jaar centraal staat. Dit project is erop gericht om mensen (buren) opnieuw samen te brengen. De Vlaamse regering roept Vlamingen op om in die periode zoveel mogelijk buurtfeesten te organiseren. Feesten die mensen uit hun huis halen en samenbrengen. Spontane en gezellige feesten die op touw worden gezet

door buurtgroepen, wijkcomités, jeugdgroeperingen, sport- en cultuurverenigingen, steden, gemeenten en provincies. Ze zijn bedoeld om mensen in contact te brengen en aldus een dam op te werpen tegen de vereenzaming en verzuring in de samenleving. Het is een uitstekende gelegenheid om elkaar te leren kennen en een grotere verbondenheid tussen de diverse inwoners van de buurt tot stand te brengen.

De regering rekent daarbij natuurlijk op de steun van de gemeente- en provinciebesturen, die zelf kunnen zorgen voor grote eetfestijnen in het centrum waar de centrumbewoners naartoe komen. Deze acties moeten toegankelijk en aantrekkelijk zijn voor alle lagen van de bevolking. De buurtbewoners kunnen dit trouwens volledig zelf organiseren, naar eigen inzicht en wensen (barbecue, plaatselijke specialiteit, met lokale partners, ...).

Voor het bijzondere feestjaar 2002 wordt dus uitdrukkelijk gekozen voor een combinatie van voortzetten van het bestaande en vernieuwing. Voor de organisatie en uitvoering van dit project naar aanleiding van de 700ste verjaardag van de Gulden-sporenslag in 2002, zal de Vlaamse regering een beroep doen op de VZW 11-daagse Vlaanderen Europa en de VZW 11-julicomité Brussel.

De VZW 11-daagse Vlaanderen-Europa staat in voor de coördinatie en organisatie van festiviteiten in de steden en gemeenten. Zij verzorgt tevens de algemene communicatie. Zij krijgt hiervoor, naast de jaarlijkse subsidie van 551.000 euro, eenmalig 962.000 euro bijkomende middelen.

Het accent van de financiële ondersteuning betreft de gages voor muzikale en andere culturele optredens en de logistieke ondersteuning. Alle aanvragen voor tegemoetkomingen in kosten van bureneesten en andere activiteiten worden pas in aanmerking genomen wanneer deze passen binnen het vooropgestelde concept zoals door de Vlaamse overheid en de VZW 11-daagse overeengekomen.

De VZW 11-julicomité Brussel krijgt de verantwoordelijkheid voor het topevenement op de Brusselse Grote Markt op 11 juli 2002. Deze VZW krijgt ook de opdracht om een speciaal 11-julithemalied te laten componeren en uit te brengen. Zij krijgt hiervoor eenmalig een extra subsidie van 773.000 euro.

*Daarnaast nemen enkele ministers bijzondere initiatieven in het kader van hun specifieke bevoegdheden.*

Het is de wens van **minister Stevaert** om naar aanleiding van de 700ste verjaardag van de Gulden-sporenslag op 11 juli 2002 in heel Vlaanderen gratis openbaar vervoer te organiseren. Hij wil met dit bijzonder initiatief bijdragen tot de uitstraling van het feestjaar Vlaanderen 2002 en tegelijkertijd ook het belang van het openbaar vervoer benadrukken.

Op dit moment wordt er nog overleg gevoerd met de Vlaamse Vervoermaatschappij (VVM) De Lijn over de praktische modaliteiten in verband met de organisatie van het gratis vervoer.

**Minister Anciaux** neemt als minister van Cultuur zijn verantwoordelijkheid ten volle op in het kader van het nationale feestconcept. Daarnaast vinden twee culturele evenementen, Brugge 2002 en Anno 02, niet toevallig plaats binnen het feestjaar 2002.

Met "Brugge 2002, culturele hoofdstad van Europa" heeft Vlaanderen de beste mogelijkheden om zowel de historische kwaliteit als de hedendaagse waarde van onze kunst en cultuur uit te dragen. Eigenlijk één lang verjaardagsfeest! Alhoewel in het programma niet een duidelijk moment wordt gesitueerd waarbij 1302 als dusdanig onder de aandacht wordt gebracht, moet eigenlijk het gehele jaar gezien worden als een feestelijk in de kijker stellen van onze culturele rijkdom.

Zowel historisch (denk maar aan de drie grote tentoonstellingen) als vanuit de actuele kunst- en cultuurproductie en -beleving (denk maar aan het nieuwe concertgebouw en zijn programma), krijgen wij Vlamingen én de buitenlandse bezoekers een ruim zicht op wat wij als Vlaams volk door de eeuwen heen hebben gerealiseerd, met de mededeling dat dit niet stopt, wel integendeel: Vlaanderen blijft een belangrijk en internationaal gerespecteerd cultuurland. Als je het rijke programma van Brugge 2002 bekijkt, stel je vast hoe sterk de Vlaamse aanwezigheid wel is.

Een beter feest om duidelijk te maken dat Vlaanderen op een volwassen, zelfbewuste wijze zijn culturele geschiedenis en actualiteit koestert, hadden wij niet kunnen bedenken.

Binnen het programma van Brugge 2002 wordt door de VZW 11-daagse Vlaanderen-Europa ten volle meegewerkt aan een mooi slotfeest, de "Apotheose van de Vlaamse feestdag" op 12 juli 2002.

Anno 02 werd in de steigers gezet om evenementen in het kader van de 700ste verjaardag van de

Guldensporenslag op te zetten en te coördineren in de regio zuidelijk West-Vlaanderen. Anno 02 evolueerde al snel naar een ambitieus, duurzaam en mobiliserend cultuurproject dat meer wou zijn dan een herdenkingsfeest. Een nieuw cultureel samenwerkingsverband opstarten en een hedendaags programma doen slagen met zowel nationale als internationale accenten, dat is de uitdaging waarvoor Anno 02 staat.

Anno 02 werkt rond vier constituerende elementen :

- een bovenbouw van evenementen,
- Anno 02 als culturele hefboom,
- brede cultuurparticipatie,
- spreiding in de ruimte.

Deze vier bouwstenen maken de opdracht van Anno 02 complex, uniek en vernieuwend, waardoor Anno 02 zich onderscheidt van culturele stadsprojecten als Antwerpen '93, Brussel 2000 en Brugge 2002, waar de werking zich vooral concentreert op één stad en één jaar. De activiteiten van Anno 02 zijn gespreid in de tijd. Het grootste deel van de activiteiten vindt plaats in 2002, een aantal is reeds de voorbije twee jaar gestart.

Anno 02 vertrekt van een regioproject, is multidisciplinair en komt tot stand in een 40-tal projecten en een 300-tal activiteiten. De publiekswerving is breed opgevat (regio, Vlaanderen, buitenland). Het gaat om een middelgroot evenement, dat toch voldoende groot is om impact te hebben. Het zal in ieder geval een breed en internationaal publieksbereik hebben. Er ligt in het programma een belangrijk accent op de periode rond 11 juli.

**Minister Van Mechelen** heeft in het kader van zijn bevoegdheid Media aan de VRT en de Vlaamse Mediamaatschappij (VMM) gevraagd welke inspanningen zij kunnen leveren om bij te dragen tot de uitstraling van de feestviering.

Bij de VRT zullen zowel de nieuwsdienst, TV1 als Canvas de nodige aandacht besteden aan de 700ste verjaardag van de Guldensporenslag.

De nieuwsdienst zal de evenementen rond 11 juli met de passende aandacht verslaan. Enkele initiatieven zijn al aangekondigd door de Vlaamse regering, onder meer het topevenement op de Brusselse Grote Markt en het initiatief "Vlaanderen feest". Ook de speciale initiatieven in de grensgebieden staan genoteerd op de kalender van de

nieuwsdienst. Voor het overige is het nog te vroeg en ontbreekt het nog aan concrete informatie voor een verdere invulling van de nieuwsprogramma's met betrekking tot 11 juli 2002.

Op TV1 kan op 11 juli, buiten de journaals, terzake nog extra redactionele aandacht besteed worden in "Ticket", "1000 zonnen en garnalen", Vlaamse fictie, "Aan tafel" en "Nekka-nacht". Op 12 juli gebeurt dit in de speelfilmfrequentie "De Leeuw van Vlaanderen".

Canvas kan er de nodige aandacht aan besteden in "Link", waar evenementen uit het aanbod van Anno 02 (het uitgebreide – vooral zomerse – cultuurfeest in zuidelijk West-Vlaanderen naar aanleiding van de 700ste verjaardag) worden behandeld.

Verder wordt de Guldensporenslag uitgebreid behandeld in "Geert Hoste historisch".

De VRT-radio zal aandacht besteden aan het 11-julifeest enerzijds door informatie en anderzijds door in te spelen op bestaande evenementen en aandacht te hebben voor Vlaamse cultuur en muziek.

Wat meer specifiek voor de 700ste verjaardag zal worden uitgezonden, hangt in grote mate af van welke evenementen er zullen plaatsvinden. Ongetwijfeld zullen wij zelf ook extra initiatieven ontwikkelen.

De televisie- en radio-omroepen van de Vlaamse Mediamaatschappij treffen voorbereidingen om aandacht te besteden aan die viering.

Wat televisie betreft, onderhandelen de programmatie- en promotiediensten van de Vlaamse Mediamaatschappij met het kabinet van minister-president Dewael over een speciaal programma dat op 11 juli zou kunnen worden uitgezonden. Ook de VTM-nieuwsdienst werkt aan extra reportages rond dit thema.

Ook voor radio worden er ideeën voorbereid. Momenteel wordt bekeken welke invalshoeken het best passen.

Wat het wetenschaps- en technologisch innovatiebeleid betreft, laat minister Van Mechelen weten dat Technopolis jaarlijks op 11 juli een Leeuwendag organiseert. Dit jaar zal, speciaal ter gelegenheid van de 700ste verjaardag van de Guldensporenslag, het thema van de leeuw centraal staan. Het programma in Technopolis is dan ook volledig opgebouwd rond het thema van de leeuw.



- Wie het woord "leeuw" , "lion", of löwe" in zijn/haar familienaam draagt, krijgt die dag "gratis toegang" tot Technopolis. Men moet dit natuurlijk wel kunnen bewijzen aan de hand van een identiteitskaart, rijbewijs, studentenkaart, ...
- De bezoekers worden ontvangen door een leeuwenfiguur.
- In de Foyer staat een leeuwenkooi met weliswaar een "leeuwenacteur" die balonnen verdeelt.
- Overall stuit je in Technopolis op allerlei leuke en originele weetjes over de "koning der dieren".
- In Gigabyte, de cafetaria van Technopolis, kan je een heus aangepast leeuwenmenu verslinden.
- De allerkleinsten kunnen zich die dag laten schminken als echte leeuwen.
- Met de balonnen kunnen de aanwezige bezoekers meedoen aan een ballonwedstrijd. De ballon die de langste reisafstand heeft afgelegd en waarvan een kaartje wordt teruggestuurd, wint een prijs.
- Er wordt voor aangepaste animatie in de tentoonstellingsruimte gezorgd door middel van educatief-wetenschappelijke demo's.

Met betrekking tot zijn bevoegdheid van Werkgelegenheid plant **minister Landuyt** geen initiatieven die kunnen bijdragen tot de uitstraling van het feestjaar Vlaanderen 2002. De bepaling van wettelijk betaalde feestdagen behoort tot de federale bevoegdheid. De minister ziet daarom geen mogelijkheid om van 11 juli een wettelijk betaalde feestdag te maken. De gebruikelijke internationale samenwerking en uitwisseling, onder andere in het kader van ESF, worden voortgezet (*ESF : Europees Sociaal Fonds – red.*).

In het kader van zijn bevoegdheid voor Toerisme speelt minister Landuyt ook een belangrijk rol in Anno 02 : een evenement dat de hele regio in Zuidwest-Vlaanderen meeneemt in een veel breder gegeven. Anno 02 wordt door Toerisme Vlaanderen beschouwd als een "subtopevenement" en in die zin ook in beperkte mate ondersteund. Beperkte ondersteuning betekent onder meer : opname in het topevenementenoverzicht van Toerisme Vlaanderen, op de website van Toerisme Vlaanderen, enzovoort ([www.visitflanders.com](http://www.visitflanders.com)).

**Minister Van Grembergen** is er zich ten volle van bewust dat 2002 een bijzonder feestjaar is naar aanleiding van de 700ste verjaardag van de Guldensporenslag.

Om deze verjaardag te vieren, wordt aan de verschillende vertegenwoordigers van de Vlaamse regering in het buitenland gevraagd te onderzoeken hoe ze hun jaarlijkse 11-julireceptie naar aanleiding van het feest van de Vlaamse Gemeenschap met speciale luister kunnen organiseren.

Daarnaast zullen tijdens de plenaire zitting van het Europees Parlement van 1 tot 4 juli in Straatsburg een aantal activiteiten worden ontplooid die de duizenden aanwezigen op een originele en positieve manier laten kennismaken met Vlaanderen. Export Vlaanderen, het Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM), de Dienst Investeren in Vlaanderen (DIV), Toerisme Vlaanderen én de administratie Buitenlands Beleid werken samen een totaalprogramma uit. De organisatie gebeurt in samenwerking met de vereniging van de Vlaamse ambtenaren die bij het Europees Parlement zijn tewerkgesteld, en met betrokkenheid van meerdere Vlaamse europarlementsleden.

Er is ook de klassieke 11-julireceptie voor het diplomatiek korps in Brussel, maar andere initiatieven zijn voor het ogenblik in het kader van het buitenlands beleid niet gepland. Niets belet echter dat op het gepaste ogenblik eventueel zal worden aangesloten op andere passende initiatieven.

De **ministers Vogels, Vanderpoorten, Dua en Gabriels** plannen geen aparte initiatieven naar aanleiding van de 700ste verjaardag van de Guldensporenslag, aangezien hun bevoegdheidsdomeinen zich daar niet toe lenen.

**Vraag nr. 39**  
**van 29 januari 2002**  
**van de heer JOS STASSEN**

*Bibliotheken – Groteletterboeken*

Voor slechtzienden is het belangrijk dat zij ook kunnen blijven lezen. Soms kan dit met groteletterboeken.

Met betrekking tot de aanwezigheid van deze boeken in de openbare of gespecialiseerde bibliotheken, zou ik de minister graag volgende vragen stellen.



1. Wat is het aandeel van groteletterboeken in de openbare bibliotheken ?
2. Kopen de openbare bibliotheken systematisch dit soort boeken aan ?
3. Is er een samenwerking tussen openbare bibliotheken en bejaardencentra (dag- en nachtopvang / thuishulp) ?
4. Is het bibliothecair uitwisselingsstelsel aangepast aan slechtziende lezers ?
5. Plant de minister nog andere acties voor slechtziende (oudere) lezers ?

### Antwoord

Het aandeel van groteletterboeken in de collectie van de openbare bibliotheken is vrij beperkt, voornamelijk omdat het aanbod vanuit de commerciële sector ook beperkt is. In de praktijk betekent dit dat eenzelfde basiscollectie in een groot aantal bibliotheken aanwezig is.

Belangrijker zijn in dit verband twee speciale voorzieningen voor blinden en slechtzienden : de Vlaamse Klank- en Luisterbibliotheek in Brussel en de Vlaamse Klank- en Braillebibliotheek in Jabbeke-Varsenare. Deze instellingen beschikken over speciale collecties gesproken boeken en brailleboeken. Beide organisaties worden door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerd, zodanig dat zij in staat zijn om een actueel aanbod te verzekeren (mede in samenwerking met het productiecentrum Progebraille, dat ook door de Vlaamse Gemeenschap wordt gesubsidieerd).

Alle slechtzienden kunnen op deze instellingen een beroep doen. De catalogi zijn ook on line via het internet raadpleegbaar of worden manueel ter beschikking gesteld. De gevraagde materialen worden rechtstreeks via de post bij de aanvrager thuisbezorgd.

Wat de samenwerking tussen openbare bibliotheken en bejaardencentra betreft, is het zo dat heel wat bibliotheken een boekenservice organiseren in de bejaardencentra binnen hun gemeente. Op zich is dit echter geen verplichting.

Ik wil in dit verband ook wijzen op het bestaan van de Rode-Kruisziekenhuisbibliotheek (eveneens een door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerde instelling), die in de openbare ziekenhuizen en in

een aantal rust-en verzorgingstehuizen ook een permanente boekenservice aanbiedt.

Daarnaast bepaalt artikel 13, 6° van het decreet van 13 juli 2001 inzake het lokaal cultuurbeleid dat de provinciebesturen "de dienstverlening organiseren voor langdurig zieken en personen die verblijven in een rustoord, een rust- en verzorgingstehuis, een ziekenhuis".

Hierdoor kan deze problematiek nog meer structureel worden aangepakt.

### Vraag nr. 40 van 29 januari 2002 van de heer KARIM VAN OVERMEIRE

#### *BLOSO – Subsidiëring BOIC*

Op welke decretale basis steunt de subsidiëring door het Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie (BlosO) van het Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité (BOIC) ?

### Antwoord

Het BlosO heeft nooit de werking van het BOIC zelf gesubsidieerd.

Tot en met het jaar 1999 kende het BlosO jaarlijks aan het BOIC subsidies toe uitsluitend voor de voorbereiding en de deelname van Vlaamse topsporters aan de Olympische Spelen, de Paralympics, de Wereldspelen en de Universiades (op basis van door het BOIC voorgelegde gemaakte kosten).

Vanaf het jaar 2000 (decreet van 13 april 1999 houdende erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties) kent het BlosO de subsidies voor de voorbereiding en de deelname van Vlaamse topsporters aan de Olympische Spelen, de Paralympics, de Wereldspelen, de Stille Spelen en de Universiades niet meer toe aan het BOIC, maar aan de Vlaamse erkende en gesubsidieerde sportfederaties, die met deze subsidies de kosten verbonden aan de voorbereiding en deelname van hun respectieve Vlaamse topsporters aan het BOIC (dat prefinanciert) terugbetalen.

Met ingang van het jaar 2002 worden de Vlaamse sportfederaties op basis van het decreet van 13 juli 2001 houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de

koepelorganisatie en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding, gesubsidieerd voor de voorbereiding en de deelname van Vlaamse topsporters aan de Olympische Spelen, de Paralympics, de Wereldspelen en de Europese Jeugd Olympische Dagen, op dezelfde wijze als bepaald in het decreet van 13 april 1999.

**Vraag nr. 41**  
**van 5 februari 2002**  
**van de heer KARIM VAN OVERMEIRE**

*BAND – Subsidiëring*

BAND, de vereniging voor en van de Vlamingen in Wallonië, werd in 1958 opgericht. Deze vereniging werd in 1963 officieel erkend en kon vanaf dat jaar rekenen op een jaarlijkse werkingssubsidie.

Die steun is nu afgeschaft, waardoor de werking van deze vereniging in het gedrang komt.

1. Wat is de motivatie om deze jaarlijkse steun stop te zetten ?
2. Welke subsidiemogelijkheden staan er nog open voor deze vereniging, die vanzelfsprekend niet bij de Franse Gemeenschap of het Waals Gewest kan aankloppen ?

**Antwoord**

1. BAND werd gesubsidieerd door het koninklijk besluit (KB) van 5 september 1921. In een brief die gestuurd werd aan alle organisaties die nog onder dit besluit vielen, werden een aantal argumenten aangehaald.

"In de eerste plaats is er een nieuw decreet voor het lokaal cultuurbeleid waarin elk gemeentebestuur de kans krijgt om via een integrale benadering van het lokale culturele gebeuren een kwalitatief gemeentelijk cultuurbeleid uit te bouwen. In dit decreet wordt expliciet gesteld dat een gemeente die in aanmerking wil komen voor een subsidie voor een cultuurbeleidscoördinator, ondermeer het lokale verenigingsleven moet ondersteunen ter waarde van 0,8 euro per inwoner.

Naast het nieuwe decreet voor het lokaal cultuurbeleid, kunnen we ook niet naast de vast-

stelling dat sinds het KB van 1921 er al heel wat veranderd is. Toen het Koninklijk Besluit geschreven werd, was er nog nauwelijks sprake van een Nederlandstalig cultuurbeleid en was het dan ook nodig om een regelgeving te maken waarmee 'naschoolse werken' een beperkte subsidie kunnen ontvangen. Vandaag is het cultuurbeleid, van lokaal tot internationaal, veel sterker uitgebouwd, waardoor er in vele gevallen ondersteuningsmogelijkheden zijn voor culturele initiatieven.

Een derde en laatste reden waarom de Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement in de opmaak van de begroting voor 2002 niet langer een afzonderlijk budget voorzien voor de uitvoering van het KB van 1921, is de subsidiariteit. Het komt er op neer dat de Vlaamse overheid er van uitgaat dat het onjuist is om lokale initiatieven rechtstreeks van op het landelijke niveau te subsidiëren. Initiatieven en organisaties die louter van lokaal belang zijn, moeten door de lokale besturen ondersteund kunnen worden. De verankering in de lokale voedingsbodem is immers veel sterker en waardevoller. Wanneer een organisatie een werking ontplooit die de gemeente overstijgt of in een regio uitdraagt, kan ook de provincie als subsidiërende overheid optreden."

2. Uiteraard is het zo dat BAND niet kan rekenen op een subsidie in het kader van de gemeentelijke cultuurbeleidsplannen op basis van het nieuwe decreet. Dit decreet is immers niet van kracht in Wallonië. Toch zou het absurd zijn om op basis van één uitzondering nog langer het KB van 1921 in stand te houden.

Het is niet zo dat door het wegvallen van het KB van 1921 alle mogelijkheden voor de financiële ondersteuning van BAND uitgeput zijn. Ik ben bereid om een extra inspanning te doen, zodat BAND op financiële steun kan rekenen wanneer zij een bijeenkomst houden en die willen opluisteren met een artistiek of cultureel element.

Ik zal samen met de administratie de nodige stappen doen om met BAND te bekijken op welke manier dit het best kan verlopen. Ik ben er immers van overtuigd dat het fout zou zijn om de Vlamingen in Wallonië los te laten.

**Vraag nr. 46**  
**van 8 februari 2002**  
**van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

*Decreet ideologische strekkingen – Toepassing*

Het decreet tot het waarborgen van de rechten van de Nederlandstalige ideologische en filosofische strekkingen in Brussel-Hoofdstad van 25 juli 1974 bepaalt in artikel 3 dat de Nederlandse Cultuurcommissie (NCC), thans de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC), uiterlijk voor 1 oktober van ieder jaar een verslag neerlegt.

Voorzover ik daar een zicht op heb, gebeurt dit niet.

1. Kan de minister dit bevestigen ?
2. Vindt hij het, in voorkomend geval, normaal dat er geen jaarverslag wordt opgemaakt ?
3. Heeft hij de VGC terzake ooit benaderd ?

**Antwoord**

Het decreet van 25 juli 1974 tot het waarborgen van de rechten van de Nederlandstalige ideologische en filosofische strekkingen in Brussel-Hoofdstad bepaalt inderdaad dat de voormalige NCC jaarlijks een verslag zou uitbrengen bij de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap.

Ik verwijs uitdrukkelijk naar deze oude terminologie, aangezien dit decreet sinds zijn ontstaan nooit meer het voorwerp heeft uitgemaakt van enige wijziging in het kader van de verschillende doorgevoerde institutionele en bestuurlijke hervormingen.

Het decreet zou zijn ontstaansreden vinden in de samenstelling van de NCC naar aanleiding van de verkiezingen van de Agglomeratieraad van 1971.

In tegenstelling tot de Vlaamse Gemeenschapscommissie, die wordt samengesteld uit alle leden van de Nederlandstalige taalgroep van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad, die rechtstreeks wordt verkozen door de bevolking, had de Nederlandse Cultuurcommissie geen rechtstreekse democratische samenstelling. Ze bestond uit elf leden, verkozen door de leden van de Nederlandstalige taalgroep van de Agglomeratieraad. Bovendien mocht de commissie slechts voor ten hoogste één derde bestaan uit leden van deze raad. Het principe van

de poolvorming en de taalgesplitste lijsten was ook nog geen feit.

Zowel de beperking van het ledenaantal als het vertegenwoordigingsmechanisme resulteerden toen in een samenstelling van het politiek orgaan waarin niet alle Nederlandstalige politieke fracties vertegenwoordigd waren, terwijl er wel vertegenwoordigers van politieke fracties van tweetalige lijsten werden opgenomen.

Teneinde het toezicht en de inspraak te garanderen van de niet-vertegenwoordigde politieke fracties, werd het desbetreffende decreet in het leven geroepen. Er werden sindsdien nooit voorstellen tot aanpassingen ingediend of uitvoeringsmodaliteiten opgesteld. Ook bij de Vaste Cultuurpactcommissie heeft de toepassing van dit decreet nooit het voorwerp uitgemaakt van een klacht.

Het initieel opzet van dit decreet is duidelijk reeds geruime tijd zonder voorwerp, zodat het in de vergetelheid is geraakt. Ik zal daarom ook voorstellen het op te heffen.

**MARLEEN VANDERPOORTEN**

VLAAMS MINISTER  
 VAN ONDERWIJS EN VORMING

**Vraag nr. 54**  
**van 29 januari 2002**  
**van de heer CHRIS VANDENBROEKE**

*Centra voor basiseducatie – Zuid-West-Vlaanderen*

Vanaf 1978 ontstonden in Vlaanderen de eerste losse initiatieven inzake alfabetiseringswerk. Kort nadien werd de term "basiseducatie" ingevoerd. Toch duurde het nog tot 1990 alvorens het decreet op de basiseducatie totstandkwam.

Dat binnen de centra voor basiseducatie (CBE) schitterend en gewaardeerd werk wordt geleverd, staat buiten kijf. Met name voor het Centrum Zuid-West-Vlaanderen, met als locatie Kortrijk, konden we dit onlangs nog ervaren.

Kan de minister nadere informatie verstrekken omtrent de evolutie van dit centrum tijdens de voorbije jaren, meer bepaald met opgave van het aantal cursisten en de verhouding tussen mannen en vrouwen en tussen autochtonen en allochtonen, alsook een overzicht van de rekrutering per gemeente ?

**Antwoord**

De afdeling Volwassenenonderwijs beschikt voornamelijk over gegevens op sectorniveau. Hieronder wordt eerst een evolutie geschetst van het aantal cursisten en het aantal decretaal gefinancierde deelnemersuren wat de sector Basiseducatie betreft.

Vervolgens wordt het cursistenprofiel op sectorniveau weergegeven op vlak van aantal, geslacht, leeftijd en afkomst. Dit algemene profiel wordt dan vergeleken met het cursistenprofiel in het Centrum Zuid-West-Vlaanderen.

Binnen het departement Onderwijs wordt op dit ogenblik een systeem voor geautomatiseerd gegevensbeheer inzake basiseducatie ontwikkeld. Dit systeem omvat drie databanken: een cursistendatabank, een personeelsdatabank en een instellingen-databank.

Eens deze databanken ontwikkeld en opgestart zijn, zal de afdeling Volwassenenonderwijs over meer volledige gegevens beschikken, zowel op sectorniveau als op regionaal en centrumniveau.

## Evolutie van het aantal cursisten en het aantal erkende deelnemersuren

Jaar	Cursisten	Aantal deelnemersuren sectorniveau	Aantal deelnemersuren CBE Z-W-Vlaanderen
1990-1991	7.085	420.000	18.000
1991-1992	8.673	420.000	18.000
1992-1993	10.089	542.000	22.000
1993-1994	11.874	700.000	26.000
1994-1995	12.912	700.000	26.000
1995-1996	13.388	759.400	26.800
1996-1997	13.724	759.400	26.800
1997-1998	15.118	881.000	31.600
1998-1999	17.542	881.000	31.600
1999-2000	19.825	881.000	31.600
2000-2001	21.785	881.000	31.600
2001-2002	Nog niet bekend	881.000	31.600

*Profiel van de cursisten op sectorniveau – schooljaar 2000-2001 (bron : www.vocb.be.)*

Sedert 1990 registreerden de 29 centra voor basiseducatie meer dan 140.000 inschrijvingen voor een cursus. Ieder jaar nam het aantal inschrijvingen toe. In het schooljaar 2000-2001 volgden 21.785 cursisten les in de basiseducatie, een stijging van bijna 10 % ten opzichte van het vorige schooljaar (19.825).

- Sinds het ontstaan van de basiseducatie is het een constant gegeven dat meer vrouwen dan mannen cursussen volgen. Mannen vormen net geen 40 % van het totaal aantal cursisten.

De cursisten zijn opmerkelijk jong, maar er is de laatste jaren een lichte stijging in leeftijd merk-

baar. Bijna 16.000 deelnemers (76 %) zijn jonger dan 46 jaar. In het schooljaar 1999-2000 was dit nog 80 %. Bijna de helft is jonger dan 36 jaar, 18,8 % is jonger dan 25 jaar. In de laagste leeftijdscategorieën is het aandeel van de mannen hoger dan dat van de vrouwen. Bij de oudere leeftijdsgroepen (vanaf 46 jaar) is de verhouding omgekeerd.

- Ongeveer de helft van de cursisten (48,7 %) is allochtoon.

Van deze groep zijn de cursisten uit Marokko (16 %) en opvallend uit Azië (15,1 %) het talrijkst. Bijna 13 % van de deelnemers zijn afkomstig uit Turkije. Op dit vlak zijn er echter grote verschillen tussen de centra onderling.

*Profiel van de cursisten in het Centrum Zuid-West-Vlaanderen – schooljaar 2000-2001*

In het schooljaar 2000-2001 volgden 906 cursisten les in het Centrum voor Basiseducatie Zuid-West-Vlaanderen, waarvan 391 mannen en 515 vrouwen.

Op het vlak van leeftijd verdeelden de cursisten zich als volgt over de verschillende categorieën : 46 % van de cursisten is jonger dan 35 jaar, 29,5 % is tussen de 36 en de 45 jaar en 24,5 % is ouder dan 46.

De cursisten van het Centrum voor Basiseducatie Zuid-West-Vlaanderen zijn voor 64,3 % autochtoon en voor 35,7 % procent allochtoon.

Het profiel van de cursisten van het CBE Zuid-West-Vlaanderen stemt wat geslacht en leeftijd betreft overeen met het algemene cursistenprofiel, maar wijkt af wat de verdeling autochtoon-allochtoon betreft.

De afdeling Volwassenenonderwijs beschikt niet over gegevens in verband met rekrutering per gemeente van het werkingsgebied.

**Vraag nr. 60**  
**van 5 februari 2002**  
**van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE**

*Steunpunt "Waardering leerkracht" – Opzet*

Binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd op initiatief van de minister een steunpunt opgericht "Waardering van de leerkracht".

1. Op welke manier wordt dit steunpunt kenbaar gemaakt ?
2. Voor wie is dit steunpunt opgericht ?
3. Welke concrete initiatieven werden er door dit steunpunt reeds genomen ?

**Antwoord**

Binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd op mijn initiatief een steunpunt opgericht "Waardering van de leerkracht".

1. Dit steunpunt werd kenbaar gemaakt :

- mondeling door de leden van de resonantie-groep ;
- door het gericht aanschrijven van de onderwijsnetten, ouderverenigingen, lerarenopleidingen, ... ;
- via verslagen over bijeenkomsten met de resonantiegroep in Klasse en Schooldirect.

2. Bedoeling van dit steunpunt is de discussie over waardering te kunnen voeren met leerkrachten, directies, studenten, ondersteunend personeel, ouders, pedagogische begeleiders, ... uit alle netten en onderwijsniveaus. Zij moeten de kans krijgen een constructieve mening te geven over de verbetering van het lerarenberoep.

Zij kunnen dit doen aan de hand van de resonantiegroep, die zes keer per jaar samenkomt en van gedachten wisselt over de tien punten over herwaardering uit mijn beleidsnota (*Beleidsnota Onderwijs en Vorming 1999-2004 ; Stuk 139 (1999-2000) – Nr. 1, blz. 20 e.v. – red.*). De deelnemers uit deze groep nemen deze debatten opnieuw door met hun achterban en zorgen dus voor het "resoneren". Via verslagen op Schooldirect kunnen ook andere onderwijsbetrokkenen reageren.

3. Concrete initiatieven door dit steunpunt reeds genomen :
  - synthetiseren van de e-mails van onderwijspersoneel aan mij gericht ;
  - oprichten en onderhouden van de resonantiegroep ;
  - spreken op pedagogische studiedagen (op vraag van scholen) ;
  - bekendmaken van standpunten via Klasse, Schooldirect ;
  - mijn beleidsvoorstellen bespreken en toetsen op hun realiteit ;
  - deelnemen aan gesprekken op basis van eigen praktijkervaring, meewerken aan onderzoeken zoals de loonstudie.



**RENAAT LANDUYT**

VLAAMS MINISTER  
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

**Vraag nr. 34**  
**van 22 januari 2002**  
**van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

*VRT Vlaanderen Vakantieland – Financiële bijdrage gemeenten*

Zie :  
Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening  
Vraag nr. 61  
van 22 januari 2002  
van de heer Luk Van Nieuwenhuysen  
Blz. 1476

**Antwoord**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening.

**Vraag nr. 35**  
**van 22 januari 2002**  
**van mevrouw ANN DE MARTELAER**

*Tewerkstelling gehandicapten – Lokale besturen*

Zie :  
Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen  
Vraag nr. 68  
van 22 januari 2002  
van mevrouw Ann De Martelaer  
Blz. 1525

**Antwoord**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke kansen.

**Vraag nr. 38**  
**van 29 januari 2002**  
**van de heer JAN LOONES**

*700ste verjaardag Guldensporenslag – Initiatieven*

Het jaar 2002 is gestart in grote euro-forie : iedereen wijst op de inderdaad indrukwekkende effecten rond de invoering van de Europese eenheidsmunt.

Voor Vlaanderen heeft het jaar 2002 nog een andere betekenis : zevenhonderd jaar na de Guldensporenslag moet 2002 een feestjaar worden, met een nieuwe, frisse en toekomstgerichte uitstraling van het Vlaanderen dat wij willen.

Uiteraard hebben de hoogste beleidsvoerders van Vlaanderen, de leden van de Vlaamse regering, in dit opzicht een zeer belangrijke taak. Iedere minister heeft ongetwijfeld, wat zijn/haar beleidsniveau betreft, eigen inzichten over hoe het feestjaar 2002 voor Vlaanderen luister kan worden bijgebracht.

Wat het beleidsniveau Toerisme betreft, is dit het meest vanzelfsprekend : in de beleidsnota en de beleidsbrieven werd reeds uitvoerig gesproken over het feestjaar Vlaanderen.

Ook wat de andere bevoegdheid van de minister betreft, Werkgelegenheid, kan, met creatieve invulling, iets bijzonders worden gemaakt van het jaar 2002.

1. Op welke manier wordt er, voor de bevoegdheden Toerisme en Werkgelegenheid, met bijzondere initiatieven bijgedragen tot de uitstraling van het feestjaar Vlaanderen 2002 ?
2. Worden er bijzondere initiatieven ontwikkeld ter gelegenheid van het feestjaar 2002 ?
3. Welke mogelijkheden ziet de minister om van 11 juli een wettelijk betaalde feestdag te maken ?
4. Wordt er gebruikgemaakt van de bijzondere aandacht die Vlaanderen internationaal zal genieten om, wat de eigen bevoegdheden van de minister betreft, acties te ondernemen ?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan minister vice-president Stevaert (vraag nr. 166) en aan de ministers Vogels (nr. 72), Anciaux (nr. 38), Vanderpoorten (nr. 55), Dua (nr. 109), Van Grembergen (nr. 50), Van Mechelen (nr. 68) en Gabriels (nr. 44).

**Antwoord**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van

Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

(Gecoördineerd antwoord : blz. 1419 – red.)

## VERA DUA

VLAAMS MINISTER  
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

**Vraag nr. 92**  
**van 17 januari 2002**  
**van de heer CARL DECALUWE**

*Meprec-oven Moeskroen – Stand van zaken*

In het voorjaar van 2001 ontstond er heel wat commotie in de streek rond Moeskroen met betrekking tot de aanvraag van de NV Meprec tot capaciteitsuitbreiding voor de verbranding van ziekenhuisafval en gevaarlijk afval. In het verleden (1997-1998) werden ter hoogte van het industriegebied van Moeskroen immers door de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) hoge dioxinewaarden vastgesteld.

In haar antwoord op parlementaire vragen stelde de minister dat artikel 4 van het samenwerkingsakkoord van 4 juli 1994 niet werd nageleefd door het Waals Gewest. Dit betekende concreet dat de Vlaamse regering geen kopie van het afgewerkte milieueffectrapport (MER) ontving. De minister zou hieromtrent contact opnemen met de bevoegde Waalse minister, om naleving van de afspraken in het kader van het samenwerkingsakkoord van 4 juli 1994 af te dwingen. Het dossier van de NV Meprec zou ook op de agenda worden geplaatst van de gemengde politiek-ambtelijke werkgroep die belast is met de opvolging van het protocolakkoord van 6 april 2000.

Uit gegevens waarover de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM)

beschikt, blijkt dat in het verleden grote hoeveelheden ziekenhuisafval uit West- en Oost-Vlaanderen aangevoerd werden bij Meprec in Moeskroen. Indien zou blijken dat de afvalverwerking door Meprec niet aan de Vlaamse normen voldoet, dan zou de minister OVAM de opdracht geven om acties te ondernemen om de verwerking van Vlaams afval door Meprec te vermijden.

1. Werden recentelijk nog dioxinedepositiemetingen in de omgeving van Moeskroen uitgevoerd door de VMM ? Wat waren de resultaten ? Welke evolutie wordt vastgesteld ?
2. Wat is de stand van zaken m.b.t. de aanvraag tot capaciteitsuitbreiding van Meprec NV ?
3. Tot welke resultaten heeft de contactname met de Waalse minister en het politiek-ambtelijk overleg geleid ?
4. Voldoet de afvalverwerking nu aan de Vlaamse normen ? Zo neen, werd reeds de opdracht gegeven aan OVAM om acties te ondernemen om het Vlaamse afval af te leiden naar andere verwerkingsinstallaties ?

## Antwoord

1. In haar dioxinedepositiemetnet heeft de VMM een meetpunt opgenomen in Moeskroen. Sedert april-mei 1997 voert de VMM tweemaal per jaar een monstername van één maand uit ter hoogte van de P. Lannoweg-Textielstraat. In 2001 werd dit meetpunt verplaatst naar een positie die bij een overheersende zuidwestenwind meer onder de invloedssfeer van het bedrijf Meprec gelegen is (Moeskroensestraat).

De resultaten van deze metingen zijn in onderstaande tabel weergegeven. In 2002 worden de dioxinedeposities in Moeskroen verder opgevolgd.

april-mei '97	nov-dec '97	april-mei '98	nov-dec '98	april-mei '99	nov-dec '99	april-mei '00	nov-dec '00	mei-juni '01*
16	33	0,33	24	18	8,6	6,4	14	5,6
MV	V	NV	MV	MV	MV	MV	MV	NV

\*nieuwe meetlocatie

NV : niet verhoogd ; MV : matig verhoogd ; V : verhoogd – red.

Omdat er in Vlaanderen, noch in het buitenland normen voor dioxinedeposities bestaan, hanteert de Vlaamse Milieumaatschappij drempelwaarden voor de beoordeling van de gemeten dioxinedepositiewaarden. Deze drempelwaarden zijn gebaseerd op de door de Wereldgezondheidsorganisatie (WGO) gehanteerde maximale innamedosissen van 1-4 pg TEQ/kg lichaamsgewicht per dag (*pg : picogram ; TEQ : toxisch equivalent – red.*). Deze drempelwaarden werden in 2001 in opdracht van de VMM geherevalueerd. Maandgemiddelde waarden die de drempel van 6, respectievelijk 26 pg TEQ/m<sup>2</sup> per dag overschrijden en overeenkomen met innamedosissen van 1, respectievelijk 4 pg TEQ/kg per dag, worden door de Vlaamse Milieumaatschappij omschreven als respectievelijk matig verhoogd (MV) of verhoogd (V).

De dioxinedepositiewaarde die op de nieuwe meetlocatie in Moeskroen in mei-juni 2001 gemeten werd, is derhalve niet verhoogd. In het voorjaar 2000 steeg de dioxinedepositie slechts licht boven de drempel op basis van de door de WGO gehanteerde richtwaarde uit. In het najaar van 2000 werd een matig verhoogde depositie vastgesteld.

Een gunstige evolutie van de dioxinedepositie-metingen wordt vastgesteld, zoals op de meeste plaatsen in Vlaanderen.

- 2 en 3. Met toepassing van het samenwerkingsakkoord van 4 juli 1994 tussen het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de uitwisseling van informatie over projecten met gewestgrensoverschrijdende milieueffecten, richtte ik mij in deze tot de terzake bevoegde Waalse minister van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Leefmilieu, de heer Foret. Daarbij onderschreef ik inzonderheid de door de stad Kortrijk bij brief van 23 februari 2001 aan het college van burgemeester en schepenen van Moeskroen toegezonden opmerkingen. Tegelijkertijd heb ik advies gevraagd aan de afdeling Milieuvergunningen van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) over de exploitatievergunningaanvraag en het bijgevoegd milieueffectrapport voor de uitbreiding van de afvalverbrandingsinstallatie Meprec.

In het advies van mijn administratie van 28 maart 2001 werd gesuggereerd om, indien de vergunning tot uitbreiding toch wordt toegestaan, deze slechts toe te staan voor één jaar op proef, met oplegging van de Vlarem-normen

voor verbrandingsinrichtingen voor gevaarlijke afvalstoffen. Dit advies werd doorgestuurd naar minister Foret met de vraag dit toe te voegen aan het bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Henegouwen lopende aanvraagdossier. Daarbij heb ik tevens uitdrukkelijk gevraagd om ernstig rekening te houden met de gemaakte opmerkingen. Op 16 mei 2001 heb ik een schrijven van de provincie Henegouwen ontvangen met de mededeling dat het dossier nog in onderzoek is en dat men mij zou informeren over de beslissing.

Volgens de mij beschikbare informatie zou de milieuvergunning voor de beoogde uitbreiding nog niet zijn verleend.

Het dossier Meprec Moeskroen is opnieuw gegendeerd op de gemengde politiek-ambtelijke werkgroep die het protocolakkoord tussen de drie gewestelijke Leefmilieu-ministers opvolgt (26 februari '02).

4. De normering voor hinderlijke inrichtingen gelegen op het grondgebied van het Waalse gewest en het al dan niet naleven van deze normering en de milieuvergunningen, behoren tot de bevoegdheid van het Waals Gewest. Ook het uitvoeren van emissiemetingen en inspecties bij Meprec is een bevoegdheid van het Waals Gewest. Als Vlaams minister voor Leefmilieu blijf ik in de werkgroep rond het samenwerkingsakkoord wel steeds mijn bezorgdheid uiten en maatregelen vragen voor de bescherming van mens en leefmilieu.

Tot op heden heeft OVAM nog geen opdracht gekregen om acties te ondernemen teneinde te vermijden dat medisch afval uit het Vlaamse gewest naar Meprec wordt afgevoerd.

Ik wil daarbij opmerken dat het afvalstoffendecreet of zijn uitvoeringsbesluiten geen rechtsbasis bieden om de overbrenging van Vlaams medisch afval naar Meprec te verhinderen.

**Vraag nr. 95  
van 17 januari 2002  
van de heer BOUDEWIJN LALOO**

*Overname landbouwbedrijf – Milieuvergunning*

Ik verwijs naar de reglementering waarmee de Mestbank nauwlettend toeziet om geen uitbreiding van mestoverschotten toe te staan.

Sommige landbouwers kunnen om één of andere reden hun milieuvergunning pas laattijdig aanvragen.

Dit probleem doet zich bijvoorbeeld voor wanneer het landbouwbedrijf van vader op zoon overgaat en men dit door een administratieve vergetelheid pas laattijdig aan de Mestbank meldt. De termijnen voor de aanvraag van een milieuvergunning worden bijgevolg niet gerespecteerd. De Mestbank gaat er daarom van uit dat het om een nieuw bedrijf gaat en kent een quotum nul toe, hoewel er niks veranderd is aan de vroeger vergunde situatie. Het gaat dus niet om een uitbreiding, maar wel om een verlenging van de vroegere situatie.

Als men nu tegen een ongunstig advies in beroep gaat bij de minister, riskeert men sluiting van het landbouwbedrijf.

Wordt deze problematiek onderkend en werden er bijgevolg reeds initiatieven genomen om bij het overgaan van een landbouwbedrijf van vader op zoon waarbij door een administratieve vergetelheid de termijnen niet werden gerespecteerd, als nog per uitzondering een milieuvergunning toe te kennen?

### Antwoord

Ik heb de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger met de nodige aandacht gelezen, doch ik vermoed dat hij meerdere zaken door mekaar haalt, met name de melding van het stoppen en starten van een veeteeltinrichting bij de Mestbank, de overname van de milieuvergunning(en) en de laattijdige hernieuwing van een reeds vervallen vergunning.

Ik wil hierbij enige klaarheid brengen in de zaken die de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermeldt en tracht op zijn vraag een zo duidelijk mogelijk antwoord te geven.

De meeste landbouwers moeten jaarlijks aangifte doen bij de Mestbank van hun veestapel en cultuurgrond. Indien in dit concreet geval de vader zelf stopt met het veeteeltbedrijf en de zoon dit overneemt, dan moeten zij dit in principe onmiddellijk melden aan de Mestbank.

Zodra dit gemeld is, wordt vanuit de Mestbank het initiatief genomen om deze overname administratief te regelen, en worden beiden op de hoogte gebracht van hun verplichtingen ten opzichte van de mestwetgeving en wordt hun erop gewezen dat zij

ook de overname van de milieuvergunning moeten melden aan de bevoegde overheid (college van burgemeester en schepenen en/of bestendige deputatie naargelang het gaat over klasse II- of klasse I-bedrijven). Alleen dan kan de nutriëntenthalte overgedragen worden aan de overnemer (zoon).

Indien deze overname niet gemeld wordt, dan blijft de oorspronkelijke aangifteplichtige (in dit geval de vader) verantwoordelijk voor het respecteren van de mestwetgeving (o.a. jaarlijkse aangifteplicht, correcte mestafzet e.d.). Aan het niet (tijdig) melden van de overname bij de Mestbank zijn geen andere rechtsgevolgen verbonden.

Zodra de overname gemeld is bij de Mestbank, wordt de overnemer (vanaf de overnamedatum) verantwoordelijk voor het voldoen aan de mestwetgeving.

Daarnaast is er nog de noodzakelijke overname van de milieuvergunning.

De overname van de milieuvergunning is geregeld in artikel 42 van Vlarem I. In principe moet de melding van overname (bijvoorbeeld bij overname van de vergunde veeteeltinrichting door de zoon) vooraf gemeld worden. Een laattijdige melding van de overname van een nog vergunde inrichting, dit wil zeggen de effectieve overname, heeft echter geen rechtsgevolgen wat het verval van de milieuvergunning betreft. De overnemer treedt gewoon in de rechten en de plichten van zijn voorganger. Wel is het zo dat ter gelegenheid van een melding van overname advies gevraagd wordt aan de Mestbank. Op dat ogenblik beoordeelt de Mestbank de vergunde toestand van de inrichting en doet ze een uitspraak over de vraag of het al of niet een bestaande veeteeltinrichting betreft. De bevoegde overheid moet vervolgens op haar beurt in de ontvangstmelding die aan de overnemer wordt toegestuurd, een overzicht geven van de nog geldige vergunningen en de bijbehorende einddata. Dit is geregeld in hetzelfde artikel van Vlarem I.

Het is bijgevolg mogelijk dat op het moment van de overname vastgesteld wordt dat een vergunning (deels) van rechtswege is vervallen, of dat het een inrichting betreft die niet voldoet aan de voorwaarden van bestaande veeteeltinrichting. In dit laatste geval kan ingevolge de bepalingen in de mestwetgeving in de toekomst noch een hernieuwing, noch een verandering van de vergunde inrichting verkregen worden.

In beide gevallen (van rechtswege verval, niet-bestaande veeteeltinrichting) zijn dit vaststellingen



die op zich niets met de overnamemelding te maken hebben, doch die gesitueerd zijn in het verleden. De overnemer neemt gewoon de vergunningstoestand over van de voorganger. De overnamemelding kan hieraan niets veranderen. De overnemer wordt bijgevolg op dat moment geconfronteerd met de feitelijk vergunde toestand en de mogelijke beperkingen wanneer een hernieuwingsaanvraag of verandering van de milieuvergunning wordt ingediend in de toekomst.

Het is bijgevolg van het grootste belang voor de betrokkene dat hij, vooraleer hij een veeteeltinrichting effectief overneemt en hij hiervoor zware investeringen doet, zich eerst informeert over onder andere de waarde van de milieuvergunning. De ontvangstmelding van overname van de milieuvergunning die door de bevoegde overheid moet worden afgeleverd, evenals het bijbehorende advies van de Mestbank, leveren deze zeer waardevolle informatie.

Ten slotte is er nog de hernieuwing van de milieuvergunning, wat op zich echter niets te maken heeft met de problematiek van het overgaan van het bedrijf van vader op zoon.

Elke milieuvergunning wordt toegekend voor een bepaalde periode en met een bepaalde einddatum. Sinds Vlarem I van kracht is, bedraagt deze termijn maximum 20 jaar. Volgens Vlarem moet tussen de achttien maanden en de twaalf maanden vóór de bewuste einddatum een hernieuwing aangevraagd worden. Indien de hernieuwing later gevraagd wordt, kan men volgens Vlarem een aantal specifieke bepalingen in Vlarem niet meer genieten.

Indien de betrokkene de hernieuwing minder dan één jaar voor het verval van de lopende vergunning aanvraagt, dan moet hij, indien hij op het moment dat zijn vergunning vervalt nog geen hernieuwing gekregen heeft, stoppen met de exploitatie. Hij beschikt immers niet meer over een geldige milieuvergunning. Indien de vergunning vervalt vóór de aanvraag van de "hernieuwing", dan moet hij eveneens stoppen met de exploitatie op het moment van het verval van de vergunning. In beide gevallen mag hij slechts opnieuw beginnen met exploiteren op het moment dat hij opnieuw beschikt over een geldige milieuvergunning. Dit zijn algemeen geldende regels in Vlarem, die van toepassing zijn voor alle bedrijven (industrie en landbouw).

Daarnaast is in de mestwetgeving zeer uitdrukkelijk opgenomen dat er slechts een vergunning mag worden verleend indien er geen stijging van de ver-

gunde productie is. De "vergunde productie" is een technische term die in de mestwetgeving gedefinieerd is. Hiermee wordt de door de vergunde dieren geproduceerde difosforpentoxide en stikstof bedoeld.

Wanneer de milieuvergunning voor de dieren vervalt (bijvoorbeeld op het einde van de vergunningstermijn), dan vervalt ook de vergunde productie. Indien na het verval van de milieuvergunning een laattijdige hernieuwing wordt aangevraagd, dan komt dit overeen met een stijging van de vergunde productie. Men vertrekt immers van een situatie die niet meer vergund is. De Mestbank past deze regel volledig in overeenstemming met de mestwetgeving in haar adviezen toe. Dit principe geldt trouwens sinds MAP I, dat in werking getreden is in 1996 (*MAP : Mestactieplan – red.*).

Volledigheidshalve moet ik erop wijzen dat de Mestbank, naast andere instanties, een adviesverlenende dienst is. De betrokkene gaat bijgevolg niet tegen dit advies in beroep, doch tegen de beslissing van de bevoegde overheid (hetzij college van burgemeester en schepenen, hetzij bestendige deputatie).

Bij het nemen van vergunningsbeslissingen baseert de bevoegde overheid zich onder andere op deze adviezen, op de regelgeving en op de elementen die de aanvrager in zijn dossier heeft verwerkt.

Ik weet van dergelijke gevallen van laattijdige hernieuwingen en heb de voorbije maanden reeds enkele beslissingen moeten nemen in dergelijke dossiers. In geval van een negatieve beslissing (weigering) heeft dit voor de betrokkene inderdaad zware gevolgen en mag hij zijn landbouwbedrijf niet verder uitbaten.

Om te vermijden dat dergelijke situaties zich in de toekomst nog zouden voordoen, werd de wetgeving in het verleden reeds aangepast en hebben de betrokken administraties eveneens extra initiatieven ontwikkeld.

Zo wordt sinds MAP IIbis extra aandacht geschonken bij overdracht van de verplichtingen van de overlater en overnemer in het kader van de mestwetgeving. Hierbij wordt tevens verwezen naar de verplichting in het kader van de milieuvergunning. De invoering van bovenvermelde ontvangstmelding in Vlarem (ingevoerd in 1999), waarbij door de overheid een overzicht gegeven wordt van de geldigheid van de vergunningen en de einddatum van de lopende milieuvergunning, is hier ook een voorbeeld van.



Ten slotte wil ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger in dat kader nog een zeer lovenswaardig initiatief melden van de Mestbank. Vanaf 2002 schrijft de Mestbank de landbouwers waarvan de milieuvergunning voor de dieren gaat vervallen, persoonlijk aan om hen eraan te herinneren dat zij hun hernieuwingsaanvraag tijdig indienen. Tegelijkertijd worden de gemeenten verwittigd, zodat ook zij die dossiers van naderbij kunnen opvolgen. Dit initiatief is een extra service naar de landbouwers, die de voorbije jaren reeds toegepast werd in de provincie Oost-Vlaanderen en sinds dit jaar verruimd is naar het hele Vlaamse gewest.

Ik moet er nog wel aan toevoegen dat het uiteindelijk de betrokkene zelf is die de hernieuwing moet aanvragen en dat hij verantwoordelijk blijft om dit tijdig te doen.

Ik hoop dat uit dit antwoord duidelijk geworden is dat de betrokken diensten al het mogelijke doen om dergelijke problemen te vermijden.

**Vraag nr. 98**  
**van 22 januari 2002**  
**van de heer CARL DECALUWE**

*Waterzuivering – Zwevegem en St.-Denijs*

Het Leiebekken is het meest vervuilde bekken van Vlaanderen. De uitbouw van de bovengemeentelijke en gemeentelijke waterzuiveringsinfrastructuur hinkt in sommige zuiveringsgebieden van het bekken sterk achterop.

Een aantal problemen is te wijten aan vertraging met gewestplanwijzigingen en klachten van buurtbewoners. De bouw van de rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI) van Heule was lange tijd geblokkeerd, maar sinds enige tijd is deze nu toch aanbesteed. Vooral in de gemeenten Zwevegem en Sint-Denijs zijn er nog grote problemen met de uitbouw van rioleringen en collectoren. Volgens Aquafin ligt het probleem bij de kostprijs van de aanleg van de riolering, waardoor de aanleg door de gemeenten zeer traag gebeurt.

1. Wat is de concrete stand van zaken m.b.t. de uitbouw van bovengemeentelijke en gemeentelijke waterzuiverings- en rioleringsinfrastructuur in Zwevegem en Sint-Denijs ?
2. Is de conclusie van Aquafin correct dat de uitbouw te traag verloopt ?

Welke initiatieven worden genomen voor een inhaaloperatie in het Leiebekken ?

**Antwoord**

1. Volgens de meest recente gegevens is de rioleringsgraad van de gemeente Zwevegem 77 % (tegenover 85 % voor Vlaanderen). De zuiveringsgraad is echter slechts 17 %. Na de uitvoering van de projecten "Collector Plumbeek – Keibeek" (20139) en "Collector Deerlijk – Zwevegem" (20140) zou de zuiveringsgraad echter sterk moeten toenemen. Wanneer beide projecten zijn uitgevoerd, zou er vanuit de deelgemeente Zwevegem immers een bijkomende vuilvracht van ruim 7.700 IE (IE = inwonersequivalent) naar het zuiveringsstation van Harelbeke moeten worden afgevoerd.

Het technisch plan van het project "Collector Deerlijk – Zwevegem" (investeringsprogramma 2001) werd begin 2001 goedgekeurd. Op basis van de huidige planning zou dit project eind dit jaar in uitvoering moeten kunnen gaan.

Het technisch plan van het project "Collector Plumbeek – Keibeek" (investeringsprogramma 2002) werd intussen door de NV Aquafin ingediend en wordt momenteel besproken met het Vlaams Gewest.

Het afvalwater van de deelgemeente Sint-Denijs wordt momenteel reeds afgevoerd naar de RWZI van Helkijn via het project "Aansluiting St.-Denijs" (94581). Enkel een beperkte vuilvracht dient nog via het project "Aansluiting wijk P. Glorieuxstraat" (20541) op de bestaande infrastructuur te worden aangesloten. Dit laatste project is momenteel echter pas opgenomen op het investeringsprogramma 2005.

Wat de gemeentelijke rioleringsinfrastructuur betreft, zijn tot op heden slechts twee projecten opgenomen op een goedgekeurd subsidiëringsprogramma en ter uitvoering opgedragen aan de gemeente, met name de projecten "Aansluiting van de lozing in de Kapel Milanestraat en de Bellegemstraat op de aan te leggen collector Slijpbeek" (W202324) en "Renovatie aflos Otegemstraat ter hoogte van de brug over het kanaal" (W202328). Voor beide projecten, opgenomen op het programmajaar 2002, dient de gemeente tegen eind juni 2002 een voorontwerp in te dienen. Het gezamenlijke kostenplaatje van deze projecten die aansluiten op het bovengem-

meentelijke project 20140 bedraagt ruim 376.000 euro.

Voor het in opmaak zijnde subsidiëringsprogramma heeft de gemeente tot op heden echter geen projectvoorstellen ingediend.

2. Afgaande op de timing opgelegd door de "richtlijn stedelijk afvalwater", kan inderdaad gesteld worden dat de uitbouw van de zuiveringsinfrastructuur te traag verloopt.

De richtlijn bepaalt immers dat in agglomeraties groter dan 10.000 IE (zoals het zuiveringsgebied Harelbeke) een volledig opvangsysteem en een verdergaande behandeling van het stedelijk afvalwater dienden te worden uitgebouwd tegen eind 1998. Niettegenstaande de inspanningen die door het Vlaams Gewest geleverd werden, werd deze deadline zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, niet gehaald. In agglomeraties tussen 2.000 en 10.000 IE (zoals het zuiveringsgebied Helkijn) moeten uiterlijk tegen eind 2005 een opvangsysteem en een secundaire behandeling (biologische zuivering) operationeel zijn.

Het streven is om tegen eind 2005 de zuiveringsinfrastructuur binnen voornoemde agglomeraties in belangrijke mate te verwezenlijken. Tegen die tijd zal ruim 2,5 miljard euro in zuiveringsinfrastructuur geïnvesteerd zijn. Net als bij de bovengemeentelijke infrastructuur is ook voor de steden en gemeenten het kostenplaatje een belangrijk knelpunt. Steden en gemeenten moeten keuzes maken, en hierbij kunnen niet steeds voldoende middelen worden vrijgemaakt voor de aanleg van rioleringen.

Vanuit het Vlaams Gewest is recentelijk dan ook beslist om de subsidies aan de gemeenten op te trekken naar 75, respectievelijk 100 %, mits aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan. Op die manier hopen we een versnelde uitbouw van de gemeentelijke rioleringsinfrastructuur te helpen bewerkstelligen.

Voor het Leiebekken wordt geen specifieke inhaaloperatie gepland. Net als elders in Vlaanderen, wordt er voorrang gegeven aan die projecten welke op korte termijn het hoogste rendement halen. Op die manier is de uitbouw van de bovengemeentelijke infrastructuur mee afhan-

kelijk van de inspanningen die door de steden en gemeenten worden geleverd.

**Vraag nr. 99**  
**van 22 januari 2002**  
**van de heer JOS DE MEYER**

*Natuur- en bosgebieden – Overheidsaankopen*

De minister heeft meermaals haar ambitieuze doelstellingen in verband met natuurbehoud toegelicht in het Vlaams Parlement en in de media.

Het Natuurrapport 2001 van het Instituut voor Natuurbehoud geeft de toestand van de natuur in Vlaanderen weer.

Ik zou van de minister graag bijkomend het volgende vernemen.

1. Hoeveel hectare bos werd in de tweede helft van 1999, in 2000 en in 2001 aangekocht door het Vlaams Gewest, door andere overheden, door natuurverenigingen ?

Wat was hiervan de kostprijs in de tweede helft van 1999, in 2000 en in 2001 ?

Hoeveel subsidies (van Vlaams Gewest, provincies en gemeenten) ontvingen de natuurverenigingen hiervoor ?

2. Hoeveel hectare natuurgebied werd in de tweede helft van 1999, in 2000 en in 2001 aangekocht door het Vlaams Gewest, door andere overheden, door natuurverenigingen ?

Wat was hiervan de kostprijs in de tweede helft van 1999, in 2000 en in 2001 ?

Hoeveel subsidies (van Vlaams Gewest, provincies en gemeenten) ontvingen de natuurverenigingen hiervoor ?

3. Welke concrete beleidsplannen heeft de minister voor 2002 inzake aankoopbeleid voor bossen en natuurgebieden door het Vlaams Gewest zelf, door andere overheden, door natuurverenigingen ?

Welke financiële middelen staan hier respectievelijk tegenover ?

**Antwoord**

## 1. Aankopen bossen en gronden voor bebossing tweede helft 1999 :

Provincie	Bos	Grond	Totaal
Antwerpen	83,4245	4,8606	88,2851
West-Vlaanderen	0,0000	0,0000	0,0000
Oost-Vlaanderen	3,6825	0,0000	3,6825
Vlaams-Brabant	19,6971	0,0000	19,6971
Limburg	8,4345	1,8540	10,2885
<b>Totaal</b>	<b>115,2386</b>	<b>6,7146</b>	<b>121,9532</b>

## Aankopen bossen en gronden voor bebossing 2000 :

Provincie	Bos	Grond	Totaal
Antwerpen	335,0023	56,6689	391,6712
West-Vlaanderen	42,3523	4,99776	47,3499
Oost-Vlaanderen	0,0000	0,8417	0,8417
Vlaams-Brabant	17,4431	0,0000	17,4431
Limburg	40,7090	15,0105	55,7195
<b>Totaal</b>	<b>435,5067</b>	<b>77,5187</b>	<b>513,0254</b>

Deze aankopen van 513,0254 hectare betekenden een uitgave van 8.019.515,07 euro.

## Aankopen bossen en gronden voor bebossing 2001 :

Provincie	Bos	Grond	Totaal
Antwerpen	188,2537	3,4640	191,7177
West-Vlaanderen	66,1948	173,7936	239,9884
Oost-Vlaanderen	86,6738	17,1960	103,8698
Vlaams-Brabant	13,5182	10,9313	24,4495
Limburg	62,7267	58,3118	121,0385
<b>Totaal</b>	<b>417,3672</b>	<b>263,6967</b>	<b>681,0639</b>

De aankopen voor het jaar 2001 vertegenwoordigen een uitgave van 10.400.039,54 euro.

Wat de subsidies aan de verenigingen betreft, is er geen onderscheid gemaakt tussen bos en andere natuurterreinen. Zowel qua oppervlakte als qua subsidiëring zitten de cijfers in de tabel onder vraag 2.

De aandacht wordt gevestigd op het feit dat deze gegevens voor 2001 voorlopige gegevens zijn.

## 2. Hieronder wordt een overzicht gegeven van de aangekochte oppervlakte en de kostprijs van de aankoop van natuurgebieden door de erkende terreinbeherende verenigingen en door de afdeling Natuur.

Van de aankopen van natuurgebieden door de gemeenten en provincies zijn bij de afdeling Natuur geen cijfers bekend.

Tabel : aankoop natuur- en bosgebieden in de periode 1996-2001 door afdeling Natuur en de vier erkende terreinbeherende verenigingen

Jaar	Verwerving door terreinbeherende verenigingen (in ha)	Verwerving natuur- en duingebieden door afdeling Natuur (ha)	Totaal aangekochte natuur (hectaren)	Totaal subsidie voor de erkende terreinbeherende verenigingen (euro)	Kostprijs aankopen door de afdeling Natuur (euro)
1999	765,42	445,78	1211,20	5.542.899,21	6.431.567,48
2000	841,50	586,21	1427,71	8.195.359,93	8.651.178,86
2001	1019,11	+ - 440*	+ - 1460	10.377.000	(nog geen definitieve cijfers)

\* De cijfers voor 2001 zullen pas halverwege maart 2002 bekend zijn

3. Ik heb de intentie om het aankoopbeleid verder te optimaliseren.

Momenteel verwerft het Vlaams Gewest in samenwerking met de erkende terreinbeherende verenigingen meer dan 2.000 hectare per jaar. Dit is beter dat het Milieubeleidsplan vooropgestelde, maar ik beoog een aankoopritme van 3.000 hectare per jaar.

Op Vlaams niveau zullen we dit jaar experimenteren met de opmaak van budgettaire implementeringsplannen, met de bedoeling de aankoopprocedure iets vlotter te maken. In het kader van bosuitbreiding is er een bosuitbreidingsteam geïnstalleerd. Momenteel werken mijn diensten aan de uitbouw van een Vlaams Grondbank. Dit heeft vooral tot doel om ruilmogelijkheden te bieden aan landbouwers die zich wensen te verplaatsen uit perimeters waar gebiedsgerichte bosuitbreidings- of natuurprojecten worden uitgewerkt.

Het partnerschap met de terreinbeherende natuurverenigingen is van groot belang. Momenteel realiseren ze iets meer dan de helft van het aankoopbeleid. Er is een grote complementariteit tussen het aankoopbeleid van de afdeling Bos en Groen, de afdeling Natuur en de terreinbeherende verenigingen. Ik wens de aankoopmogelijkheden voor deze verenigingen verder te verbeteren.

Wat de overige overheden betreft, ben ik van oordeel dat deze zelf hun verantwoordelijkheid en hun engagement moeten bepalen inzake het verwerven van natuurterreinen, bossen en te bebossen terreinen. Via het milieuconvenant voorzie ik in een beperkte ondersteuning voor gemeentelijke aankoopprojecten.

De beleidsplannen voor het Vlaams aankoopbeleid met betrekking tot de bossen vertrekken van volgende prioriteiten :

- aankoop van gronden voor bosaanleg ;
- aankoop van bestaande bossen in het kader van de realisatie van een netwerk van Vlaamse bosreservaten ;
- aankoop van gronden en bossen grenzend aan bestaande eigendommen in het kader van functioneel beheerbare Vlaamse domeinbossen ;
- uitbouw van belangrijke bosstructuren van Vlaams belang met het oog op het behoud, het herstel en de ontwikkeling van ecologische processen eigen aan grotere boscomplexen.

Voor natuurgebieden beogen we voornamelijk :

- uitbouw van grotere en meer aaneengesloten reservaten ;
- uitbouw van reservaten als onderdeel van een samenhangend ecologisch netwerk met een degelijke spreiding over Vlaanderen ;
- uitbouw van reservaten in gebieden van internationaal belang (Habitat-, Vogelrichtlijnen Ramsargebieden) ;
- verdere aankoop van Vlaamse kustduinen.

Voor het begrotingsjaar 2002 zijn volgende middelen beschikbaar voor verwerving :

## Aankopen door het Vlaams Gewest

Artikel 361B7002 MINA-fonds	Aankopen door de afdeling Natuur	13.642.000
Artikel 361B7003 MINA-fonds	Aankopen door de afdeling Bos en Groen	21.633.000
Artikel 361B7110 MINA-fonds	Aankopen in het kader van het Milieubeleidsplan	5.776.000
Artikel 361B5320 MINA-fonds	Aankopen duingebied	4.462.000
Subtotaal		45.513.000
Aankopen door natuurverenigingen		
Artikel 361B5220 MINA-fonds	Subsidies aan natuurverenigingen voor de verwerving van natuurgebieden	6.237.000
Artikel 361B5210 MINA-fonds	Subsidies aan verenigingen voor verwervingen in het kader van het Milieubeleidsplan	4.140.000
Subtotaal		10.377.000
Totaal		55.890.000

(MINA-fonds : Fonds voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur – red.)

**Vraag nr. 100**  
**van 22 januari 2002**  
**van de heer CARL DECALUWE**

*Waterzuivering – Menen*

Het Leiebekken is nog altijd het meest vervuilde bekken van Vlaanderen. De oorzaak van de slechte kwaliteit van de Leie ligt in de lozing van nog steeds ongezuiverd huishoudelijk en bedrijfsafvalwater. De achterstand in de uitbouw van de bovengemeentelijke en gemeentelijke waterzuiveringsinfrastructuur ligt aan de basis hiervan. Ook het gemengd afvoeren van regen- en afvalwater ondermijnt het rendement van de bestaande rioolwaterzuiveringsinstallaties (RWZI).

In het najaar van 2001 werd de RWZI Menen in gebruik genomen. De geplande capaciteit (66.000 IE) wordt momenteel niet gehaald, omdat de collectorwerken van Aquafin en de gemeentelijke rioleringswerken nog niet volledig zijn afgewerkt (IE : inwonersequivalent). Het zuiveringsgebied Menen is een uitgestrekt gebied en daarom is het niet zeker dat de geplande aansluiting van de deelgemeenten Zandvoorde, Geluveld, Beselare en Kruiseke uitgevoerd zal worden. De collectorenafstand is veel te lang, vandaar dat het project ook te duur zou uitvallen. Geschat wordt dat wegens de verspreide bebouwing in het zuiveringsgebied Menen 20 % (of 17.000 IE) van de huizen niet aansluitbaar is op het centrale rioleringsstelsel. Andere oplossingen voor waterzuivering zullen noodzakelijk zijn (KWZI : kleinschalige waterzuiveringsinstallatie en IBA : individuele behandelingsinstallatie).

De intentie bestaat om ook het Franse Halluin en Boesbeque aan te sluiten op het zuiveringsgebied Menen. Daarover lopen nog onderhandelingen met Frankrijk.

1. Heeft de minister reeds een zicht op de gescheiden rioleringsgraad in het zuiveringsgebied Menen ? Zo ja, over welk percentage gaat het hier ?
2. Is reeds uitgemaakt welke huizen niet in aanmerking komen voor aansluiting het centrale waterzuiveringssysteem ? Zo ja, zijn deze woningen voornamelijk gesitueerd in de deelgemeenten Kruiseke, Zandvoorde en Geluveld ?
3. Er is sprake van om ook het Franse Halluin en Boesbeque aan te sluiten op het zuiveringsgebied Menen.

Hoe verlopen de onderhandelingen met de Franse overheid ?

In welke fase bevinden zich de besprekingen ?

**Antwoord**

1. In het zuiveringsgebied van Menen betreft het, zoals in de meeste gebieden, een gemengd rioleringsstelsel.

De nieuwe projecten worden systematisch uitgerust met een (semi-)gescheiden rioleringsstelsel.



Dit is zo zowel op Vlaams als op Frans grondgebied.

In het contract met Frankrijk over de gemeenschappelijke zuivering in Menen staat gestipuleerd dat er slechts 6 DWA mag worden aangesloten op de aansluitingspunten (*DWA : droogweerafvoer – red.*).

- De bepaling van de al dan niet aansluiting op een centraal waterzuiveringssysteem gebeurt in het kader van de opmaak van de zoneringsplannen voor Vlaanderen.

Het zoneringsplan voor het zuiveringsgebied Menen is nog niet opgemaakt.

- Er zijn inderdaad reeds vergevorderde onderhandelingen met Frankrijk, meer bepaald met de intercommunale Lille Métropole Communauté Urbaine. Deze onderhandelingen gaan over de aansluiting en behandeling van 22.000 IE huishoudelijk afvalwater op de RWZI van Menen.

De onderhandelingen zijn in een afrondende fase.

De definitieve versie van de overeenkomst wordt eerstdaags aan de bevoegde instanties van de betrokken partijen ter goedkeuring voorgelegd.

**Vraag nr. 101  
van 22 januari 2002  
van de heer FRANS RAMON**

*Waterbeheersing – Heulebeek Kortrijk*

Geregeld treedt de Heulebeek (Kortrijk) buiten haar oevers en zorgt voor overstroming van weilanden, straten, huizen,.... Recentelijk werd de idee om een waterbekken aan te leggen door het kabinet van de minister afgewezen, onder andere om financiële redenen.

- Hoeveel schadeclaims werden de laatste vijf jaar door getroffen bewoners ingediend bij het Vlaams Gewest ?

Op welk bedrag wordt de totale geleden schade geschat ?

- Welke baggerwerken moet het Vlaams Gewest op de Heulebeek uitvoeren en werden die de laatste vijf jaar ook daadwerkelijk uitgevoerd ?

Wat gebeurde er met de baggerspecie ?

- Welke alternatieven/maatregelen stelt het kabinet voor om de wateroverlast tot een minimum te herleiden ?

**Antwoord**

- De laatste vijf jaar werd slechts één schadeclaim ingediend, met name voor de overstroming van een ambachtelijke schrijnwerkerij.

De totale geleden schade wordt geschat op 28.027,29 euro.

- Van vóór 1990 zijn geen gegevens voorhanden waaruit de frequentie van ruiming en geruimde volumes kan worden afgeleid. Tussen 1990 en 1997 zijn er geen ruimingens gebeurd. Van 1997 tot 2000 is pand per pand een grondige slibruiming uitgevoerd waarbij in totaal 33.320 m<sup>3</sup> slib, is verwijderd.

Uit analyses bleek het slib op verschillende plaatsen verontreinigd te zijn. Het baggeren daarvan is in één bijzonder bestek opgenomen, voor een totaalvolume van 9.100 m<sup>3</sup>. Deze laatste slibverwijdering wordt uitgevoerd van februari tot mei 2002.

Het is te voorzien dat om de vijf jaar een onderhoudsruiming nodig zal zijn.

Het niet verontreinigde deel van het slib werd op de oevers gelegd of in afgekalfde taluds verwerkt. Het verontreinigde deel (9.100 m<sup>3</sup>) zal worden afgevoerd naar het slibverwerkingscentrum DEC in Ruisbroek.

- De vloer van de schrijnwerkerij – het enige gebouw waar nog schade werd geleden in de opvolgende jaren van uitzonderlijke neerslag en uitzonderlijke overstromingen – werd voldoende verhoogd om herhaling van overstromingen en schade te voorkomen.

Lokale problemen werden in samenwerking met de gemeentebesturen gedetecteerd. Hieraan worden oplossingen gegeven met lokale ingrepen zoals bedijkingswerken, wegverhoging en dergelijke.

Het overstromen van weiland, akkerland of tuinen is, zolang geen water in woningen of andere gebouwen binnendringt, geen voldoende motief om dure maatregelen te rechtvaardigen. Valleien

gronden hebben een natuurlijke boezemfunctie, waarmee in het waterbeheer rekening moet worden gehouden om wateroverlast te vermijden op die plaatsen waar deze niet aanvaardbaar is.

De "wateroverlast" in de vallei van de Heulebeek moet bovendien veeleer gezien worden als symptoom van onnatuurlijk snelle regenwaterafstroming en onvoldoende infiltratie. Eventuele alternatieven zullen worden gericht op brongerichte maatregelen in het kader van het integrale waterbeheer en de verdrogingsbestrijding, om zo de piekafvoerdebieten te milderen, niet in de eerste plaats om wateroverlast weg te werken, maar wel om de ontwrichte waterhuishouding in het hele stroomgebied te saneren.

**Vraag nr. 102**  
**van 22 januari 2002**  
**van de heer ERIK MATTHIJS**

*Mestactieplan – Evaluatie*

2001 was het eerste jaar waarin het aangepast mestbeleid (MAP 2bis) volledig in werking was (MAP : Mestactieplan). Dit plan gaat uit van een driesporenbeleid om de problematiek op te lossen, namelijk aanpak aan de bron en afbouw van de veestapel, mestverwerking, optimale bemesting.

1. Hoeveel bedrijven werden in 2001 effectief stopgezet via het stopzettingsdecreet ? Is dit gelijk aan, meer of minder dan het aantal aanvragen ?
2. Hoeveel andere bedrijven (gemengde bedrijven of geen varkensbedrijf) staakten hun activiteiten ?
3. Wat is het resultaat op vlak van de vermindering van de productie van mest ?

Hoeveel ton mest (kg N en kg P<sub>2</sub>O<sub>5</sub>) mochten deze bedrijven in hun totaliteit produceren afzonderlijk voor de varkensbedrijven en de andere bedrijven (N : stikstof ; P<sub>2</sub>O<sub>5</sub> : difosforpentoxide) ?

4. Hoeveel vergunningen werden in 2001 verleend voor grootschalige mestverwerkingsinstallaties, en voor hoeveel ton mest (kg N en kg P<sub>2</sub>O<sub>5</sub>) ?
5. Hoeveel vergunningen werden in 2001 aangevraagd en afgeleverd voor andere dan groot-

schalige mestverwerkingsinstallaties, en voor hoeveel ton mest (kg N en kg P<sub>2</sub>O<sub>5</sub>) ?

6. Hoeveel ton mest (kg N en kg P<sub>2</sub>O<sub>5</sub>) werd in 2001 effectief in Vlaanderen verwerkt, of geëxporteerd uit Vlaanderen ?
7. Hoeveel ton mest (kg N en kg P<sub>2</sub>O<sub>5</sub>) werd in 2001 geïmporteerd in Vlaanderen ?
8. Welke procédés van mestverwerking dragen de goedkeuring weg van de Task Force Mestverwerking ?
9. Hoeveel bedrijven voldeden in 2001 niet aan de mestverwerkingsplicht ?

Hoeveel ton mest (kg N en kg P<sub>2</sub>O<sub>5</sub>) vertegenwoordigen die bedrijven ?

**Antwoord**

- 1, 2 en 3. Er werden in totaal 881 aanvragen ingediend. Dit voor een bedrag van 1.723.188.300 frank.

In 2001 werden 559 dossiers behandeld. Daarvan werden twee aanvragen ingetrokken, 540 gunstig en elf ongunstig beslist, zes zijn nog in onderzoek.

De elf aanvragen werden ongunstig beslist wegens : geen geldige milieuvergunning, geen varkens vermeld op de Mestbankaangifte 11 maart 2001, of geen nutriëntenhante toegekend aan de inrichting.

Van de 540 aanvragen die gunstig beslist werden, werden er 34 teruggetrokken. De overige 506 bedrijven vertegenwoordigen een bedrag van 975.548.460 frank. Het uitgetrokken begrotingskrediet van 1.000.000.000 frank is uitgeput tot 998.065.080 (de 6 nog te beslissen aanvragen inbegrepen). Aangezien de dossiers in volgorde van indiening moeten worden behandeld, kan voorlopig dossier met volgnummer 560 niet behandeld worden, omdat de stopzettingsvergoeding voor dit dossier 3.037.800 frank bedraagt en groter is dan het nog beschikbaar krediet (1.934.920 fr.).

De nutriëntenhante toegekend aan de 881 bedrijven die een aanvraag indienden, bedroeg voor de diergroep varkens 2,4 miljoen kg P<sub>2</sub>O<sub>5</sub> en 5,3 miljoen kg N. Voor de overige diergroepen (runderen, pluimvee, ...) hebben deze be-

drijven nog een nutriëntenhalte over van 0,6 miljoen kg P<sub>2</sub>O<sub>5</sub> en 1,7 miljoen kg N.

De nutriëntenhalte toegekend aan de behandelde dossiers van de 512 bedrijven (506 gunstig + 6 in onderzoek) bedroeg voor de diergroep varkens 1,45 miljoen kg P<sub>2</sub>O<sub>5</sub> en 3,2 miljoen N.

Voor de stopzetting van andere bedrijven (gemengde of geen varkensbedrijf) wordt rekening gehouden met een natuurlijke afvloeï van 2,5 %. Aangezien de cijfers van dierenaantal in 2001 slechts beschikbaar worden na verwerking van de Mestbankaangifte 2002, zullen de juiste cijfers pas half 2002 bekend zijn.

4 en 5. In totaal zijn er reeds milieuvergunningdossiers ingediend voor 69 mestverwerkingsinstallaties. Aan reeds 63 hiervan werd de vergunning verleend, aan zes geweigerd. Een lijst vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger in **bijlage 1** over de capaciteit van de installatie, zodat hij het onderscheid kan maken tussen groot- en kleinschalig.

Momenteel is er een vergunde mestverwerkingscapaciteit van 2.154.000 ton mest, waarvan 1.390.000 ton varkensmest, 610.000 ton pluimveemest en 130.000 ton kalvergië.

6, 7 en 9. In 2001 werd 500.000 ton mest verwerkt of geëxporteerd, wat overeenkomt met 7,8 miljoen kg P<sub>2</sub>O<sub>5</sub> en 10,4 miljoen kg N. In 2001 werd 300.000 ton mest geïmporteerd, wat overeenkomt met 1,7 miljoen kg P<sub>2</sub>O<sub>5</sub> en 2,5 miljoen N.

Het overgrote deel van deze import betreft paardenmest en pluimveemest voor de bereiding van substraat voor de teelt van champignons. De reden van de invoer van deze paardenmest is een tekort hiervan in Vlaanderen voor deze sector.

Het is momenteel nog niet bekend welke bedrijven in 2001 niet voldeden aan de mestverwerkingsplicht. Voor 2000 weten we dat er 324 bedrijven waren die niet voldeden aan de mestverwerkingsplicht. Deze bedrijven moesten 1.014.000 kg P<sub>2</sub>O<sub>5</sub> verwerken, maar hebben slechts 67.000 kg P<sub>2</sub>O<sub>5</sub> verwerkt. Tevens waren er in 2000 133 bedrijven die wel voldeden aan de verwerkingsplicht. Deze moesten 540.000 kg P<sub>2</sub>O<sub>5</sub> verwerken, maar verwerkten in totaal 1.950.000 kg P<sub>2</sub>O<sub>5</sub>.

8. De Task Force Mestverwerking geeft geen voorkeurprocedures.

Zij staat positief ten opzichte van alle systemen die beantwoorden aan de milieuvergunningvoorwaarden conform Vlareem.

*(Volgende bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen : Samenvatting vergunde capaciteit op basis van milieuvergunning (bijlage 1) ; Gegevens over de varkensafbouw ; Overzicht milieuvergunningen m.b.t. rubriek 28.3 – red.)*

**Vraag nr. 103  
van 22 januari 2002  
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE**

*Waterzuiveringsstation Alken-Maes Waarloos – Bestemming*

Een projectontwikkelaar heeft zijn plannen afgerond om op de terreinen van de brouwerij Alken-Maes een nieuw KMO-gebied te ontwikkelen. Hierdoor kan nu een definitieve beslissing genomen worden inzake de toekomst van het waterzuiveringsstation.

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 185 van 1 juni 2001 betreffende de toekomstige bestemming van het waterzuiveringsstation Alken-Maes in Waarloos wens ik nog een aantal vragen te stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 5 oktober 2001, blz. 102).

1. Werd de minister op de hoogte gebracht van de nieuwe concrete invulling van de KMO-zone m.b.t. de nodige waterzuiveringscapaciteit ?
2. Er werden in het antwoord van de minister op mijn vraag van 1 juni 2001 een aantal oplossingen voorgesteld.

Kan de minister meedelen welke oplossing de voorkeur wegdraagt ?

3. Wat dient er te gebeuren met de terreinen indien het waterzuiveringsstation niet langer wordt geëxploiteerd ?

**Antwoord**

1. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, is de groep rond de brouwerij Alken-Maes

van plan zijn productieactiviteiten in Waarloos eind 2003 stop te zetten en de terreinen waar de productie-eenheden gelegen zijn, te verkopen aan een projectontwikkelaar. Wat de concrete plannen hieromtrent zijn, is mij niet bekend. Gelet op het dringende karakter van de uit te werken oplossing, lijkt het mij echter niet aangewezen een afwachtende houding aan te nemen.

Gelet op het feit dat de huidige zuiveringsinstallatie niet zomaar geschikt is voor de zuivering van de kleine huishoudelijke vuilvracht, en aangezien er grote aanpassingen zouden nodig zijn, is beslist uit te kijken naar een andere oplossing.

2. Zoals ik ook reeds heb gesteld in mijn antwoord op de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger van 1 juni 2001, zijn er diverse alternatieven, waarvan de volgende met elkaar werden vergeleken :

- de bouw van een nieuwe kleinschalige waterzuivering ter hoogte van de huidige installatie ;
- een gravitaire aansluiting van de vuilvracht naar de RWZI Duffel door de aanleg van een verbindingsriolering van ruim 2 kilometer naar de collector in het Ganzenkoor in Duffel ;
- aansluiting naar de RWZI van Hove door middel van een pompstation en persleiding over 1,5 kilometer, waarbij het afvalwater aangesloten wordt op de gemeentelijke riolering in de Oude baan in Waarloos (*RWZI : rioolwaterzuiveringsinstallatie – red.*).

Belangrijk bij de keuze van het alternatief is dat dit op korte termijn moet kunnen worden gerealiseerd. De stopzetting van de huidige zuiveringsinstallatie is immers reeds gepland voor eind 2003.

In dit kader zal de bouw van een nieuwe KWZI niet evident zijn, aangezien de bestaande installatie gelegen is in landbouwgebied (*KWZI : kleinschalige waterzuiveringsinstallatie – red.*). Wat de mogelijke aansluitingen op de bestaande RWZI's betreft, is de aansluiting op de RWZI van Duffel het snelst te realiseren. De hydraulische invloed van deze aansluiting is immers reeds bekend, terwijl voor de aansluiting op de RWZI van Hove de resultaten van de opgestarte TRP-herrekening van Kontich dienen te worden afgewacht (*TRP : totaalrioleringsplan*

*– red.*). Deze resultaten worden pas tegen eind 2002 verwacht.

Een financiële vergelijking van de verschillende alternatieven geeft volgend resultaat (in miljoen euro) :

nieuwe KWZI 2,112

aansluiting op RWZI Duffel 1,619

aansluiting op RWZI Hove 1,666

Het gaat hier telkens om verdisconteerde bedragen die zowel investerings- als werkingskosten omvatten. In elk van de alternatieven is trouwens ook de kostprijs voor de bouw van een retentiebekken opgenomen. Dit bekken is in elk alternatief noodzakelijk om wateroverlast te vermijden, dit vanwege het gemengde (gemeentelijke) stelsel met twee overstorten in Waarloos.

Ondertussen heeft een haalbaarheidsstudie uitgewezen dat op de RWZI van Duffel voldoende biologische capaciteit aanwezig is om het bijkomende afvalwater te zuiveren. Hydraulisch zullen er wel enkele aanpassingen moeten gebeuren.

Op basis van bovenstaande elementen is ervoor geopteerd om het afvalwater van Waarloos te zuiveren op de RWZI van Duffel. Er zal dan ook een bijkomend project op het investeringsprogramma moeten worden opgenomen.

3. Over de toekomstige bestemming van het terrein waarop de huidige zuiveringsinstallatie gelegen is, bestaat momenteel geen duidelijkheid.

De bal ligt hier op de eerste plaats in het kamp van de eigenaars.

**Vraag nr. 104  
van 22 januari 2002  
van de heer JOHAN MALCORPS**

*Fietsbanden – Verwerking*

Afdeling 3.4 van het Vlaams Reglement voor Afvalvoorkoming en -beheer (Vlarea) voert een aanvaardingsplicht in voor afvalbanden. In artikel 3.4.1 wordt echter duidelijk gesteld dat het enkel gaat om rubberbanden van voertuigen op ten minste vier wielen of van motorrijwielen, voertuigen op twee wielen voorzien van een motor.

Fietsbanden beantwoorden dus blijkbaar niet aan deze omschrijving.

1. Heeft de minister een zicht op de hoeveelheid afgedankte fietsbanden in Vlaanderen ?
2. Hoe worden versleten fietsbanden ingezameld ?  
Hoe worden ze verwerkt ?  
Vormt dit een probleem ?
3. Is eraan gedacht om ook hiervoor een vergelijkbare aanvaardingsplicht in te voeren ? Of loont dit de moeite niet ?

### Antwoord

1. Aangezien er geen specifieke opvolging is van de stroom van afgedankte fietsbanden, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger geen gegevens bezorgen over de hoeveelheid die jaarlijks vrijkomt in Vlaanderen.

Indien nodig, kan ik dit op langere termijn wel laten onderzoeken.

2. Afgedankte fietsbanden komen in hoofdzaak bij de vakhandelaar vrij. Sommige handelaars kunnen terecht op het gemeentelijk containerpark of kunnen afgedankte fietsbanden meegeven met de grofvuilinzameling, andere handelaars dienen op eigen kosten een beroep te doen op een ophaler van afvalstoffen. Of een handelaar al dan niet op een containerpark terecht kan, is uiteindelijk de beslissing van de gemeente/intercommunale.

Kwantitatieve gegevens inzake de inzamelwijze en de verwerkingswijze zijn niet voorhanden.

3. In mijn voorstel van wijziging van Vlarea wordt de aanvaardingsplicht uitgebreid met een aantal stromen. Afgedankte fietsbanden werden niet mee opgenomen, aangezien nu al, met een beperkte info die er is, blijkt dat de banden van auto's, vrachtwagens, tractoren en dergelijke meer afval veroorzaken.

Ik zal evenwel de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) vragen met de sector te bekijken of fietsbanden niet in het geheel kunnen worden opgenomen.

### Vraag nr. 105 van 29 januari 2002 van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

#### *Riolering – Missing links*

In vele stedelijke gebieden is nagenoeg de volledige gemeente voorzien van riolering. Soms ontbreken nog een aantal verbindingen. Missing links, die essentieel zijn voor een zo groot mogelijke zuiveringsgraad. In de praktijk blijkt dat het subsidiëringsprogramma voor werken die zeer dringend zijn niet bruikbaar is.

1. Is de minister zich bewust van het zeer dringende karakter van de aanleg van missing links ?
2. Op welke manier wordt in financiële tegemoetkomingen voorzien voor een snelle realisatie van de aanleg van verbindingsrioleringen of missing links ?
3. Meent de minister dat subsidiëring mogelijk is indien bewezen kan worden dat de aanleg zeer dringend is en voldoet aan de voorwaarden voor subsidiëring zoals voorgeschreven door de bestaande subsidiëringsprogramma's ?

### Antwoord

De gemiddelde rioleringsgraad (aandeel woningen aangesloten op riolering) in Vlaanderen bedraagt ongeveer 85 % volgens de gegevens van de VMM-rioleringsdatabank (*VMM: Vlaamse Milieu-maatschappij – red.*). Hierbij wordt wel verondersteld dat alle woningen of percelen langs met riolering uitgeruste wegen ook effectief op deze riolering aangesloten zijn, wat uiteraard een overschatting is. Exacte cijfers over de rioleringstoestand op perceelniveau zijn immers niet beschikbaar.

Tussen de verschillende gemeenten zijn er grote afwijkingen ten opzichte van dit gemiddelde, en ook binnen eenzelfde gemeente is het centraal of verstedelijkt gedeelte meestal vollediger gerioleerd dan het meer landelijke deel. Ongeveer 10% van het TRP (totaalrioleringsplan) moet nog uitgevoerd worden en voor ongeveer 5 % voorziet het TRP niet in riolering.

De zuiveringsgraad (aandeel woningen effectief op een operationele waterzuiveringsinstallatie aangesloten) bedraagt 52,5 circa %. De zuiveringsgraad zal bij verdere uitvoering van de aan de NV Aqua-



fin opgedragen investeringsprogramma's oplopen tot circa 75 %.

Om onder meer een beter inzicht te krijgen in de rioleringsstoestand op perceelsniveau en om de zuiveringsgraad verder te verhogen, heb ik verschillende opdrachten gedefinieerd, die reeds geruime tijd lopende zijn.

Bij de opmaak van Aquafinprogramma's bestaat een belangrijk deel van de projecten, naast de bouw van rioolwaterzuiveringsinstallaties (RWZI) en aanvoercollectoren, uit verbindingsrioleringen of "prioritaire rioleringen". Deze laatste zijn precies de verbinding tussen een lozingspunt van ongezuiverd afvalwater in oppervlaktewater en de bestaande zuiveringsinfrastructuur, waardoor de afvoer naar een RWZI wordt verzekerd.

Deze prioritaire rioleringen vormen aldus de missing links tussen riolering en de RWZI. Indien op gemeentelijk niveau de inzameling van vuilvracht voldoende ver uitgebouwd is (in de vorm van aangesloten rioleringen), komen deze verbindingsrioleringen normaliter dus op het bovengemeentelijk investeringsprogramma van Aquafin terecht. Deze investeringen worden volledig door het gewest betaald.

Om aan te geven wat bedoeld wordt met prioritaire rioleringen moet worden teruggegrepen naar een nota van de administratie aan de toenmalige Vlaamse minister van Leefmilieu, waarin de administratie de volgende omschrijving geeft van het begrip "prioritaire riolering" :

"Het wegwerken van bestaande lozingspunten van ongezuiverd afvalwater in oppervlaktewater kan – afhankelijk van de lokale situatie – moeten gebeuren :

1. hetzij door de aanleg van een collector, in de mate dat het bestaand lozingspunt aan het beginpunt van een aan te leggen collector is gelegen ;
2. hetzij door de aanleg van een riolering die het lozingspunt verplaatst, waardoor het oppervlaktewater of een gedeelte ervan wordt gesaneerd ;
3. hetzij door de aanleg van een riolering die uitmondt in een reeds bestaande riolering of een bestaande of aan te leggen collector, waardoor de afvoer naar een rioolwaterzuiveringsinstallatie wordt verwezenlijkt.

De gemeentelijke rioleringen of gedeelten ervan die onder sub 2 en sub 3 vallen, zijn "prioritaire rioleringen". Om reden dat de aanleg ervan – geëvalueerd met de uitbouw van het collectorennet en de bouw van de rioolwaterzuiveringsinstallatie – onmisbaar is om de sanering van de oppervlaktewateren te kunnen bewerkstelligen, dienen deze prioritaire rioleringen op het door de NV Aquafin uit te voeren investeringsprogramma te worden geplaatst (zie de bijlage 3 bij het Commissieverslag Olivier en Hancké van het ontwerp van decreet betreffende het Investeringsfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde onroerende investeringen die in het Vlaamse gewest door of op initiatief van de provincies of de gemeenten worden gedaan, Parl. St., Vl. R., 1990-91, nr 400/6, 55-57)."

De bevoegde administratie heeft in overleg met Aquafin en het Vlaams Gewest voor het bepalen van wat in aanmerking komt als prioritaire riolering een aantal toetsingscriteria vastgesteld, die de bevoegdheidsverdeling tussen het Vlaams Gewest en de gemeenten moeten afbakenen.

Het subsidiëringsprogramma daarentegen is veel eerder bedoeld om de inzameling van afvalwater op gemeentelijk niveau verder uit te bouwen.

1. Uit het voorgaande blijkt mijns inziens overduidelijk dat de aandacht voor het aanleggen van "missing links" reeds sedert lang bestaat.
2. De verbindingsrioleringen worden door Aquafin aangelegd en geprefinancierd. Na uitvoering worden deze kosten door het gewest volledig afbetaald.
3. Indien deze verbindingsrioleringen zeer dringend zijn en onmiddellijk, of mits gelijktijdige aanleg van aansluitende gemeentelijke rioleringen, een gunstig rendement halen (kosten per ingezamelde vuilvracht), dan zal op de vraag om deze verbindingsrioleringen op het Aquafinprogramma op te nemen, binnen de budgettaire perken gevolg worden gegeven. Indien de aansluitende gemeentelijke rioleringen nog niet kunnen worden aangelegd, bijvoorbeeld bij gebrek aan afvoermogelijkheid, dan kunnen beide projecten – de gemeentelijke riolering op het subsidiëringsprogramma en de verbindingsleiding op het Aquafinprogramma – aan mekaar gekoppeld worden, zodat bij gelijktijdige uitvoering beide investeringen maximaal renderen (zogenaamde projecten onder voorbehoud van gelijktijdige uitvoering).

**Vraag nr. 106**  
**van 29 januari 2002**  
**van de heer BOUDEWIJN LALOO**

*Offshore windmolenparken – Visserij*

De voormalige federale minister van Landbouw Jaak Gabriels deelde in antwoord op een vraag van 3 juli 2001 van mijn federale collega Luc Goutry mee dat "hij zich vragen stelde bij de aanleg van windmolenparken in zee. De visgebieden nog verkleinen is onverantwoord."

Verder zei minister Gabriels dat de projectontwikkelaars moeten instaan voor een financiële compensatie voor de vissers.

Onderschrijft de minister, nu de bevoegdheid inzake landbouw en visserij werd overgeheveld, de stelling van haar toenmalige federale collega ?

**Antwoord**

Als Vlaams minister van Landbouw en Visserij ben ik van mening dat, indien de bouw van windmolenparken aantoonbare schade veroorzaakt aan de visserij, de projectontwikkelaars verantwoordelijk dienen te worden gesteld voor het vergoeden van eventuele schade aan de visserij. De schade dient wel op een controleerbare wijze aantoonbaar te worden gemaakt, zowel op sectorniveau als per individuele visser.

De eventuele compensatie dient rechtstreeks ten goede te komen aan de vissers die schade onderkennen. In het geval van het windmolenpark ter hoogte van de Wenduinebank gaat het in de eerste plaats om de kustvissers.

Ik heb in die zin een schrijven gericht aan de staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling, de heer Olivier Deleuze.

**Vraag nr. 107**  
**van 29 januari 2002**  
**van mevrouw ANN DE MARTELAER**

*VZW Bebat – Wedstrijd*

De VZW Bebat zorgt voor een ophaal- en recyclagesysteem van gebruikte batterijen. Door deze ophaling worden batterijen vrijgesteld van milieutaks, die bepaald werd bij wet van 16 juli 1993 en 0,49580 euro + BTW per batterij bedraagt. De vrij-

stelling van deze milieutaks is afhankelijk van de realisatie van inzamelquota.

Dit systeem wordt gefinancierd door middel van een inzamel- en recyclagebijdrage ten laste van de consument, waarvan het bedrag is vastgesteld op 0,1239 euro + BTW per batterij, en dit sedert 1999.

Recentelijk ontvingen alle gezinnen in het kader van een inzamelactie een inzamelzakje waaraan een wedstrijd gekoppeld is waarmee een aantal buitenlandse reizen en toegangskarten te winnen zijn. Gezien de bijdrage van de consument, worden deze te winnen buitenlandse reizen en toegangskarten door de burger-inzamelaar zelf gefinancierd.

Lag het binnen de bedoeling van deze wetgeving dat Bebat in zijn eigen voordeel (bij te klein inzamelpercentage volgen sancties) de burger-inzamelaar laat opdraaien voor de financiering van de eigen prijzentafel ?

**Antwoord**

De VZW Bebat is door de batterijsector opgericht als antwoord op de federale wet op de milieutaks. Via deze VZW wordt de inzameling en recyclage van batterijen georganiseerd, om op die manier de betaling van milieutaks te vermijden. De hoogte van de bijdrage die de leden van Bebat betalen, is vastgelegd per koninklijk besluit en valt onder de controle van de federale overheid.

Aangezien het Vlaams Gewest wel in de begeleidingscommissie zit die is opgericht in het kader van de protocolovereenkomst die door de gewesten is afgesloten met Bebat, heeft het Vlaams Gewest wel enige inbreng, maar zeer beperkt. Bebat is gehouden aan inzamelpercentages en dient bijgevolg de consument te sensibiliseren om bij zijn afdankgedrag te kiezen voor de selectieve inzamelsystemen die zijn opgezet door Bebat. Een groot deel van de bijdrage wordt daarom besteed aan sensibilisering. Eén van de stimuli die de consument daartoe moeten aanzetten, is de wedstrijd waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst.

We stellen inderdaad vast dat de wedstrijd een positief effect heeft op het vlak van de inzameling. Ik kan echter wel verzekeren dat het gewest deze materie van nabij volgt en zodra de indruk ontstaat dat Bebat onverantwoorde stimuli scheidt, probeert in te grijpen. Zo heeft Bebat – op voorstel van het Vlaams Gewest – beslist inzamelzakjes in gerecycleerd papier te maken, en niet langer in wegwerp-

plastiek. Zo kunnen de zakjes die niet worden gebruikt, via het papierafval worden gerecycleerd (staat vermeld op de zakjes).

Uiteraard zien ook de leden van Bebat toe op de besteding van de middelen, die zij uiteindelijk ter beschikking stellen.

**Vraag nr. 108  
van 29 januari 2002  
van de heer JOHAN MALCORPS**

*NV Noordvlees-Van Gool Kalmthout – Waterzuivering*

Aan de NV Noordvlees-Van Gool in Kalmthout werd op 3 december 1993 bij ministerieel besluit een milieuvergunning verleend voor een nieuw te bouwen waterzuivering in woonzone. Deze inrichting was geen noodzakelijk gevolg van voorwaarden die in de milieuvergunning werden gesteld.

Ingevolge de bepalingen van artikel 30.6 van Vlarem I werd de vergunningstermijn verdaagd tot de dag dat de bouwvergunning definitief is verleend.

Tot op heden is de bouwvergunning nog steeds niet definitief. Volgens het verslag van de auditeur bij de Raad van State van 26 november 2001 inzake A/A 66.838/x-7034 dient de bouwvergunning zelfs vernietigd te worden. Intussen is uiteraard ook de termijn van drie jaar verstreken waarbinnen de inrichting vergund in gebruik moet worden genomen ingevolge de bepalingen van artikel 30.2, punt 3 van Vlarem I.

De terzake geldende reglementering negerende, heeft de exploitant in 1996 toch de bouwwerken laten uitvoeren en de inrichting in gebruik genomen. Gelet op het verdaagd zijn van de vergunningstermijn, is voornoemde waterzuivering dus in exploitatie zonder vergunning.

Belangrijk hierbij is dat bij de bouw van de rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI) in Kalmthout in 1975 rekening werd gehouden met afvalwater van het slachthuis, en daarvoor werd een zuiveringscapaciteit voorzien van 16.000 inwonersequivalenten.

1. Waarom wordt niet opgetreden tegen voornoemde overtreding van de milieuwetgeving ?
2. Is de milieuvergunning van 1993 in onderhavig geval nu niet van rechtswege vervallen ?

3. Kan wegens "onvergunde" zuivering van afvalwater de exploitant nu vrijgesteld worden van betaling van milieuheffing die normaal zou moeten worden betaald wanneer deze waterzuivering niet in bedrijf zou zijn gesteld ?

**Antwoord**

1. Aan het bedrijf Noordvlees-Van Gool werd op 3 december 1993 inderdaad een milieuvergunning verleend voor de exploitatie van een biologische zuiveringsinstallatie met lozing van het gezuiverde afvalwater op de openbare riolering. Deze vergunning loopt af op 15 oktober 2002.

Op 23 oktober 1995 werd door het gemeentebestuur van Kalmthout een bouwvergunning afgeleverd voor het bouwen van de zuiveringsinstallatie. De waterzuiveringsinstallatie werd binnen de voorgeschreven termijn in gebruik genomen. De koppeling tussen beide vergunningen zoals bepaald in het milieuvergunningendecreet, werd bijgevolg nageleefd. Het bedrijf heeft dus een bouw- en milieuvergunning.

Door een klager werd wel beroep ingesteld bij de Raad van State teneinde de bouwvergunning te doen vernietigen. Deze klacht schorst de bouwvergunningen echter niet. Momenteel is er echter nog geen definitieve uitspraak door de Raad van State. Het aanvraagdossier voor de hernieuwing van de milieuvergunning werd tijdig en binnen de wettelijke voorgeschreven termijn ingediend en ontvankelijk en volledig verklaard op 12 september 2001. Deze procedure loopt nog.

2. Het antwoord op vraag 1 impliceert dat zolang er geen vernietiging is, de bouwvergunning rechtsgeldig was en blijft.

Inmiddels werd door het bedrijf een hervergunningaanvraag ingediend voor de aflopende milieuvergunning binnen de wettelijke voorgeschreven termijn.

Door de bestendige deputatie werd op 20 december 2001 beslist tot termijnverlenging (2 maanden) op verzoek van de Provinciale Milieuvergunningcommissie. Eén van de vragen was onder meer de stand van zaken m.b.t. herlokalisatie.

In tegenstelling tot wat de Vlaamse volksvertegenwoordiger stelt, is bij de renovatie van de RWZI Kalmthout geen rekening meer gehou-

den met Noordvlees-Van Gool. Conform de omzendbrief van 21 november 2001 dient het bedrijf zo spoedig mogelijk af te koppelen van de riolering, omdat de lozing van gezuiverd afvalwater niet verder kan worden aanvaard.

Het bedrijf heeft via de milieuvergunningaanvraag zelf afkoppeling van de riolering gevraagd. De gemeente zou een regenwaterleiding aanleggen (uitvoering 2002) waarin het bedrijf kan lozen.

Er werd nog geen besluit genomen tot op heden.

3. Gelet op het antwoord op vraag 2 doet deze problematiek zich vooralsnog niet voor. Conform de vigerende wetgeving dient het bedrijf enkel te betalen voor de reëel geloosde vuilvracht.

Aangezien de lozingen conform de vigerende milieuvergunning gebeurden, zal de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger veronderstelde vernietiging van de bouwvergunningen geen effect hebben op de te betalen afvalwaterheffing.

Indien de bouwvergunning zou worden vernietigd, rijst wel de vraag of de zuiveringsinstallatie nog verder kan worden geëxploiteerd. Indien niet, zal het bedrijf eventueel een vergunning dienen aan te vragen voor de lozing op RWZI van het ongezuiverde afvalwater. Dergelijke vraag zal dan conform de omzendbrief van 21 november 2001 worden getoetst.

**Vraag nr. 109  
van 29 januari 2002  
van de heer JAN LOONES**

*700ste verjaardag Guldensporenslag – Initiatieven*

Het jaar 2002 is gestart in grote euro-forie : iedereen wijst op de inderdaad indrukwekkende effecten rond de invoering van de Europese eenheidsmunt.

Voor Vlaanderen heeft het jaar 2002 nog een andere betekenis : zevenhonderd jaar na de Guldensporenslag moet 2002 een feestjaar worden, met een nieuwe, frisse en toekomstgerichte uitstraling van het Vlaanderen dat wij willen.

Uiteraard hebben de hoogste beleidsvoerders van Vlaanderen, de leden van de Vlaamse regering, in dit opzicht een zeer belangrijke taak. Iedere minister heeft ongetwijfeld, wat zijn/haar beleidsniveau betreft, eigen inzichten over hoe het feestjaar 2002 voor Vlaanderen luister kan worden bijgebracht.

Wat de bevoegdheden van de minister betreft, kan met creatieve invulling iets bijzonders gemaakt worden van het jaar 2002.

1. Op welke manier wordt er, voor de bevoegdheden Leefmilieu en Landbouw, met bijzondere initiatieven bijgedragen tot de uitstraling van het feestjaar Vlaanderen 2002 ?
2. Worden er bijzondere initiatieven ontwikkeld ter gelegenheid van het feestjaar 2002 ?
3. Wordt er gebruikgemaakt van de bijzondere aandacht die Vlaanderen internationaal zal genieten om, wat de eigen bevoegdheden van de minister betreft, acties te ondernemen ?

N. B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan minister vice-president Stevaert (vraag nr. 166) en aan de ministers Vogels (nr. 72), Anciaux (nr. 38), Vanderpoorten (nr. 55), Landuyt (nr. 38), Van Grembergen (nr. 50), Van Mechelen (nr. 68) en Gabriëls (nr. 44).

**Antwoord**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

*(Gecoördineerd antwoord : blz. 1419 – red.)*

**Vraag nr. 110  
van 29 januari 2002  
van de heer LUDWIG CALUWE**

*Juul Moretuslei Antwerpen – Bodemsanering*

Zie :  
Minister vice-president van de Vlaamse regering,  
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie  
Vraag nr. 167  
van 29 januari 2002  
van de heer Ludwig Caluwé  
Blz. 1385



**Antwoord**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

**Vraag nr. 111  
van 29 januari 2002  
van de heer MARINO KEULEN**

*Nete – Waterkwaliteit en visbestand*

De rivier de Nete (provincie Antwerpen) is ongeveer 15 kilometer lang. Ze wordt gevormd in Lier door de samenvloeiing van de onbevaarbare Grote Nete (bron in Hechtel-Eksel ; ca. 80 km lang) en de Kleine Nete (bron in Retie ; ca. 60 km lang) en mondt in Rumst uit in de Rupel. Ze is bij hoogtij bevaarbaar voor schepen tot maximaal 1.000 ton en staat in verbinding met het Albertkanaal via het Netekanaal.

1. Wat is voor de Nete, de Grote en de Kleine Nete, de kwaliteitsverbetering of kwaliteitsverslechtering van het water (fysico-chemische en biologische kwaliteit) voor de jaren 2000 en 2001 ?
2. Welke vooruitgang verwacht men de komende jaren ?

Wanneer wordt een optimaal niveau van de waterkwaliteit verwacht ?

3. Op welke plaatsen is het visbestand op de Nete, de Grote Nete en de Kleine Nete, het grootst en op welke plaatsen bijna onbestaande ?

**Antwoord**

1. Aangezien de kwaliteitsgegevens inzake het jaar 2001 nog niet volledig gevalideerd, verwerkt en geëvalueerd werden, kan nog geen uitspraak gedaan worden over eventuele wijzigingen in de kwaliteit tegenover 2000.

De waterkwaliteit op het eindpunt van de Beneden-Nete duidt op een "verontreinigde" toestand. Voor de monding in de Rupel is de Beneden-Nete immers van slechte biologische kwaliteit (BBI = 3) (*BBI : Belgische Biotische Index – red.*). De Prati-index voor zuurstofverzadiging is er 4,3 (waterkwaliteitsklasse "verontreinigd").

De Beneden-Nete heeft de wettelijke benaming "viswater". De waterkwaliteit van de Beneden-Nete voldoet in 2000 enkel aan de viswaternormen voor de parameters zuurtegraad en zink. In het Netekanaal – eveneens een "viswater" – is het gehalte aan ammonium en zwevende stof te hoog.

2. De waterkwaliteit in het Netebekken is in vergelijking met de andere bekkens van het Vlaamse gewest beduidend beter. Verwacht mag worden dat de kwaliteit de volgende jaren nog geleidelijk zal verbeteren.

De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) heeft een AWP 2 (Algemeen Waterkwaliteitsplan) voor het bekken van de Nete opgesteld. In het AWP 2 worden voor een beperkt aantal parameters vrachtenbalansen opgesteld en gebeurt een toetsing aan de milieukwaliteitsnormen om na te gaan welke saneringsinspanning nodig is van welke doelgroep om tot een aanvaardbare waterkwaliteit te komen. In de toekomst zullen de huishoudens, industrie en landbouw in het Netebekken een belangrijke bijdrage moeten leveren in het bereiken van de milieukwaliteitsnormen. De reeds bekende saneringsinspanningen (o.a. waterzuiveringsinfrastructuur) worden doorgerekend naar hun effect op de waterkwaliteit. Tegelijkertijd werden modellen gekalibreerd en geoperationaliseerd om deze berekende saneringsinspanningen modelmatig te onderbouwen.

De voorbije jaren werden belangrijke inspanningen geleverd door de verschillende doelgroepen.

De rioolwaterzuiveringsinfrastructuur is reeds verregaand uitgebouwd : de zuiveringsgraad zal zo'n 70 % bedragen op basis van de aanwezige en reeds geplande en opgedragen investeringsprogramma's. In de toekomst zal dit nog stijgen na aansluiting door verdere optimalisaties en aansluitingen op bestaande RWZI's of KWZI's (*RWZI : rioolwaterzuiveringsinstallatie ; KWZI : kleinschalige waterzuiveringsinstallatie – red.*). De verdere uitbouw van de gemeentelijke rioleeringsstelsels en de bepaling waar men dient in te staan voor de zelfzuivering, zullen hun weerslag hebben op de betrokkenheid van de gemeenten en de burgers. Hierdoor zal de zuiveringsgraad nog sterk verhoogd worden. De werking van de heden operationele zuiveringsinstallaties is redelijk goed en wordt in de toekomst geoptimaliseerd naar de verwijdering van stikstof en fosfor. De industrie doet belangrijke investeringen



in zuiveringsinfrastructuur en door het in werking treden van het MAP 2 kan een daling van het agrarische aandeel in de vervuiling worden verwacht (*MAP : Mestactieplan – red.*). Het effect van deze investeringen op de waterkwaliteit van de Nete zal zich de komende jaren nog laten voelen.

3. In 2000 werden er visbestandsopnames uitgevoerd op de Beneden-Nete (1 staalnameplaats), de Grote Nete (5 plaatsen), de Kleine Nete (2 plaatsen) en twee van haar zijlopen, namelijk de Witte Nete en de Desselse Nete (2 plaatsen).

In totaal werden niet minder dan 23 vissoorten gevangen, namelijk beekprik, paling, giebel, karp, riviergrondel, blauwbandgrondel, kopvoorn, winde, serpeling, blankvoorn, rietvoorn, bruine Amerikaanse dwergmeerval, zeelt, kleine modderkruiper, bierpje, snoek, Amerikaanse hondsvij, driedoornige en tiendoornige stekelbaars, rivierdonderpad, zonnebaars, baars en pos.

Op de Beneden-Nete werden zeven soorten gevangen, op de Grote Nete achttien soorten en op de Kleine Nete en zijbeken 21 soorten.

Op de meest stroomopwaartse plaats van de Grote Nete (Hechtel-Eksel) werd geen visleven aangetroffen. Op de overige meer stroomafwaarts gelegen staalnameplaatsen op de Grote Nete tot Berlaar varieert de soortendiversiteit tussen acht en elf soorten. Riviergrondel is de meest gevangen vissoort op de Grote Nete.

Op de Kleine Nete werden op de grens van Olen en Kasterlee veertien soorten gevangen en in Grobbendonk zeven vissoorten. Op de Desselse Nete werden veertien soorten gevangen. Paling, riviergrondel, blankvoorn en bierpje zijn de meest verspreide vissoorten. Zij werden op negen of tien van de bemonsterde plaatsen aangetroffen. De beschermde vissoorten beekprik en rivierdonderpad werden respectievelijk enkel op de Desselse Nete en op de Desselse en Witte Nete gevangen ; de beschermde soort kleine modderkruiper werd zelfs op zes staalnameplaatsen (op alle bemonsterde beken) aangetroffen. Serpeling werd in de Grote en de Kleine Nete gevangen. De recentelijk in Vlaanderen geïntroduceerde exoot blauwbandgrondel werd op twee staalnameplaatsen gevangen, namelijk op de Beneden-Nete, in Duffel en op de Grote Nete in Balen.

Vast staat dat de beken en vooral de bovenlopen van het Netebekken een grote waarde hebben voor het behoud van zeldzame en beschermde vissoorten, en dat het dus van het grootste belang is dat een goede waterkwaliteit van deze beken wordt gewaarborgd.

In 2001 is een monitoringmeetnet voor de visstand van de Vlaamse oppervlaktewaters van start gegaan. Dit visstandsonderzoek wordt uitgevoerd door het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer. De bedoeling is de kwaliteit van de visstand te onderzoeken om aldus ook een beeld te verkrijgen van de ecologische waterkwaliteit. De gegevens worden in een databank ingevoerd. Dit meetnet omvat circa 900 meetpunten, waarvan 550 op stromende waters. Deze locaties zullen om de twee à drie jaar bemonsterd worden. In het Netebekken werden een 48-tal bemonsteringsplaatsen geselecteerd. In 2002 zullen een vijftiental plaatsen bemonsterd worden, onder andere op de Grote Nete, de Achterste Nete, de Voorste Nete, de Witte Nete, de Wamp, de Desselse Nete, het Kleine Neetje en de Looiendse Nete.

In het advies wordt een diversiteit van 39 soorten vermeld. Dit hoge soortenaantal is mede het resultaat van de inspanningen die gebeuren ter verbetering van de waterkwaliteit. De hoge hengeldruk op het Albertkanaal toont dan ook aan dat het een goed hengelwater is.

Toch zal in de toekomst een nieuwe bedreiging opduiken voor de visstand op het Albertkanaal. Op 14 december 2001 heeft de Vlaamse regering een concessie gegund voor het bouwen en exploiteren van zes waterkrachtcentrales op het Albertkanaal. De negatieve impact van waterkrachtcentrales op de visstand is niet onbekend. In het buitenland werd heel wat onderzoek verricht naar schade die turbines kunnen veroorzaken. De cijfers (5 tot 90 % mortaliteit) tonen aan dat maatregelen voor de maximale bescherming van de visstand essentieel zijn.

Overzicht van de aangetroffen vissoorten en het totaal aantal soorten op de verschillende staalnamepunten op de Beneden-Nete, de Grote Nete, de Kleine Nete, en twee van haar zijlopen nl. de Witte Nete en de Desselse Nete (gegevens verzameld in het kader van het pollutantenmeetnet) :

beek- prik	paling	giebel	karper	blauw- grondel	band	voorn	kop- voorn	winde	serpe- ling	blank- voorn	riet- voorn	Br Am dwerg- meerval	zeelt	kl. mod- der- kruiper	bermpje	snoek	Am. hond- vis	3D stekel- baars	10D stekel- baars	rivier- donder- pad	zonne- baars	pos	N
Beneden Nete, Duffel	X			X			X			X			X				X				X		7
Grote Nete Hechtel- Eksel																							0
Grote Nete, grens Balen- Hechtel- Eksel en Lommel	X	X						X		X	X		X				X	X	X				11
Grote Nete, Balen	X			X	X	X				X			X				X		X				10
Grote Nete, Westerlo	X		X							X	X		X										8
Grote Nete, Berlaar	X			X				X		X	X		X				X	X	X				9
Kleine Nete, grens Olen- Kasterlee	X			X	X	X			X	X	X		X				X	X	X				14
Kleine Nete, Bouwel, Grobendonk	X	X					X			X			X										7
Witte Nete, Dessel	X			X			X			X			X							X		X	9
Desselse Nete, Dessel	X	X		X			X			X	X		X				X	X	X		X	X	13
Desselse Nete, net voor de samen- vloeiing met de zwarte Nete, op de grens Retie-Dessel	X			X						X		X	X				X			X		X	10

**Vraag nr. 112**  
**van 29 januari 2002**  
**van de heer MARINO KEULEN**

*Albertkanaal – Waterkwaliteit en visbestand*

Het Albertkanaal verbindt de Maas stroomafwaarts van Luik met de haven van Antwerpen. Het kanaal werd aangelegd onder meer met het oog op een snellere en betere verbinding tussen het Luikse industriegebied en de haven van Antwerpen, ter vervanging van de Kempische kanalen.

Het Albertkanaal wordt gevoed met water uit de Maas. Het volgt de Maasvallei tot Ternaaien, beschrijft vervolgens een boog rond Maastricht en buigt dan in Briegden, waar het Kanaal Briegden-Neerharen uitmondt, naar het westen. Van Hasselt tot Kwaadmechelen vervangt het Albertkanaal het voormalige Vertakkingskanaal naar Hasselt en vanaf Herentals, waar het het Kanaal Bocholt-Herentals ontvangt, het vroegere Kempische Kanaal. In Viersel staat het via het Netekanaal in verbinding met de Nete en de Rupel.

1. Wat is voor het Albertkanaal de kwaliteitsverbetering of kwaliteitsverslechtering van het water (fysico-chemische en biologische kwaliteit) voor de jaren 2000 en 2001 ?

2. Welke vooruitgang verwacht men de komende jaren ?

Wanneer wordt een optimaal niveau van de waterkwaliteit verwacht ?

3. Op welke plaatsen is het visbestand op het Albertkanaal het grootst en op welke plaatsen bijna onbestaande ?

**Antwoord**

1. Aangezien de kwaliteitsgegevens inzake het jaar 2001 nog niet volledig gevalideerd, verwerkt en geëvalueerd werden, kan nog geen uitspraak gedaan worden over eventuele wijzigingen in de kwaliteit tegenover 2000.

In de vele kanalen met bestemming "viswater" die het Netebekken doorkruisen (het Albertkanaal, het Kanaal Bocholt-Herentals, het Kanaal Dessel-Schoten, het Kanaal Dessel-Kwaadmechelen, het Kanaal naar Beverlo en het Netekanaal), wordt in 2000 een lichte achteruitgang vastgesteld in het zuurstofgehalte. De biologische kwaliteit is er meestal matig tot goed. Het

Albertkanaal in Olen, waar in 1999 een achteruitgang werd vastgesteld, heeft zich geleidelijk hersteld; de biologische kwaliteit is er matig.

In het Alberkanaal is het gehalte aan zwevende stof te hoog. In het Kanaal Dessel-Schoten en het Kanaal Dessel-Kwaadmechelen is er eveneens een overschrijding voor zwevende stof en totaal fosfaat. In het Kanaal Bocholt-Herentals wordt een te hoge concentratie aan totaal fosfaat vastgesteld.

In het gedeelte van het Albertkanaal gelegen in het Demerbekken wordt enkel gemeten in Genk en voldoet het water aan de viswaterkwaliteitsnormen, met uitzondering van de parameter zwevende stof.

Zoals veelal in Vlaanderen, wordt de norm voor de parameter nitriet in het merendeel der viswaters niet gehaald.

2. Ook voor het Albertkanaal mag worden verwacht dat de volgende jaren nog een verdere kwaliteitsverbetering zal optreden, rekening houdende met de inspanningen die geleverd werden door de verschillende doelgroepen. Aangezien het Albertkanaal gebruikt wordt als winning voor drinkwater, wordt de waterkwaliteit ervan strikt opgevolgd.

3. Het Albertkanaal werd in de zomer van 2000 door het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer, en dit in het kader van het palingpolluuttenmeetnet, vanaf de Nederlands-Belgische grens tot Antwerpen op acht plaatsen bemonsterd.

In totaal werden er veertien vissoorten gevangen, namelijk paling, brasem, alver, kolblei, karp, vetje, winde, blankvoorn, rietvoorn, barbeel, zonnebaars, pos, baars en snoekbaars. Paling, blankvoorn en baars zijn de meest verspreide soorten en werden op al de staalnameplaatsen gevangen ; ze zijn ook de frequentst gevangen soorten.

Het Albertkanaal is, vanwege zijn structuur (rechte betonnen wanden) en de drukke scheepvaart, echter een zeer moeilijk te bemonsteren water. De soortendiversiteit per staalnameplaats is dan ook gering (variërend tussen 4 à 8 soorten, met een gemiddelde van 5,9 soorten per plaats). De grootste soortendiversiteit (8 soorten) werd aangetroffen op de staalnameplaats gelegen in Ranst, Oelegem. Van alver, kolblei, karp, vetje, rietvoorn, barbeel en zon-

nebaars kon de aanwezigheid in het kanaal vastgesteld worden, maar ze werden slechts één of twee keer gevangen over het hele kanaal. Dat dit een onderwaardering is van het aanwezige visbestand, blijkt uit het onderzoek uitgevoerd in 1991 waarbij aan de elektriciteitscentrale in Langerlo 39 soorten werden aangetroffen (Verreycken et al., 1991).

In 2001 is een monitoringmeetnet voor de visstand van de Vlaamse oppervlaktewaters van start gegaan. Dit visstandsonderzoek wordt uitgevoerd door het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer (IBW). De bedoeling is de kwaliteit van de visstand te onderzoeken om aldus ook een beeld te verkrijgen van de ecologische waterkwaliteit. De gegevens worden in een databank ingevoerd. Dit meetnet omvat circa 900 meetpunten, waarvan een 300-tal staalname-

plaatsen gelegen op kanalen. Deze locaties zullen om de vier jaar bemonsterd worden. Voor het Albertkanaal zal één staalnameplaats, aan de elektriciteitscentrale in Langerlo, worden bemonsterd. Deze bemonstering is enigszins speciaal, daar het IBW om de vier jaar telkens eenmaal per week, en dit voor een periode van drie maanden, het visbestand aan de inzuig van het koelwater zal controleren. De eerstvolgende bemonsteringen op het Albertkanaal in Langerlo zullen plaatsvinden gedurende de maanden maart, april en mei van 2002.

Tabel : Overzicht van de aangetroffen vissoorten en het totaal aantal soorten (N) op de verschillende staalnamepunten op het Albertkanaal (gegevens verzameld in kader van het pollutantenmeetnet)

Nr	Paling	Brasem	Alver	Kolblei	Karper	Vetje	Winde	Blankvoorn	Rietvoorn	Barbeel	Zonnebaars	Pos	Baars	Snoekbaars	N
Riemst Vroenhoven	X						X	X				X	X	X	6
Lanaken, Briegden	X							X		X			X		4
Genk Langerlo	X	X						X				X	X	X	6
Hasselt, Jachthaven	X					X	X	X					X	X	6
Beringen, Tervant	X	X						X				X	X	X	6
Geel, Stelen	X							X					X	X	4
Grobbendonk, Bouwel	X			X	X			X					X	X	6
Ranst, Oelegem	X		X				X	X	X		X		X	X	8

In het advies wordt een diversiteit van 39 soorten vermeld. Dit hoge soortenaantal is mede het resultaat van de inspanningen die gebeuren ter verbetering van de waterkwaliteit. De hoge hengeldruk op het Albertkanaal toont dan ook aan dat het een goed hengelwater is.

Toch zal in de toekomst een nieuwe bedreiging opduiken voor de visstand op het Albertkanaal. Op 14 december 2001 heeft de Vlaamse regering een concessie gegund voor het bouwen en exploiteren van zes waterkrachtcentrales op het Albertkanaal. De negatieve impact van waterkrachtcentrales op de visstand is niet onbekend. In het buitenland werd heel wat onderzoek ver-

richt naar schade die turbines kunnen veroorzaken. De cijfers (5 tot 90% mortaliteit) tonen aan dat maatregelen voor de maximale bescherming van de visstand essentieel zijn.

**Vraag nr. 113  
van 5 februari 2002  
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE**

*Zwembaden – Aanpassingswerken*

Bij besluit van de Vlaamse regering werd de termijn voor het in werking treden van de Vlarem-reglementering voor zwembaden verlengd met twee

jaar. Hierdoor dienden de zwembaden pas vanaf 1 januari te voldoen aan de voorwaarden.

1. Beschikt de minister over een overzicht van de situatie, hetzij algemeen, hetzij naar aantal aangepaste en nog aan te passen zwembaden (eventueel per gemeente) ?

Hoeveel (eventueel : welke) gemeenten zijn nog bezig met aanpassingswerken ? Hoeveel (eventueel welke) hebben uitstel gevraagd en nog geen werken aangevat ?

2. Op welke manier gebeurt de controle op de uitgevoerde aanpassingswerken ?
3. Zijn er nog zwembaden in Vlaanderen die met ozon worden gedesinfecteerd, of zijn het allemaal chloorinstallaties ?

#### Antwoord

1. Vooreerst wil ik de aandacht van de Vlaamse volksvertegenwoordiger vestigen op het feit dat het toezicht op de naleving van de Vlarem-voorwaarden enerzijds gebeurt door de administratie Gezondheidszorg, wat de gezondheidsaspecten betreft, en anderzijds door de Afdeling Milieu-inspectie, wat de overige aspecten betreft. Het onderdeel van de vraag dat betrekking heeft op de gezondheidsaspecten behoort tot de bevoegdheid van mijn collega bevoegd voor Gezondheidszorg.

Wat de milieuvergunningaspecten aangaat, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger mededelen dat voor de circa 500 zwemgelegenheden in Vlaanderen sedert 1 januari 1998 niet minder dan 286 aanvragen voor toelating tot afwijking bij mijn ambt werden ingediend. Daarvan moeten er nog een honderdtal beslist worden. Het gaat hier bijna uitsluitend om afwijkingsaanvragen die pas na 1 januari 2001 werden ingediend, terwijl bestaande zwemgelegenheden uiterlijk vanaf 1 januari 2001 in regel hadden moeten zijn. Noteer daarbij dat de bestaande zwembaden voordien een feitelijke overgangstermijn van een achttal jaren hadden gekregen om aan de voorschriften te voldoen inzake bedoelde sectorale Vlarem-milieuvoorwaarden.

Bij de afdeling Milieu-inspectie loopt momenteel geen actie die specifiek gericht is op de naleving van de nieuwe milieuvoorwaarden bij zwembaden. De huidige controles van de afdeling Milieu-inspectie gebeuren in het kader van

de algemene naleving van de Vlarem-wetgeving.

Vermits de voorwaarden van kracht werden op 1 januari 2002, beschikt de afdeling Milieu-inspectie dan ook niet over een lijst van zwembaden die niet in orde zijn met de huidige wetgeving.

Ik leid wel af uit de veelvuldige vragen die mijn diensten ontvangen, dat de meeste zwembadexploitanten ernstig werk maken van de gevraagde aanpassingen voor de tekortkomingen, die een risico betekenen voor de zwemmers.

2. De controle op de naleving van de vergunningsvoorwaarden bij zwembaden gebeurt zoals reeds vermeld zowel door de Gezondheidsinspectie als door de afdeling Milieu-inspectie. In een onderling overleg tussen de beide diensten werd afgesproken dat de afdeling Milieu-inspectie zich zou toelagen op de externe veiligheidsaspecten.

Door de afdeling Milieu-inspectie gebeurt de controle op de naleving van de milieuvergunning in het kader van de normale werking. Het toezicht op de uit te voeren aanpassingswerken volgens de Vlarem-reglementering is hierbij een van de speciale aandachtspunten. Wanneer er een overtreding wordt vastgesteld, zal er procesverbaal worden opgemaakt en worden de nodige maatregelen opgelegd om aan de overtreding een einde te maken.

3. Er zijn in Vlaanderen nog twee zwembaden met een ozoninstallatie in werking : het therapiebad van AZ Sint-Jozef in Turnhout en het gemeentelijk zwembad van Zwevegem (*AZ : Algemeen Ziekenhuis – red.*). De gemeentelijke zwembaden van Bornem en Aartselaar hebben een ozoninstallatie, maar deze is niet meer in gebruik.

Hierbij moet worden opgemerkt dat ook bij gebruik van een ozoninstallatie nog nachloreren van het water noodzakelijk is.

#### Vraag nr. 114 van 5 februari 2002 van de heer JOS BEX

##### Zwerfvuil – Stand van zaken

1. Welke hoeveelheden zwerfvuil werden in 2001 ingezameld op de autosnelwegen en door het



gewest beheerde wegen, waterwegen en openbare domeinen ? Indien mogelijk cijfers per rubriek.

2. a) Wat is de samenstelling van het zwerfvuil ?
  - b) Gebeurt er nasortering, zodat bijvoorbeeld PMD kan worden verwerkt (PMD : plastic, metaal en drankkartons) ?
  - c) Wat is de totale kostprijs van de ophaling en de verwerking ? Cijfers voor elk onderdeel en per aard van verwerking indien mogelijk.
  - d) Werden alle opdrachten uitbesteed of heeft het gewest eigen opruimers ?
  - e) Welke acties en tegen welke kostprijs werden ondernomen in 2001 (gewest en/of andere instanties) ?
  - f) Zijn er streekverschillen merkbaar (bv. toename in zomer aan de kust) ?
3. Kunnen er cijfers worden meegedeeld – indien beschikbaar – van het zwerfvuil op gemeentewegen ? Eventueel cijfermateriaal van afzonderlijke acties kan helpen voor het maken van prognoses voor het hele gemeentewegennet.
  4. a) Beschikt de minister over vergelijkbaar cijfermateriaal (eventueel deels) om de evoluties jaar na jaar te volgen en eventuele invloed van campagnes na te gaan ?
  - b) Zijn er eveneens vergelijkbare cijfergegevens uit het buitenland die kunnen aantonen dat de Vlaming al dan niet slordiger is dan de buren ? Zijn er studies aangaande het gedrag van de vervuiler m.b.t. zwerfvuil (eventueel vragen aan consumenten in het kader van meer omvattende consumentensudies) ?
  - c) Hoe zit het met het beboeten van sluikstorters en zwerfvuilveroorzakers ?
- Is het juist dat veel processen-verbaal (PV) geseponeerd worden en dat in beroep veel straffingen ongedaan gemaakt worden wegens gebrek aan bewijs ?
- d) In hoeverre kunnen verkooppunten met directe consumptie verplicht worden zelf in te staan voor opruiming en/of plaatsen van receptanten ?

## Antwoord

1. Omdat het jaar 2001 nog maar pas ten einde is, zijn de hoeveelheden van zwerfvuil langs de autosnelwegen, de waterwegen en de gewest- en provinciewegen nog niet bekend. Wel beschik ik dankzij de administratie Wegen en Verkeer en de administratie Waterwegen en Zeewezen van het departement Leefmilieu en Infrastructuur, en dankzij de Vereniging van Vlaamse provincies (VVP) over – zij het beperkte – cijfergegevens van voorgaande jaren.

De administratie Wegen en Verkeer heeft gegevens van de jaren 1999 en 2000 over zowel het aantal kilometer wegen dat is opgeruimd als ook de kostprijs voor verwerking van het opgeruimde zwerfvuil per provincie (zie **tabel**).

De VVP zegt dat in de eerste tien maanden van 2001 langs 189 kilometer provinciewegen in West-Vlaanderen ongeveer 33 ton zwerfvuil ingezameld is.

De hoeveelheid zwerfvuil die jaarlijks de Vlaamse waterwegen bevuilt, wordt door de administratie Waterwegen en Zeewezen – na extrapolatie van concrete cijfers over een beperkt gebied – geraamd op circa 4.000 ton. Hier zijn de sluikstorten die door derden opgeruimd worden en de speciale opruimingscampagnes die vooral na overstromingen worden georganiseerd, niet inbegrepen.

2. a) Recente en betrouwbare cijfers over de samenstelling van het zwerfvuil zijn niet beschikbaar. Wel zal in de periode 2002-2003 door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) een studie opgestart worden die op Vlaams niveau een inschatting zal maken van de hoeveelheden zwerfvuil in het Vlaamse landschap, welke samenstelling dit zwerfvuil heeft en hoe en waar het zwerfvuil ontstaat. Deze studie zal dan ook als basis dienen om een onderbouwd en gestructureerd beleid uit te bouwen ter voorkoming van zwerfvuil.
- b) Meestal is niet bekend of door een afvalverwerkingsbedrijf een nasortering gebeurt van het ingezamelde zwerfvuil. Veelal is het te verontreinigd om nog enige nasortering met het oog op recyclage uit te voeren.
- c) In de bovenvermelde tabel (zie punt 1) kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger de totale verwerkingskostprijs vinden van het

zwerfvuil dat langs de autosnelwegen en gewestwegen opgehaald werd in 1999 en 2000.

De verwerking van het afval langs de West-Vlaamse provinciewegen kost volgens de VVP 16 à 21 eurocent per kilogram te verwerken zwerfvuil (zonder opruimingskosten).

- d) De administratie Wegen en Verkeer besteedt al de opdrachten uit, terwijl de VVP en de administratie Waterwegen en Zeewezen meestal eigen personeel inzetten om het zwerfvuil op te ruimen.
- e) Van de opruimacties die door gemeenten werden georganiseerd, heb ik geen overzicht.

De OVAM heeft in 2001 de campagne "Vuil zwerft langer dan je denkt" gevoerd waarin de burgers werden geconfronteerd met de schadelijkheid van zwerfvuil voor het milieu. De budgettaire impact voor deze campagne bedroeg ongeveer 33.716 euro, inclusief BTW. Dit bedrag omvat de creatie van de mediacampagne. Aangezien er gebruikgemaakt werd van advertentieruimte via de MBO-papier en van affichageborden langs autostrades en gewestwegen via het departement Leefmilieu en Infrastructuur (LIN), zijn er geen kosten voor deze media-inlassingen (*MBO : milieubeleidsovereenkomst – red.*).

- f) Het cijfermateriaal over zwerfvuil in Vlaanderen is nog te beperkt om te kunnen oordelen of er streekverschillen merkbaar zijn.

Pas nadat de resultaten van de studie die de OVAM zal laten uitvoeren in 2002-2003 (cf. punt 2a van dit antwoord) bekend zijn, zullen we kunnen zeggen of bepaalde plaatsen en streken duidelijk meer met zwerfvuil te maken hebben dan andere.

3. In 1999 en 2000 heeft de OVAM de Vlaamse gemeenten gestimuleerd om opruimacties van zwerfvuil in hun gemeente te organiseren en de hoeveelheden van het ingezamelde zwerfvuil – zoveel mogelijk gesorteerd per fractie – aan de OVAM mee te delen. Een aantal gemeenten hebben deze gegevens aan de OVAM toegestuurd. Alle binnengekomen gegevens zijn gebundeld.

In 1999 werd in 37 gemeenten in totaal circa 384 ton afval opgeruimd op een oppervlakte van circa 137,7 km<sup>2</sup> (meestal langs wegen op het grondgebied van de gemeente). In 2000 werd in 29 gemeenten 128 km<sup>2</sup> opgeruimd. Op deze oppervlakte werd circa 117 ton afval ingezameld.

Deze resultaten moeten wel met de nodige omzichtigheid geïnterpreteerd worden.

Ten eerste is het immers zo dat lang niet alle gemeenten uitgerust zijn met een betrouwbaar weegstelsel. De ingezamelde hoeveelheden dienen vaak te worden geschat en omgerekend aan de hand van tabellen door de OVAM ter beschikking gesteld. Onnauwkeurigheden zullen zich dus zeker manifesteren.

Bovendien moet de vraag worden gesteld of de hoeveelheid ingezameld zwerfvuil een maatstaf kan vormen voor de properheid van Vlaanderen. De oppervlakte van het opgeruimde gebied wordt niet altijd gerelateerd aan het aantal opgeruimde kilo's zwerfvuil. Zo kan een heel groot gebied onder handen zijn genomen of één enkel plein, en kunnen beide opruimacties toch dezelfde hoeveelheid ingezameld zwerfvuil hebben opgeleverd.

Ten slotte is het opruimresultaat op zich evenmin een maatstaf om de uiteindelijke reinheid van het opgeruimde gebied te bepalen: is twee ton ingezameld zwerfvuil nu veel of weinig? Wie garandeert dat het gebied na inzameling van twee ton zwerfvuil er proper bijligt? En proper blijft?

Op basis van voormelde gegevens kunnen geen extrapolaties gemaakt worden voor heel Vlaanderen. Hiervoor is het nog wachten op de studie die de OVAM zal laten uitvoeren in 2002-2003.

4. a) In 2001 is er een werkgroep opgericht die zich buigt over het zwerfvuilprobleem in Vlaanderen.

In deze werkgroep zitten alle betrokken publieke en private actoren. In het kader van de werkzaamheden van deze werkgroep heeft Fost Plus in december 2001 een literatuurstudie omtrent zwerfvuil laten uitvoeren. Onder meer is gezocht naar betrouwbare cijfergegevens over zwerfvuil, en dit zowel in binnen- als buitenland.

De conclusie van deze studie was dat zowel cijfers van gemeten hoeveelheden als van samenstelling van het zwerfvuil zeer beperkt zijn. Bij gebrek aan jaarlijkse cijfers hebben we in Vlaanderen nog geen zicht op een eventuele evolutie in het zwerfvuil.

- b) Uit dezelfde literatuurstudie die Fost Plus in december 2001 heeft laten uitvoeren, blijkt dat alleen Nederland iets durft neerschrijven over de evolutie van het zwerfvuil : volgens De Straat Milieu-adviseurs is het zwerfvuil in hoeveelheid in 2000 licht gestegen ten opzichte van 1997. Wel wordt erbij gezegd dat niet geanalyseerd werd of de lichte toename al dan niet de groei van de Nederlandse bevolking of het bruto nationaal product overschrijdt.

Aangaande het gedrag van de vervuiler zijn er in Vlaanderen nog geen studies uitgevoerd. In Nederland daarentegen heeft men wel al meermaals het gedrag van de vervuilers trachten te analyseren (cf. literatuurstudie-zwerfvuil in opdracht van Fost Plus).

- c) Artikel 12 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen verbiedt het achterlaten of verwijderen van afvalstoffen. De strafbepalingen van dit decreet zijn dus van toepassing

op sluikestorters en veroorzakers van zwerf-  
vuil.

Gebrek aan bewijs is vandaag nog een probleem, en processen-verbaal worden door het parket nog al te vaak geseponeerd. Toch kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger ook meedelen dat de recentelijk opgestarte werkgroep rond zwerfvuil mij verzekerd heeft dat handhaving voor hen een belangrijk aandachtspunt is, en dat binnen de werkgroep onderzocht wordt welke wegen ingeslagen kunnen worden om de veroorzakers van zwerfvuil en sluikestort sneller en gemakkelijker te kunnen straffen.

- d) De OVAM heeft de Vlaamse gemeenten aangespoord om inzake deze materie een reglementering op te stellen.

Mede hierdoor hebben vandaag al een groot aantal gemeenten in hun gemeentelijk politiereglement vermeld dat de uitbater van een private vaste of verplaatsbare inrichting aan of langs de openbare weg die voedingswaren of dranken verkoopt of aanbiedt die buiten de inrichting worden verbruikt, op een behoorlijke wijze, in duidelijk zichtbare en goed bereikbare afvalrecipiënten dient te voorzien en dat hij zelf tijdig de recipiënten dient te ledigen.

Jaar	Afdeling	Aantal km opgeruimde weg	Hoeveelheid opgeraapt zwerfvuil (ton)	Kostprijs (excl. BTW)
1999	AWV West-Vlaanderen	876,0	243,170	1.318.776
1999	AWV Vlaams-Brabant	615,5	392,650	6.482.359
1999	AWV Oost-Vlaanderen	1.329,0	422,040	2.035.427
1999	AWV Limburg	1.139,3	158,490	616.716
2000	AWV West-Vlaanderen	1.086,5	239,700	1.141.149
2000	AWV Vlaams-Brabant	754,5	476,700	2.375.366
2000	AWV Oost-Vlaanderen	1.329,0	470,550	2.284.856

**Vraag nr. 115**  
**van 5 februari 2002**  
**van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE**

*Slibstortingen Roosdaal – Milieu-inspectie*

Het antwoord op mijn vraag om uitleg van 24 januari laatstleden betreffende de mogelijke bodem- en/of grondwaterverontreiniging in de gemeente Roosdaal was onvolledig, omdat het handelde over

een storting van rioolkolkslib (Handelingen Commissievergadering nr. 95 van 24 januari 2002, blz. 3 e.v.). Het betreft hier een ander dossier.

Het is wel degelijk zo dat er in de gemeente Roosdaal meermaals grachten en beken geruimd werden. Het slib van deze grachten en beken werd op verschillende plaatsen in de gemeente gestort, zoals op een braakliggend terrein aan de Lostraat in Roosdaal. Op deze plaats werd door een door de

Openbare Afvalstoffemnaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) erkend labo, met name de firma MAVA, een slibanalyse gemaakt, waaruit blijkt dat de maximumconcentraties voor minerale oliën en polyaromatische koolwaterstoffen (PAK's) werden overschreden. Het labo besluit dat het slib niet mag worden gebruikt als bodem.

Zowel de politie van Roosdaal, als OVAM en de Milieu-inspectie werden op de hoogte gebracht van de illegale storting en de mogelijke verontreiniging als gevolg daarvan.

1. Zijn de diensten van de minister op de hoogte van deze illegale storting met mogelijke bodemverontreiniging als gevolg ?
2. De gemeente Roosdaal heeft meermaals slib uit beken en grachten geruimd, maar heeft geen attest verkregen van OVAM om het slib te storten.  
  
Werd dit slib afgevoerd naar een vergund reinigingsbedrijf of een vergunde stortplaats ?
3. Waarom heeft de Milieu-inspectie nog geen contact opgenomen met de aanklager, terwijl deze illegale storting werd gesignaleerd per aange tekend schrijven op 16 oktober 2001 ?
4. Op welke manier wordt er opgetreden tegen deze illegale lozing met mogelijke bodem- en/of grondwaterverontreiniging tot gevolg ?

#### Antwoord

1. De buitendienst Vlaams-Brabant van de afdeling Milieu-inspectie werd op 22 oktober op de hoogte gebracht van een klacht door een gemeenteraadslid inzake het achterlaten van afvalstoffen.  
  
Het betrof hier meer bepaald slib, afkomstig van het ruimen van beken, dat werd achtergelaten aan het gemeentelijk kerkhof aan de Lostraat in Strijtem.
2. Door de gemeente Roosdaal werd aan de afdeling Milieu-inspectie gemeld dat de afvalstoffen werden afgevoerd naar een daartoe vergunde inrichting in Diksmuide.
3. Na ontvangst van de brief werd de klacht door de afdeling Milieu-inspectie onderzocht. Het dossier handelde over het achterlaten van afvalstoffen.

De klager had de feiten reeds gemeld aan de bevoegde overheid, in dit geval de gemeente. Naar aanleiding van de klacht is de politie van Roosdaal opgetreden en heeft ze hierover een proces-verbaal opgemaakt.

Vanwege bovenvermelde elementen en vanwege het feit dat de verontreiniging zich niet voordeed in een ingedeelde inrichting van klasse 1, werd niet ingegaan op de suggestie van de klager "of het niet aan te raden is om een inspecteur ter plaatse te sturen om een onderzoek op te starten".

4. Illegale lozingen met mogelijke bodem- en/of grondwaterverontreiniging worden door de afdeling Milieu-inspectie, net zoals andere inbreuken op de milieuwetgeving, conform de bepalingen van het milieuvergunningendecreet en zijn uitvoeringsbesluiten geformaliseerd en gerapporteerd aan het parket van de procureur des konings, voorzover de feiten zich voordoen binnen een klasse 1-inrichting.

Voor de inbreuken bij klasse 2-en 3-inrichtingen en voor de vrijevelddelicten verwijst de afdeling Milieu-inspectie systematisch naar de gemeentelijke overheid, die hiervoor bevoegd is conform artikel 58 van Vlarem 1.

#### Vraag nr. 116 van 5 februari 2002 van de heer JAN VERFAILLIE

##### *Schapensector – Europese subsidies*

Tijdens de bijeenkomst van 20 december 2001 heeft de Raad van Ministers van Landbouw van de Europese Unie een akkoord bereikt over een hervorming van de marktordening voor schapenvlees.

Die hervorming ging reeds in op 1 januari 2002.

Belangrijkste onderdeel ervan is dat voortaan nog slechts één vaste ooiënpremie zal worden uitbetaald in plaats van de veranderlijke premies die tot nu toe golden.

Tevens wordt een bijkomende enveloppe ter beschikking gesteld van de lidstaten, voor een globaal bedrag van 72 miljoen euro.

Is er al een beslissing inzake de besteding van de bovenvermelde bijkomende middelen van de Europese Unie voor de schapensector ?

**Antwoord**

De gemeenschappelijke ordening der markten in de sector schapen- en geitenvlees die van toepassing is, heeft betrekking op verordening (EG) nr. 2529/2001 van de Raad van 19 december 2001, als ook op verordening (EG) nr. 2550/2001 van de Commissie van 21 december 2001, die de uitvoeringsbepalingen vastlegt.

De belangrijkste wijzigingen zijn inderdaad de vastlegging van een vaste ooiënpremie en de toekenning van een bijkomende enveloppe voor aanvullende betalingen.

*Premiebedrag*

Het premiebedrag bedraagt 21 euro per ooi. Voor producenten die schapenmelk of zuivelproducten op basis van schapenmelk in de handel brengen, bedraagt de premie 16,8 euro per ooi. Het bedrag van de aanvullende premie voor producenten in probleemgebied bedraagt 7 euro per ooi.

*Bijkomend budget voor aanvullende betalingen*

Voor België komt een budget van 64.000 euro ter beschikking voor de toekenning van aanvullende betalingen aan de producenten.

Voor de campagne 2002 is beslist dat dit budget wordt verdeeld onder de producenten in de vorm van een verhoging van de basispremie voor het aantal aanvaarde ooien uit de premieaanvraag van 2002.

Op basis van voorlopige ramingen zal een verhoging van circa 1 euro per ooi kunnen worden toegekend.

Met betrekking tot de nieuwe reglementering voor de ooiënpremie 2002 heb ik op 4 februari jongstleden een persbericht verspreid waarin alle modaliteiten en premiebedragen worden vermeld.

**Vraag nr. 117  
van 5 februari 2002  
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE**

*Cyanideverontreiniging Rumst, Niel, Puurs – Stand van zaken*

In februari 1999 werd bekend dat in Rumst ter hoogte van de Hollebeekstraat een zware cyanideverontreiniging werd vastgesteld. Vervolgens werd

even later in maart in Niel en Puurs een gelijkaardige verontreiniging vastgesteld.

Het ging om een zeer zware verontreiniging, met grote hoeveelheden cyanide. 13.000 milligram cyanide per kilogram in de bodem, op de terreinen van steenbakkerij Swenden in Rumst.

1. Welke maatregelen werden reeds in Rumst (Hollebeekstraat) getroffen? Werden er enkel voorzorgsmaatregelen genomen, of werden de saneringswerken reeds uitgevoerd?
2. Werd er een saneringsplichtige aangesteld?
3. Voormalig minister Kelchtermans wenste naar aanleiding van dit dossier een milieuschadefonds op te richten.

Welke initiatieven werden hiervoor genomen, en wat is de stand van zaken m.b.t. dit milieuschadefonds?

4. Wat is de stand van zaken op de terreinen in Niel en Puurs?

**Antwoord**

1. Met betrekking tot de historische bodemverontreiniging met cyanide op het terrein gelegen in de Hollebeekstraat, eigendom van Swenden NV (saneringsplichtige), werden de volgende maatregelen genomen.
  - De bodemverontreiniging werd vastgesteld in februari 1998.
  - De veiligheidsmaatregelen werden uitgevoerd zoals opgelegd in de beslissing van de Openbare Afvalstoffenmatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) van 4 februari 1998.
  - De voorzorgsmaatregelen opgelegd in de beslissing van de OVAM van 20 april 1998 werden uitgevoerd in de periode juni – juli 1998. Hierbij werd de toplaag van het terrein (circa 600 ton) ontgraven en extern gereinigd.
  - Momenteel is een erkende bodemsaneringsdeskundige bezig met een beschrijvend bodemonderzoek om de omvang en de ernst van de nog aanwezige historische bodemverontreiniging op het terrein in kaart te brengen. De eerste fase van het beschrijvend bo-



demonderzoek werd afgerond, de tweede fase van het beschrijvend bodemonderzoek loopt momenteel.

2. Met betrekking tot de historische bodemverontreiniging met cyanide in Niel (steenfabriek) werden de volgende stappen genomen.

- De bodemverontreiniging werd vastgesteld in februari 1998.
- Een oriënterend bodemonderzoek werd opgesteld in april 1998.
- De voorzorgsmaatregelen werden uitgevoerd onder leiding van een erkende bodemsaneringsdeskundige in juni 1998. Hierbij werd circa 180 ton verontreinigde grond ontgraven en gestort op een categorie 1-deponie.
- Het beschrijvend bodemonderzoek werd opgesteld door een erkende bodemsaneringsdeskundige in maart 1999. Op basis van dit rapport kon door de OVAM worden besloten dat de beperkte restverontreiniging geen ernstige bedreiging vormt en dat er geen verdere stappen noodzakelijk zijn.

3. Met betrekking tot de historische bodemverontreiniging met cyanide in Puurs (Tekbroek) werden de volgende stappen genomen

- De bodemverontreiniging werd vastgesteld in februari 1998.
- Er werd een oriënterend bodemonderzoek en beschrijvend bodemonderzoek opgesteld door een erkende bodemsaneringsdeskundige respectievelijk in maart en september 1998.
- Een bodemsaneringsproject werd opgesteld en door de OVAM conform verklaard op 30 november 1999. In dit bodemsaneringsproject werd, na afweging waarbij de verschillende alternatieven, geopteerd voor een isolatievariant waarbij de verontreiniging wordt geïsoleerd door een waterondoorlatende folie. De kwaliteit van het grondwater wordt vervolgens gedurende 30 jaar gevolgd.
- De bodemsaneringswerken werden uitgevoerd in de periode maart tot eind 2000.

4. Het gewest werkt pas recentelijk intensief aan pistes voor alternatieve vormen van financiering van bodemsanering.

De relevante mogelijkheden zijn onder andere op- en afcentiemen bij de onroerende voorheffing, beveks of bevaks ter financiering van saneringsprojecten, verzekeringsmechanismen tegen de risico's van hoge en onzekere saneringskosten en fondsvorming (bijvoorbeeld het fonds voor de sanering van tankstations) (*bevek* : *beleggingsvennootschap met veranderlijk kapitaal* ; *bevak* : *beleggingsvennootschap met vast kapitaal* – red.).

Er is hierover trouwens een studiedag gepland in het Vlaams Parlement begin maart 2002.

**Vraag nr. 120  
van 8 februari 2002  
van de heer CARL DECALUWE**

*Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim*

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 68 van 9 februari 2000 zou ik de minister graag volgende vragen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 7 april 2000, blz. 1002).

1. Hoeveel werkdagen afwezigheid van één dag wegens ziekte werden genoteerd in de Vlaamse openbare instellingen (VOI) die onder de bevoegdheid van de minister vallen voor de periode 1999-2000 ?
2. Hoeveel werkdagen afwezigheid wegens ziekte, minder dan 30 dagen, werden in dezelfde periode vastgesteld ?
3. Hoeveel werkdagen afwezigheid wegens langdurige ziekte (meer dan 30 dagen) werden genoteerd in dezelfde periode ?
4. Hoeveel werkdagen verminderde prestaties wegens ziekte werden voor diezelfde periode vastgesteld ?
5. Welke conclusies of adviezen hebben de directies van de betrokken VOI's geformuleerd hieromtrent ?
6. Werden er in de periode 1999-2000 attesten ingekort ?
7. Hoe en door wie werden controles uitgevoerd in 1999-2000 ?

8. Zijn de resultaten inzake ziekteverzuim vergelijkbaar met de privé-sector en het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ?
9. Werden er sinds 1997-1998 specifieke acties ondernomen om het ziekteverzuim verder te verminderen ?
10. Welke evolutie kan worden vastgesteld in vergelijking met de voorgaande jaren (1991-1998) ?
4. In hoeverre is een slecht opgebouwde composthoop oorzaak van de aangroei van de rattenpopulatie ?
5. Is een nadrukkelijker communicatie via compostmeesters en gemeentebesturen hier niet aangewezen ?
6. Zijn er alternatieven voor chemische bestrijdingsmiddelen ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

### Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

### Vraag nr. 121 van 8 februari 2002 van de heer JOS BEX

#### *Rattenbestrijding – Bruine rat*

De rattenbestrijding werd overgenomen door de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal). De aandacht van Aminal ging hierbij voornamelijk uit naar de bestrijding van de muskusrat.

Intussen blijkt dat de bruine rat oprukt en zich vooral in stand houdt met voedselresten bestemd voor katten en duiven die door particulieren her en der uitgestrooid worden. Volgens andere bronnen verhoogt de toename van composthoppen de leefkansen van de bruine rat en versterkt hun steeds grotere weerstand tegen de gangbare bestrijdingsmiddelen de soort.

Deskundigen pleiten dan ook voor een volgehouden en gecoördineerde aanpak van het probleem.

1. Wat zijn de resultaten van de Aminal-bestrijdingsploegen ?
2. Is er een waargenomen toename van de bruine rat ?
3. Is het wenselijk om landelijk een gecoördineerde actie op te zetten ?

7. Worden gemeenten en provincies aangemaand om niet te besparen op bestrijding van ongedierte ?

In sommige steden, zoals Sint-Niklaas en Beringen zou al sprake zijn van een echte plaag.

8. Wat is het gevaar voor de volksgezondheid ?

Van ratten wordt immers gezegd dat ze overdragers zijn van ook voor de mens gevaarlijke aandoeningen.

### Antwoord

1. In tegenstelling tot de muskusrat wordt de bruine rat in hoofdzaak bestreden door het uitzetten van rodenticiden.

Om zo zorgvuldig mogelijk met deze producten om te gaan, heeft het Aminal-bestrijdingsteam een eigen techniek ontwikkeld waarbij het product in een afgeschermd buis ter beschikking van de bruine rat gesteld wordt. Verpulveren van het product onder invloed van regen of de consumptie ervan door bijvoorbeeld vogels of waterwild, worden zo praktisch uitgesloten.

In 2001 werden door Aminal langs de waterlopen ongeveer 40.000 gifblokken in deze afgeschermd buizen uitgelegd. De verminderde opname van gif langs de waterlopen in beheer bij het Vlaams Gewest tijdens de tweede helft van 2001, is een aanwijzing dat de bruineratpopulatie daar beduidend kleiner werd.

2. Op en in de onmiddellijke omgeving van de waterlopen is er geen waargenomen toename van de bruine rat.

Er wordt evenwel een voortdurend nieuwe instroom van bruine ratten vastgesteld.

3. De afdeling Water van Aministratie ontwikkelt nu al initiatieven om de Vlaamse provincies aan te zetten om hun verantwoordelijkheid inzake rattenbestrijding beter op te nemen. Ook de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten is bij dit initiatief betrokken.

Alleen een gecoördineerde aanpak, waarin elke verantwoordelijke voor de bestrijding (dit is elk openbaar bestuur en eigenaar en beheerder op zijn domein) zijn aandeel correct invult, kan tot een globale reductie van de bruinerattenpopulatie leiden. Ik heb de afdeling Water opdracht gegeven om, in overleg met de lokale besturen, deze noodzakelijke gecoördineerde acties voor te bereiden.

4. Slecht opgebouwde composthopen zijn slechts één van de vele aantrekkingspunten voor bruine ratten.

D bruine rat kan als "alleseter" op nagenoeg alle plaatsen aangetroffen worden waar ongecontroleerd met eetbare voorraden of met afval omgegaan wordt.

5. De communicatie over het bruinerattenprobleem mag zich zeker niet beperken tot compostmeesters.

Een belangrijk biotoop van de bruine rat of rioolrat wordt gevormd door de gemeentelijke of bovengemeentelijke rioleringsstelsels. Een zorgvuldige controle op de aanwezigheid van de bruine rat is voornamelijk in de wat oudere rioleringen dringend noodzakelijk.

Vaak worden ook haarden van bruine ratten vastgesteld in de nabijheid van afvalcontainers en in de nabijheid van stallingen en kippenhokken, waar de bereikbaarheid van voedsel nagenoeg onbeperkt is.

6. Geen enkel land en geen enkele grootstad waar het probleem zich voordoet, is er tot nu toe, ondanks de inzet van chemische middelen, in geslaagd de bruine rat volledig te verdringen. Voor de bruine rat blijkt de uitroeingsdoelstelling niet haalbaar. Een blind en mateloos gebruik van chemische bestrijdingsmiddelen zou sneller tot milieuproblemen kunnen leiden dan dat hierdoor het rattenprobleem kan worden opgelost.

Er zijn momenteel echter geen haalbare alternatieven voor een chemische bestrijding beschikbaar om op korte tijd een ware "ratten-

plag" te onderdrukken. Op plaatsen waar zeer grote aantallen ratten voorkomen, wordt het wegvangen van al deze dieren immers onhaalbaar. Anderzijds blijkt, vooral in het stedelijk milieu, een geïntegreerde bestrijding, waarbij door sanitaire en/of bouwtechnische maatregelen het leefmilieu van de bruine rat wordt beïnvloed, op langere termijn veel efficiënter. Een constante opvolging van de aanwezige populatie en het snel ingrijpen op die plaatsen waar ratten worden gesignaleerd, kunnen daarbij de ontwikkeling van dergelijke hoge concentraties voorkomen.

Ik zal de onderzoekers bij het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer opdracht geven meer aandacht te verlenen aan het ontwikkelen van mogelijke alternatieven voor de chemische bestrijding van de bruine rat.

7. Via het overleg inzake rattenbestrijding dat mijn diensten houden met de Vlaamse provincies en de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten worden provincies en gemeenten uitdrukkelijk aangezet hun verantwoordelijkheid inzake de bestrijding van de bruine rat op te nemen.

8. Vooreerst moet worden opgemerkt dat we ratvrije woningen als een verworvenheid binnen onze levensstandaard beschouwen. Het voorkomen van ratten in de woning wordt veelal als erg stresserend en bedreigend beschouwd, zelfs indien dit niet gepaard gaat met noemenswaardige materiële schade of een noemenswaardig gezondheidsrisico.

Door het nauwe contact van de leefwereld van de bruine rat met die van de mens kunnen deze dieren een belangrijke rol spelen in de overdracht van ziektes. Dit valt niet te negeren. Mede door de kosmopolitische spreiding van deze soort zijn er dan ook een aanzienlijk aantal aandoeningen waarin de bruine rat een belangrijke rol speelt, of onder bepaalde omstandigheden een potentiële rol kan vervullen. Dit geldt echter niet alleen voor de bruine rat, ook andere knaagdiersoorten als de huismuis of de zwarte rat (maar ook onze geliefde huisdieren, de kat en de hond) delen deze kwalijke reputatie. Ook zij kunnen overdrager zijn van levensbedreigende infecties.

Wanneer we naar de situatie in Vlaanderen kijken, blijft de bruine rat niet onbesproken. Zo wordt ze onder andere aangewezen als reservoirdier van *Leptospira interrogans serovar ic-*

terohaemorrhagiae, veroorzaker van de ziekte van Weil. In hoeverre kan een intensieve bestrijding van de bruine rat langs de waterlopen echter het voorkomen van Leptospirose verhinderen (10-15 infecties per jaar in België)? Zijn sensibilisatiecampagnes en het dragen van een goede werkkledij hier misschien geen effectievere middelen?

Naast de huismuis is ook de bruine rat een potentiële overdrager van Salmonellosis (vooral *S. typhimurium*). Hoewel de bruine rat overdrager kan zijn van een Hantavirusinfectie, blijkt vooral de rosse woelmuis in België deze functie te vervullen. Is het noodzakelijk of wenselijk om preventief, ter voorkoming van de ziekte van Lyme, de bruine rat in de stadsparken actief te bestrijden? De teek *Ixodes ricinus*, overbrenger van de ziekteverwekkende spirochaet *Borrelia burgdorferi*, zou zich op de bruine rat kunnen voeden en daardoor bijdragen in de transmissie van deze ziekte. Maar ook andere knaagdieren, waaronder bosmuis en de rosse woelmuis, spelen diezelfde rol. Bovendien blijken naast de ziekte van Lyme nog vele andere (bacteriële) infecties door teken te worden overgedragen op de mens.

Ook bij een aantal worminfecties die sporadisch bij de mens voorkomen, zou de bruine rat een rol vervullen. Zo wordt bijvoorbeeld de bruine rat beschouwd als een belangrijk reservoir van de nematoden *Capillaria hepatica* en *Trichinella spiralis*. Heel wat vragen blijven echter nog onbeantwoord. Hierbij rijst niet alleen de vraag in hoeverre al deze infecties een reële bedreiging vormen voor de volksgezondheid, maar ook wat precies de rol van de bruine rat hierin is. Verder is de vraag dan nog wat bestrijding van de bruine rat kan bijdragen in het beperken van het risico.

Ook op de vraag in hoeverre de ratten een rol spelen in de overbrenging van tal van veeziektes (bv. mond- en klauwzeer) hebben we geen sluitende antwoorden. Een belangrijk werkterrein voor onze wetenschappers ligt hier nog open.

**Vraag nr. 122**  
**van 8 februari 2002**  
**van de heer JOS BEX**

*Afvalverbranding – SLECO-project*

Indaver en Watco hebben de bedoeling om onder de naam Sleco een verbrandingsinstallatie te bouwen voor de verwerking van circa 360.000 ton RWZI-afval (RWZI : rioolwaterzuiveringsinstallatie). Voor de verbranding zou een mengsel ge-

maakt worden op basis van 50 % RWZI- en 50 % hoogcalorisch afval.

1. Welk energetisch rendement beoogt men ?
2. Zijn er voor dit megaproject geen kleinschaliger alternatieven ?
3. Is dit project de door de minister eerder aangekondigde verbrandingsoven voor hoogcalorisch afval ?
4. Moet hoogcalorisch afval niet veeleer als secundaire brandstof, in plaats van als afval beschouwd worden ?
5. Is het Sleco-project niet veeleer een afvaldenken dan wel een economisch denken ?
6. Welke ervaring (binnen- of buitenland) waarborgt de goede werking van de op te richten Sleco-installatie ?
7. Wat is de kostprijs voor de realisatie ?

Wat is de verwerkingsprijs ?

8. Welke zijn de eventuele overheidssubsidies ?
9. Is het juist dat de stookwaarde van het brandstofmengsel nog lager is dan de stookwaarde bij een afvalverbrander ?

Wat is dan de zin van het produceren van hoogcalorisch afval ?

**Antwoord**

De geplande wervelbedinstallatie bezit een nominaal thermisch vermogen van 142 MW, wat uiteraard op verschillende wijzen kan worden ingevuld (*MW : megawatt – red.*). Volgens de milieuvergunningaanvraag houdt het project rekening met een verhouding van 50 % RWZI-slib (nat) en 50 % hoogcalorisch afval. Dit komt overeen met 233.000 ton/jaar nat slib (25 % DS) en 233.000 ton/jaar hoogcalorisch afval (*DS : droge stof – red.*).

Een andere variante voor de invulling van de 142 MW is 240.000 ton/jaar hoogcalorisch afval en 120.000 ton/jaar RWZI-slib.



1. De energie-inhoud van het afval dat verwerkt wordt in de installatie betreft circa 142 MW. Uit het afval wordt stoom teruggewonnen met een rendement van circa 80 %, hetgeen betekent dat de teruggewonnen stoom circa 114 MW energie-inhoud heeft. Met deze teruggewonnen stoom wordt er bruto circa 43 MW elektriciteit geproduceerd. Het eigen gebruik van de installatie wordt geschat op circa 8,5 MW, zodat circa 34,5 MW op het net kan worden gebracht.

Indien er een directe afzet van stoom mogelijk is, kan de teruggewonnen stoom rechtstreeks aan industriële klanten geleverd worden, hetgeen een thermisch rendement van circa 80 % betekent. Dit gebeurt nu reeds voor de helft van de stoom geproduceerd op de roosterovens.

2. In de loop van 2000 voerde de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) verschillende BBT-studies uit (*BBT : beste beschikbare techniek – red.*).

In de studie "Vergelijking van verwerkingsscenario's voor restfractie van HHA en niet-specifiek categorie II-bedrijfsafval" werden verschillende verwerkingsscenario's voor huishoudelijk afval (HHA) vergeleken met verwerking in een roosteroven.

Men kon hieruit besluiten dat scheiden en vergisten of biologisch drogen en scheiden, gekoppeld aan een wervelbedoven, beter of even goed scoren dan de roosteroven. Op basis van deze studie wordt er in Vlaanderen voor geselecteerd om bij verdere uitbreiding van de verwerkingscapaciteit te kiezen voor de biologisch-mechanische voorbehandelingstechnieken, zodanig dat het Vlaamse verwerkingspark voor huisvuil gedifferentieerd wordt. In geval van vier biologisch-mechanische voorbehandelingsinstallaties met een gezamenlijke capaciteit van circa 600.000 ton/jaar, komt 330.000 ton RDF vrij, die op zijn beurt thermisch dient te worden verwerkt (*RDF : relatief droge fractie – red.*). Volgens een inventarisatiestudie van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) zou hiernaast in het Vlaamse gewest nog eens 1.156.000 ton hoogcalorisch afval beschikbaar zijn voor energetische valorisatie. De wervelbedoven blijkt hiervoor de beste beschikbare technologie te zijn.

Ook uit de BBT-studie van de VITO voor slibverwerking kunnen wij leren dat een wervelbedoven voor slib in combinatie met hoogcalorisch afval kan worden beschouwd als BBT. Volgens het ontwerp-Uitvoeringsplan Slib wordt de

extra benodigde slibverbrandingscapaciteit minimaal op 172.000 ton DS-slib geraamd.

Men mag derhalve stellen dat met deze wervelbedoven noch voor slib, noch voor hoogcalorisch afval volledig invulling kan worden gegeven aan de benodigde verbrandingscapaciteit in Vlaanderen. Kleinschalige projecten zijn derhalve nog steeds mogelijk, maar blijkbaar is een grootschalig project economisch voordeliger dan meerdere kleinschalige projecten.

3. Dit project kan in aanmerking komen voor de invulling van de verwerkingscapaciteit voor hoogcalorisch afval.
4. Indien wij het hoogcalorisch afval als grondstof zouden beschouwen, zou er bij de verbranding van dit afval niet dienen te worden voldaan aan de strenge vergunningsvoorwaarden die gelden voor afvalverbranding. Deze vorm van afvalverbranding zou dan opnieuw gebeuren met hogere emissies en op een minder gecontroleerde manier.

Gelet op de nieuwe Europese richtlijn 2000/76/EG van 4 december 2000 betreffende de verbranding van afval, is het niet meer mogelijk dit afval als grondstof te beschouwen. Ook de verbranding van RDF valt onder het toepassingsgebied van deze richtlijn, waardoor ook deze verbrandingsinstallaties onderworpen worden aan de strenge emissienormen en meetverplichtingen voor afvalverbrandingsinstallaties.

5. De wervelbedoven kan worden beschouwd als beste beschikbare technologie voor de verwerking van zowel hoogcalorisch afval als slib. De installatie zal voldoen aan de strengste milieueisen.

Wanneer men aan deze normen wenst te voldoen, blijkt een dergelijke grootschalige installatie economisch veel haalbaarder dan een kleinschalige.

6. Wat de werking betreft, kan worden verwezen naar :
  - Mulhouse (Frankrijk), een Rowitec-wervelbedoveninstallatie (ca. 60 MW geïnstalleerd vermogen) die naast huisvuil (vooraf gesorteed) tot 35 % slib kan verwerken ;
  - Madrid (Spanje), een Rowitec-wervelbedoveninstallatie (ca. 3 x 37 MW geïnstalleerd vermogen), die hoofdzakelijk huisvuil verwerkt.



7. De kostprijs voor het project wordt geschat op 150 miljoen euro, maar het kan minder zijn afhankelijk van de specifieke projectcondities.

Verwerkingsprijs :

- RWZI-slib : 65 tot 95 euro per ton nat slib,
- hoogcalorisch afval : 100 tot 150 euro per ton DS.

Hierbij wordt wel de beoogde verhouding 50/50 verondersteld, want dit heeft een invloed op de prijs.

8. Voor dit project worden door de OVAM geen subsidies verleend.
9. De huidige roosterovens in het Vlaamse gewest zijn thermisch begrensd en kunnen slechts in beperkte mate hoogcalorisch afval thermisch verwerken. Op dit ogenblik worden de meeste hoogcalorische afvalstoffen ofwel gestort, ofwel buiten het Vlaamse gewest verwerkt (bv. in cementovens).

Om deze reden is er in het Vlaamse gewest zeker nood aan bijkomende verwerkingscapaciteit voor hoogcalorisch afval, waarbij moet worden voldaan aan de strengste emissie-eisen.

Het klopt dat het te verbranden afvalmengsel een energie-inhoud heeft van 8,2 MJ/kg, en dit is lager dan regulier huisvuil (9,5 à 10 MJ/kg) (*MJ : megajoule – red.*).

Het natte slib heeft een calorische inhoud van slechts 1 MJ/kg. Men heeft zeer veel fossiele brandstoffen nodig om deze laagcalorische afvalstof te verbranden. In deze wervelbedoven wordt de benodigde brandstof door de verwerking van slib vervangen door hoogcalorisch afval met een energie-inhoud van circa 15 MJ/kg.

Het is nooit de bedoeling van de scheidings- en vergistingsinstallaties om een hoogcalorische afvalstof te produceren. Het eerste doel is om maximaal materiaal te recyclen en maximaal energie terug te winnen door vergisting van de biologisch afbreekbare fractie van huisvuil. Een outputstroom van een dergelijk proces kan een niet-recycleerbare en niet-vergistbare hogercalorische fractie zijn. Voor deze fractie dient een aangepaste verwerkingstechniek gekozen te worden, rekening houdende met de emissievoorwaarden die in het Vlaamse gewest terzake gelden.

**Vraag nr. 123  
van 8 februari 2002  
van de heer JOS BEX**

*Sanering Hoge Maey – VERA-project*

Voor de sanering van de Hoge Maey werd het project VERA opgezet en reeds vergund (VERA : Verwerking met Energierecuperatie van het Restafval van de Provincie Antwerpen. Het betreft hier een vergistingsinstallatie waarvan de technologie niet kan teruggaan op bestaande technologie. Een investering met groot risico dus, wat de slaagkansen betreft.

Voorafgaandelijk plant men de ombouw van de installatie in Brecht tot proefinstallatie.

1. Wat is de kostprijs ervan ? En de verwerkingsprijs ?
2. Aan welke overheidssubsidies wordt gedacht ?
3. Werd er uitgekeken naar alternatieven op basis van bestaande technologie ?

**Antwoord**

1. De totale geraamde kostprijs van de proefinstallatie in Brecht bedraagt 4.241.230 euro. De reële kostprijs is uiteraard afhankelijk van de prijzen van de geselecteerde biedingen die bij de aanbestedingen worden ingediend. Ook is deze biedingsprijs nog te wijzigen afhankelijk van de contractuele herzieningen van de prijzen, alsook van de mogelijke min- en meerwerken tijdens de uitvoering van de werken.

De verwerkingsprijs is ook ten dele afhankelijk van de bovenvermelde reële kostprijs. Richtinggevend is een verwerkingsprijs van ongeveer 137 euro/ton. Deze prijs werd afgeleid uit een vergelijkende studie naar de beste beschikbare technologieën die werd uitgevoerd door de NV Indaver.

2. Deze werken komen op basis van artikel 5, 10° van het KB van 23 juli 1981 in aanmerking voor subsidiëring. Voor de onderscheiden loten werd een vaste belofte van subsidie verleend ingevolge de ministeriële dienstbrieven van 21 februari en 12 maart 2001.

Het totale momenteel vastgelegde bedrag aan subsidies bedraagt 1.603.130 euro. Nadien kunnen er eventueel nog bijkomende vastleggingen

gebeuren naar aanleiding van de voorlegging van de gunnings- en betalingsdossiers.

- De vermelde studie omtrent de beste beschikbare technologie heeft de diverse alternatieven met elkaar vergeleken. De hierbij vergeleken technologieën waren verbranding in een roosteroven, verbranding via een wervelbedoven, pyrolyse met gasmotoren, biologisch drogen en vergisten, mechanisch scheiden met natte vergisting alsook mechanisch scheiden met droge vergisting en natte nascheiding.

Op basis van zowel de ecologische als de economische gegevens uit deze vergelijkende studie heeft de intercommunale Igean als bouwheer beslist om te kiezen voor de techniek van het mechanisch scheiden met droge vergisting en natte nascheiding (*Igean : Intercommunale voor Grondbeleid en Expansie Antwerpen – red.*).

Aangezien dit project volgens mijn dienst op een voldoende wijze werd gemotiveerd, heb ik, rekening houdende met het advies van de Inspectie van Financiën terzake, de vaste beloftes van subsidie verleend met betrekking tot de uitvoering van deze werken.

**Vraag nr. 124**  
**van 8 februari 2002**  
**van de heer MARINO KEULEN**

*IJzer – Waterkwaliteit en visbestand*

De IJzer ontspringt in Frankrijk en stroomt België binnen ten westen van Roesbrugge in West-Vlaanderen. De stroom heeft een totale lengte van ongeveer 78 kilometer, waarvan 41 kilometer op Belgisch grondgebied.

Tussen 1996 en 1998 was de biologische waterkwaliteit op de IJzer "matig" tot "goed" (saneringsprogramma's). Beleidsmatig is het verder saneren van de waterkwaliteit van primair belang. Het herstel van de fysische kwaliteit van de waterloop tussen Nieuwpoort en Diksmuide door de heraanleg van natuurlijke oevers en het ontwikkelen van specifieke rivierbegeleidende habitats, kan de diversiteit van het visbestand verhogen en de kwaliteit ervan verbeteren.

- Wat is voor de IJzer de kwaliteitsverbetering of kwaliteitsverslechtering van het water (fysico-chemische en biologische kwaliteit) voor de jaren 2000 en 2001 ?

- Welke vooruitgang verwacht men de komende jaren ?

Wanneer wordt een optimaal niveau van de waterkwaliteit verwacht ?

- Op welke plaatsen is het visbestand op de IJzer het grootst en op welke plaatsen bijna onbestaande ?

**Antwoord**

- Aangezien de kwaliteitsgegevens inzake het jaar 2001 nog niet volledig gevalideerd, verwerkt en geëvalueerd werden, kan nog geen uitspraak gedaan worden over eventuele wijzigingen in de kwaliteit tegenover 2000.

De IJzer heeft een matige kwaliteit.

Nabij de Franse grens wordt in de IJzer een goede biologische en fysisch-chemische waterkwaliteit vastgesteld. In Diksmuide is de kwaliteit matig, maar de invloed van de Handzamevaart is er nog steeds merkbaar : de waterkwaliteit stroomopwaarts van de monding van de Handzamevaart is iets beter dan deze stroomafwaarts. Ter hoogte van Nieuwpoort wordt er eveneens een matige biologische kwaliteit vastgesteld, en dit in tegenstelling tot de slechte kwaliteit van 1999.

De gehele loop van de IJzer wordt gekenmerkt door een vrijwel constante, hoge concentratie aan nitraten. Voor ammonium en Kjeldahlstikstof wordt globaal gezien een stijging waargenomen van de Franse grens naar de monding in Nieuwpoort toe, waarbij de gemiddelde norm voor ammoniumconcentratie vanaf Diksmuide overschreden wordt. De fosfaatconcentraties zijn gemiddeld gezien lager nabij de Franse grens en Roesbrugge (Poperinge). Stroomopwaarts Diksmuide worden hogere fosfaatwaarden gemeten. Verder naar de monding toe dalen de concentraties lichtjes. Over de hele loop van de IJzer wordt vrijwel continu een te hoge concentratie aan orthofosfaat gemeten. Op het traject Alveringem tot opwaarts Diksmuide worden geregeld hoge concentraties aan zwevende stoffen vastgesteld.

Algemeen kan dus gesteld worden dat de IJzer stroomopwaarts door een betere waterkwaliteit wordt gekenmerkt dan stroomafwaarts. De kwaliteitsdaling wordt voornamelijk veroorzaakt door de Ieperlee, de Martjesvaart en, zoals eerder vermeld, de Handzamevaart.

In mei 2000 werd op de IJzer in Nieuwpoort opnieuw een grote vissterfte vastgesteld. Oorzaak hiervan was uitspoeling van het bekken van de Handzamevaart na hevige regenbuien.

Heel het IJzerbekken kent globaal een overbelasting aan nitraten ; een deel daarvan komt uit Frankrijk. Stroomafwaarts de grensovergang wordt in 2000 gemiddeld 46 milligram nitraat per liter gemeten.

De algemene basiskwaliteitsnorm voor organochloorpesticiden (mediaan totaal  $\leq 20$  ng/l) werd overschreden in de IJzer aan de Franse grens (41 ng/l). Bovendien werd een te hoge mediaanconcentratie aan endosulfansulfaat gemeten (14 ng/l), terwijl de basiskwaliteitsnorm voor individuele organochloorpesticiden 10 ng/l toelaat. (*ng : nanogram = 10<sup>9</sup> gram – red.*)

Relatief hoge gemiddelde concentraties worden teruggevonden voor het insecticide lindaan (60 ng/l) en de herbiciden diuron (883 ng/l) en isoproturon (247 ng/l).

#### Viswater

Volgende waterlopen uit het bekken van de IJzer hebben de wettelijke bestemming viswater : de Vleterbeek, de Kasteelbeek, de Blankaartvijver, het Kanaal Ieper-IJzer, de Peserbeek, de Boezingegracht, de Houtensluisvaart, de Stenensluisvaart, het Langgeleed en de IJzer zelf.

Zoals dat het geval is voor de meeste viswaters, is er ook in dit bekken een probleem met de parameter nitriet.

In de IJzer worden over het volledige traject van aan de Franse grens tot aan de monding overschrijdingen vastgesteld van de strengere viswaternormen voor ammonium en zwevende stoffen. De frequentie van de overschrijdingen stijgt echter naar de monding toe. Ook op het vlak van opgeloste zuurstof wordt dit verschijnsel vastgesteld.

2. Verwacht mag worden dat de kwaliteit de volgende jaren nog geleidelijk zal verbeteren.

De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) heeft in 2001 een AWP 2 (Algemeen Waterkwaliteitsplan) voor het bekken van de IJzer gepubliceerd. In het AWP 2 worden voor een beperkt aantal parameters vrachtenbalansen opgesteld en gebeurt een toetsing aan de milieukwaliteitsnormen om na te gaan welke saneringsinspanning nodig is van welke doelgroep om tot een

aanvaardbare waterkwaliteit te komen. In de toekomst zullen de huishoudens, industrie en landbouw in het IJzerbekken een belangrijke bijdrage moeten leveren in het bereiken van de milieukwaliteitsnormen. De reeds bekende saneringsinspanningen (onder andere waterzuiveringsinfrastructuur) worden doorgerekend naar hun effect op de waterkwaliteit. Tegelijkertijd werden modellen gekalibreerd en geoperationaliseerd om deze berekende saneringsinspanningen modelmatig te onderbouwen.

De voorbije jaren werden al belangrijke inspanningen geleverd door de verschillende doelgroepen.

De rioolwaterzuiveringsinfrastructuur is reeds verregaand uitgebouwd. Eind 1997 was 53 % van de bevolking aangesloten op een rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI) of kleinschalige waterzuiveringsinstallatie (KWZI). Eind 2000 bedroeg dit percentage reeds 62 %. De rioolwaterzuiveringsinfrastructuur is reeds verregaand uitgebouwd : de zuiveringsgraad zal zo'n 73 % bedragen op basis van de aanwezige en reeds geplande en opgedragen investeringsprogramma's. In de toekomst zal dit nog stijgen door verdere optimalisaties en aansluitingen op bestaande RWZI's of KWZI's. De verdere uitbouw van de gemeentelijke rioleringsstelsels en de bepaling waar men dient in te staan voor de zelfzuivering, zullen tevens weerslag hebben op de betrokkenheid van de gemeenten en de burgers. Hierdoor zal de zuiveringsgraad nog sterk verhoogd worden.

De werking van de heden operationele zuiveringsinstallaties is vrij goed en wordt in de toekomst geoptimaliseerd naar de verwijdering van stikstof en fosfor (installaties van Poperinge en Diksmuide-Woumen). De industrie heeft in het verleden reeds belangrijke inspanningen geleverd in de uitbouw van de eigen zuiveringsinfrastructuur. Deze inspanningen worden voortgezet.

Door het in werking treden van het MAP 2 kan een daling van het agrarische aandeel in de vervuiling (nitraten) worden verwacht (*MAP : Mestactieplan – red.*). In de schoot van het bekkencomité IJzer is momenteel een ad hoc werkgroep "atrazine" actief, die het probleem van de pesticiden aanpakt.

In 2000 werd ook op de grensvormende Heidebeek een duidelijke kwaliteitsverbetering vastgesteld ten gevolge van saneringen in het Frans gedeelte van dit bekken.

3. De IJzer werd door het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer (IBW), in samenwerking met de Houtvesterij Brugge, in het kader van het monitoringmeetnet, in juni 2001 op negen plaatsen elektrisch bevestigd. Tijdens deze campagne werden achttien vissoorten gevangen, namelijk paling, brasem, kolblei, gibel, karper, riviergrondel, blankvoorn, rietvoorn, zeelt, snoek, drie-doornige en tiendoornige stekelbaars, baars, snoekbaars, de beschermde soorten vetje, bittervoorn en kleine modderkruiper en de brakwatersoort bot. Op een totale lengte afgevisste oever van 3.290 meter werden 741 vissen gevangen, met een totale biomassa van ongeveer 32 kilogram.

De meest verspreide soorten op de IJzer zijn paling (werd op 9 staalnameplaatsen gevangen) en blankvoorn (werd op 8 staalnameplaatsen gevangen). Blankvoorn is de frequentst gevangen soort (34,3 %), gevolgd door paling (18,1 %) en riviergrondel (15,0 %). Qua biomassa is gibel de dominante soort (21,9 %), gevolgd door paling (20,2 %) en blankvoorn (15,7 %). Vetje en zeelt werden elk slechts één maal gevangen. Kleine modderkruiper werd op de twee meest stroomopwaarts gelegen staalnameplaatsen gevangen, namelijk ter hoogte van de grens met Frankrijk en ter hoogte van Roesbrugge. De grootste soortendiversiteit (13 soorten) vinden we terug op de staalnameplaatsen gelegen in Lo-Reninge en in Diksmuide ter hoogte van Engelendelft.

In 1996 werd de IJzer ook op deze negen staalnameplaatsen bemonsterd. Dezelfde staalnameplaatsen beschouwd, werden toen ook achttien vissoorten gevangen. Vissoorten die in 1996 op deze staalnameplaatsen werden aangetroffen maar niet in 2001 waren : blauwbandgrondel en bermpje ; vissoorten die in 1996 niet werden gevangen op deze overeenkomstige staalnameplaatsen maar wel in 2001 zijn : brasem en karper.

In 1996 werd de IJzer echter uitvoeriger bemonsterd, met een totaal van 21 locaties (waarvan één gelegen in het mariene gedeelte van de IJzermonding en vier op zijwateren die in open verbinding staan met de IJzer (spaarbekken van Nieuwpoort, Dode IJzer, St.-Jacobs-Kapelle en monding Poperingse Vaart)). In totaal werden 23 vissoorten gevangen, namelijk de voornoemde vissoorten, aangevuld met sprot, alver en pos (deze vissoorten werden telkens slechts op 1 locatie van de 21 aangetroffen). Op basis van aan-

tallen werd het visbestand ook in 1996 gedomineerd door bankvoorn (53,1 %) (Denayer en Belpaire, 1997).

Op zes van de negen staalnameplaatsen die zowel in 1996 als in 2001 werden bemonsterd, is de soortendiversiteit toegenomen, op twee staalnameplaatsen is deze ongewijzigd gebleven en op één plaats, namelijk in Diksmuide, ter hoogte van de Hanzamevaart, is de soortendiversiteit achteruitgegaan van zeven naar vier soorten. Wel merken we hier op dat men op deze plaats aan het baggeren was, zodat de beperkte vangsten op deze plaats ook wel aan deze werken kunnen te wijten zijn. Wanneer we de vangstaantallen/100 m 1996-2001 vergelijken op de plaatsen waar dit mogelijk is (8 staalnameplaatsen), is het moeilijk om een trend te vinden. Op deze acht plaatsen samen werd in 1996 een vangstaantal van 218 stuks/800 m gevonden, voor 2001 is dat 185 stuks/800 m, dus vrij vergelijkbaar.

Wanneer we de individuele staalnameplaatsen beschouwen, is dit vrij afwisselend ; op plaatsen waar in 1996 veel exemplaren werden gevangen, worden in 2001 weinig vissen aangetroffen en omgekeerd. Wel zien we dat er vanaf Diksmuide ter hoogte van de Handzamevaart tot Nieuwpoort in 2001 heel wat minder aantallen worden aangetroffen (in 1996 werden op dit stuk nog de meeste exemplaren gevangen). Dit feit zou kunnen te wijten zijn aan de baggerwerken die van Diksmuide tot Nieuwpoort werden uitgevoerd tijdens de afvisning van 2001, waardoor de vis is afgeschrikt. Dit geldt echter niet voor de biomassa (zie verder).

De biomassa beschouwende, zijn er zes plaatsen vergelijkbaar. Ook voor de biomassa is er geen trend te vinden. Op de zes plaatsen samen werd in 1996 4,3 kg/600 m afgevisst ; in 2001 is dit 4,1 kg/600 m. Opnieuw vrij vergelijkbaar. En ook hier is het zo dat, wanneer we de individuele staalnameplaatsen beschouwen, er een vrij afwisselend patroon te vinden is ; op plaatsen waar in 1996 een grote biomassa werd gevangen, wordt in 2001 een kleine biomassa gevangen en omgekeerd. De hoogste biomassa werd in 2001 aangetroffen op het stuk Vleteren/Diksmuide (Engelendelft). De hogere biomassa (in vergelijking met 1996) op het stuk Diksmuide (Engelendelft)-Nieuwpoort is veroorzaakt door de vangst van enkele grotere exemplaren. In 1996 werden hier vooral veel kleine exemplaren gevangen.

Tabel 1 : Overzicht aangetroffen vissoorten en totaal aantal soorten (N) in 2001 (1ste rijen) 1996 (2de rij)

	paling	brasem	kolblei	giebel	karper	rivier- grondel	blauw- band- grondel	blauw- vetje	bitter- voorn	blank- voorn	riet- voorn	zeelt	kl. modder- kruiper	bermpje snoek	stekel- baars	3D stekel- baars	10D stekel- baars	baars	snoek- baars	bot	N
Grens met Frankrijk (1)	X X			X X		X					X		X X		X X		X X		X X		6 6
Roesbrugge, Poperinge			X			X		X		X			X		X		X		X		8
aan Dode Ijzer (2)	X X		X X			X X		X X		X X		X		X		X		X X		X X	8 8
Alveringem, Stavele ter hoogte van Neerloop- beek (3)	X X	X X	X X	X X		X X		X X		X X				X X		X X		X X		X X	10 8
Vleteren, ter hoogte van Elzen- damme- brug (4)	X X	X X	X X	X X	X X	X X		X X		X X				X X		X X		X X		X X	10 5
Lo-Reninge, Neerschote- brug (5)	X X	X X	X X	X X	X X	X X		X X		X X		X		X		X		X X		X X	13 4
Diksmuide, ter hoogte van Engelen- delft (6)	X X	X X	X X	X X	X X	X X		X X		X X				X		X		X X		X X	13 5
Diksmuide, aan Handza- mevaart (7)	X X			X X		X X				X X								X X		X X	4 7
Nieuwpoort, Schoorbakke- brug (8)	X X	X X	X X	X X	X X	X X		X X		X X								X X		X X	7 3
Nieuwpoort, spaarbekken (9)	X X			X X		X X		X X		X X							X		X X		5 4



Tabel 2 : Effectieve vangst per soort en per staalnameplaats uitgedrukt in CPUE (in G/100 m en N/100 m, met G = gewicht in gram en N = aantal)

Plaats	paling	brasem	kolblei	giebel	karper	rivier- grondel	vetje	bitter- voorn	blank- voorn	riet- voorn	zeelt	kl. modder- kruiper	snoek	3D stekel- baars	10D stekel- baars	baars	snoek- baars	bot	Totaal in 2001	Totaal in 1996
1	G/100 m N/100 m	36,3 3,7		52,1 1,1				1,5 0,5				3,1 1,6		2,1		10,9 0,5			103,9 9,5	nt besch* 17
2	G/100 m N/100 m	280,2 6,4	3,1 2,0			26,7 7,8		5,6 3,2	7,2 2,8			1,0 0,4		0,2 1,4		2,8 0,2			326,8 24,2	2.530 42
3	G/100 m N/100 m	131,0 2,6	322,7 1,0	20,4 1,0		43,9 9,4		2,3 1,2	112,8 10,8				0,1 0,4	0,1 0,4	0,2 0,4	17,3 0,4			650,8 27,6	670 27
4	G/100 m N/100 m	1.207,0 20,0	300,9 0,7	341,9 8,0	12,7 4,0	59,8 9,3		3,9 2,7	443,1 19,3	74,5 2,7			3,3 0,7		29,2 1,3				5.535,8 70,0	nt besch* 27
5	G/100 m N/100 m	138,7 3,5	274,0 1,0	465,9 12,5	132,4 0,5	7,2 1,5		1,8 0,5	368,1 17,5	78,0 1,0	801,3 0,5			0,2 0,5	0,7 2,5	10,1 0,5	41,9 3,5		2.320,3 45,5	** **
6	G/100 m N/100 m	296,1 4,6	72,6 0,2	342,1 5,6	241,6 0,4	3,0 0,4			358,1 20,0	40,3 2,2			3,3 0,6		53,2 2,0	8,8 1,6			1.422,8 39,4	40 9
7	G/100 m N/100 m	57,2 1,8				2,1 0,4			181,0 2,7	6,1 0,2									246,4 5,1	650 43
8	G/100 m N/100 m	106,9 3,0	256,8 0,3	24,4 0,5	217,5 0,3	21,2 0,3			25,9 1,3									0,9 0,8	653,6 6,5	50 9
9	G/100 m N/100 m	25,3 0,5		8,9 0,3					85,0 1,3								668,3 0,3	13,0 3,5	800,5 5,9	340 44

\* Niet beschikbaar

\*\* In 1996 werd hier een sleep uitgevoerd, zodat deze cijfergegevens niet vergelijkbaar zijn met de elektrovisserij van 2001

**Vraag nr. 125**  
**van 8 februari 2002**  
**van de heer MARINO KEULEN**

*Dender – Waterkwaliteit en visbestand*

De Dender is een traagstromende rivier met een vrij laag verval. Deze bevaarbare waterloop werd op Vlaams grondgebied ten behoeve van de scheepvaart op acht plaatsen opgestuwd en van sluisen voorzien.

De kwaliteit van de Dender is in het begin van de jaren '90 merkbaar verbeterd. De biologische waterkwaliteit was "slecht" tot "matig" (VMM, 1997). Samen met een zeker herstel van het visbestand heeft in die periode ook de hengelaar zijn plaats teruggevonden langs de oever van de Dender.

1. Wat is voor de Dender de kwaliteitsverbetering of kwaliteitsverslechtering van het water (fysico-chemische en biologische kwaliteit) voor de jaren 2000 en 2001 ?

2. Welke vooruitgang verwacht men de komende jaren ?

Wanneer wordt een optimaal niveau van de waterkwaliteit verwacht ?

3. Op welke plaatsen is het visbestand op de Dender het grootst en op welke plaatsen bijna onbestaande ?

**Antwoord**

1. Aangezien de kwaliteitsgegevens inzake het jaar 2001 nog niet volledig gevalideerd, verwerkt en geëvalueerd werden, kan nog geen uitspraak gedaan worden over eventuele wijzigingen in de kwaliteit tegenover 2000.

De biologische kwaliteit van de Dender is in 2000 matig in het gedeelte opwaarts Liedekerke (BBI = 5-6). Afwaarts Liedekerke wordt tot aan de monding in de Schelde in Dendermonde over het volledige traject een slechte topkwaliteit gemeten (BBI = 4). De kwaliteitskentering ter hoogte van Liedekerke treedt op vanaf de samenvloeiing met de zwaar verontreinigde Bellebeek en verbetert niet meer tot aan de monding met de Schelde. (*BBI : Belgische Biotische Index – red.*)

Op het vlak van zuurstofhuishouding is de kwaliteit van de Dender over zijn volledige lengte

matig. Enkel in het centrum van Geraardsbergen (509500 – ter hoogte van het zwembad) wordt een goede zuurstofhuishouding waargenomen.

De kwaliteitsschommelingen die vroeger zowel biologisch als op het vlak van de zuurstofhuishouding vastgesteld werden, worden in 2000 niet meer waargenomen.

*Kwaliteit viswaters*

Bij besluit van de Vlaamse regering hebben de Dender en een groot deel van zijn zijwaterlopen de bestemming "viswater" gekregen. Uit de analyseresultaten blijkt echter dat geen enkele waterloop binnen het Denderbekken voldoet aan de gestelde kwaliteitseisen.

In de Dender zelf worden voornamelijk in de zomer periodes van zuurstoftekort vastgesteld. Ook het ammoniumgehalte (norm = gemiddelde concentratie niet groter dan 0,78 mg N./l) wordt nagenoeg continu overschreden (*N : stikstof – red.*). Zoals in de meeste viswaters in Vlaanderen, wordt de nitrietnorm overschreden. Op het vlak van opgelost koper en totaal zinkgehalte rijzen geen problemen.

2. De kwaliteit van de Dender is overwegend slecht. De rivier stroomt Vlaanderen binnen met een matige waterkwaliteit. Verwacht mag worden dat de waterkwaliteit de volgende jaren geleidelijk zal verbeteren, vooral wat de zijwaterlopen van de Dender betreft. Deze worden momenteel stroomafwaarts nog sterk verontreinigd door lozingen van huishoudelijke of industriële aard.

De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) heeft een AWP 2 (Algemeen Waterkwaliteitsplan) voor het bekken van de Dender opgesteld. In het AWP 2 worden voor een beperkt aantal parameters vrachtenbalansen opgesteld en gebeurt een toetsing aan de milieukwaliteitsnormen om na te gaan welke saneringsinspanning nodig is van welke doelgroep om tot een aanvaardbare waterkwaliteit te komen. In de toekomst zullen de huishoudens, industrie en landbouw in het Denderbekken een belangrijke bijdrage moeten leveren in het bereiken van de milieukwaliteitsnormen. De reeds bekende saneringsinspanningen (onder andere waterzuiveringsinfrastructuur) worden doorgerekend naar hun effect op de waterkwaliteit. Tegelijkertijd werden modellen gekalibreerd en operationa-

liseerd om deze berekende saneringsinspanningen modelmatig te onderbouwen.

De voorbije jaren werden reeds inspanningen geleverd door de verschillende doelgroepen.

De rioolwaterzuiveringsinfrastructuur is ten dele uitgebouwd, zodat momenteel het afvalwater van 41 % van de bevolking aangesloten is op een rioolwaterzuiveringsinstallatie of kleinschalige waterzuiveringsinstallatie. In de periode tot circa 2005 zal hier nog eens 38 % bijkomen. Voor ruim 20 % van de bevolking zal worden nagegaan of het afvalwater via een openbare kleinschalige dan wel via een individuele zuivering moet worden behandeld, hetgeen zijn weerslag zal hebben op de betrokkenheid van de gemeenten en de burgers. De werking van de heden operationele zuiveringsinstallaties zal in de toekomst verder geoptimaliseerd worden naar de verwijdering van stikstof en fosfor en naar afkoppeling van hemelwater. De industrie doet belangrijke investeringen in zuiveringsinfrastructuur en door het in werking treden van het MAP 2 kan een daling van het agrarische aandeel in de vervuiling worden verwacht (*MAP : Mestactieplan – red.*).

Het effect van deze investeringen op de waterkwaliteit van de Dender zal zich de komende jaren laten voelen.

- De Dender werd door het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer (IBW) in het kader van het pollutantenmeetnet en een Vlinaproject, in 2000, van Geraardsbergen tot Dendermonde, op vijf plaatsen bemonsterd (*Vlina : Vlaams Impulsprogramma Natuurontwikkeling – red.*). In totaal werden volgende zeventien vissoorten gevangen : paling, brasem, gibel, karper, riviergrondel, blauwbandgrondel, winde, bittervoorn, blankvoorn, rietvoorn, zeelt, biermpje, snoek, driedoornige stekelbaars, zonnebaars, baars en snoekbaars.

Paling, gibel, riviergrondel en blankvoorn werden op elk van de vijf staalnameplaatsen gevangen. De beschermde vissoort biermpje werd enkel op het meest stroomopwaarts gelegen

staalnamepunt in Geraardsbergen gevangen. Bittervoorn, gevoelig voor watervervuiling, werd op twee staalnameplaatsen aangetroffen, namelijk in Geraardsbergen en in Idegem.

Deze twee plaatsen bevatten ook de grootste soortendiversiteit (respectievelijk 14 en 15 soorten). Bittervoorn werd tijdens de visbestandsopnames in 1996 niet op de Dender aangetroffen. Op de overige gemeenschappelijke staalnameplaatsen (1996-2000) is de soortendiversiteit per staalnameplaats in het algemeen toegenomen. Brasem, bittervoorn, zonnebaars en snoekbaars zijn soorten die in 2000 werden aangetroffen maar niet in 1996. Soorten die in 1996 werden aangetroffen op de gezamenlijke staalnameplaatsen maar niet meer in 2000 zijn : alver en pos. De recentelijk in Vlaanderen geïntroduceerde exoot blauwbandgrondel werd in 1996 slechts op één staalnameplaats gevangen, namelijk in Liedekerke ; nu werd deze in Geraardsbergen, in Idegem en in Appels gevangen. Van Geraardsbergen tot Ninove is riviergrondel de frequentst aangetroffen soort. Meer stroomafwaarts is er een verschuiving naar blankvoorn. De kleinste soortendiversiteit en densiteit vinden we op het staalnamepunt gelegen in Appels (Dendermonde) ; hier werden zes vissoorten gevangen. In 1996 werden hier slechts drie vissoorten aangetroffen.

In 2001 is een monitoringmeetnet voor de visstand van de Vlaamse oppervlaktewaters van start gegaan. Dit visstandsonderzoek wordt uitgevoerd door het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer. De bedoeling is de kwaliteit van de visstand te onderzoeken om aldus ook een beeld te verkrijgen van de ecologische waterkwaliteit. De gegevens worden in een databank ingevoerd. Dit meetnet omvat circa 900 meetpunten, waarvan 550 op stromende waters. Deze locaties zullen om de twee à drie jaar bemonsterd worden. Voor de Dender werden negen meetplaatsen geselecteerd (Geraardsbergen, Idegem, Pollare, Ninove, Liedekerke, Eremodegem, Hofstade, Denderbelle, Appels). De eerstvolgende visstandbemonsteringen zullen plaatsvinden eind maart 2002.

Tabel : Overzicht van aangetroffen vissoorten en totaalaantal soorten (N) op de verschillende staalnameplaatsen op de Dender (gegevens verzameld in het kader van een Ulima-project en pollutentmeetnet)

Plaats	paling	brasem	giebel	karper	rivier- grondel	blauw- band	winde	bitter- voorn	blank- voorn	riet- voorn	alver	zeelt	bermpje	snoek	3D stekel- baars	zonne- baars	baars	pos	snoek- baars	N
Geraardsbergen, voor en na sluis	X		X	X	X	X	X	X	X	X		X	X		X	X	X			14
			X	X	X		X		X	X		X		X						9
Iddegem, sas	X	X	X	X	X	X		X	X	X		X	X	X	X	X	X		X	15
	X		X	X	X		X		X	X	X		X	X	X	X	X			12
Ninove, SO sluis	X		X	X	X				X				X	X			X		X	8
			X	X	X				X			X			X					6
Liedekerke, eilandje + sluis	X		X	X	X				X	X		X				X	X		X	10
	X		X	X	X	X	X		X	X		X	X	X	X			X		13
Appels	X		X		X	X			X										X	6
			X	X											X					3

**DIRK VAN MECHELEN**

VLAAMS MINISTER  
VAN FINANCIËN EN BEGROTING,  
INNOVATIE, MEDIA  
EN RUIMTELIJKE ORDENING

**Vraag nr. 56**  
**van 17 januari 2002**  
**van de heer CARL DECALUWE**

*Ruimtebalans – Stand van zaken*

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 23 van 10 november 2000 inzake de ruimtebalans bekleemtoonde de minister dat de cijfers nog bijgesteld moesten worden, rekening houdende met de afwijkende bestemmingen vervat in ongeveer vijfduizend bijzondere plannen van aanleg (BPA). Op dat ogenblik was de integratie van de gegevens in de ruimtebalans volop aan de gang (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 2 februari 2001, blz. 962).

1. Is de verwerking en integratie van deze gegevens uit de BPA's in de ruimtebalans reeds voltooid ?

Zo ja, in welke mate beïnvloeden de bestemmingen in de BPA's de ruimtebalans ?

Zo neen, wanneer wordt deze oefening beëindigd ?

2. Wat is dan de huidige stand van zaken in de ruimtebalans onderverdeeld naar provincie ?

**Antwoord**

1. De verwerking en integratie van de gegevens uit de BPA's in de ruimtebalans

De afdeling Ruimtelijke Planning maakt een GIS-datalaag aan die de contouren van alle BPA's bevat, ingetekend op topografische kaarten op schaal 1/10.000, en die de afwijkende bestemmingen ten opzichte van het gewestplan afbakent (*GIS: Geografisch Informatiesysteem – red.*). Daarbij werd in verschillende fasen gewerkt.

- In een eerste fase werd een methodiek ontwikkeld die de operatoren in staat moest stellen snel en op een eenvormige manier afwijkende bestemmingen vervat in BPA's te detecteren.

- Daarna werden alle BPA's en hun afwijkende bestemmingen die werden goedgekeurd na 1 januari 1994 ingevoerd. De dataset van de BPA-contouren en hun afwijkende bestemmingen is op dit moment geactualiseerd en gecorrigeerd vanaf 1 januari 1994 en wordt ook systematisch up-to-date gehouden.
- In een tweede fase werden alle sectorale BPA's ingevoerd met aanduiding van de bestaande vergunde toestand en de uitbreiding. Dit bestand is actueel tot 1 januari 2001.
- In een derde fase werden de resultaten van de vervalregeling ingebracht in het databestand van de BPA-contouren.

Daarnaast is het project van de scanning van BPA's lopende. Voor de reeds ingevoerde afwijkende bestemmingen kunnen volgende gegevens verstrekt worden. De cijfers zijn een som van de toegestane afwijkingen binnen een BPA (goedgekeurd na 1/1/1994), zonder een echte balans (in plus of in min) te maken van de gegevens en zonder eventuele compensaties die gebeurd zijn in gewestplannen daarbij in rekening te brengen.

	Opp. aan afwijkende bestemmingen (per bestemmingscategorie)	
Er zijn 30-tal sectorale BPA's goedgekeurd (tot 1/1/2002)	Industrie	237 ha
Er zijn 1.022 afwijkende BPA's goedgekeurd na 1/1/1994	Wonen	378 ha
	Recreatie	283 ha
	Natuur	253 ha
	Overig groen	274 ha
	Bos	29 ha
	Landbouw	282 ha
	Industrie	945 ha
	Overige	236 ha

Momenteel wordt gewerkt aan de invoer van de BPA's goedgekeurd voor 1 januari 1994 en hun afwijkende bestemmingen. Er zijn in totaal 5.912 BPA's goedgekeurd voor 1 januari 1994, waarvan een groot aantal goedgekeurd voor december 1976 (datum waarop het eerste gewestplan definitief werd goedgekeurd). Zodoende moeten er nog 1.933 BPA's nagekeken worden op hun afwijking ten opzichte van het gewestplan, voor de overige 3.979 wordt enkel de contour ingevoerd. Op dit moment wordt door drie



operatoren de invoer van drie provincies gedaan en zijn er reeds 600 BPA's ingevoerd. Aan dit invoertempo kunnen de eindresultaten verwacht worden tegen de zomer.

2. Huidige stand van zaken in de ruimtebalans onderverdeeld naar provincie

In onderstaande tabel kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht vinden (per jaar) van de ruimteboekhouding op basis van de gewestplanbestemmingen (oppervlakte in ha). De gegevens van de BPA's (zie punt 1) werden nog niet in de ruimteboekhoudingsdatabank geïntegreerd, en evenmin de oppervlaktegegevens van de ruimtelijke uitvoeringsplannen voor de weekendverblijven.

	1/1/98	1/1/99	1/1/00	1/1/01	1/1/02
Wonen	227.334	227.264	227.178	227.364	227.443
Recreatie	18.240	18.170	17.957	17.913	17.821
Natuur & reservaat	112.982	114.781	115.776	117.390	119.697
Overig groen	35.887	35.912	35.613	35.170	34.969
Bos	42.413	43.040	43.280	43.353	43.803
Landbouw	807.305	805.646	805.026	804.590	802.064
Industrie	56.265	56.533	56.351	56.417	57.591
Overige bestemmingen	59.276	58.358	58.523	57.507	56.341
Totaal	1.359.702	1.359.702	1.359.704	1.359.704	1.359.686 (*)

(\*) In de laatste gewestplanwijziging voor Oostende-Middenkust is de bestemming tot de kustlijn iets meer naar het binnenland verschoven

Onderverdeeld naar provincie geeft dit volgend resultaat (oppervlaktegegevens in ha) :

	Oost-Vlaanderen	West-Vlaanderen	Antwerpen	Limburg Brabant	Vlaams-	Vlaanderen
Wonen	-280	-149	130	152	165	17
Recreatie	-100	57	-173	-64	85	-195
Natuur & reservaat	1.772	1.462	1.290	3.361	757	8.642
Overig groen	-587	-34	-194	197	100	-518
Bos	265	724	81	332	79	1.481
Landbouw	-328	-2.818	-613	-2.201	-664	-6.624
Industrie	786	1.273	72	-458	-73	1.599
Overige bestemmingen	420	-519	-693	-1.316	-473	-2.580

**Vraag nr. 59**  
**van 17 januari 2002**  
**van de heer JOHAN DE ROO**

*Bestemmingswijziging en planbaten – Toepassing*

Een woonhuis met stallen, een boerderij met stallen, een woonhuis met landerijen, een boerderij met landerijen, ... deze vier beschrijvingen liggen in agrarisch gebied en onderscheiden zich duidelijk van elkaar. De gebruikte terminologie zal enkel al bij verkoop de waarde van het goed aanzienlijk beïnvloeden.

In verband met de bepalingen van het decreet op de ruimtelijke ordening rijzen echter nog een aantal bijkomende essentiële vragen.

1. Op welke manier worden de planbaten voor deze vier gevallen toegepast ?
2. Wat primeert bij bestemmingswijziging: woonhuis of boerderij ?

Indien je als landbouwer een "woonhuis" betreft en stopt met de activiteit, dan is er van bestemmingsverandering geen sprake. Indien je als landbouwer een "boerderij" betreft en stopt met de activiteit, dan is er wel sprake van bestemmingsverandering.

Wat zal er gebeuren bij bestemmingswijziging, want ondanks identiek gebruik van het goed is de notariële terminologie determinerend én naar planbaten én naar bestemming ?

### Antwoord

Artikel 88, §1 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (DRO) stelt dat planbaten zijn verschuldigd "wanneer, op basis van een in werking getreden ruimtelijk uitvoeringsplan, een perceel in aanmerking komt voor een vergunning om te bouwen overeenkomstig artikel 99, §1, 1°, of te verkavelen, waarvoor het de dag voorafgaand aan de inwerkingtreding van dat plan niet in aanmerking kwam".

Artikel 88, §2 bevat een aantal ontheffingsgronden voor de planbatenregeling. Zo zijn onder meer geen planbaten verschuldigd "wanneer op basis van het in werking getreden ruimtelijk uitvoeringsplan een perceel met een vergunde woning in aanmerking komt voor een stedenbouwkundige vergunning overeenkomstig artikel 99, § 1, 1°, terwijl de dag voorafgaand aan de inwerkingtreding van dat plan voor die woning toepassing kon gemaakt worden van de bepalingen van artikel 145bis en 195bis, eerste lid, 1°, 2° en 3°.

In de vraag lijken bestemmingswijziging en functiewijziging te worden verward. Wijziging van de bestemming van gronden gebeurt bij planwijziging. Functiewijzigingen hebben te maken met het feitelijk gebruik van een onroerend goed en zijn in sommige gevallen vergunningplichtig. Het vraagstuk van planbaten moet alleen worden onderzocht bij planwijzigingen.

Zolang een gebouw of gebouwencomplex in agrarisch gebied bewoond en/of gebruikt wordt door een landbouwer voor feitelijk landbouwgebruik, rijst het vraagstuk van de zonevreemdheid absoluut niet en lijken vraagstukken van planwijziging niet aan de orde.

Daarnaast vermeld ik dat op basis van artikel 2, § 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 over de vergunningplichtige functiewijzigingen en de van vergunningplicht vrijgestelde werken, een landbouwer die met pensioen gaat en de bedrijfswoning blijft bewonen, geen vergunning voor functiewijziging nodig heeft. Die vergunning voor functiewijziging is wel nodig als na verkoop, vererving en dergelijke een niet-landbouwer in de gebouwen gaat wonen, terwijl daarvoor het onroerend goed voor landbouw (of als landbouwbedrijfs-

woning) werd gebruikt. Er kan ook een vergunning vereist zijn als een landbouwer de landbouwexploitatie stopzet en het gebouw of de gebouwen voor andere doeleinden gaat gebruiken (dit is dus te onderscheiden van de hypothese van de landbouwer die op rust gaat en blijft wonen).

Indien een gebouw of gebouwencomplex in agrarisch gebied niet gebruikt wordt voor landbouwdoeleinden of niet bewoond wordt door een landbouwer op rust, kan het vraagstuk van een zonevreemde functie rijzen. Indien voor de gronden waarop het gebouw of de gebouwen staan een planwijziging gebeurt, kan het vraagstuk van de planbaten rijzen. Indien het gebouw of de gebouwen voor bewoning gebruikt worden, kan de ontheffingsgrond zoals hierboven vermeld relevant zijn.

De benaming die onroerende goederen in het dagelijks taalgebruik en zelfs in notariële publiciteit krijgen, is irrelevant voor het beoordelen van vraagstukken over de bestemming en de functie en vraagstukken zoals zonevreemdheid en planbaten. Bestemming van de grond is te vinden in de plannen. Functie of gebruik is een feitelijk gegeven en uiteraard niet afhankelijk van een benaming.

Hoe notarissen of vastgoedmakelaars in hun publiciteit, akten of overeenkomsten een gebouw of gebouwencomplex willen benoemen, is hun zaak; ik wijs er alleen op dat ze decretaal verplicht zijn om, wat de bestemming van de grond betreft, de officiële benamingen uit de plannen van aanleg of uitvoeringsplannen te gebruiken (artikel 137 en volgende DRO). Indien ze dat niet doen, zijn ze strafbaar (artikel 1.46, eerste lid, 4° DRO).

### Vraag nr. 60 van 22 januari 2002 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

*Zuidelijk Eiland Bornem – Ruimtelijke bestemming*

In de loop van de maand december 2001 liet minister Dua aan het gemeentebestuur van Bornem weten dat, wat de onteigening van het oostelijk deel van het Zuidelijk Eiland in Bornem betreft, een ontwerp van ministerieel besluit (MB) door haar werd ondertekend. Zij deelde daarbij mee dat het dossier wachtte op een akkoord van de minister van Begroting.

Wanneer wordt een definitieve beslissing terzake genomen ?

Minister Dua deelt ook mee dat inzake het westelijk deel van het Zuidelijk Eiland er geen regeringsstandpunt is. Wel stelt zij aan de ministers bevoegd voor Ruimtelijke Ordening, respectievelijk Waterwegen voor om voor het gebied een ruimtelijke visie te ontwikkelen en vast te leggen via een ruimtelijk uitvoeringsplan.

Wat is hierbij de stand van zaken ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

### Antwoord

Voor het Zuidelijk Eiland gelden de bestemmingen zoals aangegeven in het BPA HIN "Landelijk gebied, kanaalzone, zuidelijk deel" en BPA HIN 2 "Industriegebied kanaalzone", beide van de gemeente Bornem en goedgekeurd bij MB van 22 december 1987 (*BPA : bijzonder plan van aanleg – red.*). In deze plannen wordt deels in natuurgebied, groenzone en bufferzone voorzien en deels (tussen het nieuwe kanaaltraject en de Rupel) in industriegebied voor grote en middelgrote bedrijven.

De minister van Leefmilieu heeft het akkoord van de minister van Begroting gevraagd voor de onteigening van het oostelijk deel van het Zuidelijk Eiland voor het behoud van de natuurwaarden. Dit komt overeen met het regeringsstandpunt terzake, en ik heb voor het oostelijk deel zelf geen bezwaar.

De ontsluiting van het westelijk deel van het Zuidelijk Eiland dient evenwel te gebeuren via het oostelijk deel. Hiermee werd echter geen rekening gehouden in het onteigeningsplan opgesteld door minister Dua. Omtrent de onteigening van die gronden kan dus nog geen akkoord gegeven worden. Immers, zolang de wijze van inrichting van het westelijk deel niet definitief vastligt, is het niet mogelijk om te oordelen of de gevraagde onteigeningen inpasbaar zijn in de gewenste ontwikkeling.

Voor het westelijk deel van het Zuidelijk Eiland lijkt het aangewezen de bestemming industriegebied te behouden, omdat deze voorziening, waarvoor reeds zeer grote investeringen werden uitgevoerd, tegemoetkomt aan de behoefte aan industriegebieden en aan de functies voor de hoofdwaterweg Zeekanaal Brussel-Ruppel. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger reeds eerder werd meegedeeld, moet bij de inrichting van dat gebied in ieder geval rekening gehouden worden

met het nabijgelegen Habitatrictlijngebied. Een ander standpunt heeft de Vlaamse regering nog niet ingenomen.

Een vraag van minister Dua betreffende de aanvraag voor begrotingsakkoord voor voormelde onteigening omvat geen vraag tot het westelijk deel ervan.

Ten slotte wens ik ook nog te verwijzen naar mijn antwoorden in de commissievergadering van 28 juni 2001 (*vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen ; Handelingen Commissievergaderingen nr. 224 van 28 juni 2001, blz. 4 e.v. – red.*).

(*Antwoord Steve Stevaert : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11-12-13 van februari-maart 2002, blz. 1214 – red.*)

### Vraag nr. 61 van 22 januari 2002 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

*VRT Vlaanderen Vakantieland – Financiële bijdrage gemeenten*

Het VRT-programma "Vlaanderen Vakantieland" vraagt een fikse financiële bijdrage aan gemeenten die aan bod komen.

Voor de reportages die over buitenlandse bestemmingen handelen, lijkt me dat logisch, maar het lijkt me minder voor de hand liggend dat Vlaamse toeristische streken geld op tafel moeten leggen om aan bod te komen op de Vlaamse openbare omroep.

Is de minister op de hoogte van die gang van zaken ?

Vindt hij dat normaal ?

Indien niet, welke maatregelen overweegt hij ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme.

### Gecoördineerd antwoord

Het is niet juist dat het VRT-programma "Vlaanderen Vakantieland" een financiële bijdrage vraagt aan de gemeenten die aan bod komen.

Voor het programma loopt een samenwerkingsverband tussen de VRT, Toerisme Vlaanderen, OPT,

de NMBS, Neckermann en de provinciale federaties voor toerisme (*OPT: Office de Promotion du Tourisme – red.*). Het coproductiecontract met de provinciale toeristische federaties verankert de intensieve samenwerking, logistieke ondersteuning en aandacht voor Vlaanderen als toeristische bestemming in volle redactionele vrijheid, voor concepten die veel verder gaan dan wat de beheersovereenkomst stipuleert en een win-win zijn voor beide partijen.

De VRT is volgens de beheersovereenkomst niet gehouden om een toeristisch programma over Vlaanderen te maken en zonder de bijdrage van de partners zou het er waarschijnlijk ook niet zijn. De bijdrage is met name noodzakelijk om het programma te kunnen maken.

De toeristische partners participeren vrijwillig in het project, omdat het een goed programma is, dat wervend werkt voor de bestemming – het heeft een hoge kijkdichtheid en kan erg goede waarderingcijfers voorleggen – en omdat zij op die manier inbreng hebben in de redactionele inhoud. De VRT is echter eindverantwoordelijke en beslist alleen over wat er uiteindelijk in komt. Dat is positief, omdat de kijker vertrouwen heeft in het oordeel van de redactie. Als hij de indruk heeft dat het om een verkapte commercial gaat, haakt hij af.

Ik ben op de hoogte van de gang van zaken, aangezien de bijdrage aan het programma door de raad van bestuur van Toerisme Vlaanderen wordt goedgekeurd.

De formule loopt zo goed dat alle partners ze wensen voort te zetten.

**Vraag nr. 62  
van 29 januari 2002  
van mevrouw RIA VAN DEN HEUVEL**

*Woonbehoefte – Kontich*

1. De gemeente Kontich heeft haar woonbehoeftestudie aangepast en opnieuw ter goedkeuring voorgelegd aan de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm). De studie zou binnenkort goedgekeurd terugkeren. Deze studie werd nooit door de gemeenteraad goedgekeurd.

- a) Werd er inderdaad een aanpassing van de woonbehoeftestudie ingediend door de gemeente Kontich ?

- b) Mag een aanpassing aan een woonbehoeftestudie ingediend worden zonder voorafgaand akkoord van de gemeenteraad ?

Moet een kopij van dit document ter beschikking gesteld worden van een gemeenteraadslid als het hierom vraagt ?

2. Op 11 maart 1998 antwoordde toenmalig minister Baldewijns dat er op basis van de toen ingediende woonbehoeftestudie geen gronden in woonuitbreidingsgebieden konden worden aangeslagen. Bij de afbakening van het grootstedelijk gebied Antwerpen kan er worden nagegaan of een bijkomende taakstelling op het vlak van huisvesting aangewezen is.

- a) Werd er intussen al gestart met de afbakening van het grootstedelijk gebied Antwerpen ?

Welke delen van de gemeente Kontich behoren tot het grootstedelijk gebied Antwerpen ?

- b) Worden er extra taken op het vlak van huisvesting toegekend aan de gemeente Kontich ?

Wordt er bij eventuele extra taken verwezen naar het referentiejaar 1992 ?

- c) Worden er bij de afbakening van het grootstedelijk gebied ook taken opgelegd voor de bescherming en de uitbreiding van de groene ruimte in het algemeen en de natuurgebieden in het bijzonder ?

- d) Wordt er in bufferzones rond de bestaande natuur- en bosgebieden voorzien ?

**Antwoord**

1. Stand van zaken woonbehoeftestudie Kontich

- a) De woonbehoeftestudie van 31 december 1996 werd door de gemeenteraad goedgekeurd op 20 oktober 1997.

Nadien werd deze studie diverse malen geactualiseerd. De meest recente studie van mei 2001 zal aan Arohm worden voorgelegd voor advies.

- b) In een woonbehoeftestudie worden beleidskeuzes gemaakt ten aanzien van toekomstige huisvestingsprojecten in de gemeente. Een woonbehoeftestudie is ook een voorafname aan het ge-

meentelijk ruimtelijk structuurplan. Het is dus evenzeer een gemeentelijk beleidsdocument. Daarom is in de omzendbrief van 12 mei 1997 m.b.t. de opmaak van een gemeentelijke woonbehoeftestudie aangegeven dat een woonbehoeftestudie door de gemeenteraad wordt goedgekeurd. Dit geldt ook voor aangepaste studies.

Wat het ter beschikking stellen van gemeentelijke documenten betreft, moeten de regels van de openbaarheid van bestuursdocumenten worden nageleefd.

2. Stand van zaken afbakening grootstedelijk gebied Antwerpen

- a) De afbakening van het grootstedelijk gebied Antwerpen is nog niet opgestart. Delen van de gemeente Kontich zullen ongetwijfeld behoren tot het grootstedelijk gebied Antwerpen, maar de precieze ligging van de afbakeningslijn is dus nog niet bekend.

De opstart van het afbakeningsproces is in principe gepland voor dit jaar. Gezien de complexiteit van het gebied, zal een aangepast bestek voor de opdracht uitgeschreven worden. Mijn administratie is momenteel bezig met de opmaak van het bestek.

- b) De taakstelling ten aanzien van huisvesting wordt voor het gehele grootstedelijke gebied berekend. De mate waarin Kontich een deel ervan zal opnemen, hangt samen met de mogelijkheden die de gemeente op het vlak van woningbouw bezit.

Van de taakstelling wordt het reeds gerealiseerde aantal wooneenheden sinds 1992 afgetrokken. Een deel van de taakstelling is dus al ingevuld.

- c) In principe komen de reserves in de woongebieden en de woonuitbreidingsgebieden in eerste instantie in aanmerking om de taakstelling "wonen" in te vullen.

Er wordt evenwel steeds een ruimtelijke afweging gemaakt met andere functies : bedrijvigheid, recreatie, natuur, bos, ... Het voorzien in groengebieden (bestaande behouden, eventueel uitbreiden, ...) maakt essentieel deel uit van het afbakeningsonderzoek. In tegenstelling tot bedrijvigheid en wonen worden evenwel geen cijfermatige behoeften doorgerekend.

- d) Het afbakeningsvoorstel moet worden vertaald in een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan. Daarin worden concrete bestemmingen vastge-

legd. Voor elke locatie waar een bestemmingswijziging noodzakelijk is, worden voorschriften op maat gemaakt. Het is voorbarig om nu reeds aan te geven waar bijkomende bufferzones moeten komen. Wel wens ik erop te wijzen dat bufferzones in eerste instantie moeten dienen als overgangsbeleid tussen gebieden waarvan de bestemmingen niet met elkaar te verenigen zijn, of die ten behoeve van een goede plaatselijke ordening van elkaar moeten worden gescheiden.

**Vraag nr. 63**  
**van 29 januari 2002**  
**van de heer KARIM VAN OVERMEIRE**

*VRT Ronde van Spanje – Kostprijs en kijkdichtheid*

De VRT had vorig jaar een rechtstreekse dagelijkse reportage van de Ronde van Spanje (Vuelta).

Hoeveel kostte deze uitzending aan de VRT (incl. personeel, verblijf, enz. ...)?

Wat was de kijkdichtheid?

**Antwoord**

Radio

De VRT-radio heeft vorig jaar deze Ronde niet rechtstreeks verslagen.

Televisie

M.b.t. de kostprijs van de uitzending : het parlementaire controlerecht strekt zich niet uit tot deze informatie.

De kijkdichtheid, ten informatieven titel : gemiddeld keken 142.000 Vlaamse kijkers, met een gemiddeld marktaandeel van 29,1 %.

**Vraag nr. 64**  
**van 29 januari 2002**  
**van de heer KARIM VAN OVERMEIRE**

*VRT Olympische Spelen en Paralympics – Zendtijd*

1. Hoeveel uren zendtijd besteedde de VRT aan de Olympische Spelen van Sydney?



2. Hoeveel uren zendtijd besteedde de VRT aan de Paralympics van Sydney ?

### Antwoord

#### Radio

- Op Radio 1 was er iedere dag, van 16 september tot en met 1 oktober 2000, een liveprogramma met olympische verslaggeving en muziek, van 10 tot 13 uur (dus 16 dagen na elkaar). Voorts waren er olympische bijdragen in de programma's "Voor de dag" en "Sport/Wandelgangen". De Olympische Spelen kwamen ook aan bod in de nieuwsbulletins van alle radionetten.
- De Paralympics werden op de VRT-radio niet rechtstreeks verslagen. Uitslagen zijn gegeven in sommige nieuwsbulletins op alle radionetten en in de sportprogramma's op Radio 1. Er zaten journalistieke bijdragen (o.a. interviews) over de Paralympics in het programma "Sport/Wandelgangen" op Radio 1.

#### Televisie

- Alhoewel de VRT om financiële redenen slechts een begrensd uitzendrecht verworven had op de Spelen, heeft de openbare omroep deze investering optimaal gerendabiliseerd. In totaal heeft de VRT 56 uur rechtstreekse verslaggeving kunnen uitzenden en 11 uur extra omkadering.
- De Paralympics werden in de eerste plaats gevolgd via de journaals, met onder meer voorbeschouwingen bij het vertrek van de Belgische delegatie. Tijdens de Spelen is verslag uitgebracht over opmerkelijke prestaties, met uiteraard de nadruk op de Vlaamse deelnemers.

Daarnaast kwamen de paralympische atleten echter ook uitgebreid aan bod in het programma "Man bijt hond", waarbij de programmamakers gedurende een week het doen en laten van de Vlaamse atleten in Sydney op de voet volgden.

Ook het programma "De laatste show" besteedde aandacht aan de prestaties van de Vlaamse atleten. Twee onder hen werden in de studio geïnterviewd.

**Vraag nr. 65**  
**van 29 januari 2002**  
**van de heer KARIM VAN OVERMEIRE**

### *VRT sportreportages – Vrouwensporten*

Een groot deel van de sportbeoefenaars in Vlaanderen zijn vrouwen. Nochtans komen de damesporten in de uitzendingen van de VRT maar mondjesmaat aanbod.

Wat is het huidige beleid terzake ?

Kan de minister hierover, indien mogelijk, cijfermateriaal bezorgen ?

### Antwoord

#### Radio

Er wordt geen afzonderlijk cijfermateriaal bijgehouden over vrouwensporten (of mannensporten). Mannen- en vrouwensporten zitten doorgaans samen in éénzelfde schakelprogramma. Het is ondoenbaar de tijd of het aantal flitsen te tellen die besteed worden aan deze of gene sport.

Vrouwensport wordt benaderd zoals mannensport, op basis van diverse elementen, zoals populariteit bij de Vlaamse bevolking, maatschappelijk gewicht en relevantie, uitstraling en belang van het evenement, actualiteitswaarde, prestaties en resultaten van Vlaamse en Belgische atleten, enzovoort.

Tijdens de Olympische Spelen in Sydney werden vrouwen- én mannensporten gecoverd en daarbij op dezelfde basis behandeld. De (Belgische) vrouwelijke judoka's kregen daar bijvoorbeeld meer aandacht dan hun mannelijke collega's. Hetzelfde geldt voor het tennis, waar de Belgische tennissers (vanwege hun prestaties) het afgelopen jaar meer aandacht kregen dan hun mannelijke collega's, niet alleen op de VRT-radio en VRT-televisie, maar ook in de andere media.

#### Televisie

De VRT voert op alle vlakken een gelijkkansenbeleid, en ook op het vlak van de sport wordt er niet gediscrimineerd.

Telkens er (Belgische) vrouwen internationaal uitblinken, besteedt de openbare omroep er aandacht aan, zoals dit bij de mannen het geval is. Het jongste decennium vertaalde zich dat in ruime aandacht voor het judo, het zwemmen en – sinds een jaar – het (vrouwen)tennis. In het tennis zendt de VRT zelfs meer vrouwen- dan mannenpartijen uit. De openbare omroep levert dan ook belangrijke inspanningen om die tennistoernooien uit te zenden waarbij de prestaties van "onze" meisjes (Kim Clijsters en Justine Henin) aan bod komen.

Ook buiten de eigenlijke competities wordt aandacht besteed aan vrouwelijke sporters. Einde 2000 bracht de openbare omroep in zijn programma "Sportpaleis" een reeks van vier portretten onder de titel "Leading ladies", waarin achtereenvolgens Sabine Appelmans, Brigitte Becue, Gella Vandecaveye en Ulla Werbrouck aan bod kwamen. In het nieuwe duidingsprogramma "Over de lijn" zijn in de eerste vijf uitzendingen zeven studiogasten uitgenodigd, onder wie twee vrouwen. Ook in andere programma's ontvangt de VRT geregeld vrouwelijke (sport)gasten.

**Vraag nr. 66  
van 29 januari 2002  
van de heer CARL DECALUWE**

*Uitbreiding fiscale bevoegdheden – Patrimoniale documentatie*

Ingevolge de goedkeuring van de Lambermontakkoorden kreeg het Vlaams Gewest een grotere fiscale autonomie. Vlaanderen is nu volledig verantwoordelijk (heffingsgrondslag, inning en heffingspercentage) voor een hele reeks bevoegdheden, waaronder registratierechten, verkeersbelasting, schenkingsrechten en dergelijke meer. Voor bepaalde aangelegenheden zijn weliswaar nog samenwerkingsakkoorden en overleg tussen gemeenschappen, gewesten en federale overheid noodzakelijk.

Eén van deze aangelegenheden is het beheer van de patrimoniale documentatie. Deze documentatie is belangrijk, omdat ze nuttig kan zijn voor andere heffingen, zoals registratierechten, successierechten, ... De Administratie van het Kadaster, de Registratie en de Domeinen (Akred) zou onder toezicht van een beheerscomité vallen, dat samengesteld wordt uit vertegenwoordigers van de gewesten en van de federale overheid.

1. Kan de minister enige toelichting geven bij de oprichting van dit beheerscomité en de toekomstige werking van Akred ?
2. De reorganisatie van de Vlaamse administratie wordt volop voorbereid.

Hoe wordt Akred ondergebracht in of verbonden met het nieuwe Vlaamse Ministerie van Financiën en Begroting ?

3. Wat gebeurt er met het statuut van de ambtenaren binnen Akred ?

**Antwoord**

Op 13 november laatstleden heb ik reeds een vraag om uitleg beantwoord van de heer Lucien Suykens over de oprichting van het Agentschap van de Patrimoniale Informatie (API) (*Handelingen Commissievergadering nr. 51 van 13 november 2001, blz. 7 e.v. – red.*).

Ik meen dat ik grotendeels naar dit antwoord kan verwijzen.

Artikel 4, § 2 van de Bijzondere Wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en gewesten, zoals die werd gewijzigd door de Bijzondere Wet van 13 juli 2001 tot herfinanciering van de gemeenschappen en uitbreiding van de fiscale bevoegdheden van de gewesten, bepaalt :

"Het gezamenlijk beheer van de gegevens van de patrimoniale documentatie gebeurt bijwege van een samenwerkingsakkoord zoals bedoeld in artikel 92 bis § 3 van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980".

De verwijzing naar artikel 92bis, § 3 van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 impliceert dat het om een verplicht te sluiten samenwerkingsakkoord gaat.

In uitvoering van deze bepaling werd een ontwerp van samenwerkingsakkoord goedgekeurd op het Overlegcomité tussen de federale regering en de gewest- en gemeenschapsregeringen van 22 maart 2001. Dit samenwerkingsakkoord werd goedgekeurd door de Vlaamse regering op 23 maart 2001.

Op het Overlegcomité van 7 december laatstleden werden nog enkele punctuele wijzigingen aan de tekst van het samenwerkingsakkoord aangebracht. Zo werd een discordantie tussen de Franse en de Nederlandse tekst weggewerkt.

Dit samenwerkingsakkoord voorziet in de oprichting van een Agentschap van de Patrimoniale Informatie. Dit Agentschap vertoont onder meer de volgende kenmerken : het wordt gezamenlijk bestuurd door de federale overheid en door de drie gewesten ; ieder van de vier betrokken actoren (federale overheid en drie gewesten) kan een regeringscommissaris aanstellen ; belangenconflicten kunnen worden voorgelegd aan de Interministeriële Conferentie voor Financiën en Begroting.

Tijdens de laatste vergadering die heeft plaatsgehad tussen de vertegenwoordigers van de onder-

scheiden kabinetten werd de afspraak gemaakt dat alle betrokken partijen zich zouden bezinnen over de functie en de taken die het Agentschap zou moeten vervullen. Er werd evenwel niet in een expliciete timing voorzien.

Welke zijn nu de taken en de rol die het Agentschap zal moeten vervullen? De tekst van het samenwerkingsakkoord zegt hierover het volgende: het Agentschap is bevoegd voor de uitbouw en de exploitatie van de kruispuntbank van de patrimoniale documentatie. Aan het Agentschap kunnen eveneens opdrachten van gezamenlijk belang worden toevertrouwd. De federale overheid en/of een gewest kunnen ook andere opdrachten uitbesteden aan het Agentschap: hiertoe moet dan een aannemingsovereenkomst met het Agentschap worden afgesloten.

De eigenlijke kerntaak van het Agentschap is het functioneren als kruispuntbank van de patrimoniale informatie, naar het model van de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid. Het Agentschap zal dus alle mogelijke patrimoniale informatie centraliseren, om een zo volledig mogelijke patrimoniale documentatie op te bouwen. Deze informatie moet worden aangereikt door de federale overheid in de vorm van de kadastrale documentatie, de documentatie van de registratiekantoren en de documentatie van de hypotheekkantoren. Ook de gewesten verbinden zich ertoe om de patrimoniale informatie waarover zij beschikken, in te brengen en te exploiteren in deze kruispuntbank. Aldus kan het Agentschap informatie verstrekken over de identiteit van de eigenaar, de hypothecaire toestand, het statuut inzake ruimtelijke ordening, de eventuele bodemvervuiling, voorkooprechten, ... kortom, alle informatie die dienstig kan zijn om een zo volledig mogelijk beeld te krijgen omtrent de juridische en feitelijke toestand van een bepaald onroerend goed.

Het spreekt voor zich dat dit in de loop der jaren zal moeten worden opgebouwd. De gemeenten zijn nu bijvoorbeeld volop bezig met het aanleggen van hun vergunningsregisters in het kader van het nieuwe decreet op de ruimtelijke ordening.

Het Agentschap zal ook optreden als distributiecentrum voor de patrimoniale informatie van de overheid. Doordat het Agentschap over alle mogelijke informatie zal beschikken, zal het kunnen fungeren als enig loket voor iedere belanghebbende derde: notarissen, gerechtsdeurwaarders en kandi-

daat-kopers, maar ook de overheid zelf kunnen alle nuttige gegevens verkrijgen bij het Agentschap.

Ik meen dat een versnippering van de patrimoniale informatie nefaste gevolgen zou kunnen hebben. We moeten ervoor zorgen dat we over een zo volledig mogelijke en een zo geïntegreerd mogelijke databank kunnen beschikken. Voor een schuldeiser, zoals bijvoorbeeld een belastingadministratie, is het immers van essentieel belang op een eenvoudige en snelle wijze een volledig beeld te kunnen verkrijgen van de onroerende bezittingen van een schuldenaar. Dit is misschien een enigszins "negatief" voorbeeld, maar ik kan ook heel veel "positieve" voorbeelden geven, waarbij we rechtszekerheid kunnen garanderen voor de mensen die een beroep doen op die kruispuntbank.

Naast deze eigenlijke taak als kruispuntbank van de patrimoniale informatie kan het Agentschap ook bijkomende opdrachten uitvoeren van gezamenlijk belang die wegens het nauwe verband met die patrimoniale informatie worden toevertrouwd aan het Agentschap. Hierbij kan worden gedacht aan bijvoorbeeld een aantal fiscale taken, zoals de invordering van de registratie- en succesierechten, zegelrechten en hypotheekrechten. Ook zou het Agentschap kunnen worden belast met het verschaffen van rechtszekerheid in verband met onroerende zakelijke rechten (een taak die momenteel wordt waargenomen door de hypotheekkantoren).

De taken die nu door de federale patrimoniumdiensten worden uitgeoefend, zouden eveneens door het Agentschap kunnen worden overgenomen. Ik bedoel hier dan de taken van de Aankoopcomités, die ten behoeve van de overheid onroerende goederen onteigenen, aankopen en verkopen, en de domeinkantoren, die roerende goederen verkopen en niet-fiscale schuldvorderingen en penale boeten invorderen. Deze taken zijn onderling en met de patrimoniumdocumentatie nauw verbonden, en vanuit functioneel oogpunt zouden deze diensten best "gegroepeerd" rond de patrimoniale documentatie worden uitgeoefend.

Deze aanvullende taken van gezamenlijk belang kunnen echter enkel aan het Agentschap worden toevertrouwd bij unanieme beslissing van de raad van bestuur. Wat de personeelsbezetting van het Agentschap betreft, dit hangt natuurlijk af van de taken die aan het Agentschap worden toegewezen.

Als het Agentschap inderdaad de zonet omschreven taken van gezamenlijk belang zou moeten uit-

voeren, lijkt het mij logisch dat het hele personeelskorps van de federale administratie AKRED, dit is de Administratie van het Kadaster, de Registratie en Domeinen, door het Agentschap zou worden overgenomen. Over het statuut van de betrokken ambtenaren spreekt het samenwerkingsakkoord zich niet uitdrukkelijk uit. Ik neem echter aan dat zij, voorlopig althans, het statuut van federaal ambtenaar zullen behouden. In de oorspronkelijke tekst werd bepaald dat het statuut van de ambtenaren zou worden bepaald door de raad van bestuur van het Agentschap. Op het Overlegcomité van 7 december laatstleden werd deze zinsnede uit de tekst verwijderd.

Artikel 5, § 3 van de Bijzondere Financieringswet bepaalt dat een gewest de invordering van een gewestelijke belasting van de federale overheid kan overnemen mits het respecteren van een opzegtermijn. Indien een gewest op 1 januari 2002 zou overgaan tot notificatie aan de federale regering van zo een beslissing, dan staat het gewest zelf in voor het invorderen van deze gewestelijke belasting vanaf het begrotingsjaar 2004. Een dergelijke overname kan echter slechts per groep van belastingen geschieden : de belastingen op spelen en weddenschappen, op automatische ontspannings-toestellen en op slijterijen van gegiste dranken vormen een eerste groep ; de registratie- en successierechten vormen een tweede groep ; ten slotte vormen de verkeersbelasting, de belasting op in verkeerstelling en het eurovignet een derde en laatste groep.

Het lijkt mij de evidentie zelf dat, wanneer het Vlaams Gewest de volledige bevoegdheid heeft verworven over een bepaalde belasting, deze overheid ook zelf moet kunnen beschikken over de administratie die instaat voor de invordering van deze belasting. De burger kan in dat geval de belastingheffende overheid identificeren met de overheid aan wie hij uiteindelijk deze belasting daadwerkelijk betaalt. Op een bepaald ogenblik zal de begunstigde overheid deze belasting dus zelf moeten kunnen innen.

De vraag die vandaag rijst inzake die belastingen heeft deels te maken met de bereidheid van de federale overheid om nog te investeren in een administratie en ambtenaren die belastingen innen die exclusief worden toegewezen aan de gewesten. In eerste instantie zullen we uitgaan van de beroeps-ernst en -trots van de betrokken ambtenaren, maar het is een vreemde situatie dat de federale overheid bevoegd is voor ambtenaren die gewestelijke belastingen moeten ontvangen. Op termijn zullen we deze taak dus opnieuw bekijken.

Ik hou van een gezond pragmatisme. Ook in deze aangelegenheid lijkt me meer dan ooit het gezegde "bezint eer ge begint" aangewezen. Vlaanderen heeft de voorbije jaren veel ervaring opgedaan met het zelf innen van sommige belastingen. Ik denk hierbij aan de invordering van de onroerende voorheffing, die met heel wat moeilijkheden gepaard ging, die vaak losstonden van onze eigen mensen die ervoor verantwoordelijk waren. We waren echter afhankelijk van derden voor deze inning. Het lijkt me dan ook onverstandig om nu al een soort opzeg te gaan betekenen aan de federale regering. Ik zal dit dan ook niet voorstellen aan de Vlaamse regering.

Het lijkt me verstandig dat we in de loop van 2002 deze belastingen ernstig onder de loep nemen en bekijken hoe we in eerste instantie kunnen meespelen binnen het API. In de Beleidsbrief wordt daar ook naar verwezen (*Beleidsbrief Financiën en Begroting, Beleidsprioriteiten 2001-2002 ; Stuk 916 (2001-2002) – Nr. 1, blz. 6 – red.*). We moeten onderzoeken of het zin heeft dat Vlaanderen een eigen fiscale dienst gaat uitbouwen en welke stappen daartoe nodig zijn. We moeten de beslissing nemen over het overnemen van deze bevoegdheid op basis van een grondige studie en een goed doordachte aanpak, en op het ogenblik dat we er rijp voor zijn. Pas dan kunnen we de opzeg betekenen aan de federale overheid en onze eigen inning uitbouwen. Dit moet doordacht worden voorbereid. Het gaat hier immers over een belangrijke fiscale hefboom, die ook voor de burger belangrijk is omdat het toch gaat over rechtszekerheid.

Wat nu het toekomstige Vlaams Ministerie van Financiën en Begroting betreft, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger mededelen dat de Vlaamse regering, in haar vergadering van 1 juni 2001, uitgaat van een centralisatie van de fiscale heffingen binnen een verzelfstandigd agentschap, althans wat de operationele taken betreft. De andere taken inzake Vlaamse fiscaliteit zullen een invulling krijgen binnen het kerndepartement.

Om de beslissing omtrent de mogelijke overname in eigen beheer van de dienst van één of meerdere groepen gewestbelastingen terdege voor te bereiden, onderzoekt de Vlaamse regering momenteel de meest geschikte aanpak.

Hierbij moet ook vermeld worden dat voor het federaal Ministerie van Financiën een omvangrijke hervormingsprogramma, genaamd Coperfin, op 1 december jongstleden door de ministerraad werd goedgekeurd.



Een mogelijkheid die nog onderzocht wordt, bestaat erin dat de gewesten, liefst gezamenlijk, op pro-actieve wijze op dit hervormingsprogramma inspelen. Een soort "task force" bestaande uit vertegenwoordigers van de verschillende gewesten zou kunnen worden betrokken bij Coperfin voor die belastingen waarvoor de gewesten vanaf 1 januari 2002 volledig bevoegd zijn. Van die gelegenheid kan namelijk gebruik worden gemaakt om de processen van de gewestbelastingen in kaart te brengen, de volume-indicatoren te bepalen, de kerngegevens te kwantificeren en de ICT-behoefte te bepalen (*ICT : informatie- en communicatietechnologie – red.*).

Een transitieplan kan dan, met het oog op een eventuele overname, worden uitgewerkt.

**Vraag nr. 67**  
**van 29 januari 2002**  
**van de heer KARIM VAN OVERMEIRE**

*VRT sportreportages – Vlaamse kampioenschappen*

1. Hoeveel Vlaamse kampioenschappen werden dit jaar door de VRT volledig rechtstreeks uitgezonden : atletiek (in zaal en open lucht), veldlopen, judo, zwemmen, tennis, karate, badminton, turnen ?
2. Gebeurt het dat de organisatoren aan de VRT betalen om deze uitzendingen te verzorgen ? In welke sporten ? Om welke bedragen gaat het dan ?

**Antwoord**

Radio

1. Op Radio 1 is rechtstreeks verslag gegeven van de Vlaamse VAL-zaalatletiekkampioenschappen op 27 januari in Gent in het programma "Sport Live!" (*VAL : Vlaamse Atletiekliga – red.*). Over dit evenement wordt ieder jaar verslag gebracht.

Andere betekenisvolle Vlaamse kampioenschappen zijn dit jaar (tot op 7/21/2002) nog niet gehouden.

2. Het is nog nooit gebeurd dat de VRT-radio zich liet betalen door organisatoren om reportages te doen.

Televisie

1. De VRT heeft in het jaar 2001 geen enkele van de vermelde Vlaamse kampioenschappen rechtstreeks uitgezonden. Van de meeste heeft de openbare omroep wel een beeldverslag gebracht in de journaals. De VRT zond wel het WK atletiek (Edmonton), het WK veldlopen (Oostende), het EK en het WK judo, het WK zwemmen korte baan (Antwerpen), het tennistoernooi van Knokke en het WK artistieke gymnastiek (Gent) uit, waarbij de Vlaamse deelnemers extra belicht werden. Van de Belgische kampioenschappen atletiek en veldlopen behoren de tv-rechten overigens toe aan VT.M.

Er moet trouwens worden vastgesteld dat op Vlaamse kampioenschappen het deelnemersveld kwalitatief meestal dun bezet is; echte topers in hun discipline zeggen af, omdat ze zich willen concentreren op de internationale evenementen. Met dat kwaliteitsgegeven dient de openbare omroep rekening te houden.

2. Geen enkele organisator betaalt aan de VRT. Wel zijn er organisatoren van kleinere sporten die beelden van hun evenement aanbieden aan de VRT en daarbij zelf de technische kosten van de captatie betalen.

Dat geld komt nooit bij de VRT terecht, wel bij het bedrijf dat instaat voor de captatie.

**Vraag nr. 68**  
**van 29 januari 2002**  
**van de heer JAN LOONES**

*700ste verjaardag Guldensporenslag – Initiatieven*

Het jaar 2002 is gestart in grote euro-forie : iedereen wijst op de inderdaad indrukwekkende effecten rond de invoering van de Europese eenheidsmunt.

Voor Vlaanderen heeft het jaar 2002 nog een andere betekenis : zevenhonderd jaar na de Guldensporenslag moet 2002 een feestjaar worden, met een nieuwe, frisse en toekomstgerichte uitstraling van het Vlaanderen dat wij willen.

Uiteraard hebben de hoogste beleidsvoerders van Vlaanderen, de leden van de Vlaamse regering, in dit opzicht een zeer belangrijke taak. Iedere minister heeft ongetwijfeld, wat zijn/haar beleidsniveau betreft, eigen inzichten over hoe het feestjaar 2002 voor Vlaanderen luister kan worden bijgebracht.



Voor het beleidsniveau Media is daar uiteraard een belangrijke taak weggelegd. Vlaanderen moet via de media gepromoot worden, zeker in dit feestjaar 2002. Vlaanderen moet zijn cultuur leren kennen, waarderen en uitdragen. Ik haal het belang van de rol van de media aan zoals geformuleerd in de Beleidsnota Media : "De media hebben een belangrijke maatschappelijke invloed : zij informeren immers niet alleen, zij kunnen ook gevoelens aanwakkeren of temperen, zij kunnen stimuleren of afremmen ... Hierin ligt dan ook een belangrijke maatschappelijke rol vervat voor alle media : zij kunnen een belangrijke bijdrage leveren om de Vlaming te sensibiliseren op het vlak van zijn cultuur en verdraagzaamheid t.o.v. andere culturen (*Beleidsnota Media 1999-2004 ; Stuk 153 (1999-2000) – Nr. 1, blz. 7 – red.*).

Ook wat de bevoegdheid Begroting betreft, kan de minister bijdragen aan initiatieven ter ondersteuning van allerlei projecten in het kader van het feestjaar 2002 die de uitstraling van Vlaanderen bevorderen. En ook voor de andere bevoegdheden van de minister ten slotte, kan met creatieve invulling iets bijzonders gemaakt worden van het jaar 2002.

1. Op welke manier wordt er, voor de bevoegdheden Financiën, Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, met bijzondere initiatieven bijgedragen tot de uitstraling van het feestjaar Vlaanderen 2002 ?
2. Worden er bijzondere initiatieven ontwikkeld ter gelegenheid van het feestjaar 2002 ?
3. Wordt er gebruikgemaakt van de bijzondere aandacht die Vlaanderen internationaal zal genieten om, wat de eigen bevoegdheden van de minister betreft, acties te ondernemen ?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan minister vice-president Stevaert (vraag nr. 166) en aan de ministers Vogels (nr. 72), Anciaux (nr. 38), Vanderpoorten (nr. 55), Landuyt (nr. 38), Dua (nr. 109), Van Grembergen (nr. 50) en Gabriels (nr. 44).

### Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

(Gecoördineerd antwoord : blz. 1419 – red.)

### Vraag nr. 69 van 5 februari 2002 van mevrouw PATRICIA CEYSENS

#### *Bouwovertredingen – Regularisatieregeling*

Artikel 195quinquies van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening voorziet in een beperkte tijdspanne waarbinnen bepaalde bouwovertredingen kunnen worden geregulariseerd.

Uiteraard is deze bepaling van toepassing op alle regularisatiedossiers die aan de voorwaarden van het decreet voldoen en die na de inwerkingtreding van deze decreetsbepaling werden ingediend.

Intussen rijst de vraag of dit artikel en dus deze regularisatiemogelijkheid ook van toepassing is op regularisatieaanvragen die eveneens aan de voorwaarden van het artikel voldoen, maar die reeds vóór de inwerkingtreding van het nieuwe artikel werden ingediend. Voorzover ik weet, is dit nog niet uitgeklaard.

Is er terzake al een beslissing genomen ?

Is artikel 195quinquies van het decreet van 18 mei 1999 ook van toepassing op een hangende regularisatieaanvraag, in welk geval de minister in laatste aanleg de beslissing neemt, of moet voor dergelijke dossiers een nieuwe regularisatieaanvraag worden ingediend, in welk geval de bestendige deputatie in laatste aanleg beslist ?

### Antwoord

Als algemene regel geldt dat een vergunningverlenende overheid wanneer zij uitspraak doet over een bouw- of verkavelingsaanvraag, niet gebonden is door de reglementering die van toepassing is op de datum van de aanvraag. Zij is er integendeel toe gehouden, als orgaan van actief bestuur, de reglementering toe te passen die geldt op het ogenblik van de uitspraak (RVS nr. 45.326, 16 december 1993, daarna steeds bevestigd).

Deze regel behoeft geen decretale bevestiging of uitklaring : artikel 195quinquies is rechtstreeks en onmiddellijk van toepassing op alle aanvragen, ongeacht de instantie waar de aanvraag zich bevindt, waarin nog geen definitieve beslissing is genomen vóór de inwerkingtreding van dit artikel.

**Vraag nr. 70**  
**van 5 februari 2002**  
**van de heer CHRISTIAN VEROUGSTRAETE**

*Ruilverkaveling – Registratierecht*

Artikel 72 van het Wetboek van Registratie-, Hypotheek- en Griffierechten (W.Reg.) bepaalt dat sommige ongebouwde landgoederen kunnen worden geruild tegen het vast registratierecht.

De bedoeling van dit artikel is de concentratie van landgoederen te bevorderen en aldus de blijvende verbrokkeling van landbouwgronden tegen te gaan. Door een betere groepering van de landerijen kan er trouwens een optimale landbouwexploitatie tot stand worden gebracht. Dit is overigens ook één van de doelstellingen van de ruilverkaveling uit kracht van de wet.

Artikel 72 W.Reg. stelt onder meer als voorwaarde dat de waarde van de geruilde goederen niet meer bedraagt dan een bepaald bedrag, zijnde het kadastraal inkomen vermenigvuldigd met een door de Koning vastgestelde coëfficiënt (thans 350). Deze coëfficiënt dateert van 1978 en werd sindsdien niet meer geactualiseerd, niettegenstaande de verkoopprijzen van de landbouwgronden constant gestegen zijn.

Deze evolutie heeft tot gevolg gehad dat in heel wat landbouwstreken de toepassing van artikel 72 W.Reg. niet meer mogelijk is. Er ontstaat aldus een onrechtvaardige situatie waarbij in de ene streek artikel 72 W.Reg. wel kan worden toegepast, terwijl in een ander gebied artikel 72 W.Reg. onmogelijk kan worden toegepast ...

1. Hoe wordt deze problematiek beleidsmatig geëvalueerd ?
2. Kan er een aanpassing van de coëfficiënt in het vooruitzicht worden gesteld (bijvoorbeeld naar 500), zodat artikel 72 W.Reg. opnieuw in heel Vlaanderen kan worden toegepast ?

Dit zou betekenen dat de eerste doelstelling van dit artikel, namelijk de begunstiging van de concentratie van landgoederen, verder mogelijk wordt gemaakt.

**Antwoord**

1. De nadelen van de overdreven verbrokkeling en verspreide ligging van de tot de bedrijven behorende landbouwgronden zijn voldoende be-

kend. Tijdverlies, verminderde benutting van landbouwmachines, allerhande betwistingen over uitwegen en afpalingen, enzovoort, verhinderen de redelijke uitbating en de verbetering van deze gronden, zij verhogen de exploitatiekosten en maken de landbouw minder winstgevend en productief. Naast de voordelen treden er ook nadelen op: landschapsvershraling, gronderosie, maar ook en vooral problemen met het waterbeheer.

De evolutie van de prijzen heeft inderdaad een effect op het gunsttarief van ruil. Bovendien verloopt deze prijsevolutie niet gelijk in de verschillende landbouwstreken.

2. De Bijzondere Wet van 13 juli 2001 tot herfinanciering van de gemeenschappen en tot uitbreiding van de fiscale bevoegdheden van de gewesten (gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 3 augustus 2001) verschaft het Vlaams Gewest de volheid van bevoegdheid betreffende het registratierecht op de overdracht van in België gelegen onroerende goederen. Dit betekent dat het Vlaams Gewest vanaf 1 januari 2002 vrij de heffingsgrondslag, de tarieven en de vrijstellingen betreffende deze belasting kan bepalen.

De Vlaamse regering nam in dit licht reeds het initiatief om de tarieven van overdracht te verlagen, een gunstmaatregel in te voeren voor onroerendgoedstarters en een principe van meeneembaarheid in te stellen (decreet tot wijziging van het Wetboek van Registratie-, Hypotheek- en Griffierechten).

Tevens zullen ook andere bepalingen van het registratiewetboek aan een grondige analyse (o.a. actualisatie) worden onderworpen.

Ofschoon het technisch vrij eenvoudig is om de depreciatie van het grensbedrag ten gevolge van de afwezigheid van perequatie op te vangen door bijvoorbeeld een geïndexeerd kadastraal inkomen te hanteren, is het gewenst dat de diverse betrokken sectoren mij indicaties geven dat grootschalige ruilverkaveling nog fiscaal moet worden gestimuleerd.

**Vraag nr. 71**  
**van 5 februari 2002**  
**van de heer ERIK MATTHIJS**

*Gelegenheidsslijterijen – Aangifteplicht*

Ingevolge het decreet van 7 december 2001 houdende wijziging van de wetsbepalingen inzake de slijterijen van gegiste dranken, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 15 januari 2002 en in werking getreden op 1 januari 2002, is geen belasting meer verschuldigd voor bepaalde slijterijen van dranken.

Bij de voorbereiding van het decreet is wel aandacht geschonken aan het horecabedrijf en de daarop van toepassing zijnde belastingen, maar niet aan de situatie van de "gelegenheidsslijterij", die belangrijk is voor de vele lokale verenigingen uit de cultuur- en sportwereld, die hun budgetten bijkomend spijzen door occasionele drankenverkoop bij bepaalde manifestaties.

Door het vermelde decreet, dat het nultarief invoert voor onder meer artikel 8 tot 25ter van het koninklijk besluit van 3 april 1953 tot samenordering van de wetsbepalingen inzake de slijterijen van gegiste dranken, is onbetwistbaar ook de "openingsbelasting" van 200 frank per exploitatiedag voor een dergelijke gelegenheidsslijterij vervallen, die in artikel 9, §32, 2° van die bepalingen is ingeschreven.

Verenigingen die een dergelijke slijterij willen uitbaten, zijn tot hiertoe verplicht geweest tot een aangifte met het formulier 240B van de Administratie der Douane en Accijnzen en tot een betaling van bovenvermeld gering bedrag aan de loketten van de bevoegde kantoren. Dit was een vervelende geplogenheden, aangezien door de relatieve schaarste aan dergelijke kantoren leden van verenigingen zich soms over een onredelijke afstand dienden te verplaatsen om soms slechts 200 frank te gaan betalen. Zo diende een lid van een vereniging in Maldegem zich te verplaatsen naar het kantoor in Zelzate (heen en terug meer dan 50 km), aangezien aldaar blijkbaar geen overschrijvingen werden aanvaard, maar enkel contante betaling aan het loket.

Nu wordt met hetzelfde formulier 240B ook de aangifte en betaling geregeld van het accijnsrecht over sterke drank voor dezelfde gelegenheidsslijterijen. Het lijkt mij dat het voormelde decreet de wet van 28 december 1983 betreffende het verstrekken van sterke drank en betreffende het vergunningsrecht onverlet heeft gelaten. Daarin is een belasting van 500 frank per dag vermeld (art. 14, § 3, 2°). Die belasting zijn de potentiële uitbaters van een gelegenheidsslijterij blijkbaar wel nog verschuldigd wanneer zij niet alleen gegiste, maar ook sterke dranken willen slijten.

De situatie lijkt aldus ondoorzichtig geworden, nu blijkt dat de diensten van de Douane en Accijnzen voorlopig ook nog een aangifte eisen voor gelegenheidsslijterijen die enkel gegiste dranken betreffen.

Dit is een vreemd gevolg van het decreet : een aangiftesysteem dat – gelet op de daarop toepasselijke bepalingen duidelijk enkel is opgezet om een belasting te innen – blijft bestaan zonder dat er nog sprake is van een verschuldigde betaling.

Het is bijvoorbeeld de vraag of de bepalingen in het voormelde artikel 18, § 2, die het aantal dagen gelegenheidsslijterij beperken, na het decreet nog een voorwerp of reden hebben.

De Vlaamse administratie moet oog hebben voor de laterale effecten van de Vlaamse wetgeving die tot stand is gekomen, ook al zijn de effecten gesitueerd in de federale sfeer.

Een aantal van de genoemde bepalingen zijn overigens voorzien van strafsancities.

1. Zijn er reeds contacten met de federale Administratie der Douane en Accijnzen betreffende de aangifteplicht voor gelegenheidsslijterijen ?
2. Werd de federale administratie erop gewezen dat de aangifteplicht voor gegiste dranken in gelegenheidsslijterijen ten gevolge van het decreet eigenlijk zonder voorwerp is ?

### Antwoord

Overeenkomstig de Bijzondere Financieringswet van 16 januari 1989 is het Vlaams Gewest bevoegd voor het bepalen van de heffingsgrondslag, de aanslagvoeten en de vrijstellingen van de openingsbelasting op de slijterijen van gegiste dranken.

De wetsbepalingen inzake de slijterijen van gegiste dranken, samengevend bij koninklijk besluit van 3 april 1953, bevatten niet alleen fiscale bepalingen.

Het Vlaams Gewest heeft geen bevoegdheid inzake deze niet-fiscale bepalingen die in het vermelde koninklijk besluit zijn ingeschreven.

Bovendien blijft de federale overheid ( formeel ) nog instaan voor de inning van de belasting. Daardoor blijft ze ook nog bevoegd voor het uitvoeren en wijzigen van de procedureregels.

Zo bepaalt artikel 1 dat een drankslijterij niet kan worden geopend door bijvoorbeeld een persoon die tot een criminele straf is veroordeeld, of die is veroordeeld wegens het houden van een speelhuis of een ontuchthuis, of wegens het onwettig houden van een kantoor voor weddenschappen.

Om deze voorwaarden te kunnen controleren, is het vereist dat de nieuwe uitbater, vijftien dagen voordat hij zijn bedrijf begint, bij de ontvanger der accijnzen een aangifte indient waarbij onder meer een moraliteitsattest gevoegd is.

Voor vaste slijterijen dient bij de aangifte eveneens een plan van de slijterijlokalen en een hygiëneattest te worden bijgevoegd.

Aangezien dit volledig buiten de bevoegdheid van het Vlaams Gewest valt, blijft de federale administratie gerechtigd deze aangifte te eisen.

De niet-naleving van deze aangifteverplichting kan op grond van artikel 35 van voornoemde wet worden gesanctioneerd met een boete, namelijk tweemaal de verschuldigde belasting. Aangezien deze openingsbelasting wat het Vlaams Gewest betreft niet meer verschuldigd is, is deze bepaling dan eigenlijk ook overbodig geworden.

De problematiek werd gemeld aan de Administratie der Douane en Accijnzen. De plaatselijke ontvangers hebben blijkbaar ook al een gelijkaardige opmerking geformuleerd.

**Vraag nr. 74  
van 8 februari 2002  
van mevrouw ISABEL VERTRIEST**

*BPA's – Decretale afwijkingsmogelijkheden*

Artikel 49 van het coördinatiedecreet handelt over de voorwaarden om afwijkingen toe te staan ten aanzien van voorschriften van het bijzonder plan van aanleg (BPA).

Een bijzonder plan van aanleg verduidelijkt de stedelijke beleidsvisie inzake het ruimtelijk gebruik en haar impact binnen het stedelijk weefsel. De bepalingen van een BPA formuleren de richtlijnen die noodzakelijk worden geacht om deze ruimtelijke beleidsvisie te verzekeren.

De algemene bepalingen van een BPA handelen over de algemene voorschriften en voorwaarden

voor het toepassen van de specifieke regels voor de diverse zones van het BPA.

Uit diverse vergunningsdossiers blijkt dat artikel 49 van het coördinatiedecreet ook wordt toegepast indien de algemene bepalingen van een BPA beperkingen bevatten aangaande de mogelijkheid voor het verlenen van afwijkingen.

Deze handelwijze lijkt niet correct.

Wordt een beperking van het verlenen van afwijkingen opgenomen in de voorschriften van een BPA, opgeheven door het toepassen van artikel 49 van het coördinatiedecreet ?

Kan er wel een afwijking worden toegestaan met toepassing van artikel 49 van het coördinatiedecreet wanneer dit in strijd is met de beperkingen inzake het verlenen van afwijkingen die werden bepaald in de voorschriften van een BPA ?

**Antwoord**

Artikel 49 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, bepaalt :

"Op met redenen omkleed voorstel van het college van burgemeester en schepenen kan de Vlaamse regering of de gemachtigde ambtenaar afwijkingen toestaan van de voorschriften van een door de Vlaamse regering goedgekeurd bijzonder plan van aanleg en van de voorschriften van een verkavelingsvergunning, enkel wat de perceelsafmetingen, de afmetingen en de plaatsing van de bouwwerken, alsmede de voorschriften in verband met hun uiterlijk betreft."

Dit decreetsartikel geldt in alle bijzondere plannen van aanleg. Het lijkt mij trouwens dat een BPA niet op wettige wijze deze decretaal omschreven afwijkingsmogelijkheid kan beperken of afschaffen.

Een BPA kan uiteraard (en dit gebeurt vrij frequent) ook eigen, interne afwijkingsregelingen bevatten. Een voorbeeld zijn regelingen inzake de verbouwingmogelijkheden van bestaande bebouwing die niet in overeenstemming is met de toekomstvisie van het BPA. Een ander voorbeeld zijn regelingen in verband met gebouwen of voorzieningen van openbaar nut.

Deze afwijkingsregelingen beperken echter de mogelijkheden van artikel 49 niet.



**Vraag nr. 75**  
**van 8 februari 2002**  
**van de heer FILIP DEWINTER**

*VRT-reeks Scheldenatie – Stand van zaken*

Enige tijd geleden had de VRT-tv concrete plannen om een fictiereeks op te starten waarvoor de stad Antwerpen het permanente decor zou vormen. De makers van de reeks ("Scheldenatie") zouden kunnen rekenen op de logistieke en financiële steun van de stad Antwerpen. In ruil hiervoor zou men in de reeks een positief beeld ophangen van Antwerpen (dynamische stad, multiculturele metropool, enz.).

De reeks "Scheldenatie" zou enkel en alleen in Antwerpen gesitueerd en opgenomen worden indien de stad per aflevering 18.600 euro aan de VRT zou betalen. Voor de geplande twintig afleveringen gaat het hier over een bedrag van ongeveer 372.000 euro.

Uit een schrijven van de VRT aan het Antwerpse stadsbestuur blijkt nu dat heel het project door de VRT afgeblazen wordt, omdat vanuit de stad Antwerpen negatieve en zelfs vijandige reacties kwamen. Met andere woorden, de stad Antwerpen weigerde de door de VRT voorgestelde som te betalen.

1. Werd dit project definitief begraven ?
2. Heeft de VRT alsnog plannen om deze reeks niet in Antwerpen, maar elders te situeren en op te nemen ?

Zo ja, welke voorwaarden werden bedongen tussen de stad of gemeente die als opnamelocatie in aanmerking komt en de VRT ?

3. Worden dergelijke "chantagepraktijken" vanwege de VRT als geoorloofd beschouwd ? Zo neen, welke maatregelen worden genomen tegen de VRT om deze manier van werken tegen te gaan ?

**Antwoord**

1. De VRT-tv had inderdaad het idee om een midweekfictiereeks op te starten en had met het oog op een samenwerking contact opgenomen met het stadsbestuur van Antwerpen. De makers van de reeks zouden hierbij kunnen rekenen op logistieke en financiële steun ; Antwerpen van zijn kant zou als een hedendaagse, dy-

namische en multiculturele metropool voortdurend en prominent in de reeks aanwezig zijn.

Vooraleer met de stedelijke instanties een overeenkomst kon worden afgesloten, ontstond er in de Antwerpse media commotie over het principe van deze samenwerking en waren er sommige ronduit vijandige reacties ten aanzien van de plannen van de openbare omroep. Ook stemde de invulling die de Antwerpse overheden aan de samenwerking wensten te geven, niet geheel met de verwachtingen van de openbare omroep overeen.

Om die redenen heeft de VRT er de voorkeur aan gegeven af te zien van de samenwerking met de stad Antwerpen. Voor de voorzienbare toekomst is het project trouwens in zijn geheel afgevoerd.

2. De VRT sluit in dit verband geen enkele mogelijkheid uit, maar heeft de plannen voor deze of gelijkaardige fictiereksen opgeborgen tot er zich opnieuw gunstigere omstandigheden voordoen.
3. Er is geen aanleiding om voor de samenwerking die de VRT met steden of andere instanties nastreeft, de bewoordingen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger (chantagepraktijken) te gebruiken.

Integendeel, het gaat om een win-winsituatie. Voorbeelden uit het recente verleden maken dit meer dan duidelijk. Zowel het gebruik van een stedelijke (Gent in "Flikken") als een landelijke (Klein-Brabant in "Stille Waters") setting draagt bij tot de positieve beeldvorming van dat deel van Vlaanderen, zowel op sociaal-economisch, landschappelijk als toeristisch vlak.

**Vraag nr. 77**  
**van 8 februari 2002**  
**van de heer FILIP DEWINTER**

*VRT Radio 1 – Debat migrantenstemrecht*

Op maandag 18 februari organiseert Radio 1 een debat met als thema "migrantenstemrecht". Deelnemers aan het debat zijn: Hugo Coveliens (VLD), Nahima Lanjri (CD&V), Fauzaya Talhaoui (Agalev), Kathleen Van Brempt (sp-a) en Chris Timmerman (Ufsia). Moderator is radiojournalist Johny Vanssevenant.



Alhoewel het Vlaams Blok de derde grootste partij van Vlaanderen is, het debat plaatsvindt in Antwerpen, een stad waar het Vlaams Blok 33 % van de stemmen haalt, en het Vlaams Blok luidens talrijke verklaringen van politici in de pers een belangrijke rol speelt in de zaak van het migrantenstemrecht, is geen vertegenwoordiger van onze partij uitgenodigd.

1. Op basis van welke criteria werden de deelnemers aan voormeld debat geselecteerd ?
2. Is het weren van het Vlaams Blok, de derde partij van Vlaanderen, met meer dan 600.000 kiezers, niet discriminerend tegenover deze kiezers, wier mening het Vlaams Blok geacht wordt te vertegenwoordigen ?
3. Worden er maatregelen genomen om de VRT te verplichten de objectiviteitsverplichting neergelegd in het omroepdecreet toe te passen ?

#### Antwoord

1. Het debat waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst en dat op 18 februari plaatsheeft, wordt georganiseerd door Radio 1, met de deelnemers zoals aangegeven.

De keuze van de deelnemers gebeurde op basis van gebruikelijke criteria : vertegenwoordigers van de Vlaamse meerderheidspartijen en een vertegenwoordiger van de grootste oppositiepartij.

Dit debat past in een profileringscampagne van Radio 1 en wordt niet rechtstreeks of integraal uitgezonden. Mogelijk, indien relevant, wordt er een beknopt verslag van gemaakt voor uitzending op het net.

2. Ook Spirit en de N-VA werden niet uitgenodigd. Zoals onder punt 1 al werd aangegeven, gaat het om selecteren en niet om weren of discrimineren.
3. De objectiviteitsverplichting waarnaar wordt verwezen, is vervat in artikel 23 van de gecoördineerde mediadecreten.

De VRT is dus onderworpen aan de naleving van de decretale bepaling van artikel 23, § 1 van de gecoördineerde mediadecreten, waarin onder meer bepaald is dat de informatieprogramma's, de mededelingen en de programma's met een algemeen informatieve inslag en alle

informatieve programmaonderdelen onpartijdig en waarheidsgetrouw moeten zijn.

Het toezicht op de naleving van deze bepaling is toevertrouwd aan de Vlaamse Geschillenraad voor Radio en Televisie.

#### Vraag nr. 79 van 13 februari 2002 van de heer CARL DECALUWE

##### *Hervorming BIPT – Betrokkenheid*

Door de federale ministerraad werd op 26 oktober 2001 het voorontwerp van wet tot hervorming van de regulator van de post- en communicatiemarkt goedgekeurd.

De deelstaten werden vooralsnog niet geconsulteerd, niettegenstaande het Belgisch Instituut voor Post en Telecommunicatie (BIPT) de radiofrequentiebanden controleert die aan de gemeenschappen zijn toegekend.

1. Welke initiatieven neemt de minister om te worden betrokken bij de hervorming van het BIPT en de specifieke taken waarvoor de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is ?
2. Welke alternatieven worden aangereikt vanuit de Vlaamse Gemeenschap ?

#### Antwoord

Het BIPT heeft in de loop van de maand april 2001 een consultatie georganiseerd over de hervorming van het Instituut. Ik heb naar aanleiding van deze consultatie in een schrijven aan de heer Daems, federaal minister van Telecommunicatie, op 4 mei 2001 de aandacht van de minister gevestigd op het feit dat, zeker in het licht van het nieuwe Europese regelgevende kader, de door Europa beoogde regelgevende instanties bevoegdheden hebben die binnen de Belgische context toebehoren aan en/of raakvlakken hebben met bevoegdheden van de gemeenschappen en de gewesten. Ik heb aan de heer Daems gemeld dat de Vlaamse regering verwacht dat te gepasten tijde over deze materie overleg zal worden gepleegd.

Op 5 november 2001 heb ik mijn federale collega Daems in een nieuw schrijven herinnerd aan mijn eerder verzoek om een stand van zaken mee te delen en overleg te plegen met de Vlaamse regering. Ik heb er tevens op gewezen dat het Vlaams

regeerakkoord desbetreffend bepaalt dat "het BIPT wordt omgevormd tot een onafhankelijk instituut waarin de federale staat en de verschillende deelstaten gelijkwaardig in het beheer vertegenwoordigd zijn".

De hervorming van het BIPT stond ook op de agenda van het Raadgevend Comité voor de Telecommunicatie (waarin ook Vlaanderen is vertegenwoordigd) van 28 november 2001 in het kader van een onderhoud met een afgevaardigde van de minister van Telecommunicatie inzake de aangekondigde herziening van de Belgische telecommunicatiewetgeving.

Vanuit het Raadgevend Comité kwamen negatieve reacties op het feit dat het Comité niet betrokken werd bij de hervorming. Volgens de afgevaardigde van het kabinet in het Comité was dat deels te wijten aan de zeer strikte timing, waardoor het kabinet zo'n consultatie niet kon houden. De afgevaardigde heeft zich daarvoor verontschuldigd en heeft eraan herinnerd dat hij zoveel mogelijk op de vergaderingen van het Comité aanwezig probeert te zijn en probeert in gesprek te treden met de leden van het Comité. Hij beloofde om in de toekomst die dialoog zo grondig mogelijk te blijven voeren.

Wat de radiofrequenties betreft, heb ik mijn federale collega reeds herhaaldelijk geschreven om het belang te onderstrepen van een sluitende coördinatieprocedure en een doeltreffende ethercontrole en -politie. Ik heb in een schrijven van 6 december 2001 aan collega Daems andermaal laten weten dat de Vlaamse Gemeenschap wenst dat de besprekingen omtrent de aanpassing van het KB van 10 januari 1992 betreffende de klankradio-omroep in de band 87.5 MHz dringend worden hernomen en dat zij van oordeel is dat een samenwerkingsakkoord tussen de drie gemeenschappen en de federale overheid daarbij als instrument noodzakelijk is. (*KB : koninklijk besluit ; MHz : megahertz – red.*). Dit werd trouwens ook geadviseerd door de Raad van State. In een reactie hierop op 15 januari 2002 bevestigt het kabinet-Daems dat zij de snelle revisie van het bovengenoemde KB als een noodzaak beschouwen.

De gewesten en gemeenschappen moeten volwaardig betrokken worden bij de regulerende instantie, vermits zij voor bepaalde van de betrokken aspecten bevoegd zijn. De Vlaamse Gemeenschap volgt dit dossier van nabij op.

**Vraag nr. 82**  
**van 13 februari 2002**  
**van de heer JAN LAURYS**

*Onroerende voorheffing – Verjaringstermijn*

Volgens de vigerende wetgeving moeten alle aanslagen betreffende het dienstjaar 2000 uiterlijk op 30 juni 2001 ingekohierd en uitvoerbaar verklaard zijn.

Er zijn echter gevallen bekend waarbij de inkohiering gebeurd is na 30 juni 2001. Daardoor geldt de verjaringstermijn en valt mijns inziens de aanslag voor het dienstjaar 2000 weg.

Waarop baseert men zich dan om deze aanslag toch nog te innen ?

**Antwoord**

Artikel 354 van het Wetboek op de Inkomstenbelastingen 1992 (WIB 92) bepaalt :

"Bij niet-aangifte, bij laattijdige overlegging van aangifte, of wanneer de verschuldigde belasting hoger is dan de belasting met betrekking tot de belastbare inkomsten en de andere gegevens vermeld in de daartoe bestemde rubrieken van een aangifteformulier [ ...], mag de belasting of de aanvullende belasting, in afwijking van artikel 359, worden gevestigd gedurende drie jaar vanaf 1 januari van het jaar waarnaar het aanslagjaar wordt genoemd waarvoor de belasting is verschuldigd.

Deze termijn wordt met twee jaar verlengd in geval van inbreuk op de bepalingen van dit (WIB 92) wetboek of van ter uitvoering ervan genomen besluiten, gedaan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk te schaden."

Voorts staat in artikel 354, 3e lid WIB 92, nog dat de onroerende voorheffing eveneens mag worden gevestigd binnen de termijn hierboven bepaald.

Uit het bovenstaande blijkt dus dat de aanslag in de onroerende voorheffing voor het aanslagjaar 2000 uiterlijk moet worden ingekohierd op 31 december 2002.

**PAUL VAN GREMBERGEN**

VLAAMS MINISTER  
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,  
AMBTENARENZAKEN EN  
BUITENLANDS BELEID

**Vraag nr. 41**  
**van 17 januari 2002**  
**van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

*Gemeentelijke websites – Faciliteitengemeenten*

Heel wat faciliteitengemeenten plannen de opstart van een gemeentelijke webstek.

Afgaande op de studie die destijds werd gemaakt door professor Boes, kan men ervan uitgaan dat, vermits het om berichten gaat die niet uitsluitend bestemd zijn voor de lokale bevolking, de webstek uitsluitend in het Nederlands mag zijn opgesteld.

1. Is dat correct ?
2. Wordt erop toegezien dat de taalwetgeving ook hier strikt wordt geïnterpreteerd ?

**Antwoord**

Ik ken uiteraard de studie van professor Marc Boes waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst in zijn vraag met betrekking tot het taalgebruik op de gemeentelijke websites van de faciliteitengemeenten en waaruit hij afleidt dat deze website uitsluitend in het Nederlands zou mogen zijn opgesteld.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger wellicht ook weet, wordt de stelling van professor Boes echter niet door iedereen gedeeld.

Het is derhalve niet eenvoudig een eenduidig antwoord te verstrekken op zijn vraag. Ik zal dan ook de juridische dienst van mijn administratie opdracht geven deze problematiek nader te onderzoeken en tevens hieromtrent een vraag richten aan de Vaste Commissie voor Taaltoezicht.

Nadat ik de resultaten van het gevraagde onderzoek en het antwoord van de Vaste Commissie heb ontvangen, kom ik op deze vraag terug.

**Vraag nr. 42**  
**van 17 januari 2002**  
**van de heer CHRIS VANDENBROEKE**

*Verkiezing binnengemeentelijke territoriale organen – Bevoegdheid*

Op het colloquium van 16 november 2001 aan de Katholieke Universiteit Leuven (KU Leuven) over de Lambermontakkoorden werd door de academische wereld gewezen op een fundamentele tegenstrijdigheid inzake de verkiezing van de binnengemeentelijke territoriale organen.

Er wordt gewezen op het feit dat de Bijzondere Wetgever de eigen theorie inzake de door de Grondwet aan de wetgever voorbehouden materies op het vlak van de bevoegdheid met betrekking tot de verkiezing van de organen van de ondergeschikte besturen, niet op consistente manier heeft toegepast.

Ingevolge de Lambermontwet (de Bijzondere Wet van 13 juli 2001) bepaalt het nieuwe artikel 19, § 1 van de Bijzondere Wet op de Hervorming der Instellingen dat de gewesten niet kunnen treden op de bevoegdheden die (na de inwerkingtreding van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980) door de Grondwet aan de "wet" zijn voorbehouden.

Terzelfder tijd draagt de Lambermontwet de bevoegdheid inzake de regeling van de verkiezing van de binnengemeentelijke territoriale organen over aan de gewesten.

In die optiek stipuleert het Vlaams regeerakkoord eveneens onder "constitutieve autonomie" als een hervorming die snel moet worden doorgevoerd : "de uitbreiding tot meer autonomie inzake de organisatie van de eigen instellingen".

Artikel 41 van de Grondwet bepaalt echter inzake de verkiezing van de binnengemeentelijke territoriale organen :

"De wet stelt de bevoegdheden, de werkingsregels en de wijze van verkiezing vast van de binnengemeentelijke territoriale organen die aangelegenheden van gemeentelijk belang kunnen regelen.

Die binnengemeentelijke territoriale organen worden opgericht in gemeenten met meer dan 100.000 inwoners op initiatief van hun gemeenteraad. Hun leden worden rechtstreeks verkozen. Ter uitvoering van een wet, aangenomen met de in artikel 4, laat-

ste lid, bepaalde meerderheid, regelt het decreet of de in artikel 134 bedoelde regel de overige voorwaarden waaronder en de wijze waarop dergelijke binnengemeentelijke territoriale organen kunnen worden opgericht".

Aldus wordt in dit artikel van de Grondwet de bevoegdheid inzake de verkiezing van de binnengemeentelijke territoriale organen voorbehouden aan de "wet".

Op het colloquium werd dan ook opgemerkt dat het merkwaardig is dat in de Lambermontwet bevoegdheden worden overgedragen aan de gewesten die volgens dezelfde Lambermontwet in combinatie met de Grondwet helemaal niet kunnen worden overgedragen.

De academische wereld durft zelfs opmerken dat "enkel de federale wetgever bevoegd kan zijn inzake de verkiezing van de binnengemeentelijke territoriale organen, zodat de bevoegdheidstoewijzing door de Bijzondere Wet aan de gewesten ongrondwettig is".

Vandaar volgende vragen aan de minister.

1. Werkt de Vlaamse regering aan een regeling om de verkiezing van de binnengemeentelijke territoriale organen – zoals aangekondigd in het Vlaams regeerakkoord – uit te werken en te organiseren?
2. Vooraleer een parlementair initiatief of een initiatief van de Vlaamse regering wordt genomen inzake het regelen van de verkiezing van de binnengemeentelijke territoriale organen, dient het Vlaams Gewest zekerheid te hebben omtrent zijn bevoegdheid terzake.

Kan de minister bevestigen dat het Vlaams Gewest bevoegd is inzake de verkiezing van de binnengemeentelijke territoriale organen?

Heeft de minister dit reeds laten onderzoeken, of gebeurt dit alsnog?

N.B Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

### Gecoördineerd antwoord

Onder de vermelding dat de argumentatie die de Vlaamse volksvertegenwoordiger in zijn vraagstelling ontwikkelt, mij niet onbekend is, kan ik hem,

in antwoord op zijn vragen, hierbij het volgende meedelen.

1. Recentelijk werd, door de Vlaamse regering, een onderzoeksoopdracht toegewezen aan professor Ludo Veny met het oog op het schrijven van een voorontwerp van (bijzonder) gemeentekiesdecreet en een voorontwerp van (bijzonder) provinciekiesdecreet.

In deze voorontwerpen van bijzonder decreet zal inderdaad ook de verkiezing van de districtsraden aan bod komen.

2. Door artikel 4 van de Bijzondere Wet van 13 juli 2001 houdende overdracht van diverse bevoegdheden aan de gewesten en de gemeenschappen werden een reeks bevoegdheden overgeheveld van de federale overheid naar de gewesten. Een van deze bevoegdheden betreft "de verkiezing van de provinciale, gemeentelijke en binnengemeentelijke organen".

Het komt mij voor dat het daarbij niet aan mijn ambt is over de grondwettelijkheid van de Bijzondere Wet en dus ook van deze bepaling te oordelen. Eventueel zal hierbij het definitief oordeel geveld worden door het Arbitragehof.

### Vraag nr. 43 van 17 januari 2002 van de heer CARL DECALUWE

#### *Bouwprojecten lokale besturen – Veiligheidscoördinatoren*

Conform het koninklijk besluit (KB) van 25 januari 2001 betreffende de tijdelijke en mobiele bouwplaatsen, is een coördinatieverplichting ingesteld voor alle bouwplaatsen waarvan de uitvoeringsfase na 1 mei 2001 van start is gegaan en waarop werken worden uitgevoerd door ten minste twee aannemers. Dit betekent concreet dat een veiligheidscoördinator-ontwerp en een veiligheidscoördinator-verwezenlijking aangesteld worden, die over het goede en veilige verloop van de werken (ontwerpfase en uitvoeringsfase) moeten waken.

Algemeen wordt gevreesd dat de aanstelling van dergelijke veiligheidscoördinatoren een kostenverhogend effect zal hebben op verbouwingswerken of nieuwbouw.

Steden, gemeenten en provincies zijn belangrijke opdrachtgevers in de bouwsector en worden rechtstreeks geconfronteerd met deze nieuwe verplichtingen.



1. Heeft de minister zicht op de mogelijke meerkosten voor de lokale en provinciale overheden van de aanstelling van veiligheidscoördinatoren voor de projecten in opdracht van de lokale en provinciale overheden ?
2. Wordt er nu, onder de nieuwe verplichting, een verbetering vastgesteld inzake veiligheid op de sociale bouwwerven ?

### Antwoord

Ik wijs de Vlaamse volksvertegenwoordiger erop dat ik niet in kennis gesteld word van deze aangelegenheid. Ingevolge de wet van 25 januari 2001 worden de veiligheidscoördinatoren aangesteld per project. De besturen zijn er niet toe gehouden aan de hogere overheden mee te delen wie wordt aangesteld en wat de concrete voorwaarden zijn.

De concrete toepassing van de wet van 25 januari 2001 behoort tot de bevoegdheid van de federale minister van Werkgelegenheid.

### Vraag nr. 44 van 17 januari 2002 van de heer JAN LOONES

#### *Bescherming maritiem milieu – Regelgeving*

Ik verwijs naar mijn vroegere vraag aan toenmalig minister Sauwens inzake de bescherming van het maritiem erfgoed (scheepswrakken) aan de Vlaamse kust (vraag nr. 140 van 24 april 2001, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14-15-16 van juni/juli 2001, blz. 1982). Ik wees de minister toen op de gebrekkige wetgeving in ons land ter bescherming van scheepswrakken in maritieme wateren.

De minister antwoordde dat hij "zijn diensten opdracht heeft gegeven de mogelijkheden te onderzoeken om de lacunes in wet- en regelgeving te verhelpen, teneinde verdere degradatie van het maritiem erfgoed te voorkomen". De minister was verder van oordeel dat – veeleer dan een aanpassing van het decreet van 1993 – een oplossing moest worden gezocht in overleg met de federale overheid.

In het kader van een voorbereidend overleg werd, naast het ontbreken van enige gepaste wetgeving in ons land, ook de gewenste afbakening van federale en gewestelijke bevoegdheden in deze materie aangekaart.

1. Kan de minister, in zijn bevoegdheid voor Monumenten en Landschappen, meedelen of het onderzoek door zijn diensten inzake een gepaste wetgeving ter bescherming van maritiem erfgoed reeds is afgerond ? Zo ja, met welke resultaten ?
2. Welke oplossingen worden aangereikt voor een gewenste afbakening van federale en gewestelijke bevoegdheden ?

### Antwoord

Aansluitend bij het antwoord dat op zijn parlementaire vraag nr. 140 van 24 april 2001 gegeven werd, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger slechts bevestigen dat een aanvulling van de bestaande regelgeving voor een gepaste bescherming van het maritiem erfgoed slechts mogelijk is in het kader van een overeenkomst met de federale overheid, vermits de bevoegdheid van het Vlaams Gewest met betrekking tot de bescherming van ons erfgoed zich niet uitstrekt tot de territoriale wateren van België. Een eventuele uitbreiding van onze bevoegdheid tot het onderwatererfgoed in deze territoriale wateren vereist derhalve een overdracht van bevoegdheden van de federale naar de gewestelijke overheid.

Het is derhalve nog voorbarig om reeds informatie te geven over eventuele oplossingen die in deze problematiek kunnen worden aangereikt.

Intussen is wel een doorbraak te vermelden op internationaal niveau.

Na moeizame besprekingen tijdens een bijkomende onderhandelingsessie in juli 2001 bereikte de internationale Unesco-expertenvergadering eindelijk een akkoord omtrent een ontwerp van Unesco-conventie voor de bescherming van het onderwater cultureel erfgoed. Deze conventie werd in november 2001 door de Algemene Vergadering van de Unesco goedgekeurd. De verdere afhandeling van deze problematiek dient derhalve verder te worden bekeken in het kader van een ondertekening en ratificatie van deze Unesco-conventie door België (*Unesco : United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization – red.*).

Mijn diensten zullen de Vlaamse volksvertegenwoordiger op de hoogte houden van de verdere ontwikkelingen in deze materie.



**Vraag nr. 45**  
**van 17 januari 2002**  
**van de heer JAN LAURYS**

*Interregprojecten – Cofinanciering*

Op 14 december 2001 besliste de Vlaamse regering dat elke functioneel bevoegde minister in zijn/haar begroting de nodige financiële middelen dient in te schrijven voor de realisatie van Europese projecten.

Cofinanciering door de betrokken lidstaten kan vaak beslissend zijn voor Europese participatie in een project.

1. In welke middelen wordt voorzien voor deelname aan Interregprojecten (A, B, C) ?
2. Waar zijn deze bedragen ingeschreven op de begroting ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

**Gecoördineerd antwoord**

1. *Buitenlands Beleid*

De administratie Buitenlands Beleid heeft als opdracht de cofinanciering van de projecten "technische bijstand" van de verschillende programma's van Interreg III waarbij Vlaanderen is betrokken, behalve Interreg A van de Euregio Maas-Rijn, dat in principe wordt gefinancierd door het Limburgfonds. Deze "technische bijstand" wordt als een afzonderlijk project binnen elk Interregprogramma georganiseerd en omvat de kosten om een secretariaat in stand te houden. Deze kosten mogen niet hoger zijn dan 5 % van de globale raming van het programma.

De meeste uitgaven zijn bestemd voor de personeelsformatie en informaticaomkadering. Ook de uitgaven voor interne en externe communicatie (bv. nieuwsbrief en website) vallen hieronder.

Dit impliceert dat door de administratie Buitenlands Beleid tussen 2000 en 2006 globaal een bedrag van 2.365.302 euro dient te worden gefinancierd.

Opgesplitst per programma is dit als volgt (bedragen in euro) :

Interreg III A

Scheldemond 363.578

Benelux 1.030.590  
 Vlaanderen/Nord-Pas-de-Calais 473.692

Interreg III B

Noordzeegebied 180.000  
 Noordwest-Europa 162.621

Interreg III C 154.821

*Economie*

Wat het economisch domein betreft, werd voor de cofinanciering van projecten in het kader van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling EFRO (programma's in het kader van doelstelling 2, Interreg A, B, C en Urban) in een bedrag voorzien binnen de begroting Economie 2002 (Fonds Flankerend Economisch Beleid) van 14,417 miljoen euro.

Verder staat voor 2002 eveneens een bedrag ter beschikking van 8,275 miljoen euro in het Limburgfonds, specifiek voor de cofinanciering van Europese projecten in de provincie Limburg.

*Werkgelegenheid en Toerisme*

Bij het eerste communautaire initiatief Interreg II in Vlaanderen (1991-1994) waren vier grensoverschrijdende samenwerkingsverbanden betrokken : Euregio Maas-Rijn, Euregio Scheldemond, Euregio Benelux Middengebied en Euregio West-Vlaanderen en Nord-Pas-de-Calais. Interreg II werd via twee Europese structuurfondsen gefinancierd : het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling en het Europees Sociaal Fonds (ESF).

In het kader van de hervorming van de Europese structuurfondsen met betrekking tot de periode 2000-2006 werd besloten tot de voortzetting van het communautair initiatief Interreg op het gebied van Trans-Europese samenwerking.

Interreg III is opgebouwd uit drie onderdelen :

Interreg III A : bevordering van de grensoverschrijdende samenwerking langs de binnen- en buitengrenzen in domeinen als KMO-stimulering (incl. toerisme), onderzoek en ontwikkeling, arbeidsmarkt, technologie, cultuur, leefmilieu, hernieuwbare energie, transport, telecommunicatie, ... ;

Interreg III B : versterking van de transnationale samenwerking binnen de unie met het oog op een sterkere ruimtelijke integratie (voortzetting

en uitbreiding van het vroegere Interreg II C 1994-1999) ;

Interreg III C : bevordering van de interregionale samenwerking (uitwisseling van ervaringen en netwerkvorming met betrekking tot specifieke thema's).

In tegenstelling tot vroeger wordt Interreg III uitsluitend via het EFRO gefinancierd en niet meer via het ESF.

De Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme is bevoegd voor het ESF in Vlaanderen. Het beheer en de uitvoering van de ESF-programma's werden op 14 november 2001 overgedragen aan de VZW ESF-agentschap.

Wat de bevoegdheid Toerisme betreft, werden enkel projecten met een relevante toeristische meerwaarde in aanmerking genomen voor cofinanciering. Deze middelen (6.997.000 euro) werden niet uitgesplitst per Interreg-, EFRO- of ander Europees programma, om soepel te kunnen inspelen op de cofinancieringsaanvragen.

#### *Landbouw en Leefmilieu*

In het verleden werd door de *afdeling Water* reeds meermaals geparticipeerd in Interregprojecten (bv. Interreg II-project A vrije vaart), deze zijn evenwel allemaal afgerond of zo goed als afgerond.

Voor 2002 zit momenteel een nieuw project in de pipeline. Het project draagt de naam "Waterkwaliteit en waterkwaliteit onbegrensd". Dit project beoogt het tot stand brengen van het gebiedsgericht herstel van het waterkwaliteitsstelsel, met de nadruk op de aanpak van wateroverlast en het gebiedsgericht herstel van het waterkwaliteitsstelsel, en dit door het uitvoeren van een brede waaier aan maatregelen zoals : vasthouden en tijdelijk bergen van water, aanleg van bufferstroken langs waterlopen, beperken gebruik fosfaatkunstmest, ...

Status van het project : conceptvoorstel. Het is vooralsnog niet duidelijk of dit project effectief zal kunnen doorgaan. Eén van de initiële partners, de Boerenbond, maakt nu immers bezwaren tegen bepaalde onderdelen van het project. Mogelijk komt het hele opzet dus nog op de helling te staan.

Europees programma : Interreg III, Benelux Middengebied. Geschatte bijdrage Interreg : 1.250.000 euro per jaar. Geschatte bijdrage afdeling Water : 100.000 euro per jaar.

Deze inschatting is gebaseerd op de veronderstelling dat Interreg 50 % van de totale kosten ten laste neemt en dat, naast de afdeling Water, nog elf andere partners participeren. De looptijd van het project wordt geschat op vier jaar.

Afdeling Natuur : het project "Zorgzaam met duinen" gaat over 2 plus 13,5 is 15,5 miljoen frank en voor het project "Grenspark De Zoom-Kalmthout" gaat het om 22,11 miljoen frank.

Afdeling Land : de afdeling Land heeft voor 2002 een budget van 3 miljoen frank uitgetrokken voor cofinanciering van een Interregproject. Het project is nog niet goedgekeurd, maar zou in het voorjaar van 2002 opstarten. De werktitel is "Aanpak erosie in het Benelux-Middengebied".

#### *Openbare Werken, Mobiliteit en Energie*

De beslissing van 14 december 2001 maakt een aanpassing van de begrotingsdocumenten noodzakelijk. De bevoegde minister zal de nodige initiatieven nemen opdat de medefinanciering voor projecten die binnen zijn bevoegdheden vallen en in de beleidsdoelstellingen inpassen, zou kunnen worden gerealiseerd. De voor medefinanciering voorgestelde projecten zullen in dit perspectief worden geëvalueerd.

#### *Waterwegen*

In de begrotingscontrole zal hieraan uiteraard ook de nodige decretale basis worden gegeven. De concrete bedragen voor medefinanciering zullen worden ingeschreven op het ogenblik dat de bevoegde minister inzicht heeft in de voorgedragen projecten. Met betrekking tot het lopende jaar dateert de begrotingsopmaak van juni 2001, zodat op dat ogenblik het uittrekken van middelen niet aan de orde was.

#### *Wegen*

Voor de sector Wegen werden volgende projecten geselecteerd voor subsidies Interregprojecten en hiervoor werden volgende bedragen ingeschreven op de begroting :

- N648 : Voeren-Nederlandse grens, vak Battice-Margraten (Nederland) : aanleggen van grensoverschrijdende fietspaden : 1.983.000 euro ;
- N74 : Hasselt-Eindhoven (Nederland), gemeente Lommel : het fietspad ter hoogte van

de grensovergang Vlaanderen-Nederland : 620.000 euro ;

- N74 : Hasselt-Eindhoven, vak R71-E314 : aanleg busbaan : 744.000 euro.

### *Onderwijs*

Op de onderwijsbegroting zijn geen middelen ingeschreven voor de cofinanciering van Interregprojecten. De finaliteit en de prioritaire actiedomeinen van Interregprogramma's sluiten hoofdzakelijk aan bij de bevoegdheden van het Vlaams Gewest (economie, transport, regionale ontwikkeling, ...). Onderwijs is geen actiedomein binnen Interreg.

Het departement Onderwijs ondersteunt evenwel grensoverschrijdende samenwerking met Nederland en Frankrijk. Scholen kunnen hiervoor subsidies aanvragen bij het departement Onderwijs. Daarnaast zijn er middelen opgenomen in de onderwijsbegroting voor de ondersteuning van het onderwijs Nederlands in Noord-Frankrijk.

### *Ruimtelijke Ordening*

Op de begroting van het beleidsdomein Ruimtelijke Ordening (programma 62.10) is in een beperkt budget voorzien voor de cofinanciering van een selectief aantal Interreg III B-projecten waaraan vanuit de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (ArohM) wordt deelgenomen in het kader van het programma "North West Europe".

Gelet op de talrijke andere internationale initiatieven op het vlak van ruimtelijke ordening, zal enkel deelgenomen worden aan projecten indien een duidelijke en reële inhoudelijke meerwaarde voor de uitvoering van het ruimtelijke beleid op Vlaams niveau kan worden aangetoond.

Het budget voor deelname aan dergelijke projecten op de begroting van 2002 bedraagt circa 90.000 euro.

### *Wetenschaps- en technologische innovatie*

Binnen het domein van wetenschaps- en technologische innovatie werden voor de periode 2001-2006 geen specifieke middelen uitgetrokken voor cofinanciering in het kader van de Europese Interregprojecten. De projecten die binnen dit kader worden uitgevoerd, hebben immers meestal een erg beperkte wetenschappelijke of technologische inhoud.

Indien zich in de komende periode toch eventueel (kleine) projecten met een belangrijke technologische component zouden voordoen, zou men op ad hoc basis kunnen overwegen om middelen aan te wenden van de begrotingslijn "Ondersteuning van acties van technologische innovatie op initiatief van de Vlaamse regering" – basisallocatie 99.11 van programma 71.3.

### *Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen*

In het kader van de beslissing van de Vlaamse regering van 14 december 2001 inzake de cofinanciering voor de realisatie van Europese projecten werden op de begroting 2002 geen middelen ingeschreven voor deelname aan Interregprojecten.

Dit is ook niet zo verwonderlijk, gelet op het feit dat de vermelde beslissing van de Vlaamse regering genomen is lange tijd na de opmaak van de begroting 2002. Er zal bij de opmaak van de begroting 2003 de nodige aandacht besteed worden aan de opvolging van bovenvermelde beslissing.

### *Cultuur, Sport, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking*

Wat deze beleidsdomeinen betreft, worden geen middelen uitgetrokken voor deelname aan Interregprojecten.

## *2. Buitenlands Beleid*

In het programma 12.1 Buitenlands Beleid is sinds 2000 in een specifieke basisallocatie 30.06 (cofinanciering projecten Europese programma's Interreg III) voorzien om dergelijke projecten te cofinancieren. Een eerste dossier werd vastgelegd ten laste van het begrotingsjaar 2001. Het gaat over de Vlaamse bijdrage (180.000 euro) van de technische ondersteuning van het Interreg III B-programma Noordzeegebied. Een eerste schijf van 27.000 euro werd in betaling gesteld.

Op de bovenvermelde basisallocatie 30.06 is hiervoor in het begrotingsjaar 2002 een bedrag van 1.774.000 euro opgenomen, dat zal volstaan om het grootste deel van de cofinanciering vast te leggen.

### *Economie*

De betrokken middelen zijn ingeschreven op programma 51.2, basisallocatie 99.11 (Fonds Flankerend Economisch Beleid).

*Werkgelegenheid en Toerisme***Werkgelegenheid**

Vermits Interreg III enkel nog via het EFRO wordt gefinancierd, zijn er geen specifieke middelen voor cofinanciering ingeschreven op de begroting Werkgelegenheid.

**Toerisme**

Daar cofinanciering vaak beslissend is voor de Europese participatie in een project, werden reeds in 2001 volgende begrotingsposten onder het programma 49.2 Toerisme ingeschreven : basisallocatie 99.12 : vastleggingsmachtiging voor cofinanciering Europese steunprogramma's (3.774.000 euro), basisallocatie 61.02 : dotatie aan Toerisme Vlaanderen voor cofinanciering Europese steunprogramma's (ordonnanceringskredieten op de vastleggingsmachtigingen) (3.223.000 euro).

*Landbouw en Leefmilieu*

- Afdeling Water : de uitvoering kan worden gerealiseerd binnen de kredieten beschikbaar op basisallocatie 73.20, programma 61.5.
- Afdeling Natuur : voor de afdeling Natuur zijn de bedragen ingeschreven op artikel 2.5 van het MINA-fonds (*Fonds voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur – red.*).
- Afdeling Land : het budget is ingeschreven op post 12.33 voor toegepast wetenschappelijk onderzoek en opgenomen in TWOL (*Toegepast Wetenschappelijk Onderzoek Leefmilieu – red.*).

*Openbare Werken, Mobiliteit en Energie***Waterwegen**

Voor de sector Waterwegen heeft de bevoegde minister aan de administratie Waterwegen en Zeewezen de opdracht gegeven om binnen het Vlaams Infrastructuurfonds een nieuwe basisallocatie te creëren, zodat uitvoering kan worden gegeven aan de medefinanciering van de positief geëvalueerde projecten.

**Wegen**

N648 : 1.983.000 euro in 2003 (art. 63.01) ; N74 : 620.000 euro vastgelegd in 2001 (art. 73.11) ; N74 : 744.000 euro in 2002 (art. 73.11).

*Onderwijs*

Gelet op het antwoord op vraag 1, is vraag 2 zonder voorwerp.

*Ruimtelijke Ordening*

Dit bedrag is ingeschreven op programma 62.10 – basisallocatie 40.20.

*Wetenschaps- en technologische innovatie*

Gelet op het antwoord op vraag 1, is vraag 2 zonder voorwerp.

*Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen*

Gelet op het antwoord op vraag 1, is vraag 2 zonder voorwerp.

*Cultuur, Sport, Jeugd, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking*

Gelet op het antwoord op vraag 1, is vraag 2 zonder voorwerp.

**Vraag nr. 46  
van 22 januari 2002  
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

*Omzendbrief-Peeters – Schendingen*

In zijn antwoord op de vragen om uitleg van collega's Joris Van Hauthem en Etienne Van Vaerenbergh aangaande de toepassing van de omzendbrief-Peeters in Wezembeek-Oppem deelde de minister mee dat er reeds in heel wat faciliteitengemeenten schendingen van de omzendbrief werden vastgesteld (*Handelingen Commissievergadering nr. 78 van 15 januari 2002, blz. 17 e.v. – red.*).

1. Kan minister een gedetailleerde lijst geven van de betrokken schendingen per faciliteitengemeente ?
2. Welke maatregelen werden er telkens genomen ?

**Antwoord**

De Vlaamse volksvertegenwoordiger gelieve hier een lijst te vinden van de schendingen van de omzendbrief-Peeters per faciliteitengemeente en de maatregelen die reeds werden genomen.

Gemeente	Onderwerp	Besluit	Maatregel	Redenen
Kraainem	Verzustering met de gemeenten Kraainem en Sint-Lambrechts-Woluwe	Besluit van de gemeenteraad van 28 april 1998	Geschorst door de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant op 3 juli 1998	Schending van artikel 23 van de taalwetgeving : er werd een decisieve toelichting gegeven in het Frans
Kraainem	Oprichting van een plaatselijk werkgelegenheidsagentschap	Besluit van de gemeenteraad van 28 april 1998	Geschorst door de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant op 3 juli 1998	Schending van artikel 23 van de SWT : er werd een decisieve tussenkomst in het Frans gegeven
Wezembeek-Oppem	Telefonisch onthaal	Besluit van het college van burgemeester en schepenen van 28 november 2000	Geschorst door de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant op 3 juli 2000	Schending van artikel 25 van de SWT : een telefoongesprek is een betrekking met een particulier
Wezembeek-Oppem	Telefonisch onthaal	Besluit van het college van burgemeester en schepenen van 4 juli 2000	Geschorst door de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant op 13 november 2000	Schending van artikel 25 van de SWT : een telefoongesprek is een betrekking met een particulier
Wezembeek-Oppem	Opname van de nieuwe inwoners in het gemeentelijk register van taalaanhorigheid	Besluit van het college van burgemeester en schepenen van 25 juli 2001	Vernietigd door de Vlaamse minister op 14 november 2000	Schending van artikel 25 van de SWT en het niet-repetitief karakter van de faciliteiten
Wezembeek-Oppem	Het aanleggen van een register volgens taalaanhorigheid	Besluit van het college van burgemeester en schepenen van 23 juni 2000	Vernietigd bij ministerieel besluit van 18 juli 2000	Schending van artikel 25 SWT : het gebruik van het Frans is niet-repetitief
Wezembeek-Oppem	Taalgebruik in de milieuadviesraad			De gemeente werd gewezen op haar plichten
Wezembeek-Oppem	Statutenwijziging van de intercommunale Haviland	Besluit van de gemeenteraad van 20 april 1998	Niet opgetreden	De tussenkomst in het Frans was niet decisief



Gemeente	Onderwerp	Besluit	Maatregel	Redenen
Wezembeek-Oppem	Opmaken van de kiezerslijsten en het versturen van de oproepingskaarten overeenkomstig de gecoördineerde wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken (SWT) : tweetaligheid van de kiezerslijsten en versturen van de oproepingskaarten volgens taalaanhoorigheid	Besluit van het college van burgemeester en schepenen van 22 februari 1999	Niet opgetreden	De betwiste besluiten kwamen toe op 1 juni 1999, zodat optreden geen impact meer zou hebben gehad op de verkiezingen van 13 juni 1999
Linkebeek	Statutenwijziging van de intercommunale Haviland	Besluit van de gemeenteraad van 20 april 1998	Niet opgetreden	De Franstalige tussenkomst was niet decisief
Sint-Genesius-Rode	Taalgebruik i.v.m. de oproepingsbrieven van de verkiezingen van 13 juni 1999	Gemeenteraadsbesluit van 1 april 1999	Geschorst door de gouverneur van Vlaams-Brabant op 1 juni 1999	Schending van artikel 25 SWT – een oproepingsbrief voor de verkiezingen is een betrekking met een particulier
Sint-Genesius-Rode	De klager had de formulieren eerst in het Frans gekregen			De minister wees op de toepassing van de omzendbrief met betrekking tot het taalgebruik in de gemeentebesturen van het Nederlandse taalgebied en omzendbrief WEL 98/01 met betrekking tot het taalgebruik in de OCMW's van het Nederlandse taalgebied
Wommel	Drie klachten in verband met de toegangskarten van het containerpark		De gemeente werd aangehouden	Deze toegangskarten moeten opgesteld worden conform de artikelen 25 en 26 van de SWT

(*Haviland : Intercommunale Maatschappij voor de Ruimtelijke Ordening en de Economisch-Sociale Expansie van het Arrondissement Halle-Vilvoorde – red.*)

**Vraag nr. 47**  
**van 22 januari 2002**  
**van mevrouw ANN DE MARTELAER**

*Tewerkstelling gehandicapten – Lokale besturen*

Zie :

Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

Vraag nr. 68

van 22 januari 2002

van mevrouw Ann De Martelaer

Blz. 1525

#### **Antwoord**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

**Vraag nr. 48**  
**van 22 januari 2002**  
**van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT**

*Monumentenzorg – Restauratiedossiers*

Monumentenzorg is steeds een oud zeer geweest. Geen enkel bestuur had of heeft voldoende middelen om alle noden inzake monumentenzorg te lenigen. Dit belet niet dat men alles in het werk moet stellen om de begrotingsmiddelen terzake te actualiseren en aan te passen aan de reële acute toestand van het monumentenareaal.

Met bekende monumentendossiers in Aalst als uitgangspunt, namelijk onder meer de dringende restauratie van het schoolvoorbeeld van laatgotiek in de Lage Landen, de decanale Sint-Martinuskerk in het centrum van de stad, wil ik de betrokken problematiek via deze vraag aankaarten. Hierbij verwijs ik ook naar het reeds jaren aanslepende restauratiedossier van de linkervleugel (Rococo) van het Landhuis van Aalst (thans deel van het stadhuis), die om veiligheidsredenen zelfs moest worden afgesloten. Zoals gezegd, zijn dit slechts enkele voorbeelden, aangezien deze problematiek ook op tal van andere plaatsen in Vlaanderen opduikt.

De administratieve en financiële lijdensweg van een restauratiedossier is algemeen bekend. Het spijtige gevolg is veelal dat waardevolle gebouwen, die bij aanvang alleen vetust zijn en ondergeschikte onderhoudswerken vergen, op de duur door verkrotting halve ruïnes worden. Dit is onder meer het geval met voormeld dossier-Sint-Martinus, waarvan de volledige restauratiekosten pakweg twaalf jaar geleden op 60 à 80 miljoen frank werden geschat, maar waarvan de raming inmiddels reeds is opgelopen tot 10 à 15 miljoen euro (400 à 600 miljoen frank).

Anderzijds hoort men via de media dat her en der honderdduizenden euro aan minder waardevolle monumenten – alhoewel men hierover inderdaad van mening kan verschillen – worden gespendeerd. Niet alleen via de privé, maar vooral via gemeenten en provincies worden jaarlijks een aanzienlijk aantal restauratiedossiers aan de betrokken administratie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap overgezonden.

Vandaar is het belangrijk dat de Vlaamse regering bij monde van de bevoegde minister aan het Vlaams Parlement meedeelt of een bijsturing van het beleid tot de mogelijkheden behoort, gelet op het acute karakter van de problematiek. Tevens moet worden gezorgd voor de nodige rechtszekerheid, neutraliteit en deskundigheid bij het trancheren van de ingediende dossiers en het toekennen van subsidies.

1. Op grond van welke criteria worden dossiers voor subsidiëring in aanmerking genomen ?
2. Wat is de gemiddelde administratieve behandelingsduur van een dossier en hoe wordt de toegekende subsidie aan de rechthebbenden bezorgd ?
3. Hoeveel dossiers zijn thans in behandeling ?
4. Kan de minister in dit kader bij wijze van voorbeeld de huidige stand van zaken toelichten van de hierboven vermelde restauratiedossiers (Sint-Martinuskerk Aalst ; Landhuis van Aalst) ?

#### **Antwoord**

1. De dossiers die beantwoorden aan de voorwaarden bepaald door het besluit van de Vlaamse regering van 14 december 2001 komen in aanmerking voor een restauratiepremie.

De premies voor deze goedgekeurde dossiers worden bij prioriteit toegekend op basis van volgende criteria :

- datum van goedkeuring van het dossier ;
  - acuut karakter ten gevolge van de bouwfysische toestand ;
  - uitzonderlijke waarde van de ingreep ;
  - belang in het kader van de stadsherwaardering ;
  - belang voor de bevordering van een kwaliteitsvol en duurzaam toerisme ;
  - ontsluitbaarheid voor het publiek ;
  - voortzetting van reeds in fase begonnen restauratiewerkzaamheden ;
  - toepassing van restauratietechnieken voor te beschermen vakspecialiteiten en met verdwijning bedreigde ambachten.
2. Er is geen gemiddelde behandelingsduur te bepalen, aangezien elke restauratie uniek is. De vakbekwaamheid en de beschikbaarheid van een kwaliteitsvol ontwerper zijn bepalend voor een vlot dossierverloop.

De premie wordt toegekend met twee voorschotten : één bij de aanvang, één als de werkzaamheden halfweg zijn en het saldo na de beëindiging van de werkzaamheden.

3. Er zijn op dit ogenblik ruim 500 dossiers in behandeling.
4. Voor het Landhuis van Aalst is thans geen afgevoerd restauratiedossier beschikbaar ; wel zijn er contacten met de eigenaar in verband met de noodzakelijke restauratie.

Het restauratiedossier voor de Sint-Martinuskerk zou nog dit jaar worden voltooid ; op de begroting 2000 werd alvast een premie van 495.787 euro of 20.000.000 frank gereserveerd voor een eerste restauratiefase.

**Vraag nr. 49**  
**van 29 januari 2002**  
**van de heer GUY SWENNEN**

*Crematoria – Privé-participatie*

Sedert de wetwijziging van 20 september 1998 bepaalt artikel 1, tweede lid, van de wet van 20 juli 1971 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging dat enkel een gemeente of een vereniging van gemeenten een crematorium kan oprichten en beheren.

Volgens de memorie van toelichting bij het wetsontwerp kunnen die verenigingen van gemeenten zowel zuiver als gemengd zijn, en ook bij de bespreking in de Kamercommissie werd door de toenmalige minister verklaard dat in de nieuwe regeling intercommunales zich kunnen associëren met een private partner in een gemengde intercommunale. In het licht van die mogelijkheid achtte de toenmalige minister concessies aan private ondernemingen uitgesloten (Parl. St., Kamer, 1996-1997, nrs. 1086/1 en 4).

Ondertussen bestaat evenwel op Vlaams niveau het vaste voornemen om, in het kader van een nieuw decreet op de intergemeentelijke samenwerking, in het Vlaamse gewest gemengde intercommunales in het algemeen niet meer toe te laten. Hierdoor zal de mogelijkheid van een gemengde intercommunale, die zowel huidig minister Duquesne (omzendbrief van 20 januari 2000) als zijn voorganger voor ogen hadden, in het Vlaamse gewest, krachtens Vlaamse regelgeving, wegvallen.

In die optiek werden medio maart 2001 volgende vragen (nr. 323 door de heer Luc Goutry) aan minister Duquesne gesteld (Bulletin van Vragen en Antwoorden, Kamer, nr. 50-076 van 21 mei 2001, blz. 8552).

1. Zal het hierboven vermelde, voor de toepassing van de federale regeling van de crematoria, tot gevolg hebben dat in Vlaanderen elke vorm van privé-participatie aan de uitbating van een crematorium verboden zal zijn ?
2. Wordt een operationele concessie terzake vanwege een beherende gemeente of zuivere intercommunale aan een privé-partner alsnog mogelijk en toelaatbaar geacht ?

In zijn antwoord stelt minister Duquesne dat de federale overheid, zowel wat vraag 1 als vraag 2 betreft, zich hierover niet kan uitspreken. Het zijn enkel de gewesten, in casu het Vlaams Gewest, die voor de intercommunale beheersvorm bevoegd zijn.

Hiervan uitgaande, richt ik mijn bovenvermelde vragen dan ook tot de minister.

**Antwoord**

1. De problematiek dient te worden begrepen in het kader van de wet van 20 juli 1971 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging, gewijzigd bij wet van 20 september 1998. Bij de wetswijziging in 1998 werd bij artikel 1 een derde lid toegevoegd dat stipuleert dat "enkel een gemeente of een vereniging van gemeenten een crematorium kan oprichten en beheren". Wegens de hoge kosten die gepaard gaan met het beheer van crematoria entte de aandacht zich uitsluitend op de uitbating van crematoria in intercommunale verband.

De federale wetgever had niet de bedoeling de privé-sector volledig uit te sluiten uit het beheer en de exploitatie van crematoria. Tijdens de totstandkoming van de wet in het parlement bevestigde de toenmalige minister van Binnenlandse Zaken immers uitdrukkelijk dat dergelijke intercommunales voor crematoriumbeheer zich kunnen associëren met een private partner in een gemengde intercommunale. Dit wordt trouwens bevestigd in de omzendbrief van 27 januari 2000. Bestaande privé-crematoria mogen hun activiteit nog blijven uitoefenen gedurende een overgangsperiode die verstrijkt op 6 november 2003.

De gemengde intercommunales worden echter uitdrukkelijk verboden door het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking. Artikel 10 van dit decreet bepaalt uitdrukkelijk dat enkel gemeenten, provincies, autonome gemeentebedrijven, OCMW's en hun zuivere verenigingen en andere intergemeentelijke samenwerkingsverbanden conform dit decreet kunnen deelnemen aan intergemeentelijke samenwerkingsverbanden met rechtspersoonlijkheid. Privaatrechtelijke rechtspersonen kunnen dus niet meer participeren in intergemeentelijke samenwerkingsverbanden met rechtspersoonlijkheid.

Artikel 78 van het decreet voorziet in de mogelijkheid dat dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen deelnemen in publiekrechtelijke en privaatrechtelijke rechtspersonen.

De omzendbrief van 11 januari 2002 betreffende de toepassing van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking stelt duidelijk dat dit artikel niet mag worden misbruikt om van het samenwerkingsverband een lege doos te maken en de uitvoering van de opdrachten toe te vertrouwen aan een derde

(private) maatschappij (zie blz. 27). De uitbating van een crematorium door een privé-maatschappij langs deze weg is dus ook uitgesloten.

Dit betekent niet dat er geen enkele betrokkenheid mogelijk is vanwege de privaatrechtelijke sector. Intergemeentelijke samenwerkingsverbanden kunnen altijd overeenkomsten afsluiten om bepaalde opdrachten toe te vertrouwen aan derden. De deelneming in het beheer van de kerntaken van een crematorium, met name de lijkverbranding en al wat daarbij hoort, is evenwel uitgesloten. Dat verklaart ook het verbod van concessies (zie verder punt 2).

2. Uit de analyse van de parlementaire voorbereiding van de wet van 20 september 1998 tot wijziging van de wet van 20 juli 1971 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging, blijkt echter dat naast de gemengde intercommunale geen andere mogelijkheid wordt geboden aan privé-ondernemingen om deel te nemen aan het crematoriumbeheer. Concessies betreffende de exploitatie van een crematorium aan private ondernemingen worden zelfs uitdrukkelijk uitgesloten (zie Parl. St., Kamer, 1086/4 96/97, blz. 7).

De reden voor het verbod tot concessieverlening is te vinden in het feit dat in het verleden herhaaldelijk misbruiken zijn vastgesteld in privé-crematoria. In binnen- en buitenland hebben deze misbruiken aanleiding gegeven tot tal van rechtszaken. In een aantal privé-crematoria (waaronder dat van Vilvoorde) werd vastgesteld dat de as van verbrande lijken werd vermengd en dat de urnen die de as bevatten vooraf werden klaargemaakt om het dagelijks aantal crematies op te drijven (zie Parl. St., Kamer, 1086/1 – 96/97, blz. 4). De memorie van toelichting vermeldt verder dat het respect voor de overledene en het feit dat begraafplaatsen en de lijkbezorging traditioneel onder de verantwoordelijkheid van de gemeenten vallen, eisen dat aan die misbruiken een einde wordt gemaakt en dat het omwille van de aan de overledene verschuldigde eerbied aangewezen is om de oprichting en het beheer van de crematoria toe te kennen aan de gemeenten .

Volgens de letter van de wet rest de privé-crematoria dan ook niets anders dan hun activiteiten over te dragen en hun eigendommen te verkopen aan gemeenten of zuivere intercommunales voor crematoriumbeheer. De overname zelf dient het voorwerp uit te maken van onderhandelingen. De overnameprijs zal afhankelijk zijn van de marktsituatie, maar er zal uiteraard

ook rekening gehouden worden met de gedane investeringen en met de afschrijvingen (Parl. St., Kamer, 1086/4 – 96/97, blz. 6).

**Vraag nr. 50**  
**van 29 januari 2002**  
**van de heer JAN LOONES**

*700ste verjaardag Guldensporenslag – Initiatieven*

Het jaar 2002 is gestart in grote euro-forie : iedereen wijst op de inderdaad indrukwekkende effecten rond de invoering van de Europese eenheidsmunt.

Voor Vlaanderen heeft het jaar 2002 nog een andere betekenis : zevenhonderd jaar na de Guldensporenslag moet 2002 een feestjaar worden, met een nieuwe, frisse en toekomstgerichte uitstraling van het Vlaanderen dat wij willen.

Uiteraard hebben de hoogste beleidsvoerders van Vlaanderen, de leden van de Vlaamse regering, in dit opzicht een zeer belangrijke taak. Iedere minister heeft ongetwijfeld, wat zijn/haar beleidsniveau betreft, eigen inzichten over hoe het feestjaar 2002 voor Vlaanderen luister kan worden bijgebracht.

Voor het beleidsniveau Binnenlandse Aangelegenheden verwachten de diverse Vlaamse steden en gemeenten waar initiatieven worden genomen naar aanleiding van de zevenhonderdste verjaardag van de Guldensporenslag, uiteraard alle steun van de minister.

Ook wat de andere bevoegdheden van de minister betreft, kan met creatieve invulling iets bijzonders gemaakt worden van het jaar 2002.

1. Op welke manier wordt er, voor de bevoegdheden Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, met bijzondere initiatieven bijgedragen tot de uitstraling van het feestjaar Vlaanderen 2002 ?
2. Worden er bijzondere initiatieven ontwikkeld ter gelegenheid van het feestjaar 2002 ?
3. Wordt er gebruikgemaakt van de bijzondere aandacht die Vlaanderen internationaal zal genieten om, wat de eigen bevoegdheden van de minister betreft, acties te ondernemen ?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan minister vice-president Stevaert (vraag nr. 166)

en aan de ministers Vogels (nr. 72), Anciaux (nr. 38), Vanderpoorten (nr. 55), Landuyt (nr. 38), Dua (nr. 109), Van Mechelen (nr. 68) en Gabriëls (nr. 44).

**Antwoord**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

*(Gecoördineerd antwoord : blz. 1419 – red.)*

**Vraag nr. 51**  
**van 29 januari 2002**  
**van de heer JOS DE MEYER**

*Loonsverhoging Onderwijs en ambtenaren-CAO – Kostprijs (2)*

Op 14 december 2001 stelde ik een schriftelijke vraag aan de minister over de nieuwe collectieve arbeidsovereenkomst (CAO) voor Vlaamse ambtenaren (vraag nr. 32) (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11-12-13 van april-mei 2002, blz. 1312).

Vooreerst stel ik vast dat de minister niet antwoordde op mijn eerste subvraag. De minister beweerde dat de kostprijs van de lineaire loonsverhoging van 3 % voor de personeelsleden van het onderwijs 28 miljard bedraagt. Mijn vraag was hoe de minister aan dit bedrag kwam.

Vervolgens zou ik van de minister graag willen vernemen wat de totale loonkosten zijn van de personeelsleden op wie het sectoraal akkoord 2001-2002 van toepassing was, abstractie makende van de bepalingen van dit akkoord.

**Antwoord**

In aansluiting op mijn antwoord op schriftelijke vraag nr. 32 van 14 december 2001 inzake de kostprijs van het sectoraal akkoord 2001-2002 heb ik aan het departement Onderwijs en de Vlaamse openbare instellingen (VOI) onderbouwde gegevens gevraagd.

Zodra deze in mijn bezit zijn, zal ik ze aan de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen.



**JAAK GABRIELS**

VLAAMS MINISTER  
VAN ECONOMIE, BUITENLANDSE HANDEL  
EN HUISVESTING

**Vraag nr. 37**  
**van 17 januari 2002**  
**van de heer JAN LAURYS**

*Interregprojecten – Cofinanciering*

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid  
Vraag nr. 45  
van 17 januari 2002  
van de heer Jan Laurys  
Blz. 1494

**Antwoord**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

**Vraag nr. 38**  
**van 22 januari 2002**  
**van de heer CARL DECALUWE**

*Socialehuisvestingsmaatschappijen – Grondreserve*

Uit een studie van de Katholieke Universiteit Leuven (KUL) inzake de realisatiegraad van woonuitbreidingsgebieden (WUG) blijkt dat er nog 16.000 hectare onbebouwde woonuitbreidingsgebieden in Vlaanderen zijn. Dit is 55 % van het totaal aantal woonuitbreidingsgebieden. Het aantal afgebakende WUG's en de bebouwing van deze gebieden verschillen sterk van provincie tot provincie en van arrondissement tot arrondissement.

In de studie stoten de onderzoekers op enige problemen m.b.t. het verwerken van het aantal WUG-gronden in bezit van socialehuisvestingsmaatschappijen (SHM).

Naar aanleiding van de hoorzitting in het Vlaams Parlement vorig jaar inzake de nood aan betaalbare bouwgronden bleek in ieder geval dat verschillende socialehuisvestingsmaatschappijen gronden in woonuitbreidingsgebied in eigendom hebben, maar dat die momenteel niet aangesneden kunnen worden (Stuk 268 (1999-2000) – Nr. 2).

1. Kan de minister een actuele stand van zaken geven m.b.t. de grondreserve in woonuitbreidingsgebieden in eigendom van de socialehuisvestingsmaatschappijen ? Graag een onderverdeling per SHM en per provincie, rekening houdende met het onderscheid huursector en koopsector ?
2. Hoeveel gronden zijn hiervan ontsloten ?
3. Welke evolutie wordt vastgesteld in realisatiegraad van WUG's in eigendom van de SHM's in de periode 1995-2000 ?
4. In het kader van bovenvermelde studie merkten de onderzoekers op dat de verwerking van VHM-gegevens moeilijk was, aangezien de vergelijkingsbasis niet dezelfde was en de gegevens gedateerd waren (VHM : Vlaamse Huisvestingsmaatschappij).

Bestaat er binnen de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij een uniform systeem om grondreserves bij de verschillende van SHM's in kaart te brengen ?

Is een verdieping van bovenstaande studie m.b.t. het aspect grondreserves van SHM's niet wenselijk ?

**Antwoord**

1. De Vlaamse volksvertegenwoordiger vindt als **bijlage** een actuele stand van zaken (december 2001) met betrekking tot de grondreserve in woonuitbreidingsgebieden in eigendom van socialehuisvestingsmaatschappijen.

De cijfers zijn afleesbaar per huisvestingsmaatschappij en als dusdanig is ook het onderscheid gemaakt in grondreserves bij de huur- en grondreserves bij de koopsector. Maatschappijen die zowel in huur- als koopsector actief zijn, werden om reden van prioriteitenverdeling bij de huursector gecatalogeerd. Terloops moet opgemerkt worden dat voor meerdere dossiers nog delen van het openbaar domein zijn inbegrepen ; met-tertijd dienen deze te worden overgedragen.

- 2, 3 en 4. In het kader van een onderzoek naar de situatie van alle woonuitbreidingsgebieden in Vlaanderen konden de gronden van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en de socialehuisvestingsmaatschappijen via een GIS-toepassing globaal onderzocht worden (*GIS : Geografisch Informatiesysteem – red.*). Hierbij werd infor-

matie gekoppeld inzake : gewestplannen en BPA's, structuurplanning, lokaal woningbehoefteonderzoek, bestaande bebouwing en uitrustingsniveau en ten slotte de grondreserves van de VHM en huisvestingsmaatschappijen zoals door hen aangeleverd (*BPA : bijzonder plan van aanleg – red.*).

Uit de resultaten van die studie van de KU Leuven "Inventarisatie realisatiegraad woonuitbreidingsgebieden" in opdracht van de afdeling Ruimtelijke Planning van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm), vernemen we dat 38,3 % van de woonuitbreidingsgebieden in Vlaanderen gerealiseerd waren in 1995 en dat deze realisatiegraad nog met 6,2 % is toegenomen tussen 1995 en 2000. Er blijft nog 55,5 % onbebouwde ruimte in de woonuitbreidingsgebieden, goed voor 16.337,6 hectare,

waarvan 3.496,6 hectare ontsloten is door een vermoedelijk uitgeruste weg. Waarbij dient te worden begrepen dat dit laatste cijfer een aanname van ontsluiting betreft.

Omtrent de evolutie in realisatiegraad van WUG's specifiek in eigendom van de SHM's in diezelfde periode 1995-2000, werd volgens onze gegevens geen specifieke studie gedaan, doch uit de resultaten van recente updates kunnen reeds potentiële beleidswegen worden uitgestippeld.

Onderlinge afspraken werden gemaakt opdat de VHM halfjaarlijks een stand van zaken van de screening van reservegronden zou bezorgen aan de administratie, met name aan de afdeling Woonbeleid ; de resultaten van de recentste update, december 2001, worden verwacht eind maart 2002.

### KV-maatschappijen (koop)

Provincie	SHM	Beschikbare bruto oppervlakte in m <sup>2</sup>
Antwerpen	9520 – Klein Brabant	58.677
	9530 – Sociale Bouw- en Kredietmij. Arro. Antwerpen	19.780
	9540 – Gew. Mij. voor de KLE van Mechelen en Omstreken	61.423
	9550 – Gew. Mij. voor de KLE Turnhout	82.132
	9560 – Kleine Landeigendom Zuiderkempen	129.689
Totaal Antwerpen		351.701
Limburg	9710 – Vooruitzien	267.077
	9760 – Landwaarts	172.151
	9780 – Kleine Landeigendom	217.197
Totaal Limburg		656.425
Oost-Vlaanderen	9810 – Ons Zonnig Huis	38.396
	9820 – Gew. Landmij. Dendermonde	100.981
	9830 – Het Volk	259.181
	9840 – Eigen Haard Oudenaarde	128.110
	9850 – Waasse Landmaatschappij	224.770
	9860 – Noord-Vlaamse Huisvestingsmaatschappij	39.981
Totaal Oost-Vlaanderen		791.419
Vl.-Brabant	9610 – Brabantse Huisvestingsmij. – Soc. Bouwmij. voor kredietverl.	17.000
	9640 – Sociale Bouw- en Kredietmij. voor het arr. Leuven	107.517

Provincie	SHM	Beschikbare bruto oppervlakte in m <sup>2</sup>
Totaal Vl.-Brabant		124.517
West-Vlaanderen	9910 – Haard en Kouter	72.576
	9920 – Zuid-West-Vlaamse Sociale Huisvestingsmaatschappij	110.338
	9930 – Onze Landelijke Woning	33.134
	9940 – Huisvestingsmaatschappij voor Midden West-Vlaanderen	25.697
	9950 – Gew. Huisvestingsmij voor de arr. Veurne-Diksmuide	99.392
	9960 – De Zuid-Westhoek	37.877
Totaal West-Vlaanderen		379.014
Eindtotaal Vlaams Gewest KV-maatschappijen		2.303.076m <sup>2</sup>

Opgelet : al deze gegevens zijn afkomstig van de GIS-kern. De oppervlakten werden digitaal berekend. Ook dient rekening gehouden te worden met het feit dat er voor sommige dossiers nog delen van het openbaar domein dienen overgedragen te worden. Toestand 6 februari 2002.

**VB Maatschappijen (huur)**

Provincie	SHM	Beschikbare bruto oppervlakte in m <sup>2</sup>
Antwerpen	1010 – De Ideale Woning	660.634
	1020 – De Goede Woning	302
	1030 – Huisvesting Antwerpen	13.676
	1050 – Onze Woning	22.303
	1065 – ABC	14.668
	1120 – Gezellige Woningen	695
	1140 – Sociaal Wonen	4.574
	1150 – Volkswoningen van Duffel	151.829
	1155 – Geelse Bouwmaatschappij	8.615
	1160 – Mij.voor Huisvesting van het kanton Heist-op-den-Berg	192.153
	1170 – Eigen Haard	38.885
	1180 – Beter Wonen	211.834
	1200 – Lierse Mij. voor de Huisvesting	73.722
	1210 – De Mechelse Goedkope Woning	138.043
	1230 – Molse Bouwmij. voor de Huisvesting	16.161
	1235 – De Heibloem	42.754
1250 – Bouwmij. De Noorderkempen	83.788	
1256 – Eigen Woning	13.723	

Provincie	SHM	Beschikbare bruto oppervlakte in m <sup>2</sup>
	1260 – Sociale Bouwmaatschappij Schelle	43.471
	1290 – Turnhoutse Maatschappij voor de Huisvesting	525.630
	1295 – Zonnige Kempen	137.788
	1300 – Samenwerkende Maatschappij voor Volkshuisvesting	109.898
	1310 – De Voorkempen HE	90.155
	1320 – Zwijndrechtse Huisvestingsmaatschappij	78.358
Totaal Antwerpen		2.673.659
Limburg	7000 – Kantonnale Bouwmij. van Beringen voor Huisvesting	322.205
	7015 – Maaslands Huis	129.767
	7030 – Nieuw Dak	61.869
	7050 – Hasseltse Huisvestingsmaatschappij	113.480
	7055 – Limburgs Tehuis	127.580
	7064 – Kempisch Tehuis	89.001
	7070 – Ons Dak	172.579
	7090 – Nieuw Sint-Truiden	39.810
	7110 – Gewestelijke Bouwmaatschappij Tongershuis	110.785
Totaal Limburg		1.167.076
Oost-Vlaanderen	4010 – Samenwerkende Maatschappij voor Huisvesting Gewest	57.677



Provincie	SHM	Beschikbare bruto oppervlakte in m <sup>2</sup>
	4015 – Dewaco-Werkerswelzijn	95.362
	4020 – Geluk in ons Huis	14.885
	4040 – Gew. Mij. voor Huisvesting Beveren	239.487
	4070 – Dendermondse Volkswoningen	32.909
	4080 – Deinse Bouwmaatschappij	158.708
	4090 – Meetjeslandse Bouwmaatschappij voor Volkswoningen	402.931
	4110 – De Goede Werkmanswoning	28.789
	4140 – De Gentse Haard	14.105
	4150 – Gentse Maatschappij voor de Huisvesting	34.829
	4160 – Volkshaard	550.668
	4180 – Huisvesting Gentbrugge – Ledeborg	8.351
	4190 – De Zonnige Woonst	34.292
	4200 – Veilig Wonen	306.126
	4220 – Tuinwijk	31.440
	4230 – Merelbeekse Sociale Woningen	23.783
	4240 – Ninove-Welzijn	17.592
	4260 – Hulp in Woningnood	22.167
	4270 – Sociale Huisvestingsmaatschappij Vlaamse Ardennen	255.490

Provincie	SHM	Beschikbare bruto oppervlakte in m <sup>2</sup>
	4280 – De Nieuwe Haard	107.549
	4290 – Volkswelzijn	183.170
	4300 – Gew. Mij. voor Volkswoningen van St.-Gillis-Waas	106.357
	4310 – Sint-Niklase Mij. voor de Huisvesting	49.470
	4320 – Bouwmij. van Temse	44.614
	4340 – Eigen Dak	29.453
	4350 – Gew. Mij. voor Woningbouw	7.980
	4360 – Gew. Mij. voor de Huisvesting van Zelzate	7.864
Totaal Oost-Vlaanderen		2.866.048
Vlaams-Brabant	2010 – Samenw. Mij. voor Goedkope Woningen	1.251
	2228 – Providentia	291.232
	2250 – Diest-Uitbreiding	117.846
	2290 – Gew. Maatschappij voor Volkshuisvesting	108.948
	2350 – Huisvesting Zennevallei-Halle	321.655
	2351 – Volkswoningbouw	23.692
	2360 – De Goede Haard	17.441
	2420 – Dijledal	127.180
	2455 – Sociale Woningen van Landen	54.948

Provincie	SHM	Beschikbare bruto oppervlakte in m <sup>2</sup>
	2490 – Machelse Huisvesting	32.499
	2600 – Elk zijn Huis	190.784
	2610 – Huisvesting Tienen	35.959
	2630 – Inter-Vilvoordse Mij. voor Huisvesting	127.752
Totaal Vlaams-Brabant		1.451.187
West-Vlaanderen	3060 – Het Lindenhof	26.379
	3070 – Brugse Maatschappij voor Huisvesting	293.224
	3100 – Interbrugse Maatschappij voor de Huisvesting	559.345
	3120 – Eigen Haard is Goud Waard	46.460
	3140 – Mijn Huis	162.895
	3150 – 't Heist Best	12.347
	3190 – Heulse Heerd	31.413
	3200 – Ons Onderdak	108.830
	3210 – De Mandelbeek	175.979
	3220 – Izegemse Bouwmaatschappij	19.836
	3230 – Goedkope Woning	2.269
	3240 – Eigen Gift – Eigen Hulp	5.266
	3250 – Eigen Haard is Goud Waard	244.601

Provincie	SHM	Beschikbare bruto oppervlakte in m <sup>2</sup>
	3280 – Ons Dorp	3.607
	3310 – De Nieuwpoortse Volkswoning	3.525
	3315 – De Gelukkige Haard	262.007
	3320 – De Oostendse Haard	187.371
	3330 – De Mandel	395.227
	3350 – Eigen Heerd is Goud Waard	59.353
	3380 – Tieltse Bouwmaatschappij	46.803
	3390 – Veurnse Bouwmaatschappij	25.302
	3410 – Helpt Elkander	165.215
	3421 – De Leie	166.469
	3431 – De Vlashaard	434.881
	3440 – Eigen Haard	180.847
Totaal West-Vlaanderen		3.619.451
Eindtotaal Vlaams Gewest VB-maatschappijen		11.777.421
Algemeen totaal KV + VB		14.080.497

Opgelet : al deze gegevens zijn afkomstig van de GIS-kern. De oppervlakten werden digitaal berekend. Ook dient rekening gehouden te worden met het feit dat er voor sommige dossiers nog delen van het openbaar domein dienen overgedragen te worden. Toestand 6 februari 2002.

**VHM-grond (Vlaamse Huisvestingsmaatschappij)**

Provincie	SHM	Beschikbare bruto oppervlakte in m <sup>2</sup>
Antwerpen	Gronden gelegen in het werkgebied van de SHM	
	9520	18.961,72
	9530	236.374,00
	9550	50.574,00
	9560	22.187,00
Totaal Antwerpen		328.096,72,00
Limburg	Gronden gelegen in het werkgebied van de SHM	
	9710	337.570,00
	9760	602.448,00
	9780	320.813,00
Totaal Limburg		1.260.831,00
Oost-Vlaanderen	Gronden gelegen in het werkgebied van de SHM	
	9820	111.993,25
	9830	79.598,00
	9840	152.753,00
	9850	119.970,00
	9860	52.932,50
Totaal Oost-Vlaanderen		517.246,75
Vlaams-Brabant	Gronden gelegen in het werkgebied van de SHM	
	2228	69.534,00
	9610	237.909,00
	9640	255.982,00
Totaal Vlaams-Brabant		563.425,00
West-Vlaanderen	Gronden gelegen in het werkgebied van de SHM	
	9910	136.022,00
	9920	48.136,25
	9930	86.600,00
	9940	206.406,50
	9950	79.679,00
	9960	162.704,50
Totaal West-Vlaanderen		719.548,25
Eindtotaal Vlaamse gewest VHM-gronden		3.389.147,72



**Vraag nr. 39**  
**van 22 januari 2002**  
**van de heer CARL DECALUWE**

*Socialehuisvestingsmaatschappijen – Databank patrimoniumbeheer*

In 1999 werd door de raad van bestuur van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) een verslag goedgekeurd waarin gepleit werd om een beroep te doen op externe informaticaondersteuning voor de inventarisatie van de staat van het patrimonium van de socialehuisvestingsmaatschappijen (SHM) en de opmaak van een onderhoudsplanning.

Het uiteindelijke doel was om een centrale gegevensdatabank bij de VHM te ontwerpen.

Hierin zou informatie opgeslagen worden die door enquêteurs verzameld werd op de verschillende werven van de SHM's.

1. Is deze centrale databank operationeel ?
2. Aan welk extern informaticabedrijf werd deze opdracht toegewezen en voor welk bedrag ?
3. Hoe wordt de werking van deze databank geëvalueerd ? Wat zijn de voor- en nadelen ?
4. Welke conclusies kunnen aan de hand van deze databank getrokken worden m.b.t. de staat van het patrimonium van de SHM's en de onderhoudsplanning ?

**Antwoord**

1. De databank "Patrimoniumbeheer" is operationeel sinds maart 2000.

Tot op heden werden circa 65.000 entiteiten (woningen, garages, ...) geïnventariseerd.

De onderstaande lijst geeft een overzicht van de geïnventariseerde SHM's (36 van 100 huurmaatschappijen) ; voor enkele SHM's is de veld-enquête nog aan de gang :

- 1010 – De Ideale Woning
- 1030 – Huisvesting Antwerpen
- 1110 – Gew. Mij tot het Bouwen van Sociale Woningen te Boom en Terhagen

- 1140 – Sociaal Wonen
- 1150 – Volkswoningen van Duffel
- 1155 – Geelse Bouwmaatschappij
- 1160 – Mij. voor de Huisvesting van het Kanton Heist-op-den-Berg
- 1200 – Lierse Mij. voor de Huisvesting
- 1210 – De Mechelse Goedkope Woning
- 1260 – Sociale Bouwmij. Schelle
- 1290 – Turnhoutse Maatschappij voor de Huisvesting
- 1300 – Samenwerkende Maatschappij voor Volkshuisvesting
- 2290 – Gewestelijke Maatschappij voor Volkshuisvesting
- 2350 – Huisvesting Zennevallei-Halle
- 2630 – Intervilvoordse Mij. Voor Huisvesting
- 3120 – Eigen Haard is Goud Waard
- 3150 – 't Heist Best
- 3230 – Goedkope Woning
- 3250 – Eigen Haard is Goud Waard
- 3310 – De Nieuwpoortse Volkswoning
- 3315 – De Gelukkige Haard
- 3330 – De Mandel
- 3390 – Veurnse Bouwmaatschappij
- 3410 – Helpt Elkander
- 3421 – De Leie
- 3431 – De Vlashaard
- 4010 – Samenwerkende Maatschappij voor Huisvesting Gewest Aalst
- 4015 – Dewaco Werkerswelzijn
- 4110 – De Goede Werkmanswoning

- 4150 – Gentse Maatschappij voor de Huisvesting
  - 4160 – Volkshaard
  - 4240 – Ninove Welzijn
  - 4270 – Sociale Huisvestingsmaatschappij Vlaamse Ardennen
  - 4280 – De Nieuwe Haard
  - 4360 – Gew. Mij. voor de Huisvesting van Zelzate
  - 7000 – Kantonnale Bouwmij. van Beringen voor Huisvesting
2. De opdracht werd toegewezen aan Cronos voor het bedrag van 3.698.970 frank (inclusief BTW) of 91.695,07 euro (inclusief BTW).

Het projectbeheer, een gedeelte van het databasebeheer, de installatie en de documentatie werden in eigen beheer gehouden. Er werd hier concreet gewerkt met het inhuren van "profielen".

3. Het opmaken van een patrimoniumdatabank is een vrij complexe aangelegenheid.

Verskillende aspecten werden hierbij in beschouwing genomen.

- Een zo exact mogelijke georeferentie van de gegevens. Hiervoor werd onder andere samengewerkt met het Ondersteunend Centrum van het GIS Vlaanderen (Vlaamse Landmaatschappij) (*GIS : Geografisch Informatiesysteem – red.*).

De georeferentie van woningen/gebouwen lijkt veel gemakkelijker te zijn dan het in werkelijkheid is. De basisbestanden nodig voor dergelijke referentie zijn nog niet zolang beschikbaar (bv. kadscan). Verder loopt het NIS-stratenbestand om operationele redenen altijd wat achter op de werkelijkheid (*NIS : Nationaal Instituut voor de Statistiek – red.*). Voor recente bouwplaatsen in nieuw aangelegde straten zijn er bijvoorbeeld nog geen straatnamen bekend, noch huisnummers. Bovendien bestaat er geen enkele eenvormigheid in de benummering van appartementsgebouwen, duplexen, enzovoort (huis- + busnummer, dan wel een enkelvoudige doorlopende nummering).

De georeferentie van het patrimonium was een belangrijke vereiste van de nieuwe databank, aangezien nogal wat (parlementaire) vragen betrekking hebben op de geografische component van het patrimonium (bv. aantal woongelegenheden per statistische sector).

Bovendien bezorgde het gebrek aan uniformiteit in de schrijfwijze van straatnamen nogal wat kopzorgen (bv. St-Jansstraat of Sint-Jansstraat). De straatnamen gehanteerd door Akred, Streetnet en het NIS verschillen alle van elkaar (*Akred : Administratie van het Kadaster, de Registratie en de Domeinen – red.*).

- Woningen, appartementen, garages, enzovoort, zijn altijd verbonden met een grondperceel. Het kadscan-bestand (dat alle kadastrale percelen bevat) is maar in de loop van de uitvoering van het project beschikbaar gekomen. Er is nogal wat manueel werk geslopen in het koppelen van gronden en gebouwen.
- Het aanleveren van de basisbestanden met de adresgegevens door de SHM's verloopt soms vlot en soms niet. Dat hangt gedeeltelijk af van de softwareleverancier van de SHM's. Zo kan het feit dat een straatnaam en straatnummer in een veld zijn opgenomen, al heel wat extra manueel werk meebrengen in vergelijking met een gescheiden aanlevering.
- De hoeveelheid te verzamelen en bij te houden gegevens is erg omvangrijk. Dit vereiste ook een speciale aandacht voor de ergonomie van de gebruikersinterface (invoerschermen).
- Technisch werkt de databank probleemloos. Bovendien is die ook gemakkelijk te bevragen, rechtstreeks in de applicatie, via SQL en/of Access en via het intranet van de VHM.
- Het up-to-date houden van de databank en het bewaken van de consistentie van gegevens vormen functioneel het moeilijkste aspect van het project.

Luik "Woninginventaris"

Er zijn heel wat mogelijkheden van instroom en uitstroom van gebouwen uit de databank,

die alle moeten worden afgedekt (nieuw opgerichte woninggroepen, individuele woningen die verkocht of wederingekocht worden, ...). Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de beschrijving van de procedures die geïmplementeerd zijn of nog moeten worden ingevoerd. Het is de bedoeling om voor alle nieuwe woningen alle beschikbare informatie na oplevering van de projecten te inventariseren.

Een deel van die informatie is bij de VHM beschikbaar via de recentelijk in gebruik genomen databank "Projectbeheer" (zie ook artikel als **bijlage**). Voor de invoer van de toegekende adresgegevens per woning dienen de nodige gegevens van de SHM vlot door te stromen naar de VHM. Daartoe werd een eenvoudig formulier in Excel opge maakt (zie **bijlage**).

Luik "Onderhoudstoestand"

Een veldenquête naar de onderhoudstoestand van het patrimonium vormt slechts een momentopname. Wanneer de staat patrimonium naar aanleiding van onderhouds- en/of renovatiewerken wijzigt (bv. vernieuwing van het buitenschrijnwerk met dubbele beglazing), dienen de enquêteresultaten te worden geactualiseerd.

Ingrijpende wijzigingen kunnen worden opgevolgd en bijgehouden door de VHM. De opvolging van alle kleine onderhoudswerken (schilderwerken, ...) zou evenwel een gigantische administratie creëren en lijkt daarom enkel zinvol op SHM-niveau. Enkel een automatische doorstroming van gegevens zou dienaangaande een werkbare oplossing kunnen bieden.

Luik "Kostprijsbegroting"

Met het oog op het maken van begrotingssimulaties voor onderhouds- en renovatiewerken worden zowel de planning- als ingreepopties inzake beoogde verbeteringswerken nog steeds genomen op initiatief van de SHM's (bv. de beslissing om dakbedekkingen plaatselijk te herstellen, dan wel meteen te vervangen).

Naar concrete prognoses kan een veldenquête-VHM dienaangaande slechts een benaderende inschatting van de noodzakelijke verbeteringswerken bieden.

De inventarisatie gebeurt of gebeurde door verschillende personen. Ondanks het feit dat bij de enquête gewerkt wordt met sjablonen en voorbeelden, kan enige subjectiviteit bij de vaststelling en interpretatie van de toestand van een woning niet uitgesloten worden.

Dat weerspiegelt zich natuurlijk ook in de ingevoerde gegevens; de consistentie van de gegevens bewaken, blijft met andere woorden een constante zorg.

Na een initiële inventarisatie wordt ook het up-to-date houden geen sinecure. Hoewel er met berekeningsmodellen kan worden gewerkt (bv. type dak A moet om de 20 jaar vernieuwd worden), zal er een voortdurende input nodig zijn vanwege de SHM's. Wat een inventarisatie van de staat van het patrimonium betreft, bestaat er bovendien een groot onderscheid van SHM tot SHM, waarbij sommige erg gedetailleerd werken en andere nauwelijks beschikken over enige inventaris van de staat van hun patrimonium. Bovendien is het bereiken van een volmaakte uniformiteit tussen 118 SHM's een titanenwerk, zodat zal moeten worden gezocht naar een goede oplossing voor dat probleem.

Naar analogie van een eenvormig softwaresysteem zoals recentelijk geïmplementeerd bij de Brusselse huisvestingsmaatschappijen (Antilope) lijkt het motiveren van de SHM's om zelf een gestructureerde onderhoudsplanning uit te bouwen de meest aangewezen weg. Voldoende eenvormigheid en een regelmatige doorstroming (synchronisatie) van gegevens opgevolgd bij de SHM's en de VHM zijn daarbij cruciaal. De ontwikkelde software VHM kan in principe ter beschikking worden gesteld ten behoeve van de SHM's. Gezien de verschillende softwareplatformen gebruikt bij de 100 huurmaatschappijen, is een wenselijke integratie van een onderhoudsopvolgingsmodule met de reeds bestaande databanken "Verhuring" echter niet zo evident ...

4. Eenmaal het patrimonium nauwkeurig in kaart gebracht, kan de databank op meervoudige wijze worden bevraagd.

– Statistieken met betrekking tot woning-/gebouwenmerken (aantal verdiepingen, aantal slaapkamers, woonoppervlakte, comfort, ...).

Niet alle beschikbare velden kunnen voorlopig 100 % nauwkeurig geïnventariseerd worden, vanwege onvoldoende beschikbare gegevens (bv. woningoppervlakte van iedere bestaande woning).

- Statistieken met betrekking tot kenmerken (enkel glas/dubbel glas, plat dak/hellend dak, gevelbekledingen, ...).

De woningen opgenomen in de databank worden gekoppeld aan enquêtegroepen (per woning, per woninggroep, per woningtype, ... afhankelijk van de gewenste verfijningsgraad). Voor de veldenquête verricht door de VHM gebeurt dat niet individueel, maar globaal per woninggroep en woningtype (appartementen, eengezinshuis, duplexen, ...). Volgens rubriek worden per enquêtegroep alle vastgestelde gebreken en voorgestelde ingrepen met bijbehorende urgentiestatus ingevoerd.

- Kostprijlsbegrotingen : op basis van de aan bouwelementen gekoppelde ingreeposten en urgentiestatus zal een begrotingssimulatie en meerjarenplanning kunnen worden gegeneerd. De ingrepen kunnen periodiek van aard zijn dan wel structureel (bv. schilderen van ramen, dakisolatie, ...). De analyse ter ontwikkeling van de bijkomende softwaremodule daarvoor, werd inmiddels volledig afgerond.

De enquêterubrieken volgens bouwelementen zijn gekoppeld aan de indeling van het vorig jaar gelanceerde nieuwe bouwtechnische bestek B 2001 (bv. "buitenramen & deuren", "dakgoten & RW-afvoer", ...) (*RW : regenwater – red.*). Het rubriekenbeheer maakt het steeds mogelijk bijkomend te onderzoeken, gedetailleerde of meer algemene criteria (intern, comfort, verwarming, elektrische veiligheid, ...) te creëren.

Via een geïntegreerde bouwplaatsopvolgingsapplicatie (naar analogie van de enquêtering) beoogt men de technische kenmerken van nieuwe projecten op een gestructureerde wijze te inventariseren. Daarmee zal een aanvang genomen worden voor alle nieuwe projectdossiers opge maakt volgens het bestek B 2001 (zie illustratie scherm).

Momenteel ontvangt iedere SHM van wie het patrimonium werd geënuquêteerd, een overzichtsrapport met de enquêteresultaten per wo-

ninggroep, aangevuld met een foto-cd-rom. Per woninggroep/enquêtegroep worden de nodige overzichtsfoto's en detailfoto's van vastgestelde gebreken opgenomen in de database (zie voorbeeldrapport SHM 2630 Intervilvoordse – Vilvoorde als **bijlage**).

## Besluiten

Niettegenstaande de softwareapplicatie reeds operationeel is, heeft de eigenlijke veldenquête een aanzienlijke vertraging opgelopen. Enerzijds ten gevolge van de voorbereidingen van invoerbesteden met eenvormige – geogerefererde woningdata, anderzijds vanwege het personeelsverloop. Momenteel zijn nog twee enquêteurs (1,5 FT-equivalenten) van de vier die oorspronkelijk aangeworven werden actief (*FT : fulltime – red.*). Het blijkt niet eenvoudig geschikte kandidaten voor een tijdelijk contract van niveau C te vinden (met elementaire kennis bouw en PC-ervaring, inzet eigen wagen, woonachtig in werkgebied, ...). Vanaf februari 2002 treden twee nieuwe enquêteurs in dienst.

De volledige opvulling en verdere actualisering van dergelijke databank(en) vormen een arbeidsintensief proces. Vele gegevens moeten worden bezorgd door de SHM's (of door de mensen op het terrein). Ten slotte zal het echt fijne werk (onderhoudsplanung, etc.) bij de SHM's zelf moeten gebeuren. Het lopende project "Inventaris patrimonium" wil de SHM's daartoe motiveren ; de VHM kan daarbij een methodiek en een soort van "best practices" meegeven, maar geen absolute verplichtingen opleggen. Een aantal grotere SHM's doen reeds langer aan een gesystematiseerde onderhoudsopvolging, andere beginnen nu stilaan te volgen ...

*(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)*

## Vraag nr. 40 van 22 januari 2002 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

### *Intergouvernementeel overleg – Handelsattachés*

In het kader van het overleg tussen de Vlaamse en de Brusselse regering kwam blijkens persberichten de aanstelling van handelsattachés voor de drie gewesten ter sprake.

1. Kan de minister wat uitleg hieromtrent verschaffen ?

2. Werden er terzake concrete afspraken gemaakt ?  
Zo ja, welke ?

#### Antwoord

1. In 2000 zijn er tussen de toenmalige minister bevoegd voor Buitenlandse Handel en zijn Brusselse en Waalse collegae besprekingen geweest die kunnen worden omschreven als een bezinning over de toenadering van de Wetwerken van economische en handelsattachés van de verschillende gewesten.

Een principeakkoord om drie posten te verdelen over de drie regio's was hiervan het gevolg : Wallonië zou Bagdad voor zijn rekening nemen, Brussel Havana en Vlaanderen Tripoli.

2. Er werden terzake zeker geen concrete afspraken gemaakt.

Ondertussen is de regionalisering een feit en alvorens dit debat opnieuw te openen, wens ik prioriteit te geven aan de samenwerking tussen de verschillende Vlaamse actoren met betrekking tot het internationaal ondernemen (cfr. Beleidsbrief) (*Beleidsbrief Buitenlandse Handel en Extern Economisch Beleid ; Stuk 907 (2001-2002) – Nr. 1, blz. 7 – red.*).

#### Vraag nr. 41 van 29 januari 2002 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

*Vlabinvest – Schoolgebouw Wezembeek-Oppem*

In maart 2000 maakte minister Anciaux, die toen bevoegd was voor Huisvesting, gewag van de mogelijkheid om het schooltje in de Marcelisstraat (in de faciliteitengemeente Wezembeek-Oppem) te verwerven.

Er werd evenwel gevreesd dat de gemeente haar recht van voorkoop ten nadele van het Investeringsfonds voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlabinvest) zou laten gelden.

Wat is de stand van zaken in dit dossier ?

Werd het schooltje uiteindelijk door Vlabinvest verworven ?

#### Antwoord

Het schoolgebouw gelegen in de Marcelisstraat in Wezembeek-Oppem werd door Vlabinvest niet aangekocht.

Het gebouw in kwestie werd, na plaatsbezoek door de architecten van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) en Vlabinvest, niet geschikt bevonden voor huisvesting. Dit vanwege de typologie van het gebouw, de staat waarin het zich bevindt en bovenal vanwege het feit dat een aanzienlijk deel van het gebouw niet in een zone bestemd voor bewoning ligt, maar wel in buffergroen langs de Brusselse Ring. Enkel instandhoudingswerken zijn hier mogelijk, zeker geen structurele werken of bestemmingswijzigingen, noch afbraak en vernieuwbouw.

Het dossier werd daarom niet verder in aanmerking genomen ; Vlabinvest heeft niet langer de intentie dit gebouw aan te kopen.

#### Vraag nr. 42 van 29 januari 2002 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

*Vlabinvest – Doorverkoop*

1. Hoeveel van de oorspronkelijke kopers van Vlabinvestwoningen of -appartementen hebben hun woning ondertussen reeds doorverkocht (Vlabinvest : Investeringsfonds voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant) ?
2. Blijven bij een dergelijke doorverkoop de Vlabinvestcriteria gelden ?
3. Hoe wordt dit gecontroleerd ?

#### Antwoord

1. Tot op heden werd één woongelegenheden doorverkocht.
2. Bij doorverkoop blijven de Vlabinvestcriteria inderdaad gelden. Indien de eigenaar beslist zijn Vlabinvestwoning of -appartement onderhands te verkopen, dient hij vooraf per aangetekend schrijven Vlabinvest in kennis te stellen van de prijs, de identiteit van de koper en de voorwaarden waaronder hij bereid is het goed te verkopen.

Vlabinvest beschikt over een termijn van één maand om zijn aanvaarding van het aanbod bij



aangetekend schrijven aan de koper ter kennis te brengen. Indien Vlabinvest het aanbod binnen die termijn niet heeft aanvaard, dan mag de eigenaar het onroerend goed niet uit de hand tegen een lagere prijs en gunstigere voorwaarden aan een ander dan Vlabinvest verkopen zonder haar uitdrukkelijke en voorafgaande toestemming.

Indien na verloop van een termijn van één jaar na de kennisgeving van het aanbod het goed niet aan een derde wordt verkocht, moet voor een eventuele verkoop de hierboven vermelde procedure worden hernomen.

Bij een openbare verkoop is de notaris gehouden ten minste 30 dagen vooraf Vlabinvest in kennis te stellen van de datum en plaats van de verkoop. Bij het einde van de opbieding zal door de notaris in het openbaar de vraag worden gesteld of Vlabinvest zijn recht van voorkoop wil uitoefenen voor de laatst geboden prijs. In geval van weigering, afwezigheid of stilzwijgen van Vlabinvest, wordt de verkoop voortgezet. In geval van recht van hoger bod wordt Vlabinvest ten minste acht dagen tevoren in kennis gesteld. Er dient Vlabinvest dan opnieuw openbaar en voor toewijzing dezelfde vraag te worden gesteld.

Bij miskenning van het recht van voorkoop zijn de oorspronkelijke kopers een schadevergoeding gelijk aan 20 procent van de nieuwe verkoopprijs verschuldigd.

Of Vlabinvest al dan niet zijn voorkooprecht uitoefent, hangt af van het profiel van de nieuwe kandidaat-koper (cf. doelpubliek Vlabinvest). De administrateur-generaal van Vlabinvest laat zich in zijn beslissing bijstaan door het advies van het adviescomité van Vlabinvest, dat instaat voor de toewijzing van de Vlabinvestwoongelegenheden aan kandidaat-kopers en -huurders. Indien dit comité gunstig adviseert (de kandidaat-koper voldoet aan de Vlabinvestvoorwaarden), zal Vlabinvest zijn recht van voorkoop niet uitoefenen. Indien het comité niet gunstig adviseert, zal Vlabinvest zijn recht van voorkoop op de woongelegenheden uitoefenen. In dit geval zal de woongelegenheden opnieuw doorverkocht of -verhuurd worden aan personen die tot de Vlabinvestdoelgroep behoren.

3. Bij een verkoop van een Vlabinvestwoongelegenheden is de instrumenterende notaris verplicht Vlabinvest per aangetekend schrijven in

kennis te stellen van de verkoop (cf. recht van voorkoop ; punt 2 supra).

De administrateur-generaal van Vlabinvest beslist of het voorkooprecht wordt uitgeoefend na advies van het adviescomité (punt 2 supra).

**Vraag nr. 43**  
**van 29 januari 2002**  
**van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

*Vlaamse Rand – Prijseffect bouwgrondsubsidies*

Destijds was het de bedoeling dat een werkgroep zou onderzoeken of de subsidies die in 1998 en 1999 werden toegekend voor de aankoop van een bouwgrond in de Vlaamse gemeenten in de omgeving van Brussel, een invloed hebben gehad op de prijs van de bouwgronden in de betrokken regio.

Is deze werkgroep effectief ooit samengekomen en tot welke bevindingen is men eventueel gekomen ?

**Antwoord**

Noch de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, noch het Investeringsfonds voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlabinvest), noch de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen, is op de hoogte van een werkgroep die onderzoek doet/deed naar het kostprijseffect van bouwgronden in de Vlaamse Rand naar aanleiding van de subsidies die in 1998 en 1999 werden toegekend voor de aankoop van bouwgronden in deze regio.

**Vraag nr. 44**  
**van 29 januari 2002**  
**van de heer JAN LOONES**

*700ste verjaardag Guldensporenslag – Initiatieven*

Het jaar 2002 is gestart in grote euro-forie : iedereen wijst op de inderdaad indrukwekkende effecten rond de invoering van de Europese eenheidsmunt.

Voor Vlaanderen heeft het jaar 2002 nog een andere betekenis : zevenhonderd jaar na de Guldensporenslag moet 2002 een feestjaar worden, met een nieuwe, frisse en toekomstgerichte uitstraling van het Vlaanderen dat wij willen.

Uiteraard hebben de hoogste beleidsvoerders van Vlaanderen, de leden van de Vlaamse regering, in dit opzicht een zeer belangrijke taak. Iedere minister heeft ongetwijfeld, wat zijn/haar beleidsniveau betreft, eigen inzichten over hoe het feestjaar 2002 voor Vlaanderen luister kan worden bijgebracht.

Voor het beleidsniveau Buitenlandse Handel is de uitstraling van Vlaanderen buiten de grenzen van groot belang. Evenzo is, wat de bevoegdheid Economie betreft, een Vlaamse, dynamische uitstraling niet onbelangrijk voor het aantrekken van buitenlandse investeringen.

Ook wat de andere bevoegdheid van de minister betreft, Huisvesting, kan met creatieve invulling iets bijzonders gemaakt worden van het jaar 2002.

1. Op welke manier wordt er, voor de bevoegdheden Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting, met bijzondere initiatieven bijgedragen tot de uitstraling van het feestjaar Vlaanderen 2002 ?
2. Worden er bijzondere initiatieven ontwikkeld ter gelegenheid van het feestjaar 2002 ?
3. Wordt er gebruikgemaakt van de bijzondere aandacht die Vlaanderen internationaal zal genieten om, wat de eigen bevoegdheden van de minister betreft, acties te ondernemen ?

N. B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan minister vice-president Stevaert (vraag nr. 166) en aan de ministers Vogels (nr. 72), Anciaux (nr. 38), Vanderpoorten (nr. 55), Landuyt (nr. 38), Dua (nr. 109), Van Grembergen (nr. 50) en Van Mechelen.

#### **Antwoord**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking (*zie blz. 1419 – red.*).

**Vraag nr. 45**  
**van 5 februari 2002**  
**van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

*Export Vlaanderen – Gevolmachtigd vertegenwoordiger*

Uit het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 28 van 7 december 2001 terzake kan worden afgeleid

dat een einde werd gemaakt aan de opdracht van de gevolmachtigde vertegenwoordiger (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 29 maart 2002, blz. 1025).

Aangezien het kantoor van de betrokkene werd gesloten, neem ik aan dat de opdracht daarmee is beëindigd.

1. Kan de minister dit bevestigen ?
2. Waarom wordt de functie van gevolmachtigd vertegenwoordiger blijkbaar niet langer als relevant beschouwd ?
3. Kan de minister ten slotte meedelen of de betrokkene zijn functie als secretaris-generaal van de Vergadering van de Regio's van Europa (VRE) behoudt, dan wel wie zijn eventuele opvolger is ?

#### **Antwoord**

1. Op 10 januari 2000 heeft de betrokkene de functie opgenomen van secretaris-generaal van de VRE. Hiermee is een einde gemaakt aan zijn functie als gevolmachtigd vertegenwoordiger.
2. Hij was gevolmachtigd vertegenwoordiger onder de minister belast met Buitenlands Beleid. Voor het antwoord op deze vraag verwijs ik dan ook naar mijn collega.
3. De functie van secretaris-generaal van de VRE heeft de betrokkene uitoefend tot 30 april 2001. De Duitser Klaus Klipp is hem in deze functie opgevolgd.

Momenteel oefent de betrokkene, met mijn akkoord (betrokkene behoort immers nog steeds tot het personeel van Export Vlaanderen), een opdracht uit op het kabinet van de minister van Buitenlands Beleid. Voor meer informatie hierover verwijs ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar mijn collega.

**Vraag nr. 46**  
**van 5 februari 2002**  
**van de heer KARIM VAN OVERMEIRE**

*VLAM-labels – "Belgisch" of "Vlaams"*

Het Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM) staat in voor de promotie en de afzetbevordering van de Vlaamse landbouw-,

tuinbouw- en visserijproducten in binnen- en buitenland.

In de promotiecampagnes worden deze producten soms als Vlaams ("van Vlaanderen"), soms als Belgisch ("Belgische kazen"), soms als beide ("Potatoes from Flanders – A speciality from Belgium") voorgesteld.

1. Op basis van welke elementen wordt de keuze gemaakt om een product als Vlaams, dan wel als Belgisch voor te stellen ?
2. Is er een evolutie vast te stellen in een bepaalde richting ?

### Antwoord

1. VLAM heeft als taak de producten van de Vlaamse landbouw-, tuinbouw- en visserijsector te promoten in binnen- en buitenland.

Wat de promotie op de eigen markt betreft, wordt zoveel mogelijk de Vlaamse herkomst van de producten vermeld.

De promotie voor Belgische kazen vormt een uitzondering op de algemene regel. De zuivelsector (die de financiering van de campagne volledig voor zijn rekening neemt) heeft er na de regionalisering van de promotie van land- en tuinbouwproducten in 1994 voor geopteerd om "Belgische kazen" als promotieconcept te behouden. Belangrijkste reden hiervoor was dat er reeds sedert 1980 in dit concept geïnvesteerd werd en men de resultaten van vijftien jaar promotie voeren niet wou laten teloorgaan. Onderzoek heeft toen trouwens uitgewezen dat het concept "Belgische kazen" niet alleen bij de consument bekend is, maar er ook door geapprecieerd wordt.

In het buitenland wordt promotie gevoerd onder de noemer "Vlaanderen – België"; voornaamste reden hiervoor is dat VLAM de buitenlandse klant tot wie het zich richt, voldoende duidelijkheid wil verschaffen. De ervaring leert dat Vlaanderen in het buitenland onvoldoende bekend is. Zeker op markten buiten Europa, maar bijvoorbeeld ook in Frankrijk, blijkt Vlaanderen nogal eens verward te worden met Frans-Vlaanderen.

2. Gezien de recente crisissen in de land- en tuinbouwsectoren worden de aspecten voedselveiligheid en kwaliteitsborging steeds belangrijker,

ook binnen de VLAM-werking. In verschillende sectoren werden (en worden) kwaliteitssystemen opgezet en de promotievoering wordt steeds meer toegespitst op de labels die in het kader van deze systemen worden gecreëerd.

Er dient hier evenwel rekening gehouden te worden met de Europese regelgeving. Europa laat immers niet toe dat kwaliteit en herkomst gekoppeld worden als het gaat om campagnes die met publieke middelen gefinancierd worden. De VLAM-promotiefondsen worden door de Commissie als parafiscale heffingen – dus publieke middelen – beschouwd.

Dit heeft tot gevolg dat bij het promoten van de kwaliteitssystemen en -labels die in de verschillende sectoren werden opgezet, enige omzichtigheid aan de dag zal moeten worden gelegd bij het vermelden van de herkomst. Uit besprekingen met de diensten van de Commissie blijkt dat herkomstaanduiding wel zou worden aanvaard als "secundaire vermelding" in promotiecampagnes.

### Vraag nr. 47 van 5 februari 2002 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

#### *Handelsmissie Chili – Vlaamse inbreng*

Van 29 april tot 2 mei aanstaande is er een multi-sectorale economische zakenreis naar Chili gepland, onder het voorzitterschap van Prins Filip en geleid door federaal minister Annemie Neyts-Uytbroeck.

1. Kan de minister bevestigen dat het initiatief voor deze zakenreis wel degelijk is uitgegaan van de gewesten ?
2. Hoe ziet de inbreng van het Vlaams Gewest eruit ?
3. Hoe wordt Vlaanderen als exportland tijdens deze zending geprofileerd ?

### Antwoord

1. Het initiatief voor het organiseren van de zakenreis onder leiding van Prins Philip naar Chili werd genomen in consensus door de verschillende gewesten en de federale instanties.

2. Export Vlaanderen zorgt voor de bekendmaking van deze zakenreis onder de Vlaamse bedrijven en regelt de afsprakenprogramma's ter plaatse.

Momenteel zijn 22 ondernemingen ingeschreven, alsook AGHA, de Antwerpse Gemeenschap voor de Haven.

3. Een brochure wordt aangemaakt met een voorstelling van alle deelnemers, alsmede van de vertegenwoordigers van de Vlaamse overheid.

Tijdens de officiële afspraken, waarop telkens een officiële vertegenwoordiger van Vlaanderen aanwezig zal zijn, worden daarenboven brochures overhandigd waarin Vlaanderen wordt voorgesteld.

**Vraag nr. 51  
van 8 februari 2002  
van mevrouw ANN DE MARTELAER**

*Woonbeleid – Conformiteitsattest*

Het conformiteitsattest stelt de conformiteit vast van woningen die verhuurd worden als hoofdverblijfplaats met de elementaire veiligheids-, gezondheids- en woonkwaliteitsnormen zoals vervat in artikel 5 van de Wooncode. Tevens bevat het attest de maximale toegestane bezetting (art. 7 Wooncode).

Bij de start heeft men geopteerd voor een gefaseerde invoering van het conformiteitsattest, dit volgens de ouderdom van de woning. Naast de woningen die ongeschikt, onbewoonbaar of overbevoerd zijn verklaard (Wooncode art. 15 en 17 – decreet 22/12/95 inzake leegstand en verkrotting) en de woningen die gerealiseerd werden na 1 november 1998, moet elke woning in een gebouw dat in gebruik genomen werd vóór 1919, vóór 1 november 2002 een conformiteitsattest hebben.

Het conformiteitsattest wordt aangetekend aangevraagd bij het college van burgemeester en schepenen, waarna een administratief kwaliteitsonderzoek volgt en een controlebezoek aan de betrokken woning wordt gebracht.

1. Hoeveel conformiteitsattesten werden tot op heden toegekend ?
2. Wat is het aantal geweigerde conformiteitsattesten ? Hoe verloopt zulk een dossier dan verder ?

3. Bestaan er terzake overzichten per gemeente en zo ja, kan de minister die bezorgen of aangeven waar ze kunnen worden geconsulteerd ?

4. Op welke manier kan de gemeente nagaan of alle verhuurde woningen in gebruik genomen vóór 1919, vóór 1 november 2002 beschikken over een conformiteitsattest ?

**Antwoord**

Eén van de kernopdrachten van het Vlaamse woonbeleid is het waarborgen en verbeteren van de woonkwaliteit in Vlaanderen. De invoering van het conformiteitsattest is één van de instrumenten die door de Vlaamse Wooncode werden ingevoerd met het oog op een effectieve kwaliteitsverbetering van het woonpatrimonium.

Het conformiteitsattest houdt een officiële verklaring in van de overheid dat een woning overeenstemt met de opgelegde normen inzake veiligheid, gezondheid en woonkwaliteit. Zowel voor woningen als voor (studenten)kamers, kamerwoningen, studentenhuizen en studentengemeenschapshuizen, kan een dergelijk attest worden aangevraagd.

Het attest is evenwel niet verplicht en het betreft dus geen vergunning om tot verhuur van een woning te kunnen overgaan ; het kan veeleer beschouwd worden als een optie om te bewijzen dat de woning beantwoordt aan de geldende normen. Het instrument kan als een element worden gehanteerd ter verdediging of ontlasting van de verhuurder in het kader van een strafrechtelijk onderzoek naar de verhuring van een niet-conforme woning. Het komt dan ook enkel de verhuurder toe het attest aan te vragen. In dit licht heeft de eigenaar-verhuurder een belangrijke rol te vervullen in het conformiteitsonderzoek.

Een woning waarvoor een conformiteitsattest geweigerd werd, kan in beginsel niet meer verder worden verhuurd en eventueel kan de procedure van ongeschiktheid worden opgestart.

Terwijl de inventarislijsten rond ongeschiktheid en onbewoonbaarheid een beeld geven van de woningen van slechte kwaliteit, krijgt men door de conformiteitsattesten dus een beeld van de (huur)woningen van goede kwaliteit, waardoor de kennis van het lokale woningbestand toeneemt. Aangezien de uitreiking van het conformiteitsattest een gemeentelijke bevoegdheid is, worden de gegevens over het aantal woningen met of zonder attest door de gemeente verzameld. Het gewest heeft dus geen



overzicht van het totaal aantal toegekende of geweigerde attesten.

Vooraf bij de grotere steden is het instrument goed bekend en wordt het effectief gebruikt. Ook in steden met veel studentenkamers heeft het een groot succes. In Gent bijvoorbeeld werden reeds 234 attesten toegekend voor kamers en 60 voor zelfstandige woningen. In Antwerpen is dit het geval voor 790 kamers en 685 zelfstandige woningen. Kortrijk heeft totnogtoe 51 conformiteitsattesten voor kamerwoningen afgeleverd (waarvan het merendeel voor studentenhuizen) en tien voor zelfstandige woningen.

De gefaseerde invoering van het conformiteitsattest had geenszins de bedoeling om alle eigenaars van woningen met een welbepaalde ouderdom te verplichten een woningonderzoek te laten uitvoeren.

Het attest is een vrijblijvende aangelegenheid en het conformiteitsonderzoek van een woning kan enkel op vraag van de verhuurder worden uitgevoerd.

#### **B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn**

#### **MIEKE VOGELS**

VLAAMS MINISTER  
VAN WELZIJN, GEZONDHEID  
EN GELIJKE KANSEN

**Vraag nr. 50**  
**van 14 december 2001**  
**van mevrouw PATRICIA CEYSENS**

*Zeepreventorium De Haan – VIPA-subsidiëring*

De subsidiëring van nieuwbouw of verbouwing in de welzijns- en gezondheidssector gebeurt in Vlaanderen door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA).

Het Zeepreventorium heeft het statuut van medisch-pediatriesch centrum. Het behandelt kinderen met zware longaandoeningen, patiënten met overgewicht, patiënten met bijzondere aandoeningen zoals zware diabetes, chronisch vermoeidheidssyndroom, mucoviscidose.

Het probeert reeds enige tijd om toegang te krijgen tot het VIPA, zonder een duidelijk antwoord te

krijgen op de vraag of het subsidiabel is. Nochtans kunnen er mogelijkheden zijn. Het VIPA subsidieert immers inzake preventieve gezondheidszorg gezondheidscentra en consultatiebureaus voor respiratoire aandoeningen. Door het uitblijven van duidelijkheid terzake stelt het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (Riziv) de beslissing tot aanpassing van de prijs van de verpleegen revalidatiedag uit. Daarmee komt het Zeepreventorium in een patstelling, terwijl het bijzonder belangrijk werk doet.

1. Kan het Zeepreventorium tegemoetkomingen genieten in investeringen lastens het VIPA ?
2. Vanwaar de aarzelende houding van het VIPA met betrekking tot een duidelijk antwoord in dit dossier ?

#### **Antwoord**

1. Na een grondig onderzoek binnen het VIPA mocht ik op 24 december 2001 een omstandige adviesnota omtrent deze problematiek ontvangen.

Ik moet vaststellen dat de VZW Zeepreventorium De Haan spijtig genoeg geen tegemoetkoming in investeringen lastens het VIPA kan genieten. Het Zeepreventorium valt niet onder de toepassing van één van de twee VIPA-uitvoeringsbesluiten in de gezondheidssector. Het betreft hier het besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1999 tot vaststelling van de totale investeringssubsidie en de bouwtechnische normen voor de preventie en de ambulante gezondheidszorg, en het besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1999 tot vaststelling van de totale investeringssubsidie en de bouwtechnische normen voor de verzorgingsinstellingen.

Uit de overeenkomst van het Zeepreventorium De Haan met het Riziv blijkt trouwens dat in de berekening van de enveloppe rekening wordt gehouden met de daadwerkelijke afschrijvingen in verband met de investeringen. De Vlaamse overheid dient dus geen nieuwe sector te creëren waarvan het Riziv de subsidiëring van dezelfde infrastructuur reeds op zich neemt.

Een ander probleem waarmee het Zeepreventorium De Haan te maken heeft, is het feit dat het gebouw op grond staat die eigendom is van het Vlaams Gewest. De grond wordt via een erfpachtovereenkomst (kosteloos) ter beschikking gesteld van de VZW Zeepreventorium.



De huidige erfpachtovereenkomst loopt echter tot 2021. Aangezien afschrijvingen op (nieuwe) gebouwen lopen over 33 jaar en daardoor de termijn van de huidige erfpachtovereenkomst wordt overschreden, heb ik bij de bevoegde Vlaamse minister, minister Stevaert, aangedrongen op een verlenging van de looptijd van deze erfpachtregeling. Hierdoor kan de VZW Zeepreventorium ten volle eigenaar blijven van de gebouwen gedurende de volledige afschrijvingsperiode. Dit zal de besprekingen met kandidaat-financiers aanzienlijk vergemakkelijken.

2. Aan het VIPA werd gevraagd om alle mogelijkheden te onderzoeken opdat subsidiëring via het VIPA van het Zeepreventorium zou kunnen worden toegestaan. Het onderzoek werd grondig gevoerd, wat misschien de indruk gaf dat er een aarzelende houding was bij het VIPA.

Een subsidiëring door het VIPA zou enkel kunnen gebeuren via het creëren van een nieuwe sector. Het zou vandaag een verkeerd signaal zijn om instellingen die via Riziv-conventies functioneren, op te nemen in het VIPA.

**Vraag nr. 60  
van 17 januari 2002  
van mevrouw SONJA BECQ**

*Zorgverzekering – Evaluatie*

Sinds 1 januari 2001 worden de eerste uitkeringen in het raam van de zorgverzekering uitbetaald en zou een eerste evaluatie worden gemaakt.

1. Volgens welke criteria gebeurt deze evaluatie ?
2. Hoeveel ingeschrevenen zijn er (algemeen en per zorgkas) ?
3. Hoeveel aanvragen voor een tegemoetkoming werden ingediend en hoeveel werden er toegekend (algemeen en per zorgkas) ?

4. Waarvoor worden tegemoetkomingen aangevraagd (mantelzorg, professionele dienstverlening, hulpmiddelen of combinaties) ? Graag een aanduiding in absolute en procentuele cijfers (algemeen en per zorgkas).
5. Is het mogelijk op grond van de verworven cijfers een extrapolatie te maken voor het aantal aanvragen voor de rest van het jaar ?
6. Vanaf 1 oktober kunnen gebruikers van rusthuizen (categorie C) een zorgverzekering genieten ?
  - a) Beschikt de minister over cijfers van het totaalaantal gegadigden dat in aanmerking komt ?
  - b) Wordt de rusthuizen verzocht de bewoners eraan te herinneren (en effectief te helpen) hun aanvraag in te dienen ?
  - c) Komen de berekeningen voor mogelijke uitkeringen voor het jaar 2002 overeen met de begroting zoals eind 2001 opgesteld ?

**Antwoord**

1. De evaluatie van de implementatie van de Vlaamse zorgverzekering gebeurt op basis van het aantal aangesloten leden, het aantal aanvragen tot tenlasteneming en het aantal tenlastenemingen.
2. Eind november 2001 – de gegevens van december 2001 worden midden februari 2002 verwacht – waren 3.577.995 personen aangesloten. Dit betekent dat na twee maanden reeds meer dan 86 % van de Vlamingen ouder dan 25 jaar is aangesloten, wat een succes kan worden genoemd.

De verdeling over de verschillende zorgkassen ziet eruit als volgt :

	Aantal leden op 30 november 2001	Percentage van het van het totaal aantal leden op 30 november 2001
CM-zorgkas	2.063.985	57,69
Neutrale Zorgkas Vlaanderen	87.526	2,45
Zorgkas van de Socialistische Mutualiteiten	712.382	19,91
Zorgkas van de Liberale Ziekenfondsen	242.242	6,77
Zorgkas van de Onafh. Ziekenfondsen	326.718	9,13
Vlaamse Zorgkas	46.600	1,30
OMOB-zorgkas	40.710	1,14
Zorgkas DKV Belgium	57.832	1,62
	3.577.995	100,00

3. Eind november 2001 hebben ongeveer 57.000 zorgbehoevenden een aanvraag tot tenlasteneming ingediend.

Hoeveel dossiers er werden goedgekeurd of nog zullen worden goedgekeurd, is op dit moment nog niet te zeggen. De gegevens over het aantal verwerkte dossiers zijn nog niet volledig. Toch verwachten de zorgkassen dat tegen einde maart om en bij de 54.000 tenlastenemingen zullen zijn goedgekeurd.

4. Ongeveer 90 % van de 54.000 verwachte tenlastenemingen zouden betrekking hebben op een gezamenlijke aanvraag voor professionele thuiszorg en mantelzorg.

Ongeveer 6 % vraagt enkel een vergoeding voor mantelzorg. Slechts 4 % kiest uitsluitend voor professionele zorg.

5. Het is momenteel niet mogelijk om op basis van de bekende gegevens betrouwbare extrapolaties te maken.

De beschikbare gegevens hebben betrekking op de eerste maanden van implementatie van de Vlaamse zorgverzekering, en geven een onvolledig en vertekend beeld.

6. a) De meest recente gegevens van het Riziv duiden op 26.558 gebruikers van rusthuizen met een C-attest en 2.549 personen die verblijven in PVT's (*Riziv : Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering ; PVT : psychiatrisch verzorgingstehuis – red.*). In totaal zijn er dus 29.107 personen die vanaf 1

oktober 2002 in aanmerking komen voor een tenlasteneming.

- b) Er is een communicatieplan in ontwikkeling. Binnenkort zal in dit verband de eerste vergadering met de rusthuiskoepels plaatsvinden.

- c) De begroting 2002 houdt rekening met 41.000 tenlastenemingen in de thuiszorg in plaats van de door de zorgkassen, op basis van de cijfers van de eerste maanden, ingeschatte 54.000 tenlastenemingen.

Het percentage van het aantal zorgbehoevenden dat zou kiezen voor een gezamenlijke aanvraag voor professionele thuiszorg en mantelzorg, blijkt hoger te zijn dan de ramingen.

Ten tijde van de begrotingsopmaak 2002 wezen de Riziv-gegevens op een totaal van 25.900 personen die vanaf 1 oktober 2002 in aanmerking zouden komen voor een tenlasteneming, ten opzichte van de hierboven vermelde 29.107 uit de meest recente Riziv-gegevens.

Bij de begrotingscontrole 2002 zullen dan ook de nodige aanpassingen moeten gebeuren.

**Vraag nr. 68  
van 22 januari 2002  
van mevrouw ANN DE MARTELAER**

*Tewerkstelling gehandicapten – Lokale besturen*

Het koninklijk besluit (KB) van 23 december 1977 tot vaststelling van het aantal personen met een

handicap dat door provincies, gemeenten, verenigingen van gemeenten en agglomeraties van gemeenten moet worden tewerkgesteld, bepaalt dat provincies, gemeenten, verenigingen of agglomeraties van gemeenten verplicht zijn minimaal één mindervalide tewerk te stellen per groep van 55 betrekkingen met volledige arbeidsprestaties opgenomen in de personeelsformatie.

1. Wordt dit koninklijk besluit vandaag correct nageleefd ?

Werd er na 1997 nog een enquête uitgevoerd en kunnen de recentste gegevens worden meegeedeeld ?

2. In welke gemeenten of provincies wordt deze norm niet gehaald, en om welke redenen ?
3. Welke stappen heeft de minister reeds gedaan om het optimaal inschakelen van personen met een handicap in het arbeidsproces te concretiseren ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme en aan de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

### Gecoördineerd antwoord

Betreffende het koninklijk besluit van 23 december 1977 met betrekking tot de verplichte tewerkstelling van personen met een handicap in provincies, gemeenten, verenigingen van gemeenten en agglomeraties van gemeenten

Antwoord van minister **Mieke Vogels** binnen de bevoegdheid Welzijn

1. Ik ben niet op de hoogte van gegevens verzameld na 1997 betreffende de naleving van dit besluit.

Ik kan er wel op wijzen dat, zo men dit zou willen nagaan, er problemen rijzen ten aanzien van het begrip "persoon met een handicap" ("mindervalide"). In de tijd toen het KB is uitgevaardigd, werd dit geïnterpreteerd als zijnde "ingeschreven in het Rijksfonds voor de Sociale Reclassering van Mindervaliden". Dit kan niet zonder meer vervangen worden door "ingeschreven bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap", aan-

gezien de inschrijvingsvoorwaarden niet identiek zijn.

Er zijn ook vandaag nog mensen die een inschrijving aanvragen in het Vlaams Fonds enkel en alleen om in aanmerking te komen voor de (verplichte) tewerkstelling in openbare dienst, maar dit komt nog maar zeer uitzonderlijk voor. Anderzijds is het wel zo dat iedereen die op basis van om het even welke vraag in verband met tewerkstelling een W3-beslissing krijgt (bijstandsveld opleiding en tewerkstelling op de reguliere arbeidsmarkt), meteen ook meekrijgt dat hij/zij in aanmerking komt voor de verplichte tewerkstelling in openbare besturen.

Men mag dus aannemen dat er in de openbare besturen zowel personen met een handicap werken die ingeschreven zijn in het Vlaams Fonds, als personen die niet ingeschreven zijn maar die wel "inschrijfbaar" zijn. Als men dus aan een bestuur zou vragen om aan te tonen dat het aan de verplichting voldoet, dan zou dit kunnen betekenen dat voor sommige reeds tewerkgestelde personen een inschrijving in het Vlaams Fonds moet worden aangevraagd. Dit kan uiteraard alleen op vrijwillige basis.

2. Bij gebrek aan gegevens (cf. 1) kan ik de vraag over het aantal gemeenten of provincies die de norm halen, niet beantwoorden.

Ik wil er wel op wijzen dat veel besturen (gemeenten, OCMW's, intercommunales) niet onder deze verplichting vallen, omdat hun personeelsformatie geen 55 betrekkingen met volledige arbeidsprestaties telt.

3. Ik neem aan dat ook deze vraag betrekking heeft op de tewerkstelling in (ondergeschikte) openbare besturen en niet op het geheel van het werkgelegenheidsbeleid. Het is mij niet bekend of er op dit specifieke vlak recentelijk nog stappen gedaan zijn.

Mijn voornemen om extra stimulansen te geven voor de tewerkstelling van gehandicapten bij de openbare besturen via de Vlaamse Inschakelingspremie (VIP) heeft nog niet tot concrete realisaties geleid. Ik heb al eerder het standpunt vertolkt dat de VIP enkel toegekend zou mogen worden voor nieuwe indienstnemingen bij besturen die kunnen aantonen dat ze aan de verplichting voldoen. Dit kan geval per geval gebeuren, namelijk door het bewijsmateriaal aan te brengen samen met de aanvraag voor een VIP (cf. antwoord op deel 1). Voor besturen die

niet onder de verplichting vallen omdat hun personeelsformatie kleiner is dan 55 VTE hoeft dergelijk bewijs uiteraard niet geleverd te worden (*VTE : voltijds equivalent – red.*).

Antwoord van minister **Landuyt** binnen de bevoegdheid voor Werkgelegenheid

1. De administratie Werkgelegenheid is niet op de hoogte van gegevens verzameld na 1997 betreffende de naleving van dit besluit.
2. Bij gebrek aan gegevens (cf. 1) kan ik de vraag over het aantal gemeenten of provincies die de norm halen niet beantwoorden.

Ik wil er wel op wijzen dat heel veel besturen (gemeenten, OCMW's, intercommunales) niet onder deze verplichting vallen, omdat hun personeelsformatie geen 55 betrekkingen met volledige arbeidsprestaties telt.

3. Wat het algemeen werkgelegenheidsbeleid in Vlaanderen betreft, moeten volgende initiatieven worden vermeld.

In het Vlaams Actieplan Europese Werkgelegenheidsrichtsnoeren 2000 werd een versterkt beleid ten aanzien van de professionele integratie van personen met een handicap aangekondigd. Met het "Vesoc-akkoord van 19 juni 2000 inzake de werkgelegenheidskansen van personen met een handicap. Engagements van de Vlaamse regering en de Vlaamse sociale partners" werd een invulling gegeven aan deze aankondiging (*Vesoc : Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité – red.*).

Hierbij heb ik principieel gekozen voor een aanpak die complementair en additioneel is ten aanzien van het beleid van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH) en de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB). Het akkoord steunt op de principes van evenredige participatie, management van diversiteit en inclusiviteit. Drie actieterreinen komen aan bod in het akkoord : de werkgelegenheidsmogelijkheden van arbeidsgehandicapten verruimen, zowel binnen de publieke als de private sector ; het wegwerken van discriminaties ; het versterken van de aanbodzijde via toeleiding, opleiding en werkervaring.

Daarnaast werd op 30 mei 2000 het protocol inzake de bevordering van de werkgelegenheid

van personen met een handicap afgesloten tussen de Vlaamse minister bevoegd voor Welzijn en de Vlaamse minister bevoegd voor Werkgelegenheid. Dit protocol regelt enerzijds de inbedding van de ATB-diensten in de lokale werkwinkels, en genereert extra trajecten anderzijds (*ATB : arbeidstrajectbegeleiding – red.*).

Deze akkoorden vormen een kader voor de verdere integratie van personen met een handicap op de arbeidsmarkt. Daarvoor wordt het akkoord binnen het Vesoc vertaald in een (jaarlijks) concreet actieplan met meetbare doelstellingen en punctuele acties. Het actieplan van 24 november 2000 behelsde het ter beschikking stellen van 40.000.000 frank aan de VDAB. Voor de inbedding van de vijf ATB-diensten werd in 5.000.000 frank voorzien, verdeeld overeenkomstig de aanwezigheid van de doelgroep in elke provincie. De overige 35.000.000 frank werd besteed voor de screening van arbeidsgehandicapten zonder Vlaams-Fondsnummer. Deze screening gebeurde voornamelijk via module 2 (gespecialiseerde screening) en module 7 (trajectbegeleiding en -opvolging).

Voor de doelgroep met een Vlaams-Fondsnummer werkte de VDAB nauw samen met de gespecialiseerde oriënteringscentra (CGVB's) (*CGVB : centrum voor gespecialiseerde voorlichting bij beroepskeuze – red.*). Voor arbeidsgehandicapten die nood hebben aan een uitgebreid opleidings- en/of bemiddelingstraject dat niet kon worden opgenomen binnen de reguliere VDAB-trajectwerking, werden de trajecten uitbesteed aan gespecialiseerde opleidings- en begeleidingscentra zoals CBO's (*CBO : centrum voor beroepsopleiding – red.*).

Voor het actieplan 2001 werd geopteerd voor het ter beschikking stellen van eenmalige projectsubsidies ter ondersteuning en versterking van de reguliere en gespecialiseerde trajectbegeleiding en -uitvoering. Uitgangspunt daarbij : vanuit de prioritaire aandacht voor de werkgelegenheid van arbeidsgehandicapten de aanzet geven tot een geïntegreerde aanpak van evenredige arbeidsdeelname van meerdere kansengroepen (allochtonen, vrouwen, arbeidsgehandicapten en oudere werknemers), in afstemming met het diversiteitsbeleid en effectieve non-discriminatie.

Naast dit algemene uitgangspunt moeten nog twee aandachtspunten aangestipt worden. Er is

vooreerst de klemtoon die gelegd wordt op methodiek- en productontwikkeling, waarbij tevens van de projecten een duidelijke disseminatiestrategie gevraagd wordt. Daarnaast richt het actieplan zich zowel naar de vraag- als naar de aanbodzijde. Er wordt immers in twee maatregelen voorzien waarbinnen projecten kunnen worden ingediend :

- het ontwikkelen van concrete methodieken en instrumenten, zoals handleidingen, inhoudelijke pakketten, geïnformateerde systemen en dergelijke, voor het optimaliseren van de activering, intake, screening, diagnose en oriëntering van arbeidsgehandicapten ;
- instrumenten ontwikkelen voor de bevordering van jobcoaching en levenslang leren in het kader van de duurzame tewerkstelling en de loopbaanontwikkeling van de doelgroep.

Met het oog op de integratie van deze categoriale voorzieningen is de samenwerking tussen het VFSIPH en de VDAB in het kader van integrale trajectwerking binnen de reguliere voorzieningen versterkt geworden. Deze samenwerkingsoptie is structureel onderkend in het Beter Bestuurlijk Beleid. In de structurering van het beleidsdomein Economie-Werkgelegenheid-Toerisme wordt het luik "professionele integratie" uit het beleidsdomein Welzijn (VFSIPH) onttrokken en geplaatst bij Werkgelegenheid, waar het functioneel thuishoort. Deze beslissing, die zal worden uitgevoerd naar aanleiding van de reorganisatie van het Vlaams ambtelijk apparaat, bevat een uitgesproken kans om een inclusief werkgelegenheidsbeleid ten aanzien van personen met een handicap te voeren.

Wat de inspanningen binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap betreft, verwijs ik naar de informatie die door de dienst Emancipatiezaken werd aangeleverd in antwoord op parlementaire vraag nr. 13 van 18 oktober 2001 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7-8-9 van februari-maart 2002, blz. 798 – red.*), waarvan hier de belangrijkste punten nog eens worden vermeld.

Omdat de reorganisatie van de Vlaamse overheidsadministratie ook de wijze van werven en selecteren beïnvloedt, opteerde de dienst Emancipatiezaken ervoor om in 2001 nog geen acties te ondernemen rond de niet-neutrale aspecten in de huidige selectietesten en -examens. Het spreekt vanzelf dat toekomstige selectiesystemen grondig moeten worden gescreend op

neutraliteit voor alle doelgroepen van het diversiteitsbeleid.

De checklists over neutrale wervingskanalen en functiebeschrijvingen werden nog in 2000 gefinaliseerd. Sindsdien worden ze verspreid onder geïnteresseerden en zijn ze beschikbaar op de internetsite van de dienst Emancipatiezaken. Er is geen duidelijkheid over de mate waarin de checklists toegepast worden in de Vlaamse overheidsadministratie.

Bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd een onderzoek uitgevoerd naar wat de leidinggevenden ertoe kan overtuigen om personen met een handicap in dienst te nemen. Het onderzoek verschaft zicht op :

- de denkwijzen en mechanismen bij het Ministerie over personen met een handicap ;
- de (on)bekendheid met de bestaande ondersteuningsmogelijkheden bij de indiensttreding van deze personen ;
- wat leidinggevenden verwachten aan begeleiding en ondersteuning.

Het onderzoek steunt op een grootschalige schriftelijke bevraging en diepte-interviews. De resultaten beklemtonen de nood aan communicatie over de tewerkstelling van personen met een handicap. Naast een betere registratie van de aanwezige personeelsleden met een handicap, raadt het onderzoek ook objectieve meetfactoren aan voor de diversiteitsdoelstellingen van de leidende ambtenaren. Verder leidde het onderzoek tot een reeks aanbevelingen over de aanpak van wervingen, de aanpassingen van arbeidsposten en het zoeken naar nieuwe manieren om een eventueel rendementsverlies te compenseren bij de tewerkstelling van personen met een handicap.

Bijna alle aanbevelingen uit het onderzoek werden verwerkt in het positieve-actieplan voor 2002 en zullen ook in de toekomst aandachtspunten blijven.

De dienst Emancipatiezaken volgde de ontwikkelingen van het startbanenproject op de voet, via geregelde contacten met de coördinator startbanen van de afdeling Human Resources Management (HRM). Het voorbije jaar ging er heel wat aandacht naar communicatie daarover. Dat gebeurde intern naar de verschillende personeelsdiensten, maar vooral extern : naar de



VDAB en de doelgroepen zelf. Kanalen daartoe waren contacten met arbeidstrajectbegeleidingsdiensten en gehandicaptenorganisaties en publicaties in ledenbladen van deze organisaties. Bovendien werden personen met een handicap in de vacatureberichten aangemoedigd om te solliciteren.

De doelgerichte inspanningen om personen met een handicap te bereiken, hadden een duidelijk effect. Het aandeel personen met een handicap is veel groter dan in andere wervingscampagnes. Van augustus 2000 tot 1 juli 2001 werden bij heel de Vlaamse overheid 310 startbaanvacatures ingevuld. Daarvan waren er negentien (6,1 %) ingevuld door personen met een handicap. Hiervan werden drie personen tewerkgesteld binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, acht personen binnen de Vlaamse openbare instellingen en de wetenschappelijke instellingen en nog eens acht binnen het zaalwachtersproject van het Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie (Bloso). De vaststelling moedigt aan om bij reguliere wervingen meer aandacht te besteden aan de doelgroepen.

Antwoord van minister **Van Grembergen** binnen de bevoegdheid Ambtenarenzaken

Mijn administratie beschikt niet over de meest recente gegevens in verband met de tewerkstelling van personen met een handicap binnen de gemeentebesturen, de OCMW's en de provinciebesturen. Ik heb daarom reeds opdracht gegeven aan de provinciegouverneurs om deze gegevens voor hun provincie in te zamelen. Zodra ik deze statistische gegevens in mijn bezit heeft, zal ik ze meedelen.

Toch kan ik reeds een voorlopig antwoord geven op de desbetreffende vragen.

Op de eerste vraag of de norm gesteld in het voornoemde KB correct wordt nageleefd door de lokale en regionale besturen herhaal ik deels het antwoord dat verstrekt werd op parlementaire vraag nr. 150 van 26 maart 1999 (*schriftelijke vraag van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 11 juni 1999, blz. 1831 – red.*). Als minister bevoegd voor het toezicht op de lokale en regionale besturen beschik ik niet over een instrument om te interveniëren in de toepassing van de tewerkstellingsverplichting van de lokale besturen die voortvloeit uit het KB van 23 december 1977. Er is immers geen mogelijkheid

om via het algemeen toezicht tussenbeide te komen in de wijze waarop de lokale en regionale besturen hun formaties effectief bezetten.

Na 1997 werd nog geen nieuwe enquête uitgevoerd bij de besturen, maar zoals hierboven reeds uiteengezet, heb ik de provinciegouverneurs reeds aangeschreven om hieromtrent een onderzoek te organiseren. Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een voorbeeld van inventarisatie. Dit onderzoek zal eveneens peilen naar de redenen waarom de norm bij een aantal besturen niet werd gehaald.

Verder kan ik nog meedelen dat in uitvoering van het sectoraal akkoord 1997-1998, afgesloten op 18 januari 1999 in de onderafdeling van het comité C voor de plaatselijke overheidsdiensten, afdeling personeel van de provinciale en plaatselijke besturen en personeel van het gesubsidieerd onderwijs dat niet bezoldigd wordt met weddentoelagen, de lokale en regionale besturen aanbevolen wordt te streven naar de aanwerving van personen met een handicap ten belope van een quotum van minimum 2,5 %, berekend op de vaste personeelsformatie. Deze aanbeveling (sectoraal akkoord 1997-1998, afdeling 3, punt 3, Optimaal inschakelen van personen met een handicap in het arbeidscircuit) werkt versterkend ten opzichte van het KB van 23 december 1977 tot vaststelling van het aantal mindervaliden dat door de provincies, de gemeenten, de verenigingen van gemeenten en de agglomeraties van gemeenten moet worden tewerkgesteld.

Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een lijst van gemeenten, OCMW's en provincies die deze bepaling hebben ingeschreven in hun administratief statuut en in het reglement van de contractuelen. De geregistreerde data zijn echter momentopnames, het besluitvormingsproces op lokaal vlak gaat immers onverminderd door en de lokale overheden hebben 20 dagen de tijd om hun raadsbesluit op te sturen voor kennisgeving naar de toezichthoudende overheid. Hieruit volgt dat de registratie altijd achter is op de feitelijke besluitvorming. Ik kan echter momenteel niet achterhalen of deze intenties op het werkveld zelf in daden worden omgezet. Hierover zullen de besturen eveneens worden ondervraagd.

(*Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.*)

**BERT ANCIAUX**

VLAAMS MINISTER  
VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT,  
BRUSSELSE AANGELEGHEDE  
EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

**Vraag nr. 33**  
**van 17 januari 2002**  
**van de heer JAN LAURYS**

*Interregprojecten – Cofinanciering*

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid  
Vraag nr. 45  
van 17 januari 2002  
van de heer Jan Laurys  
Blz. 1494

**Antwoord**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

**MARLEEN VANDERPOORTEN**

VLAAMS MINISTER  
VAN ONDERWIJS EN VORMING

**Vraag nr. 46**  
**van 9 januari 2002**  
**van mevrouw ANN DE MARTELAER**

*Onderwijspersoneel – Erkenningsprocedure "zware pathologie"*

Wie in het onderwijs werkt, heeft recht op een bepaald aantal ziektedagen per jaar. Wanneer iemand het aantal ziektedagen overschrijdt, wordt hij in "disponibiliteit" gezet en wordt de wedde vermindert.

Vrouwelijke personeelsleden bij wie borstkanker of een andere zware pathologie werd vastgesteld, kunnen vaak wegens de zware medische behandelingen niet meer werken. Na uitputting van de ziektedagen komen zij in disponibiliteit, en dan worden zij opgeroepen door de Administratieve Gezond-

heidsdienst (AGD). Deze stelt vast of de ziekte waaraan de persoon lijdt recht geeft op de status van "zware aandoening". Zo de erkenning van "zware pathologie" er komt, wordt de volledige wedde, met terugwerkende kracht, uitbetaald.

Naar verluidt, duurt deze administratieve procedure echter maanden. Dit betekent dat personeelsleden met borstkanker of een andere zware pathologie maanden met een lager loon moeten leven, maanden waarin ze meestal zware behandelingen krijgen en waarvoor er net méér geld nodig is.

Dit zou kunnen worden voorkomen wanneer reeds bij de diagnosestelling de procedure van erkenning van zware pathologie wordt opgestart. Blijkbaar is dit nu niet mogelijk.

1. Heeft de minister cijfers over het aantal personeelsleden dat jaarlijks de status van "zware pathologie" toegekend krijgt, zowel in het vrij als in het gemeenschapsonderwijs ?
2. Heeft de minister zicht op de tijdsduur van deze administratieve procedure ?
3. Werd de mogelijkheid onderzocht om voor borstkankerpatiënten, evenals voor andere kankerpatiënten deze pijnlijke situatie van weddevermindering te vermijden door de status van "zware pathologie" toe te kennen vooraleer de patiënt in disponibiliteit valt ?
4. Werd in dit kader ook gedacht aan de opmaak van een speciaal document voor zware pathologieën dat vanaf de diagnosestelling dadelijk naar de Administratieve Gezondheidsdienst wordt verzonden en aldus de procedure opstart ?

**Antwoord**

Vooraf wil ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger informeren dat er geen recht op ziektedagen bestaat, maar dat een personeelslid dat ziek wordt voor een welbepaald aantal dagen recht heeft op de compensatie van een volle wedde. Het recht waarover de Vlaamse volksvertegenwoordiger spreekt, betreft dus de wedde en niet de ziektedagen.

1. Aantal ter beschikking gestelde personeelsleden wegens ziekte die onder toepassing vallen van artikel 11 van het KB van 18 januari 1974

Inrichtende macht	1998	1999	2000
Gemeenschapsonderwijs	75	66	58
Vrij gesubsidieerd onderwijs	168	144	134
Provincie	11	9	5
Gemeente	38	39	36
<b>Totaal</b>	<b>292</b>	<b>258</b>	<b>233</b>

2. Een vastbenoemd personeelslid dat zijn ziekteverlof heeft overschreden, wordt ter beschikking gesteld wegens ziekte. Het personeelslid in kwestie zal dan opgeroepen worden om te verschijnen voor de pensioencommissie van de AGD. Het aanvraagformulier hiervoor kan echter door het werkstation niet ingediend worden voordat de leerkracht voor ten minste zes maanden voor de aandoening waaraan hij/zij lijdt, met ziekteverlof of ter beschikking gesteld is geweest.

Eens het formulier verzonden naar de pensioencommissie van de AGD, valt de afhandeling van het medisch dossier volledig onder de bevoegdheid van de AGD. De pensioencommissie van de AGD beslist of de aandoening waaraan het personeelslid lijdt, een ernstige en langdurige ziekte of gebrekkigheid is die valt onder artikel 11 van het KB van 18 januari 1974. Als de aandoening valt onder dit artikel 11, betekent dit dat het personeelslid tijdens zijn terbeschikkingstelling wegens ziekte recht heeft op een wachtgeld dat gelijk is aan het bedrag van zijn activiteitswedde.

- 3 en 4. De administratie staat in voor de administratieve en geldelijke afhandeling van de personeelsdossiers van de leerkrachten en heeft zeker niet de bevoegdheid om een diagnose te stellen, noch om het medisch dossier op te vragen.

Het stellen van een diagnose behoort tot het medisch beroepsgeheim.

**Vraag nr. 47  
van 17 januari 2002  
van de heer CARL DECALUWE**

*Studietoelagen – Kadastraal inkomen*

Het Wetboek van de Inkomstenbelastingen laat zelfstandigen toe verliezen over te dragen naar een volgend jaar, en dit gedurende maximum drie jaar.

Zo'n verliessituatie kan bijvoorbeeld ontstaan na een faillissement door derden.

In dergelijk geval en met studerende kinderen wordt de betrokkene twee keer afgestraft. De situatie ontstaat immers dat men, naast de geïncasseerde verliezen, geen studietoelage ontvangt op basis van het kadastraal inkomen, dat sowieso groter is dan 20 % van het referentie-inkomen omdat dit in een dergelijke verliessituatie nihil is.

1. Over welke mogelijkheden beschikt de minister om zoals in bovenvermeld voorbeeld afwijkingen toe te staan en alsnog studietoelagen voor de studerende kinderen uit te keren ?
2. Wordt de administratie geregeld geconfronteerd met dergelijke aanvragen, waarbij een negatieve interpretatie wordt gegeven aan de wetgeving ?

**Antwoord**

1. Wat de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger inzake de afwijzing van een studietoelage op basis van de toepassing van de test van het kadastraal inkomen betreft, dient een onderscheid te worden gemaakt tussen de wetgeving inzake studietoelagen voor het secundair onderwijs en het decreet houdende de regeling voor studietoelagen voor het hoger onderwijs.

In de wetgeving voor studietoelagen voor het secundair onderwijs geldt de regel dat wanneer het geïndexeerd kadastraal inkomen van de persoon van wie de leerling ten laste is, hoger is dan 20 % van het gezinsinkomen, de leerling GEEN recht heeft op een studietoelage. Indien dit gezinsinkomen pensioenen, vervangingsinkomsten en/of alimentatiegeld bevat, wordt dit gezinsinkomen hiermee nog eens extra verhoogd.

In het decreet van 16 februari 2001 houdende de regeling van studietoelagen voor het hoger onderwijs werd een bodem-kadastraal inkomen ingevoerd. Hier geldt de regel dat wanneer het geïndexeerd kadastraal inkomen van de persoon van wie de student ten laste is, terzelfder tijd hoger is dan 1.784,83 euro en hoger is dan 20 % van het gezinsinkomen, naargelang het geval nog eens extra verhoogd met pensioenen, vervangingsinkomsten en/of alimentatiegeld, de student GEEN recht heeft op een studietoelage.

Het invoeren van het bodem-kastraal inkomen in het hoger onderwijs is een belangrijk opvangnet voor de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangehaalde situatie.

Naast deze maatregel voor het hoger onderwijs voorzien de beide wetgevingen nog in een aantal andere opvangnetten.

Enerzijds is er de berekeningswijze van het kadastraal inkomen.

Het kadastraal inkomen wordt op de volgende wijze samengesteld.

- a) Het kadastraal inkomen van de woning waarin de persoon die de student ten laste heeft, als eigenaar of als huurder woont. Het gedeelte van de woning en/of andere onroerende goederen die voor eigen beroepsdoel-einden worden aangewend, tellen niet mee.

Er wordt bij het bepalen van het kadastraal inkomen rekening gehouden met de personenlast. Als er drie personen ten laste zijn, wordt dit kadastraal inkomen vooraf gedeeld door de coëfficiënt 1,1. Voor elke persoon ten laste méér verhoogt de coëfficiënt met 0,1, met een maximum van 1,8.

- b) Beschikt de persoon die de student ten laste heeft nog over andere onroerende goederen, die hij niet bewoont en evenmin voor beroepsdoeleinden aanwendt, dan wordt dit kadastraal inkomen dubbel aangerekend, aangezien dit kan worden beschouwd als vermogen.

Daarnaast kan de student of de persoon die de student ten laste heeft, indien hij werd afgewezen op basis van de 20 %-regel, vragen om de regel toe te passen op het inkomen van een van de aangrenzende kalenderjaren. Voor dit academiejaar betekent dit het volgende : het normaal in aanmerking te nemen inkomen is dat van 1999. Als het kadastraal inkomen 1999 hoger is dan 20 % van het inkomen van 1999, dan kan de betrokkene vragen om het kadastraal inkomen 1999 te vergelijken met het inkomen van 1998 of 2000. Beantwoordt de betrokkene in deze gevallen wel aan de 20 %-regel, dan komt hij wel in aanmerking voor een toelage. Het bedrag van de toelage wordt wel berekend op basis van het kadastraal inkomen en het inkomen van 1999.

Bovendien is deze uitsluitingsfactor niet van toepassing op leerlingen en studenten waarvan het in aanmerking te nemen inkomen geheel of gedeeltelijk is samengesteld uit het bestaansminimum of voor 70 % bestaat uit alimentatiegeld, vervangingsinkomsten, tegemoetkomingen aan mindervaliden of gehandicapten.

Uit het bovenstaande blijkt dat in de wetgeving reeds verschillende vangnetten zijn opgenomen ten aanzien van de uitsluitingsfactor van de test van het kadastraal inkomen.

2. In het bestand van afwijzingen voor het voorbije academiejaar is geen afwijzing te vinden die beantwoordt aan de situatie die de Vlaamse volksvertegenwoordiger heeft gesteld.

Wat zelfstandige beroepen met een inkomen hoger dan 0 betreft, werden voor het secundair onderwijs in het schooljaar 2000-2001 739 dossiers afgewezen voor een studietoelage op basis van de test van het kadastraal inkomen, en dit op een totaal van 114.000 aanvragen.

Wat het hoger onderwijs betreft, waren er dat in het academiejaar 2000-2001, 407 op een totaal van 45.000 aanvragen.

Voor dit school- en academiejaar beschikken we nog niet over de volledige cijfers, aangezien nog niet alle aanvragen werden verwerkt.

Het is op dit ogenblik nog te vroeg om de effecten van de invoering van het bodem-kadastraal inkomen voor het hoger onderwijs correct in te schatten.

**Vraag nr. 48**  
**van 17 januari 2002**  
**van de heer CARL DECALUWE**

*Secundaire scholen – Afvalbeleid*

Uit een studie van de Vrije Universiteit Brussel (VUB) blijkt dat secundaire scholen niet gevoelig zijn voor de afvalproblematiek. Secundaire scholen zouden doorgaans meer restafval produceren (100 kg per leerling) dan gezinnen en bedrijven, en ze zouden ook minder sorteren. Het milieubewustzijn en de bereidheid tot sorteren zouden groter zijn bij grote scholen en beroepsscholen.

Als mogelijke oorzaken voor het gebrekkig afvalbeleid in secundaire scholen worden onwetendheid m.b.t. de milieuwetgeving en gebrek aan middelen en tijd naar voren geschoven. Nochtans zou de afvalberg in deze scholen met de helft kunnen krimpen, indien de scholen acties ondernemen. Dit wordt bevestigd door de praktijk.

Binnen het departement Onderwijs loopt in het kader van Milieuzorg op School het project "Groene School". Vanaf 15 januari zou een folder verspreid worden onder de scholen waarin de milieuwetgeving eenvoudig en duidelijk uitgelegd wordt.

1. Wat houdt het project Groene School concreet in ?

Welke incentives krijgen de secundaire scholen die deelnemen aan dit project ?

2. Hoeveel secundaire scholen zijn van start gegaan met het "stappenplan" van het Groene Schoolproject ?

Hoeveel secundaire scholen ontvingen reeds het logo Groene School ?

3. Uit de studie van de VUB blijkt dat milieuzorg in de secundaire scholen (ondanks projecten zoals Groene School) te wensen overlaaat.

Welke acties onderneemt de minister om afvalpreventie en -reductie te stimuleren in de secundaire scholen ? Welk budget wordt hiervoor uitgetrokken ?

4. Volgt er een bijsturing van het project Groene School ?

5. Is er m.b.t. dit dossier overleg met de minister van Leefmilieu ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw.

## Antwoord

1. Project Groene School

Het Groene Schoolproject (GS) is een gezamenlijk project van de departementen Leefmilieu en Infrastructuur (LIN) en Onderwijs en is opgestart in 1997.

Doelstelling : mee helpen bouwen aan een milieubewuste school en het invoeren van een milieuzorgsysteem in de school.

Het GS-project vertrekt van een herkenbare situatie op school en wil vooral de betrokkenheid van leerlingen bij een milieuzorgsysteem in scholen stimuleren.

Binnen het project zijn er zeven aandachtsvelden waarrond een school kan werken : groenvoorziening, energie, keuken en kantine, water, afval, materialen, verkeer.

Het GS-project geeft volop kansen aan vakoverschrijdend leren en aan de vorming van (milieu)bewuste en democratische burgers. De acties richten zich zeer sterk naar de vakoverschrijdende eindtermen van het secundair onderwijs.

GS heeft een apart werkplaatsgericht milieuzorgaanbod voor BSO- en sommige TSO-scholen (momenteel in proeffase).

*(BSO : beroepssecundair onderwijs ; TSO : technisch secundair onderwijs – red.)*

In juni 2001 telde men 427 deelnemende scholen.

Elke deelnemende school kan een beroep doen op een begeleider van GS (één per provincie).

Aan de deelnemende scholen wordt (na evaluatie) een logo toegekend. De criteria voor de toekenning van één van de drie logo's zijn opgesteld door deskundigen van de departementen Leefmilieu en Infrastructuur én Onderwijs. Elke deelnemende school voert een zelfevaluatie uit en rapporteert hierover aan de toekenningscommissie.

Vanaf mei 2001 is het project Milieuzorg op School (MOS) van start gegaan, dat de invoering van een milieuzorgsysteem in basisscholen beoogt. Op termijn zullen beide projecten (GS en MOS) geïntegreerd worden in één project.

## Incentives

Er zijn geen speciale incentives voor deelnemende scholen. Scholen kunnen gratis een beroep doen op een begeleider van de Groene School.

Uit de studie van P. Van de Velde (Milieuzorg in scholen : vergelijkende studie van de afvalstro-



men en het afvalbeleid in middelbare scholen in Vlaanderen. 2001. Niet gepubliceerd eindwerk voor het behalen van het diploma Menselijke Ecologie en het getuigschrift Milieucoördinator A, VUB) blijkt echter dat in scholen met een sterk uitgebouwde milieuzorg de totale hoeveelheid afval (en dus ook de kosten die daaruit voortvloeien) gemiddeld 50 % lager ligt dan in scholen zonder enige vorm van milieuwerving. Dit gegeven op zich zou voor scholen een stimulant moeten zijn om een goed werkend milieuzorgsysteem uit te bouwen in de school.

2. Secundaire scholen van start gegaan met het "stappenplan" van het Groene Schoolproject :

- juni 1999 : 242 scholen,
- juni 2000 : 323 scholen,
- juni 2001 : 427 scholen.

Secundaire scholen met het logo Groene School :

- 1999 : 21 scholen,
- 2000 : 40 scholen,
- 2001 : 77 scholen (waarvan 8 als eerste in de rij het "logo 3" behalen).

3. In de eindtermen/ontwikkelingsdoelen van de eerste graad van het secundair onderwijs zijn drie eindtermen/ontwikkelingsdoelen opgenomen die uitdrukkelijk verwijzen naar afvalstromen in de school en naar voorkoming van afval in de school.

In de tweede graad ligt de klemtoon in de vakoverschrijdende eindtermen milieueducatie op "milieuzorg", waarbij leerlingen actief moeten meewerken aan het milieuzorgsysteem op school.

In de derde graad ligt de klemtoon op "milieubeleid".

De scholen kunnen daarbij gratis een beroep doen op de diensten van het project Groene School, waarmee zij onder andere gericht kunnen werken rond het aandachtsveld "afval".

Hiervoor worden geen extra budgettaire middelen vrijgemaakt. Het blijkt immers dat scholen substantiële besparingen kunnen verwezenlijken door het voeren van een goed milieubeleid (cf. punt 1, Incentives).

4. Er vindt zeer geregeld overleg plaats tussen de Groene Schoolbegeleiders onderling en tussen de vertegenwoordigers van de departementen Leefmilieu en Infrastructuur en Onderwijs.

Zo werden onlangs de criteria voor het tekenen van de logo's grondig aangepast.

5. Uiteraard is er overleg met de minister van Leefmilieu betreffende dit dossier.

Een afgevaardigde van mijn kabinet en van de administratie volgen de vergaderingen LIN-Onderwijs. Het overleg heeft plaats binnen de cel Natuur- en Milieu-educatie van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal). Projecten zoals Groene School voor het secundair onderwijs, MOS voor het lager onderwijs en het NME-project, waarvoor 21 leerkrachten zijn gedetacheerd, worden er opgevolgd en besproken (*LIN : departement Leefmilieu en Infrastructuur ; NME : natuur- en milieueducatie – red.*).

Ook de verslagen van de stuurgroepvergaderingen Milieuzorg op School worden mij doorgestuurd.

De jaarlijkse logo-uitreiking voor het project Groene School gebeurt door de beide ministers of hun afgevaardigden.

Voor het opstellen van de nieuwe brochure "Vlarempel ik snap het" werd overleg gepleegd tussen de beide departementen. Bij de studiedag voor de scholen waar de nieuwe brochure wordt voorgesteld, zullen afgevaardigden van beide kabinetten en departementen worden betrokken.

(*Antwoord Vera Dua : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11-12-13 van april/mei 2002, blz. 1277 – red.*)

**Vraag nr. 52  
van 22 januari 2002  
van de heer FILIP DEWINTER**

*Inburgering – Imams*

Zie :  
Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen  
Vraag nr. 63  
van 22 januari 2002  
van de heer Filip Dewinter  
Blz. 1404

**Antwoord**

1. Het inburgeringsbeleid in Vlaanderen, dat vorm zal krijgen via een decreet betreffende de inburgering, wil aan nieuwkomers een begeleide opstap geven naar het verwerven van zelfstandigheid in onze maatschappij. Prioritair zal daarbij aandacht gaan naar die nieuwkomers die het risico lopen moeizaam of niet hun weg te vinden indien zij zonder deze opstap blijven. De primaire inburgeringstrajecten in Vlaanderen bestaan uit een gedeelte Nederlands als Tweede Taal (NT2), een gedeelte Maatschappelijke Oriëntatie en een gedeelte Loopbaanoriëntatie. De ontvangstbureaus treden op als organiserende en coördinerende instantie.

De Vlaamse overheid opteert met het inburgeringsdecreet voor een beleid dat stimuleert tot deelname aan dergelijke inburgeringstrajecten. De vraag naar verplichting is bijgevolg niet van toepassing. Imams kunnen, net als andere nieuwkomers, aan deze cursussen deelnemen.

2. De imams in Vlaanderen vormen geen homogene doelgroep : sommige zijn nieuwkomers, anderen allang niet meer, en hun verblijfsstatus varieert.

Er zijn geen concrete cijfers beschikbaar over de deelname van imams aan inburgeringstrajecten of aan NT2-cursussen. Uit contacten met de praktijk blijkt dat een aantal imams reeds op vrijwillige basis deelnam aan inburgeringstrajecten. Daarbij melden enkele ontvangstbureaus dat ook enkele imams die hier reeds langere tijd verblijven, interesse zouden geuit hebben voor deelname aan inburgeringstrajecten. Wat het verwerven van vaardigheden in de Nederlandse taal betreft, kunnen imams altijd terecht bij de reguliere aanbodverstrekkers voor Nederlands als Tweede Taal.

Tot slot blijkt er op sommige plaatsen een goede samenwerking te bestaan tussen het ontvangstbureau en de moskee, waarbij concrete afspraken zijn gemaakt met betrekking tot de doorverwijzing van nieuwkomers naar het ontvangstbureau.

*(Antwoord Mieke Vogels ; blz. 1404 – red.)*

**Vraag nr. 53**  
**van 22 januari 2002**  
**van de heer JOS DE MEYER**

*Onderwijs – Organieke en budgettaire omkadering*

Met belangstelling volg ik het spanningsveld tussen organieke en budgettaire omkadering in het onderwijs. Ik heb hierover reeds eerder schriftelijke vragen gesteld (vraag nr. 57 van 26 januari 2000 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 24 maart 2000, blz. 822 ; vraag nr. 8 van 25 oktober 2000 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 19 januari 2001, blz. 797).

1. Ik had graag opnieuw van de minister een volledig en correct beeld gekregen van de afwijkingen tussen de organieke fulltime equivalenten (OFT) en de budgettaire fulltime equivalenten (BFT) per net in het basis- en secundair onderwijs gerelateerd aan de gegevens van maart 2001, zodat de meest recente evolutie kan worden gevolgd.
2. Kan de minister een vergelijking geven van de jaren 1999, 2000 en 2001 ?
3. Kan de minister een analyse geven van de verschillende oorzaken van deze kloof tussen de OFT's en de BFT's en de evolutie van de verklarende componenten ervan ?
4. Hoeveel personeelsleden van 55 jaar en ouder zijn, per onderwijsnet, nog werkzaam in het basis- en secundair onderwijs ?

**Antwoord**

De Vlaamse volksvertegenwoordiger vindt als **bijlage** de meest recente gegevens van maart 2001. Ter vergelijking werden deze aangevuld met de gegevens van maart 1999 en maart 2000.

De globale afwijking voor 2001 bedraagt 14,35 % in het basisonderwijs en 11,54 % in het secundair onderwijs. De twee belangrijkste verklarende componenten blijven de vervanging wegens ziekteverlof en de arbeidsherverdelende maatregelen (hoofdzakelijk TBS55+). Ten opzichte van 2000 is de TBS 55+ in 2001 sterk toegenomen. Deze trend deed zich ook al voor bij vergelijking van het jaar 2000 ten opzichte van 1999. Inzake het ziektefenomeen is er een globaal dalende tendens.

Uitgedrukt in fulltime equivalenten zijn, over alle personeelscategorieën heen, in het basisonderwijs 3.570 en in het secundair onderwijs 6.948 personeelsleden van 55 of ouder werkzaam (buitengewoon onderwijs inbegrepen). "Werkzaam" is hier gedefinieerd als alle personeelsleden met uitsluiting van de TBS55+. Personeelsleden die andere dienstonderbrekingen of ziekteverlof nemen, zitten

begrepen in bovenstaande cijfers. In de bijlage worden de cijfers ook per onderwijsnet opgesplitst.

*(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)*

## RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER  
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

**Vraag nr. 31**  
**van 17 januari 2002**  
**van de heer DIDIER RAMOUDT**

*VDAB – Competentiecentra*

In de pers konden we vernemen dat de omvorming van de VDAB-opleidingscentra tot competentiecentra in een eindfase zit (VDAB : Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding).

Eén van de uitgangspunten was om de centra te laten specialiseren in één bepaalde sector, met als achterliggende motivatie betere kwaliteit te bieden voor hetzelfde geld, evenwel zonder daarbij de mogelijkheden om in één centrum diverse opleidingen te volgen in het gedrang te brengen.

Zo is er bijvoorbeeld het opzet om het VDAB-centrum in Brugge-Oostkamp te specialiseren in toerisme.

1. Waarom werd voor de oprichting van een competentiecentrum Toerisme gekozen voor Brugge-Oostkamp ?
2. Wat bedoelt de minister met de maatregel om toch nog diverse opleidingen aan te bieden in de verschillende over het land verspreide centra ? Betekent dat bijvoorbeeld dat iemand uit Limburg nog steeds de opleiding Toerisme in eigen streek kan volgen ? Of wordt er een selectie van het aanbod per centrum doorgevoerd ?

Zo ja, op welke basis gebeurt dat dan ?

3. Op welke manier kunnen de kosten van een dergelijke herschikking op hetzelfde niveau gehouden worden, bijvoorbeeld indien er meer verplaatsingen gegenereerd worden door mensen die een bepaalde opleiding in een centrum buiten hun regio wensen te volgen ?

Is er een kostenberekening gebeurd wat de implicaties van meer mobiliteit betreft ?

### Antwoord

1. De oprichting en vestiging van competentiecentra zijn ingegeven door verschillende motiveringen.

– In het kader van het actieplan "Een leven lang leren in goede banen" wordt binnenkort bij wijze van experiment gestart met een beperkt aantal competentiecentra.

– Aangezien de middelen hiervoor beperkt zijn, werd gekozen voor een evenwichtige spreiding, zodat in elke regio een voor de regio representatief centrum toegankelijk is.

– Voor begin 2002 zijn onder meer de volgende competentiecentra gepland :

Hasselt : metaal,  
Roeselare : ruwbouw,  
Antwerpen : informatica,  
Mechelen : hout.

– De competentiecentra zullen expertise bundelen inzake loopbaanadvies, competentieontwikkeling en competentie(h)erkenning, en dit op sectoraal niveau.

– Bij de keuze van de vestiging speelden ook socio-economische motiveringen : in deze context is de keuze van Brugge als pool voor toerisme ongetwijfeld gerechtvaardigd. Het is evenwel duidelijk dat Brugge zich in de eerste plaats zal richten op de opleiding van bedienden en hiervoor als eerste een proef-functie zal vervullen.

2. Het is duidelijk dat basisopleidingen Bouw, Metaal, Bureautica, etcetera toegankelijk moeten zijn over geheel Vlaanderen. Specialisatieopleidingen en vervolmakingscursussen worden reeds in een beperkt aantal locaties gegeven.

Op basis van de bestaande praktijk wordt een voorbeeld gegeven van hoe in de toekomst zal kunnen worden samengewerkt met de sector Bouw : Roeselare/Kortrijk zal zich specialiseren in ruwbouw, Zottegem in bouwplaatsmachinisten en Schoten in afwerking bouw.

Een gelijkaardige opsplitsing zal ook worden doorgevoerd voor de andere belangrijke indus-

triële sectoren. Kortom : een selectie van het regionale aanbod zal worden doorgevoerd op basis van overwegingen in verband met :

industriële locatie,  
expertiseconcentratie,  
kostprijs van infrastructuur,  
bestaande praktijken,  
bereikbaarheid voor de klant.

3. Uiteraard zal een evenwicht gezocht worden tussen de vestigings- en exploitatiekosten die worden gegenereerd door cursisten die een opleiding buiten hun regio wensen te volgen.

Vergeten we toch ook niet dat ook het personeel (loopbaanadviseurs en opleiders) zich dient te verplaatsen, zowel om specifieke geografische vragen te beantwoorden, als om hun expertise te dissemineren.

**Vraag nr. 36**  
**van 23 januari 2002**  
**van de heer CARL DECALUWE**

*Offshore windmolenparken – Betrokkenheid – Toerisme*

Bij de Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas (CREG) werden in het voorjaar 2001 twee aanvragen ingediend voor de vestiging van een windmolenpark voor de kust van Knokke, Wenduine en De Haan. De aanvragen werden bestudeerd door de CREG. Na haar verslag moet staatssecretaris Olivier Deleuze een voorstel tot beslissing voorleggen aan de federale regering.

Vanuit diverse hoeken worden deze windmolenprojecten met argusogen bekeken. Enerzijds zou de visuele aantasting van de "open zeeruimte" niet opwegen tegen de marginale bijdrage aan elektriciteit die deze molens zou genereren (0,06 % van de totale Belgische elektriciteitsbehoefte). Anderzijds zou de visuele aantasting van de open zeeruimte negatieve gevolgen kunnen hebben voor het kusttoerisme. Het kusttoerisme kampt reeds enkele jaren met een structureel probleem. Door middel van een strategisch marketingplan en mobilisering van bijkomende middelen door de Vlaamse overheid en Europese fondsen, wordt dit probleem aangepakt.

Eén van de hoekstenen van de kuststrategie is de vrijwaring van de natuurlijke rijkdommen van de kust, waaronder de open zeeruimte en de bele-

vingswaarde van de horizon. De oprichting van een dergelijk windmolenpark zou de aantrekkelijkheid van de kust niet ten goede komen en zou haaks staan op de visie inzake kusttoerisme.

1. In welke mate is de Vlaamse regering betrokken bij de behandeling van de aanvraagdossiers ? Is er reeds overleg geweest met de federale regering ?
2. Welk standpunt heeft de Vlaamse regering ingenomen met betrekking tot de wenselijkheid van dergelijk windmolenpark voor de kust ?
3. Stroken zulke installaties volgens de Vlaamse regering met het strategisch plan om het kusttoerisme nieuw leven in te blazen ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

**Antwoord**

1. Deze vraag zal worden beantwoord door de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, in het kader van zijn antwoord op zijn vraag nr. 156 van 23 januari 2002.
2. Deze vraag zal worden beantwoord door de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, in het kader van zijn antwoord op zijn vraag nr. 156 van 23 januari 2002.
3. Het Strategisch Beleidsplan voor Toerisme en Recreatie aan de Kust, zoals goedgekeurd door de provincieraad van West-Vlaanderen op 30 januari, kent volgende strategische doelstellingen :
  - a) de Vlaamse kust ontwikkelen en herpositioneren als een hedendaagse kwaliteitsbestemming voor commercieel verblijfstoerisme, tweedeverblijfstoerisme en dagtoerisme ;
  - b) het duurzaam versterken van de aantrekkelijkheid van het kustproduct ;
  - c) creëren van stabiele economische opbrengsten ;
  - d) de Vlaamse kust ontwikkelen en positioneren als een bestemming over het hele jaar met accent op de schoudermaanden ;

- e) het spreiden van risico voor het kusttoerisme, door het verhogen van het aandeel van de buitenlandse overnachtingen in het geheel van de overnachtingen in commerciële logiesvormen ;
- f) het behouden van de belangrijke bestaande markten en de doelgroepen voor de commerciële logiesvormen aan de kust verbreden, door het creatief inspelen op nieuwe potentiële marktsegmenten, en dit door het ontwikkelen van nieuwe producten en nieuwe benaderingen die aangepast zijn aan deze marktsegmenten ;
- g) stimuleren van het gebruik van het openbaar vervoer en zachte verplaatsingsvormen van en naar de kust.

Offshore windmolenparken kunnen op strategische doelstelling b) een invloed uitoefenen, meer bepaald op de subdoelstelling met betrekking tot het behoud en herstel van het natuurlijk landschappelijk systeem, gepaard gaande met een beheerst recreatief medegebruik.

Nochtans moet duidelijk worden gesteld dat de aantrekkelijkheid van het kustproduct een complex gegeven is. In het strategisch plan werden enkele belangrijke componenten en streefdoelen naar voren gebracht, die echter nog niet kwantitatief werden ingevuld. Bij deze streefdoelen wordt er echter geen uitspraak gedaan over eventuele positieve of negatieve gevolgen van offshore windmolenparken.

In de externe analyse van het beleidsplan werd in het onderdeel "2.1.2.2. Het marinebeleid op federaal niveau" wel duidelijk gesteld dat windmolenparken in zee een thema zijn dat het kusttoerisme onmiddellijk aangaat, namelijk met betrekking tot de visuele impact ervan op de zeehorizon, vooral vanuit appartementsgebouwen aan de zeedijk.

Daarom wordt bij de formulering van de krachtlijnen omtrent productontwikkeling, in het bijzonder deze specifiek voor het beheer van zee en stranden, duidelijk gesteld dat ook op zee aan ruimtelijke planning en aan zonerings van het gebruik ervan moet worden gedacht : "Bepaalde nieuwe ontwikkelingen kunnen een belangrijke impact hebben op de beleving van de zee door de toerist-recreant, niet alleen visueel maar ook functioneel. Deze materie is de bevoegdheid van het federale niveau". Als krachtlijn wordt geformuleerd dat het belang

van het toerisme en de recreatie moet worden gebracht binnen een geïntegreerd kustbeleid "waarbij ... de visuele impact van bouwprojecten in zee op de zeehorizon (het zicht van uit appartementen gaat ver !) wordt ingeschat en meegenomen in de beoordeling van de projecten".

Ik onderschrijf die visie.

Er dient over gewaakt te worden dat dergelijke windmolenparken de veiligheid van een van de drukst bevaren scheepsroutes niet in het gedrang brengen. Bovendien dient ook te worden nagegaan in hoeverre de locatie gevaarlijke situaties kan teweegbrengen voor de recreatieve kustvaart. De nodige studies qua veiligheid en een MER moeten hier de nodige garanties bieden (*MER : milieueffectrapport – red.*).

## II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD\* (Reglement artikel 81, 6)

**PATRICK DEWAELE**

MINISTER-PRESIDENT  
VAN DE VLAAMSE REGERING

**Vraag nr. 29**  
**van 19 april 2002**  
**van de heer JOHAN SAUWENS**

*Adviezen Raad van State – Termijn*

In het Vlaams regeerakkoord wordt belang gehecht aan het primaat van de politiek. Dit politieke primaat is slechts werkzaam als alle overheidsdiensten correct functioneren. In dit opzicht heeft de Raad van State een voorbeeldfunctie te vervullen inzake het naleven van de wet-, decreet- en regelgeving.

\*datum van afsluiting : 12/6



Welke zijn de ontwerpen van decreet en ontwerpen van besluit door de Vlaamse regering voor advies aan de Raad van State overgezonden en waarvoor nog geen advies is uitgebracht ?

Wat is per decreet en besluit de datum van de verzending aan de Raad van State en van de termijn die voor het uitbrengen van dit advies door de Raad van State moest worden in acht genomen ?

## **VERA DUA**

VLAAMS MINISTER  
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

**Vraag nr. 180**  
**van 28 maart 2002**  
**van de heer JOHAN DE ROO**

*Bosgroepen – Stand van zaken*

Het Bosdecreet laat toe dat bosgroepen worden opgericht. Bosgroepen zijn verenigingen van pu-

blieke en private boscijenaars die duurzaam bosbeheer willen stimuleren.

1. Hoeveel bosgroepen werden in Vlaanderen reeds opgericht en waar ?
2. Wat is de stand van zaken m.b.t. de erkennings- en subsidieregeling voor bosgroepen ?
3. Op welke manier worden de provincies ondersteund bij het oprichten van een bosgroep ?
4. Kan de bosgroep afspraken maken omtrent de inrichting van een "speelbos" ?

### **III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)**

Nihil.

## REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
<b>P. DEWAEL, minister-president van de Vlaamse regering</b>				
18	08.02.2002	<b>F. Dewinter</b>	<i>Deontologische code – Stand van zaken</i> .....	1363
19	08.02.2002	<b>L. Van Nieuwenhuysen</b>	<i>Samenwerkingsakkoord Duitstalige Gemeenschap – Jaarverslag</i> .....	1363
<b>S. STEVAERT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie</b>				
132	17.01.2002	<b>D. Ramoudt</b>	<i>Gemeentebelastingen – Taks op ontbreken van garages</i> .....	1364
144	22.01.2002	<b>J. De Meyer</b>	<i>N41 Hamme – Heraanleg kruispunten</i> .....	1366
145	22.01.2002	<b>M. Keulen</b>	<i>Verkeersveiligheid – Onteigeningsinstrument – N730 Opplabbeek</i> .....	1366
146	22.01.2002	<b>V. Declercq</b>	<i>N368 doortocht Aartrijke – Verkeersveiligheid</i> .....	1368
147	22.01.2002	<b>P. Huybrechts</b>	<i>Wegdek – Herstellingsproducten</i> .....	1369
148	22.01.2002	<b>C. Decaluwe</b>	<i>De Lijn – Sociaal tarief</i> .....	1369
149	22.01.2002	<b>P. Huybrechts</b>	<i>Motorrijders – Riooldeksels</i> .....	1370
150	22.01.2002	<b>P. Huybrechts</b>	<i>N13 Herentals-Nijlen – Fietspad</i> .....	1370
151	22.01.2002	<b>P. Huybrechts</b>	<i>Fietspad Netedijk Herselt – Herstelling</i> .....	1371
152	22.01.2002	<b>J. Penris</b>	<i>Ecobermbeheer – Stand van zaken</i> .....	1371
153	22.01.2002	<b>J. Malcorps</b>	<i>Dodehoekspiegel – Stand van zaken</i> .....	1372
154	22.01.2002	<b>T. Merckx-Van Goeij</b>	<i>Verkeersslachtoffers – Gedenkstenen</i> .....	1373
155	22.01.2002	<b>J. Malcorps</b>	<i>Fietssuggestiestroken – Veiligheid</i> .....	1374
156	23.01.2002	<b>C. Decaluwe</b>	<i>Offshore windmolenparken – Betrokkenheid – Toerisme</i> .....	1375
157	29.01.2002	<b>C. Vandembroeke</b>	<i>Wortegemseweg Waregem – Brugleuning</i> .....	1376
158	29.01.2002	<b>C. Vandembroeke</b>	<i>N382 Waregem – Kruispunt Waterhoek-Eikenlaan</i> .....	1376
159	29.01.2002	<b>H. De Lobel</b>	<i>Turnhoutsebaan Deurne – Heraanleg</i> .....	1377
160	29.01.2002	<b>B. Laloo</b>	<i>Haven Zeebrugge – LNG-tank – Geluidshinder</i> .....	1377
161	29.01.2002	<b>B. Laloo</b>	<i>Offshore windmolenparken – Zandverschuiving</i> .....	1378
162	29.01.2002	<b>B. Laloo</b>	<i>Offshore windmolenparken – Denemarken</i> .....	1379
163	29.01.2002	<b>J. Verfaillie</b>	<i>N35 Kortemark – Veiligheid kruispunten</i> .....	1380
164	29.01.2002	<b>J. Malcorps</b>	<i>NV Pako Rumst – Mobiliteitseffecten</i> .....	1381
165	29.01.2002	<b>J. Stassen</b>	<i>De Lijn – Positieve-actieplan migranten</i> .....	1382
166	29.01.2002	<b>J. Loones</b>	<i>700ste verjaardag Guldensporenslag – Initiatieven</i> .....	1384
△ 167	29.01.2002	<b>L. Caluwé</b>	<i>Juul Moretuslei Antwerpen – Bodemsanering</i> .....	1385

168	29.01.2002	<b>L. Caluwé</b>	<i>Schededijk Antwerpen-Linkeroever – Onderhoud</i> .....	1386
169	29.01.2002	<b>L. Van Nieuwenhuysen</b>	<i>Gewestelijk Expresnet – Overlegforum</i> .....	1386
170	29.01.2002	<b>B. Laloo</b>	<i>Offshore windmolenparken – Overheidssteun</i> .....	1387
171	29.01.2002	<b>R. Van Cleuvenbergen</b>	<i>Basismobiliteit – Zuid-Limburg</i> .....	1388
172	29.01.2002	<b>R. Van Cleuvenbergen</b>	<i>Fluisterasfalt – Veiligheid</i> .....	1389
173	29.01.2002	<b>A. De Martelaer</b>	<i>N2 Leuven-Diest – Proefopstelling St.-Joris-Winge</i> .....	1389
174	29.01.2002	<b>J. Malcorps</b>	<i>E313 Ranst – Sluipverkeer</i> .....	1390
175	05.02.2002	<b>J. Verfaillie</b>	<i>De Lijn West-Vlaanderen – Evolutie</i> .....	1391
176	05.02.2002	<b>D. Holemans</b>	<i>De Lijn – Werknemersabonnement</i> .....	1391
177	05.02.2002	<b>M. Van den Eynde</b>	<i>Minimum-energielevering – Beleid en toezicht</i> .....	1392
179	05.02.2002	<b>J. Malcorps</b>	<i>Brug Hoogstraatseweg Loenhout – Fietsoversteekplaats</i> .....	1393
180	05.02.2002	<b>J. Geysels</b>	<i>Fietspaden – Module 13-projecten</i> .....	1394
181	05.02.2002	<b>C. Decaluwe</b>	<i>Expresweg Ieper-Poperinge – Verkeersveiligheid</i> .....	1395
182	05.02.2002	<b>C. Decaluwe</b>	<i>Wegenwerken – Politiecontroles</i> .....	1396
183	05.02.2002	<b>C. Decaluwe</b>	<i>Westlaan Roeselare – Wegdek</i> .....	1396
184	05.02.2002	<b>C. Decaluwe</b>	<i>Onbemande camera's – Wegdekaanpassing</i> .....	1397
188	13.02.2002	<b>D. Holemans</b>	<i>De Lijn – Tarieven, reizigers en ontvangsten</i> .....	1397
189	13.02.2002	<b>P. Huybrechts</b>	<i>Motorrijders – Vangrails</i> .....	1401
190	13.02.2002	<b>P. Huybrechts</b>	<i>E313 Geel – Geluidsscherm</i> .....	1402
192	13.02.2002	<b>A. Moreau</b>	<i>Tervuursesteenweg Bertem – Oversteekplaatsen</i> .....	1402
193	13.02.2002	<b>C. Decaluwe</b>	<i>N50 Doornikserijksweg Kooigem – Wegdek</i> .....	1403
194	13.02.2002	<b>C. Decaluwe</b>	<i>E304 Torhout – Afrit</i> .....	1403
196	13.02.2002	<b>C. Decaluwe</b>	<i>Regionale luchthavens – Sluitingsuren</i> .....	1404

#### **M. VOGELS, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen**

	50	14.12.2001	<b>P. Ceysens</b>	<i>Zeepreventorium De Haan – VIPA-subsidiëring</i> .....	1523
	60	17.01.2002	<b>S. Becq</b>	<i>Zorgverzekering – Evaluatie</i> .....	1524
	63	22.01.2002	<b>F. Dewinter</b>	<i>Inburgering – Imams</i> .....	1404
	64	22.01.2002	<b>A. De Martelaer</b>	<i>Loonkostensubsidies gehandicapten – Vlaamse inschakelingspremie (1)</i>	1406
	65	22.01.2002	<b>A. De Martelaer</b>	<i>Loonkostensubsidies gehandicapten – Vlaamse inschakelingspremie (2)</i>	1406
	66	22.01.2002	<b>A. De Martelaer</b>	<i>Loonkostensubsidies gehandicapten – CAO 26 (1)</i> .....	1406
	67	22.01.2002	<b>A. De Martelaer</b>	<i>Loonkostensubsidies gehandicapten – CAO 26 (2)</i> .....	1407
△	68	22.01.2002	<b>A. De Martelaer</b>	<i>Tewerkstelling gehandicapten – Lokale besturen</i> .....	1525
	71	29.01.2002	<b>J. Laverge</b>	<i>Ex-gedetineerden – Reïntegratie</i> .....	1415
	73	29.01.2002	<b>R. Van Cleuvenbergen</b>	<i>Thuiszorg – Actieplan</i> .....	1416
	74	08.02.2002	<b>F. Dewinter</b>	<i>VRT-programma's – Politici</i> .....	1417

**B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking**

33	17.01.2002	<b>J. Laurys</b>	<i>Interregprojecten – Cofinanciering</i> . . . . .	1530
35	29.01.2002	<b>K. Van Overmeire</b>	<i>Euro 2000 – Vlaamse aanwezigheid</i> . . . . .	1418
36	29.01.2002	<b>K. Van Overmeire</b>	<i>Olympische Spelen – Vlaamse aanwezigheid</i> . . . . .	1418
37	29.01.2002	<b>K. Van Overmeire</b>	<i>Vlaamse Trainersschool – Sportfederaties</i> . . . . .	1419
△ 38	29.01.2002	<b>J. Loones</b>	<i>700ste verjaardag Guldensporenslag – Initiatieven</i> . . . . .	1419
39	29.01.2002	<b>J. Stassen</b>	<i>Bibliotheken – Groteletterboeken</i> . . . . .	1423
40	29.01.2002	<b>K. Van Overmeire</b>	<i>BLOSO – Subsidïering BOIC</i> . . . . .	1424
41	05.02.2002	<b>K. Van Overmeire</b>	<i>BAND – Subsidïering</i> . . . . .	1425
46	08.02.2002	<b>L. Van Nieuwenhuysen</b>	<i>Decreet ideologische strekkingen – Toepassing</i> . . . . .	1426

**M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming**

46	09.01.2002	<b>A. De Martelaer</b>	<i>Onderwijspersoneel – Erkenningsprocedure "zwarte pathologie"</i> . . . . .	1530
47	17.01.2002	<b>C. Decaluwe</b>	<i>Studietoelagen – Kadastraal inkomen</i> . . . . .	1531
48	17.01.2002	<b>C. Decaluwe</b>	<i>Secundaire scholen – Afvalbeleid</i> . . . . .	1532
52	22.01.2002	<b>F. Dewinter</b>	<i>Inburgering – Imams</i> . . . . .	1534
53	22.01.2002	<b>J. De Meyer</b>	<i>Onderwijs – Organieke en budgettaire omkadering</i> . . . . .	1535
54	29.01.2002	<b>C. Vandebroek</b>	<i>Centra voor basiseducatie – Zuid-West-Vlaanderen</i> . . . . .	1426
60	05.02.2002	<b>M. Van den Eynde</b>	<i>Steunpunt "Waardering leerkracht" – Opzet</i> . . . . .	1428

**R. LANDUYT, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme**

31	17.01.2002	<b>D. Ramoudt</b>	<i>VDAB – Competentiecentra</i> . . . . .	1536
34	22.01.2002	<b>L. Van Nieuwenhuysen</b>	<i>VRT Vlaanderen Vakantieland – Financiële bijdrage gemeenten</i> . . . . .	1429
35	22.01.2002	<b>A. De Martelaer</b>	<i>Tewerkstelling gehandicapten – Lokale besturen</i> . . . . .	1429
36	23.01.2002	<b>C. Decaluwe</b>	<i>Offshore windmolenparken – Betrokkenheid – Toerisme</i> . . . . .	1537
38	29.01.2002	<b>J. Loones</b>	<i>700ste verjaardag Guldensporenslag – Initiatieven</i> . . . . .	1429

**V. DUA, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw**

92	17.01.2002	<b>C. Decaluwe</b>	<i>Meprec-oven Moeskroen – Stand van zaken</i> . . . . .	1430
95	17.01.2002	<b>B. Laloo</b>	<i>Overname landbouwbedrijf – Milieuvergunning</i> . . . . .	1431
98	22.01.2002	<b>C. Decaluwe</b>	<i>Waterzuivering – Zwevegem en St.-Denijs</i> . . . . .	1434
99	22.01.2002	<b>J. De Meyer</b>	<i>Natuur- en bosgebieden – Overheidsaankopen</i> . . . . .	1435
100	22.01.2002	<b>C. Decaluwe</b>	<i>Waterzuivering – Menen</i> . . . . .	1438
101	22.01.2002	<b>F. Ramon</b>	<i>Waterbeheersing – Heulebeek Kortrijk</i> . . . . .	1439
102	22.01.2002	<b>E. Matthijs</b>	<i>Mestactieplan – Evaluatie</i> . . . . .	1440

103	22.01.2002	<b>M. Van den Eynde</b>	<i>Waterzuiveringsstation Alken-Maes Waarloos – Bestemming</i> .....	1441
104	22.01.2002	<b>J. Malcorps</b>	<i>Fietsbanden – Verwerking</i> .....	1442
105	29.01.2002	<b>M. Van den Eynde</b>	<i>Riolering – Missing links</i> .....	1443
106	29.01.2002	<b>B. Laloo</b>	<i>Offshore windmolenparken – Visserij</i> .....	1445
107	29.01.2002	<b>A. De Martelaer</b>	<i>VZW Bebat – Wedstrijd</i> .....	1445
108	29.01.2002	<b>J. Malcorps</b>	<i>NV Noordvlees-Van Gool Kalmthout – Waterzuivering</i> .....	1446
109	29.01.2002	<b>J. Loones</b>	<i>700ste verjaardag Guldensporenslag – Initiatieven</i> .....	1447
110	29.01.2002	<b>L. Caluwé</b>	<i>Juul Moretuslei Antwerpen – Bodemsanering</i> .....	1447
111	29.01.2002	<b>M. Keulen</b>	<i>Nete – Waterkwaliteit en visbestand</i> .....	1448
112	29.01.2002	<b>M. Keulen</b>	<i>Albertkanaal – Waterkwaliteit en visbestand</i> .....	1451
113	05.02.2002	<b>M. Van den Eynde</b>	<i>Zwembaden – Aanpassingswerken</i> .....	1452
114	05.02.2002	<b>J. Bex</b>	<i>Zwerfvuil – Stand van zaken</i> .....	1453
115	05.02.2002	<b>M. Van den Eynde</b>	<i>Slibstortingen Roosdaal – Milieu-inspectie</i> .....	1456
116	05.02.2002	<b>J. Verfaillie</b>	<i>Schapensector – Europese subsidies</i> .....	1457
117	05.02.2002	<b>M. Van den Eynde</b>	<i>Cyanideverontreiniging Rumst, Niel, Puurs – Stand van zaken</i> .....	1458
120	08.02.2002	<b>C. Decaluwe</b>	<i>Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim</i> .....	1459
121	08.02.2002	<b>J. Bex</b>	<i>Rattenbestrijding – Bruine rat</i> .....	1460
122	08.02.2002	<b>J. Bex</b>	<i>Afvalverbranding – SLECO-project</i> .....	1462
123	08.02.2002	<b>J. Bex</b>	<i>Sanering Hoge Maey – VERA-project</i> .....	1464
124	08.02.2002	<b>M. Keulen</b>	<i>IJzer – Waterkwaliteit en visbestand</i> .....	1465
125	08.02.2002	<b>M. Keulen</b>	<i>Dender – Waterkwaliteit en visbestand</i> .....	1470

#### **D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening**

	56	17.01.2002	<b>C. Decaluwe</b>	<i>Ruimtebalans – Stand van zaken</i> .....	1473
	59	17.01.2002	<b>J. De Roo</b>	<i>Bestemmingswijziging en planbaten – Toepassing</i> .....	1474
	60	22.01.2002	<b>L. Van Nieuwenhuysen</b>	<i>Zuidelijk Eiland Bornem – Ruimtelijke bestemming</i> .....	1475
△	61	22.01.2002	<b>L. Van Nieuwenhuysen</b>	<i>VRT Vlaanderen Vakantieland – Financiële bijdrage gemeenten</i> .....	1476
	62	29.01.2002	<b>R. Van Den Heuvel</b>	<i>Woonbehoefte – Kontich</i> .....	1477
	63	29.01.2002	<b>K. Van Overmeire</b>	<i>VRT Ronde van Spanje – Kostprijs en kijkdichtheid</i> .....	1478
	64	29.01.2002	<b>K. Van Overmeire</b>	<i>VRT Olympische Spelen en Paralympics – Zendtijd</i> .....	1478
	65	29.01.2002	<b>K. Van Overmeire</b>	<i>VRT Sportreportages – Vrouwensporten</i> .....	1479
	66	29.01.2002	<b>C. Decaluwe</b>	<i>Uitbreiding fiscale bevoegdheden – Patrimoniale documentatie</i> .....	1480
	67	29.01.2002	<b>K. Van Overmeire</b>	<i>VRT sportreportages – Vlaamse kampioenschappen</i> .....	1483
	68	29.01.2002	<b>J. Loones</b>	<i>700ste verjaardag Guldensporenslag – Initiatieven</i> .....	1483
	69	05.02.2002	<b>P. Ceysens</b>	<i>Bouwovertradingen – Regularisatieregeling</i> .....	1484
	70	05.02.2002	<b>C. Verougstraete</b>	<i>Ruilverkaveling – Registratierecht</i> .....	1485



71	05.02.2002	<b>E. Matthijs</b>	<i>Gelegenheidsslijterijen – Aangifteplicht</i> .....	1485
74	08.02.2002	<b>I. Vertriest</b>	<i>BPA's – Decretale afwijkingmogelijkheden</i> .....	1487
75	08.02.2002	<b>F. Dewinter</b>	<i>VRT-reeks Scheldenatie – Stand van zaken</i> .....	1488
77	08.02.2002	<b>F. Dewinter</b>	<i>VRT Radio 1 – Debat migrantenstemrecht</i> .....	1488
79	13.02.2002	<b>C. Decaluwe</b>	<i>Hervorming BIPT – Betrokkenheid</i> .....	1489
82	13.02.2002	<b>J. Laurys</b>	<i>Onroerende voorheffing – Verjaringstermijn</i> .....	1490

**P. VAN GREMBERGEN, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid**

	41	17.01.2002	<b>L. Van Nieuwenhuysen</b>	<i>Gemeentelijke websites – Faciliteitengemeenten</i> .....	1491
△	42	17.01.2002	<b>C. Vandenbroeke</b>	<i>Verkiezing binnengemeentelijke territoriale organen – Bevoegdheid</i> ....	1491
	43	17.01.2002	<b>C. Decaluwe</b>	<i>Bouwprojecten lokale besturen – Veiligheidscoördinatoren</i> .....	1492
	44	17.01.2002	<b>J. Loones</b>	<i>Bescherming maritiem milieu – Regelgeving</i> .....	1493
△	45	17.01.2002	<b>J. Laurys</b>	<i>Interregprojecten – Cofinanciering</i> .....	1494
	46	22.01.2002	<b>L. Van Nieuwenhuysen</b>	<i>Omzendbrief-Peeters – Schendingen</i> .....	1497
	47	22.01.2002	<b>A. De Martelaer</b>	<i>Tewerkstelling gehandicapten – Lokale besturen</i> .....	1500
	48	22.01.2002	<b>A.-E. Bogaert</b>	<i>Monumentenzorg – Restauratiedossiers</i> .....	1500
	49	29.01.2002	<b>G. Swennen</b>	<i>Crematoria – Privé-participatie</i> .....	1501
	50	29.01.2002	<b>J. Loones</b>	<i>700ste verjaardag Guldensporenslag – Initiatieven</i> .....	1503
	51	29.01.2002	<b>J. De Meyer</b>	<i>Loonsverhoging Onderwijs en ambtenaren-CAO – Kostprijs (2)</i> .....	1503

**J. GABRIELS, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting**

	37	17.01.2002	<b>J. Laurys</b>	<i>Interregprojecten – Cofinanciering</i> .....	1504
	38	22.01.2002	<b>C. Decaluwe</b>	<i>Socialehuisvestingsmaatschappijen – Grondreserve</i> .....	1504
	39	22.01.2002	<b>C. Decaluwe</b>	<i>Socialehuisvestingsmaatschappijen – Databank patrimoniumbeheer</i> ....	1514
	40	22.01.2002	<b>L. Van Nieuwenhuysen</b>	<i>Intergouvernementeel overleg – Handelsattachés</i> .....	1517
	41	29.01.2002	<b>L. Van Nieuwenhuysen</b>	<i>Vlabinvest – Schoolgebouw Wezembeek-Oppem</i> .....	1518
	42	29.01.2002	<b>L. Van Nieuwenhuysen</b>	<i>Vlabinvest – Doorverkoop</i> .....	1518
	43	29.01.2002	<b>L. Van Nieuwenhuysen</b>	<i>Vlaamse Rand – Prijseffect bouwgrondsubsidies</i> .....	1519
	44	29.01.2002	<b>J. Loones</b>	<i>700ste verjaardag Guldensporenslag – Initiatieven</i> .....	1519
	45	05.02.2002	<b>L. Van Nieuwenhuysen</b>	<i>Export Vlaanderen – Gevolmachtigd vertegenwoordiger</i> .....	1520
	46	05.02.2002	<b>K. Van Overmeire</b>	<i>VLAM-labels – "Belgisch" of "Vlaams"</i> .....	1520
	47	05.02.2002	<b>L. Van Nieuwenhuysen</b>	<i>Handelsmissie Chili – Vlaamse inbreng</i> .....	1521
	51	08.02.2002	<b>A. De Martelaer</b>	<i>Woonbeleid – Conformiteitsattest</i> .....	1522